

REGINA MARGOT.

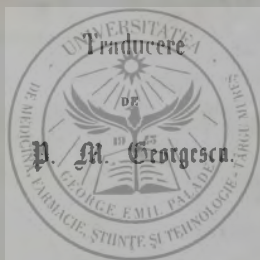
PARTEA A DOUA

Biblioteca Litteraria. Seria II

AL. DUMAS.

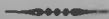
REGINA MARGOT.

PARTEA II.

BUCURESCI.
LIBRARU EDITORU GEORGE JOAND.
1856.

REGINA MARGOT.

Konfratele Doktorului Ambrosie Paré.

Kъръчиоаръ în karea пъсеръ пе Kokonas ши пе la Mol анкъ съре Parisъ, mergîndъ în амърире дъпъ грънълъ къльредилоръ kare îi serbea de повъдъиторъ. Se онгиръ la Лъвръ; kondъktorълъ пріімі o resolatъ бхнічкъ. În згмъ transportаръ пе чеї вълнераці în апартamentul D. дъче d' Alanson, ши trimisserъ съ гъсеaskъ пе докторълъ Ambrosie Paré.

Пінь la sosirea авестъіа, нічі знълъ din чеї двої пен-tilomі нъ 'ші venisse în simъіре.

La Mol era mai зшоръ lovitъ; вірълъ snadei ілъ а-јъnsese la събдіоара чеа dreantъ, dar' нъ 'ї вълъmasse нічі знъ organъ de кънетеніъ; кітъ nentръ Kokonas, Ізі іі ераъ нълъмініі пълърнші astъ-felъ inkітъ съflarea че ешіа prin вълнъ miska flakъra знеї Іхтіпълі.

Doktorul Ambrosie Paré nu prea garanta (kezu-
șia) pentru viața lui Kokonas.

Doamna de Nevers nu mai aștepta de mâncare; kuchi
kîarș ea singură, bizîndu-se în așterea, în iskăsinga mi
în vitejia Piemontezului, onrîsse pe Margarita de a se op-
nune la lănt. N'arș fi fîkăș rîș daka arș fi transportatș
pe Kokonas în osnelul Gizilorș pentru a 'i re'noi la așea-
ștă a dșoa okasione grijile cellei d'intîiș; însz din orș în
orș aștea șz nișe bîrbatș-șzș de la Roma, mi șz urîca-
skz într'arș kîșș foarte çîșdatș așezarea arș omș strîinș
în lokșinș konjșgalș.

Margarita, ka șz așkănzș kășsa dșelșulș, fîkș ka
çel dșoi tineri țentilomi șz se transoarte la frate-șzș (șn-
de, mi fîrș asta, arșș din el dșoi era mi installatș inkz
mai dinainte), șzș kșvîntș kș orșș dșoi țentilomi kariș
kzșșșș de ne kăiș lorș așșura urîmburei. Insz ade-
vîrșș se resnîndi nește urîinș nriș admirarea kășitansulș
kare se aflasse kînd se lăntăș, mi nu țîrziș se fîkș kșn-
noskăș la kerte kș dșoi rafinajș arș emîșșș la lșminș
nriș svonșșș șamei.

Açestî dșoi vîlnerajî, kșștîndu-se de arșș singurș
mi așelamî xîrșrșș, trekurș nriș toate skîmburîle înszșto-
mirei, kare se arșta notribitș kș greștatea șzș șurșinș
vîlnelorș lorș. La Mol, kare era mai șmorș lobitș d'intre
ei dșoi, se îndrentș mai înainte. Iar' kîșș pentru Kokonas,
elș fș konrînsș de onrea mare kăldurș, mi pînz șz 'mi do-
bindeaskz șzșștatea dete celle mai șurîmîntșoare șemne
de delîrș.

Kș toate kș la Mol era inkîșș în așeșamî kamerș
kș Kokonas, însz, kînd îmi veni în șîmpîrî, nu 'mi vîzș
pe kamaradșș șzș, șzș çelș urîinș, n'arșșș urîș niçî
arșș șemnș k'îș arș fi vîzșșș. Kokonas, kș totșșș din kou-

tra, kəm iuī deskisse okiī, īi aḡintē asəura ləi la Mol, mi kə astē-felē de esuresione īnkilē lesne arē fi nēlētē vedea ʧinevu kə sinjele ʧe nerdəsse Hiemontesslē nə mikuioras-se kītə-’iuī de nḡiuū məkə fəriile infokatslē sḡē temne-ramentē.

Kokonas sokoti kə visa, mi kə īn visə-ī revedea ne īnemikslē ne kare, īn dḡoḡ rīndəri, ilē krezəsse omoritē; atitē nḡmaī ilē nḡnea la bḡnḡialē, kə vislē ačesta ʧinea prea mēltē. Dəpḡ ʧe vḡḡ ne la Mol kəlkatē ka mi dīn-slē, kḡtatē ka mi dīnslē de ačelamū xirərgḡ, maī ne ḡr-mḡ ilē vḡḡ skəlīndḡ-se īn natḡ-’ī (īn timoḡ ʧe elē sta īnkḡ ka nironitē īn natḡ de kḡlḡri, de slḡbiḡiḡnī mi de dḡ-reri), maī īnkolo iar’ dīndḡ-se dīn natḡ jōsḡ, anoī īmblīndḡ rezimatē de braylē xirərgḡ, anoī īmblīndḡ snriḡitē ne xḡē toīagḡ, anoī, īn ʧelle de ne ḡr-mḡ, īmblīndḡ de totḡ sin-gḡḡ. Kokonas, totḡ īn delire, se ḡita la toate ačeste pe-riode ā īnsḡḡtomireī tovarḡslē sḡē kḡ o kḡḡtḡḡrḡ kīnd fḡḡ nstere, kīnd iar’ fḡriost, dar’ totḡ de ḡna ameniḡḡ-toare.

Toate ačestea īnfḡureas īn infokatslē sniritē alē Hiemontesslē o amestekḡḡrḡ snīmīntḡtoare de nḡḡiḡi mi de réalitḡḡ. Pentḡ dīnslē la Mol era mortḡ, de totḡ mortḡ, mi īnkḡ de dḡoḡ ori iar’ nḡ odatḡ, mi kḡ toate ačestea elē kḡnnosčea ḡmbra ačestḡ la Mol kəlkatḡ ne xḡē natḡ totḡ ka mi alē sḡē; īn ḡr-mḡ vḡḡ, nrekḡm amḡ zisḡ, ḡmbra skḡ-līndḡ-se, anoī īmblīndḡ, mi, ʧeea ʧe este mi maī snīmīntḡ-tḡḡ, mergīndḡ snre natḡlē ləi. Ačeastḡ ḡmbrḡ, de ka-reā Kokonas arē fi vrḡtḡ sḡ fḡḡ, kīarḡ mi īn fḡndslē ia-dḡlḡ, merse drentḡ la dīnslē, mi se onri tokmaī la kanlē ləi, stīndḡ īn niḡoare mi nriḡīndḡ-lḡ: ba īnkḡ maī aveā īn trḡsḡrile sale mi xḡē simtīmentḡ de blīndḡḡ mi de kom-

pr̄timire pe kare Kokonas il̄s sokoti ka o espressione de batjokx̄r̄ infernal̄s.

Atxn̄c̄i se aprinse în avel̄s snirit̄s, mai malad̄s (bolnav̄s) poate dekît̄s korn̄s̄l̄s, o natim̄z oarb̄z de resb̄nare. Kokonas n̄x se mai gîndea l̄; alt̄s ceva dekît̄s n̄xmaī k̄xm s̄z n̄x̄z mîna pe o arm̄z oar -kare, mi se loveask̄z k̄z dînsa avel̄s korn̄s̄ saș acea x̄i br̄z à l̄x̄i la Mol ce'l̄s kinsia ama de k̄xmilit̄s. Xaînele sale se n̄xseser̄z pe x̄n̄s skax̄n̄s, în x̄rm̄z se strem̄star̄z de akolo, k̄z̄c̄i, se ḡz̄sise k̄z kalle de à se l̄xa din vederea v̄lnerat̄s̄l̄s̄i, ama prek̄xm eraș nline de sînūe; dar' asx̄nra strem̄x̄t̄reî î l̄ssar̄z pe skax̄n̄s n̄xmnal̄s̄l̄s, sokotind̄s k̄z m̄lts̄ timn̄s n̄x va sim̄ci n̄l̄cere de à se servi k̄z dîns̄s̄l̄s. Kokonas z̄b̄ri n̄xmnal̄s̄l̄s: trei pon̄ci de rînd̄s, pîndind̄s momentele kînd dormea la Mol, se tot̄z încherk̄z de à 'mî întinde mîna nînz la n̄xmnal̄s, mi de trei orî il̄s l̄ssar̄z n̄sterile mi lemin̄s. În à patra noante, ajunse arma k̄z mîna, o ansk̄z k̄z vîrf̄s̄l̄s degetelor̄s sale trem̄rînde, mi, l̄ssind̄s x̄n̄s nemets de d̄xrerile ce cherka, o ask̄nse pe s̄sb perînz.

A d̄koa zî, v̄z̄z x̄n̄s l̄skr̄s n̄eaz̄zit̄s nînz atxn̄c̄i: x̄mbra l̄x̄i la Mol, karea se n̄zrea k̄z din ce în ce se îmn̄xternicea mai m̄lts̄, în timn̄s ce el̄s, ok̄xnat̄s mereș de fioroasa vizione (n̄lx̄k̄z), îmî sleia n̄sterile în nek̄xrmata x̄rzeal̄z à plan̄s̄l̄s̄i k̄xm s̄z se k̄zr̄z̄de de el̄s, x̄mbra l̄x̄i la Mol, zik̄s, devenind̄s din ce în ce mai sprinten̄z, f̄k̄x, k̄z x̄n̄s aer̄g gînditor̄s, d̄xoz̄ trei okol̄s̄r̄i nînz kas̄z; anoi, în chelle de ne x̄rm̄z, d̄xn̄z ce 'mî notribi manta bine, îmî închinse raniera, n̄sse în kan̄s o n̄l̄l̄ḡr̄iz de kastor̄s k̄z mar̄șinile lar̄ci, deskisse x̄ma mi ewi din kamer̄z.

Kokonas res̄ffl̄z mai liber̄s; krezz k̄z a sk̄znat̄s de avel̄s fantom̄s. În k̄rs̄s̄ de v̄r'o d̄xoz̄ trei ore, sînūele î çirk̄s̄la prin vine mai paçinik̄s mi mai rekorit̄s, k̄xm n̄s'l̄s

mai simțise pînă atînci din momentele dzelale; lînsa lui la Mol într'o zi întregă, ară fi dată toate simțirile lui Kokonas; iar'o lînsă de ontă zile, 'lă ară fi tîmîdsită noate de totă; dar' din neocîire, la Mol se întoarse neste dzoș ore.

Această revenire sfîșie inima Piemontesele noastre întokmai ka o adevrată lovire de pîrnală, mi, kă toate kă la Mol nă se întoarse singure, Kokonas nă năstă niči mîkar' okii să 'mî arînce kătre kompanionale lui.

Kompanionale lui însă merita prea bine de à se șita chineva la dînsale.

Acesta era un om ka de vre o pată-zeci de ani, skurtă de stată, legată, ceapănă, kă pîrle negre ajîngîndă-'i pînă lîngă oki, mi kă o barbă neagră karea, kontra modei de atînci, îi koperea toată partea cea de josă à fi-gurei sale; însă elă se pîrea prea năpînă oknată de modă. Hăria ne dă-ășnra un fel de xîlă de niela pînă de nete brune, nisce nădrăni ka sințele botale, ună mailliotă roșă, nisce botamă de niela pînă din șosă de glesne, o kăcișă de acesamă koloare kă nădrăni, mi neste mijlokă închină kă ună brișă lată de kare atîră ună kășită în teakă.

Această chîdată fîngă, à krei arătare la Lăvră se pîrea ka o anomalie (nenotrivire), imi arînkă pe ună skăpnă manta cea brună de pe elă, mi se arponie grobie-nește de natăle lui Kokonas, kare imi ținea okii așintăgi, ka printr'o pătore mașikă,ășnra lui la Mol ce sta ceva kam denarte de natăle săș. Pe șrmă, nășle oasne, șitîndă-se la maladă, dete din kană mi zisse:

— Tirziș mi tē ai deventată, skăpnăle meș domnișoră!

— N'amă năstăle să esșă mai kărînd, resnăne la Mol.

— O! doamne! da nș nșleaī sș trimiūī pe ȋinșva sș mș kīeme?

— Pe ȋine?

— A! aī drentate! amș șitatș xnde șntemș. Bine zissesemș eș aȋellorș dșoș dame; dar' n'aș voitș sș mș askalte niȋi de kșm. Daka 'mī arș fi șrmatș ordonnangele, īn lokș de á se adresa la aȋelș asinș șrekīatș ȋe'ī zikș Ambrosie Haré, de mältș aūī fi fostș in stare orī de á īm- bla amīndșoī dșnș aventare amoroase, saș de á vș mai mșȋeli īnkș odatș xnlș pe altxlș, daka v'arș mai fi venitș uoftș; dar' sș vedemș. Ia șnșne'mī, mș rogș, amikxlș dș- mitale īngelleȋe de vorbș?

— Nș prea, zisse la Mol.

— Ia skoate limba, domniș meș.

Kokonas īmī skoasse limba kȋtre la Mol fșkīndș o gri- maūș atitș de șritș, īnkītlș esamīnatorș, dete din kanș ūi nentș á dșoa oarș.

— O! o! mșrmgrș elș mai pe șrīnș, aīȋi este șgir- ȋire de mșukī. Nș mai fșmine īmīnș de nerdștș. Kīarș astș searș amș sș'ūī trimiūī o bșștșgrș fșkștș gata, din ka- rea 'ī se va da sș bea de treī orī din orș īn orș: odatș va lxa la mīezxlș nonūī, odatș la o orș, ūi odatș la dșoș ore.

— Bine.

— Dar' ȋine sș'ī dea aȋeastș bșștșgrș?

— Eș, resnșnșe la Mol.

— Kīarș dșmniata singșrș?

— Da.

— Īmī daī parola dșmitale kș veī șrma așa?

— Pe onoare de ȋentīlomș.

— Dar' daka vre xnlș medikș arș voi sș fșre vre o pikștșgrș din ea nentș á o dșskomnșne ka sș vazș de ȋe este alkșșitș?...

Коконас 1шї skõõsse limba kãtre la Mol. Паг. 10.

- Атънчї о вѣрсѣ съ нѣ гѣмиѣ ниѣ о никѣтъгѣ.
 — Ёмї даї ми ла аста парола дѣмитале де џентиломѣ?
 — Ёцї јѣгѣ.
 — Кѣ чине съ'цї тримїѣ аѣеастѣ бѣѣтъгѣ?
 — Кѣ чине веї вої.
 — Дѣг' бине, тримисѣлѣ меѣ...
 — Еї ѣе?
 — Кѣм аре съ стребатѣ нїнѣ аїѣ ла дѣмниата?
 — Аста с'а кибѣѣтѣ. Съ зїкѣ кѣ бине дин партеа

D. René парѣѣморѣлѣ.

— А! Florentinѣлѣ аѣела ѣе локѣїеште пе нѣнтеа Сънтѣ-Мїхїл.

— Tokmaї. Elѣ este liberѣ а intra їn Lѣвгѣ ла огї ѣе огѣ ми зїоа ми поантеа.

Oasnele sѣrїsse. He ѣгмѣ zїsse:

— Адеѣѣратѣ, аста есте преа мїкѣ лѣкѣ дин партеа реїнеї марї кѣїре дїнсѣлѣ, їn асемѣнаре кѣ їндаторї-рїле ѣе 'ї есте datoare. Ама дѣг' с'а хотѣрїтѣ, тримисѣлѣ меѣ аре съ зїкѣ кѣ бине дин партеа парѣѣморѣлѣї René. Las-съ съ їаѣ ми еѣ одатѣ нѣмеле їѣї, кѣѣї елѣ, їn destѣle гїндѣгї а есersатѣ meseria mea, гѣгѣ съ аїѣ нїѣї о па-tentѣ саѣ ѣнѣ дїнломѣ їn felѣлѣ аѣеста.

— Ама дѣг' мѣ lassѣ асѣнра дѣмитале? zїsse ла Mol.

— Da, da, de sigѣгѣ, zїsse oasnele.

— Kїtѣ nentrѣ plатѣ...
 — О! аста о vomѣ regѣла кїѣрѣ кѣ аѣестѣ џентиломѣ,

kїnd se va skѣла de totѣ.

— Шї кїтѣ nentrѣ аста съ fı lїnїштїтѣ, адаогѣ ла Mol, кѣѣї krezѣ кѣ ва fı їn stare съ te mѣлѣѣmeaskѣ кѣ џenerositate.

— Ама krezѣ ми еѣ. Ёнсѣ, адаогѣ елѣ кѣ о zїm-біре ѣїѣдатѣ, fıндѣ-кѣ oamenїї ѣе аѣ а fıѣѣ кѣ mine нѣ преа obїѣїнѣeskѣ а fı rekѣнноскѣторї, нѣ ми с'арѣ нѣгѣа нїѣї

de kəm de mirare daka, dən̄p̄ îns̄p̄n̄t̄oim̄irea sa, m̄v̄ va z̄ita, saș̄ mai bine, daka n̄ș̄in̄ș̄ ȳ̄ va n̄ș̄sa de á 'm̄i add̄ȳce a-m̄inte de mine.

— Bine! bine! zisse la Mol s̄r̄iz̄ind̄ș̄ mi el̄ș̄ ak̄m; la asemenea întim̄l̄are ȳ̄l̄ș̄ voiș̄ f̄āce eș̄ s̄v̄ 'm̄i add̄k̄v̄ a-m̄inte.

— Eȳ̄, fie! neste d̄v̄oș̄ ore veȳ̄ n̄r̄iimi b̄v̄ș̄tra.

— La revedere, zisse la Mol.

— K̄m̄ aȳ̄ zis̄ș̄? întreb̄ș̄ str̄in̄ș̄l̄ș̄.

— La revedere.

Om̄ș̄l̄ș̄ s̄r̄isse; ne ș̄m̄v̄ adaoḡș̄:

— Eș̄ obiș̄in̄ș̄esk̄ș̄ s̄v̄ zik̄ș̄ tot̄ș̄ de ș̄na adio. Ama dar', adio, domn̄ș̄le de la Mol; neste d̄v̄oș̄ ore veȳ̄ n̄r̄iimi b̄v̄ș̄tra. M'ȳ̄ ȳ̄ngelles̄ k̄m̄ am̄ș̄ zis̄ș̄? are s̄v̄ ȳ̄a la m̄ie-z̄ș̄l̄ș̄ nonș̄iȳ̄, — ȳ̄n̄ trei dose, d̄in̄ or̄ș̄ ȳ̄n̄ or̄ș̄.

D̄v̄oș̄ ȳ̄e zisse aȳ̄este vorbe em̄i, mi la Mol remasse sinḡș̄r̄ș̄ k̄ș̄ Kokonas.

Kokonas aș̄zi toat̄ș̄ aȳ̄east̄ș̄ konvorbire, dar' n̄ș̄ n̄r̄i-ȳ̄en̄ș̄ nimik̄ș̄ d̄in̄ ea: n̄ș̄m̄ȳ̄ ș̄na ș̄n̄et̄ș̄ golș̄ de vorbe, mi o đ̄v̄k̄v̄n̄it̄ș̄ deș̄eart̄ș̄ de k̄v̄inte aȳ̄n̄ș̄eser̄ș̄ la aș̄z̄ș̄l̄ș̄ l̄ș̄i mi nimik̄ș̄ mai m̄l̄t̄ș̄.

D̄in̄ toat̄ș̄ aȳ̄east̄ș̄ konvorbire n̄ș̄ 'm̄i add̄ȳ̄cea amin-
te dek̄it̄ș̄ n̄ș̄m̄ȳ̄ de k̄v̄int̄ș̄l̄ș̄ — m̄ie-z̄ș̄l̄ș̄ nonș̄iȳ̄.

Așa dar', ȳ̄ar' ȳ̄n̄ȳ̄en̄ș̄ ȳ̄ se z̄ita k̄ș̄ ȳ̄nfokata sa k̄v̄-
t̄v̄ș̄r̄ș̄ d̄n̄p̄ la Mol, kare ș̄m̄v̄ mi el̄ș̄, d̄in̄ parte-ȳ̄, de ȳ̄
medea ȳ̄n̄ kas̄ș̄, n̄r̄eȳ̄m̄blind̄ș̄-se aș̄ș̄ndat̄ș̄ ne ḡind̄ș̄r̄i.

Doktorș̄l̄ș̄ nek̄ș̄n̄nosk̄v̄ș̄ ȳ̄m̄ȳ̄ ȳ̄in̄ș̄ vorba, mi, la ora
fiks̄at̄ș̄, trimis̄ș̄e b̄v̄ș̄tra, ne karea l̄ș̄ind̄-o la Mol o n̄ș̄se
ne o mik̄ș̄ ȳ̄nk̄v̄l̄zitoare de aȳ̄int̄ș̄. D̄n̄p̄ aȳ̄east̄ș̄ m̄v̄ș̄r̄ș̄
de ȳ̄ngrijire, se k̄l̄k̄v̄.

Aȳ̄east̄ș̄ fant̄ș̄ ȳ̄ l̄ș̄i la Mol liniuti oare-ș̄ȳ̄ k̄m̄
ne Kokonas, mi se ȳ̄n̄ȳ̄erk̄v̄ ȳ̄ 'm̄i ȳ̄nk̄ide mi el̄ș̄

kîlă—va okii; însz fievroasa sa aromire era nămaî o xrmare à delirantei sale deudentri. Fantoma ce 'lă gonea zioa, venea s'îlă stîrneaskă mi noantea, mi, erin asnele sale chene, nă înceta de à vedea ne la Mol totă ameninștoră; ne xrmă 'i se nărea kă o voce îi totă reneta la xrekie: — mîezslă nonșii! mîezslă nonșii! mîezslă nonșii!

De odată atșnșii se deudentă în toîslă nonșii, mi koarda rezșntoare à oroloșlăi bșttă de dșoz—sșre—zece orî. Kokonas îmî redeskisse infokanșii sșii oki; arz—toarea sșflare ce emăa din nentă—i îi tonea xskatele sale bșze; o sete nestinșibilă îi konsșma gîtlejșlă învșnșiată; mika lamșă de noante ardea ka totă de șna, mi, nșin ve—șteda ei lșmină arzta înaintea slăbeloră vederi alle lăi la Mol o mșlyime de fantome.

Atșnșii vșzș, lșkră, infiorătoră! la Mol se dete din pată josă; apoi, dșnș ce fșkă vră o doză okolări nșin kameră, kșm face eretele înaintea nasserei ne karea o xîmente, înaintă nșinș lîngu elă arzîndă—i nșmnăslă. Kokonas îmî întinse mîna la nșmnăslă, îlă anșkă de mîneriă, mi se nșegști sș snîntă ne înemikslă sșă.

La Mol se anronia mereă.

Kokonas monșii:

— A! a! tă 'mî estî, iar' tă, totă tă netștindenî! Bino, vino! așă! nă ameninșii, imî areșii nșmuslă, sșrizi, aîde, vino. A! totă te anronii încetinelă, năș la năș; vino, vino, sș te năcheleskă.

Șli, în adevără, îmșresnîndă mi șestăslă kă așeastă măș ameninșare, kîară în momentăslă kînd la Mol se nleka sșre dînsăslă, Kokonas fșkă sș klineaskă de ne sșbt neri—nă oșelăslă șnșii nșmnăslă; însz effortăslă ce fșkă Piemontes—slă kînd se ardikă îi măș nșsterile, brayșlă ce 'lă întin—sese sșre la Mol se onri ne jșmștate ardikată, nșmnăslă

ii skъnъ din debila (slaba) sa mînz, mi rekъzъ fъrъ sim-
pire ne perîna sa.

— Aide, aide, mърmъръ la Mol, surijinindъ-î ka-
nълъ închetinelъ mi anroniindъ-î de bъze o чеaskъ, bea asta,
skъmnълъ меѣ kamaradъ, nentъ kъ arzî de totъ.

În adevълъ, la Mol însъjiuntъ o чеaskъ lъi Kokonas,
ne karea elъ o sokotisse kъ era nъmnълъ ameninçъtorъ kare
îi selbъtъchisse ama de mълtъ kreerîi.

Dar' kind iuî attinse bъzele de асea бълтъръ bine-
fъkъtoare mi dъche, karea îi rъkori nentълъ, Kokonas îmi
redobindi simpirea, saъ, maî bine, instinktълъ. Simpi kъ se
revълrъtъ în fiinga sa o alinare mi o sурerindъ kъm nъ çer-
kasse niçî odatъ în viaça sa; apoi, deskisse niçе okî lim-
nezi asъnra lъi la Mol, kare lъi çinea în braçe kъ zimbire,
mi, din okî lъi çei de nъmъnъ nosomorîçî de o mîniъ in-
tъnekoasъ, alsnekъ o lakrimioarъ maî de totъ nevъzъtъ mi
se rostogoli ne arzînda sa sigъrъ, ne karea se mi svîntъ
nъmaî dekîtъ.

— Mordi! mърmъръ Kokonas çessindъ-se ne perîna
çea de ne sъb kanъ-î; de voi skъna din asta, domnъle de la
Mol, sъ iuti kъ aî sъ fi amikълъ меѣ nentъ toatъ
viaça.

— Iii sъ fi sigъrъ kъ veî skъna, kamarade, zisse
la Mol, daka nъmaî veî voi sъ beaî trei çesçî ka asta çе
'çi amъ datъ akъm, mi daka nъ te veî maî tъrbъra kъ vise
çrite.

Heste o orъ, la Mol, ka sнъ ingrijitorъ de maladъ
çе se fъkъsse, sъnъbindъ-se kъ skъmnъtate ordonnanceiorъ
nekъnnoskъtълъi doktorъ, se skълъ nentъ à dъoa oarъ, tъr-
nъ mi æltъ porçione din асea бълтъръ într'o чеaskъ, mi o
dete lъi Kokonas. Însъ astъ datъ Piemontesълъ, în lokъ
de á lъi аutenta kъ nъmnълъ în mînz, îlъ priimi kъ bra-

ușă deskisă mi îngiji bătăra ce-î dete, plinș de mîlș-mire; ne șrmș addormi, pentrș întiia oarbș atșnș, oare-mi kșm mai liniștitș.

A treia ceaskș prodșsse șnș efektș nș mai nșșinș minșnatș. Pentșlș șșfferindșlș inșenș á'mi mai regșla res-nirarea, de mi mai gifșia inkș kite nșșinș. Membrii lși din șeaneni ce eraș se 'mșiarș, mi o dșlșe șmezealș se revșrsș ne șșfaga arzindei sale pelișe; mi kînd à dșoa zi doktorșlș Ambrosie Paré veni à 'lș visita, șșrisse kș mșl-șșmire zikindș:

— Din momentșlș așesta eș resnșnzș de viașa D. de Kokonas, mi kșra așeasta o voiș sokoti între șelle mai frșmoașe kșre ce amș flkștș.

Din așeastș șșenș șșmștate dramatikș, șșmștate bșrleskș saș noșitș, dar' kșria nș 'i linșea în fondș șnș felș de poesie imblîzitoare, din kășsa moravilorș selbatelș ai lși Kokonas, din așeastș șișdatș șșenș, zikș, resșltș kș amișia așellorș dșoi șentilomș ce se inșenșsse la osnștșria de la Stella-Frșmoașș mi se întreșmșse kș bioișișne în noantea Șntșlși-Bartolomeș, reinșenș din așelș momentș kș o așerime nșoz, mi nește nșșinș întreks ne à lși Orestș mi Pilade¹ kș çinși loviri de șnadș mi kș șna de niștolș ce 'mi impșrșșisserș ne kornșrile lorș.

În skșrtș, ori mi kșm va fi, vșlue veki mi nșoi, grelle saș șșoare, toate anșkassersș à merșe șure tșmș-dșire. La Mol, esaktș în șarçina sa de ingrijitorș de ma-ladș, nș vrș șș iassș din kamerș nînz ce nș se inșșnș-tomi de totș mi Kokonas. Elș ilș șnrijinea mi 'lș skșla în patș kîlș timnș nș se nștș pogori din elș, ilș aștș șș im-ble kînd inșenșsse à sta în nișioare, într'șnș kșșintș, avș

¹ Bezi notele la finitș.

nentru dînsul toate grijile, care proveneau din caracterul său cel blind mi iubitor, mi care, mai ajutîndu-se încă mi de notarnik mi vizitîndu konstituțione à Piemontesului, produsseră o înșurubire cu multă mai revedere de-kiță ceea ce nea spera cănea.

Într'acestea, o singură mi acesăși idel kinsia ne amînduși tinerii ventilom: fie-kare din ei, în delirul kuldrei sale, kreșse kă vedea anoniindu-se de dînsul femea karea domina în inima sa; dar' dekind imi venisse fie-kare în simțiri, niči Margarita niči doamna de Nevers nu mai intrară, negremită, în kamera loră. Oli motivul se îngellece prea lesne: kăci kum ară fi năstă elle, șna soția reșelă Navarrei, cea-l'altă kămnata dăcelă de Giză, kum ară fi năstă, zikă, să dea în vederea țăsloră o probă (dovadă) atit de pūblikă kă să interessă de dūoi simni ventilom? asta nu o năstă face. Acesta era reșensul ne kare 'mi lă năstă face mi la Mol mi Kokonas. Înșă această absență (lășire), karea șemna kă o țitare kompletă, nu era mai nășuș dăreșă nentru dînuși.

Este adevărată kă ventilomul kare se aflareșă la lăntă venisse din kind în kind, ka din pronpia sa îndempare, ka să afle kum le merșea șurătatea. Assemenea este adevărată kă mi Gillona, nentru kontul său, făkșse totă așă. Înșă niči la Mol nu kătez să vorbeșkă nimikă Gillonei de Margarita, niči Kokonas kapitansul de doamna de Nevers.

II.

Stafiilo.

Înr'ânş karsă de kîră-ba timpş çei dşoi jşni penti-
lomi şwi pşzirş se-kare sekretşls in inima sa. În fine,
într'o zi de destşnzire, ne mai pşlîndş 'nşbşwi in adîn-
kşlş lorş şnika idşş çe 'i pşokşna neînşetatş, amîndşoi şwi
înşrigrş amişia çe esista akşm între dînuşl nrin aşea-
stş altimş probş, şrşş karea nş este nişl şnş felş de a-
mişizş, adikş nişl o konşienşş denlinş.

Ei graş amîndşoi dominaşl de amorşlş çeşş mai în-
fokatş, şnzlş nentş o prinşessş, çeşş-altş nentş o re-
şinş.

Înş aşestl bşşşl dşoi amanşl vedeaş şnş çe şurş-
mîntştorş in distanşa çe 'i despşrşgea de obiekşlş dorin-
şei lorş, o distanşă mai de nestrşbşttşlş; mi kş toate a-
stea, şperanşa este şnş simţimentş aşia da profşndş înr-
dşşinatş in inima omşlşl, inkîlş, kş toatş nebşnia şperan-
şei lorş, ei totş şperaş.

Pe de altş parte, amîndşoi, prekîlş se înnşterni-
şeaş mai bine, îngrişeaş prea mşltş de şigra lorş. Totş
omşlş, kîarş şi çeşş mai indiferentş la însşşirele fisice, are,

În oare care împrejurări, nisce konvorbiri tăkute kă oglinda sa, nisce semne de îngellegere, pe care terminându-le se desprăgheate, de avelă konfidentă sekretă, măi totă de xna msluemită de konvorbirea sa kă dînsă. Prin xrmare, xonii nostri pentilomî nă eraă din avela kariî, în konvorbirile loră kă oglinda, priimeskă întinăriri reile. La Mol, sxbuirelă, palidă mi elegantă, avea frămxsegea distinkzionei (deosebirei). Kokonas, deapnă, de o statărb binefăktă, rāmenă la faț, avea frămxsegea nătereî. Măi era înkă mi altă čeva pe lîngă ačeastă: nentă ačestă din xrmă, maladia îi fāsse xăă avantajă, kăčî îlă slăbisse mi'le îngăbenisse; intr' xăă kăvintă, famoasa tăietărb karea îi dedesse de odată atitea griji din kaxsa asemăntărei sale prismatice kă kărkăbeșă, disprāsse de totă, arătîndă prin asta, xăă miră lăngă de nouă senine mi de zille netărbxrate, întokmăi kă ačestă semăă čareskă dată în xrma potăblă.

În kolo, se nărlăă nentă dînmăi grijile čelle măi delikate; kînd fie-kare din ei fă la stare de á se skăla, găsi o robă de kameră (xalată) năxă ne fotolixă čelă măi anroniată de natăă săă; iar' în zioa în karea năxă să se îmbrăče, găsi kite o îmbrăktăminte komplektă. Pe lîngă ačeastă, în nozonărlă fie-kărbăi minteană, măi era mi kite o năngă foarte čenerosă garnită, pe karea fie-kare din ei o năzi, prekăm se îngellege, spre á o înanoia, la timnăă mi la lokăă kăvenită, nekănnosktăslăi protektoră če îngrijea de dînsă.

Ačestă nekănnosktă protektoră nă nătea fi nringăă la kare eraă găsdăjiu čei dăoi pentilomăi, nentă kă ačestă nringă nă nămăi kă nă se xrkasse ničî odată măkar' la dînmăi kă să'i vază, čî înkă ničî nă întrebasse kă să afle kăm le măi era.

O speranță nehotărîtă șontea în inima fie-cîrșia din așestî țentilomî kă nekănnoskătlă protektoră era femea ne karea o isbea.

Întrî zmare, ței dsoi vâlnerauî (răniți) aștentaă kă o nerăbdare nesășș momentală emirei loră din Lăvră. La Mol, măi înnăternițiș mi măi bine tărădită dekită Kokonas, ară si nătlă emi măi de demăltă; însă șnă felă de învoială tăktă ilă lega de soarta amikăli șă.

Ei se îngelleseseră între dînni kă țeă d'întiș emire à loră șă fie konsakrată la trei vishite.

Bishita d'întiș, la nekănnoskătlă doktoră à kărșia bătărlă bine-făktăoare prodăssese în nentăș anrinsă ală lăi Kokonas o îmbăntășire atită de însemătoare.

Țeă d'ală dsoileă, la ospătlăria renosătlă maisterăș la Șrieră, șnde fie-kare din ei îmi lussase țeamantănlă de drămă mi kală.

Țeă d'ală treileă, la Florentinăș Renă, kare, ne lîngă titlăș de parfămoră, măi așeă mi titlăș de mașisiană (șrăjitoră), mi vindeă nășș măi kosmetice mi otrăvi, ți măi komășnea înkă mi filtrăi nrezikindă totă de odată mi vîitorăș.

În fine, dănpă țe trekărlă dsoi lăni kă însăntășuireă mi kă inkisoareă în kasă, veni mi așeă zi atită de măltă dorită.

Amă zisă măi șșș inkisoare, mi așesta este kăvîntăș țe se kăvine, nentărlă kă în măi mălte rîndărlă, tîneriș țentilomî, dominăuî de nerăbdare, voiră șă grăbeăskă așeă zioș; dar' șentinellă țe era la șșă kamerei loră le onri kă ștrășire emireă, mi în fine așlară kă nă voră si liberă șă iăssă pînlă țe nă voră așeă o voe formală de emire din mîna doktorășli Ambrosie Pară.

Așă dar' într'o zi, kănnoskindă așestă iskăsită xi-

rurgă, kă ȳei dăoi tineri se află, de mi nă de totă tă-
mădăi, dar' ȳelă năgină ne ȳea mai bătă kulle de per-
fektă tămădăire, le dete aȳea voe de emire, mi, ne la
dăoă ore dăntă amiază, într'ăna din aȳelle frămăcase zille de
toamnă, (de kare arătă adese ori Parisălă lokăitoriloră săi
etonnaăi mi kă speranȳele de vară perdăte), ȳei dăoi
amici, zikă, rezimaăi zănlă de braăălă altăia, emiră afară
din Lăvra.

La Mol, kare 'mi regăsi, kă mătă mălămire ne
fotolisă săă, famoasa mantă viăiniă ne karea 'mi o strin-
sese kă atita griă înainteă dăelăi, se făkă kondăktorălă
lăi Kokonas, iar' Kokonas se lăssa s'ă kondăkă fără op-
năpere mi kiară mi fără jădekătă. Elă mtia kă amikălă săă
ilă dăȳea la doktorălă nekănnoskătă à kărgă bătărgă, ne-
natentătă, ilă tămădăisse nămăi într'o noante, în timă ȳe
toate medikamentele doktorălăi Ambrosie Pară ilă omorăă kă
inȳetălă. Kokonas 'mi desnărgăisse banii din năngă în dăoă
nărgăi, adikă din ȳei dăoă săte galbeni, o sătă ȳotărisse nentă
plata Eskălanălăi' anonimă kărgă 'mi datora însăntătoșirea:
Kokonas nă se temea de moarte, dar' însă niȳi răă nă 'i
nărea de à trăi. Pentă aȳea, kăm vătărgămă mai săăă,
se pănara à resnăti ȳenerosă mintsitorălăi săă.

La Mol anăkă ne strada de *l'Astrăe*, apoi ne ma-
rea stradă *Sănlă-Onorie*, strada de *Prăbelle*, mi neste
năgină se află în kimăălă *Pieȳeloră*. Anăoane de bekă
fontină, în lokălă kare se deosibemte astăzi kă năme de
resnătia Pieȳeloră, se înălă o klădire de niatră ontăngăă-
lară, kă zăă țărnăleăă de lemnă dă asănăra în formă de
felinară prea mare, kare avea mi elă zăă învelimă askă-

mită, în birfăle kărăia skirgăia o jirăett¹. Achestă țărne-
lenă saă kiowkix awa onț feje saă okixri ne kare le kăr-
ma peste mizlokă, (kəm se kărme kimpnăle xnei armării de avelle
băkăyi eraldice karea se nxmeskă *fascēs*), xne felă de roată
de lemnă, karea se imărgăia în dsoz la mizlokă, inkită să
poată konrinde, în skobitărele sale făkăte snre achestă sfir-
mită, kanăle mi mīnile kondamnatăle saă alle kondamna-
miloră ne kariu îi esnxneaă la bre xna saă la maī mălte din
aveste okixri.

Această țindată klădire, karea nă semăna kă niči
xna din toate kite eraă impregăixrăle eī, se nxmea *nilori*.²

O kăxăđă fără formă, kokowată, sgiriată, oarbă
mi skioapă, kă învăliuăle nătată ne iči ne kolo kă măskix
ka nălea xni lenrosă, se nxrea kă resărisse întokmaī ka
o ținăeră kă la noalele avelă țărneleuă.

Această kasă era kasă gidelă.

Akolo era esnxseă xne omă kare 'uī skotea limba la
toyi trekătorii; achestă omă era xnelă din xoyi ce 'uī e-
sersaă meseria imăregăixrăle țărniloră de la Monfokon, mi
kare, din întimulare, se nxrinsese kiară asăura indenliuirei
fonkăioneloră sale.

Kokonas sokoti kă amikăle săă ilă dăcea să vază
avestă kăriosă snektakolă, mi astă-felă se amestekă n'în mă-
đimea snektatoriloră kariu resnxndeaă la grimăđiile kinăităle
prin xăđsiri mi înjărlări. Kokonas era firente kăntă la
inimă, mi prin xrmare achestă snektakolă ilă desfăte nrea
măltă; atită nxmaī ară fi voită ka, în lokă de xăđsiri mi
înjărlări să fi asăirlită niere asăura avelă kondamnată in-
solentă kare kăteza să 'uī skoapă limba kătre nobiliu se-
niori ce 'i făceaă onoarea de a 'lă visita.

¹ Tinikeoa ce se nane în birfăle kaseloră mi arată mntăle.

² Beal la finită.

Prin zrmare, kind se învîrta ne basa sa avelş tår-
nşleuş miskåtorş ka sş mai desfşteze mi altş parte din
spektatoriî niegeî kş vederea kondamnatslåî, Kokonas voi sş
meargş mi elş dşpş miskorea mşlşimeî; insş la Mol îş o-
nri zikindş-î înçetinelş :

— Bine, noi n'amş venitş aici nentş asta.

— Atşnçî nentş çe amş venitş ? întrebş Kokonas,

— Akşm ai sş vezi nentş çe, respånse la Mol.

Çei dşoi tineri înçenşsserş à vorbi *per ts* din di-
mineaşa avelleî famoase nouçi în karea Kokonas se înçer-
kasse sş spintech ne la Mol.

Açesta, kondşsse în zrmş ne Kokonas drentş la mika
ferestrşş à avelleî kase karea era linitş kş dosşş de tårnş-
leuş, mi de à kşria prontş sta zrmş omş rezimatş ne kotş-î.

— A! a! dşmniavoasîrş sşntegî, seniorilorş meî!
bine açi venitş! zisse omşş lşindş-mi din kapş kşçişla ka
sînele boşşş, mi desşblindş-mi kapşş kş pşrşş desş mi
negrş çe 'î ajşnşea nîrş lingş oki.

— Çine este omşş açesta? întrebş Kokonas, îm-
blindş sş 'mi addşkş aminte, nentş kş i se pşrş kş vşzşs-
se kîrşş açela într'şnşş din momentele delirşşş sşş.

— Açesta este mîntşitorşş tşş, skşmnşş meş, zis-
se la Mol, açela kare 'çi a addşş açea vşzşşgş gşkoritoare
çe 'çi a fşkşşş ama bine.

— O! o! zisse Kokonas, fiindş-kş este ama, amiche ...

Şi asşnra açestorş vorbe îî întinse mîna.

Însş omşş, în lokş de à korrespånde la açeastş în-
kşrajeare pînr'şnşş assemenea semnş, stşş drentş, mi, dşpş
çe se îndrentş, se depşrtş de açei dşoi amîçi în distançå
kornşşş sşş, mi zisse lşî Kokonas :

— Domnşş meş, içi mşlşmeskş de onoarea çe bine-

voșești a 'mî face, însă uită bine că, dacă m' ai cunoaște bine, știi că n-ai face aचेastă onoare.

— Ba zăă, zisse Kokonas, îți declară că, chiar și dracii de ai fi, eș m-ai privescă ca un îndatorat al dămni-tale, căci de n-ai era dămniata eș eramă s-ai fiș mortă akam.

— N-ai știi chiar dracii, respunse omul că că-
chela roșe; dar' adese-orî m-ai oameni ară voi mai bine
s-ai vază ne dracii de kăiș ne mine.

— Așa dar', cine ești? întrebă Kokonas.

— Domnule meș, respunse omul, eș știi maș-
terul Kabowî, gidele prevoțului Parisului! . .

— A! fătă Kokonas retrăgind-și mîna.

— Ai vază akam? zisse mașterul Kabowî.

— Ba n-ai! . . repetă Kokonas; orî și kă eș amă
s-ai te ană de mîș, s-ai de n-ai, s-ai fiș al dracii! intin-
de-ți mîna încoaș.

— Adevrată, serioasă?

— Întinde-ți, îți știi, kă eș ea de lăngă.

— Eak-'o, postigi!

— Înă, înă . . bine, de tot! . .

Atăci Kokonas lă d-ai nozonă-și nămnă de gal-
beni că pregătise pentru medicii s-ai celă anonim și o
năse în mîna gidei.

— Mai bine 'ți amă și voiș nămai mîna singură,
zisse mașterul Kabowî dînd din kapă, căci eș n-ai știi
linsit de ban, iar' de mîni, kare s-ai breă s-ai se atting de
ă mea, m-ai află nă linsit. N-ai eș nimică! Dămezeș s-ai
te gide, skămnă meș domn.

— Așa dar', amice, zisse Kokonas ștind-se că
kăriositate la gidele, dămniata ești avelă kare n-ai la kasă,
kare kinșeuti că roata, kare sfiuș, kare taș kanetele mi

Maisteris Kabowī, gidele nrewotzuli Parisisli. Παγ. 24.

sdrobemiŋ oasele ! Al drentă s'ŋi snăŋ, sântă prea mălgămită kă amă făkăŋ kănnosăinŋa dămitale.

— Domnăŋ meă, zisse maăsterăŋ Kabowă, nă le fakă eă singăŋă toate ; kăŋŋi, prekăm voă senăoriă vă aveŋi lakeiŋ ka să vă fakă chea che nă voăŋi s'ŋă fache'ŋi singări, assemenea imă amă ŋi eă ajătoriă meă, kariă fakă trebile chelle maă groase ŋi kariă esnedieză ne chei de rindă. Nămaă kind amă, din întimnlare, à fache kă niskaă—va ŋentilomă, bănioargă kăm estă dămniata ŋi kamaradăŋ domnieă tale, o ! atăŋŋi, este altă vorbă, atăŋŋi amă ka o onoare de à 'mă indenlini eă singăŋă toate amănzantele esekăŋioneă, de la chelă maă mikă, adikă de la kasăŋ ŋi năŋă la tăiereă kanăŋă.

Kokonas simăi făŋă voe ŋăŋă fiorăŋ nrin toate vinele sale, ka kăm instrumentăŋ pedenseă 'i ară fi sribită niăŋoarele, ŋi ka kăm lăimăŋă snadeă 'lă ară fi attingăndă ne gătă.

La Mol, făŋă à nătea să ŋŋelleagă kăssa, cheră a—cheeăŋi simăiăŋne.

Însă Kokonas imă birăŋă ačeastă vîŋă miskare de karea se răŋină, ŋi vîndă s'ŋă ŋăŋă zioa băŋă de la maăsterăŋ Kabowă printă'o alăimăŋă glăŋă, ŋi zisse :

— Eă bine ! maăstere Kabowă, imă ŋiă kăvintăŋă che 'mă aă dată nentă kind imă va venă rindăŋă à mă ŋrka ŋi eă la snănzăŋătoarea lăŋ Engăerand de Marini' saă ne emăfo—dăŋă D. de Nemăŋ ; ŋtiă kă atăŋŋi nămaă dămniata aă să te attingă de mine.

— Astă 'ŋi o nromittă.

— Pentă astă dată eakă 'ŋi daă ŋi eă mîna drentă semăŋă kă 'ŋi nrăimeskă narola.

Apoă întinse gidelăŋ o mîŋă de karea 'ŋi attinge ŋ

¹ Bezi la notele volămelăŋ I—ă zăverea Monfokon. pag. 300.

gidele ne à sa kə mǎltə sfialə, kə toate kə se vedea kə-ratə kə avea mare doringə d' à o atinqe din toatə inima.

La ačeastə simplə atinqe, Kokonas se înglbeni nșuinș, nșzindș ne bazele sale ačelawī sșrisș, in timnș 4e la. Mol, strimtoratș, wi vșzindș kə mșlyimea se lnvșrtea dșnș țernșleușlș miskștosș wi kə se anronia de dınșwī, lș trș-uea mereș de mantș.

Kokonas, dorindș de o potrivș kə la Mol sș termi-ne ačeastə svenș in karea se inkșrkasse mai mșltș dekitș arș fi voitș, din kassa firewteī anlekșrī á karakterșlș sșș, fșkș 2nș semnș kə kanșlș wi se denșrtș.

— Pre leuea mea! zisse la Mol kınd ajșnșc kə ka-maradșlș sșș la kșșcea zissē *du Trahoir*; sșșne wi ț akșm, nș respnrș 4neva ai4ī mai bine dekitș in *Heue*?

— Mș 2neskș wi eș, zisse Kokonas, dar' insș nș sșntș de lokș nemșlyșmitș kə amș fșkștș kənnos4inqa maīs-terșlș Kabowī. Este bine sș ai4ē 4neva amičī netștindenī.

— Kiarș wi la tabla de la *Stella-Frșmoasș*, zisse la Mol rızindș.

— O! kītș pentrș bietslș maīsterșlș la Ńrierș, sșntș sigșrș kə elș a mșritș de mșltș. Kș4ī eș amș vșzștș fla-kșra arkșebșseī, amș așzitș isbirea glonșlș4ī 4e a resșnatș ka kșm arș fi lobitș in ț44ișlș de la Notre Dame, wi lș amș lzssatș lnșpitș in rīșworș, kșrgindș-ī sīnșele din nasș wi din gșrș. Sokotindș-lș dar' in nșmerșlș amičilorș, este 2nș amikș ne kare'lș avemș in 4ea-'l-altș lșmc.

Awa vorbindș 4ei dșoi tinerī 4entilomī intrarș in strada *Arborșlș-Sekș*, wi anșkarș sșre tabla *Stella-Frșmoasș*, karea rīnjea inkș totș la lokșlș 2nde era wi mai 'nainte, arștindș kșllș-torșlș4ī gastronomika sa vatrș wi leuenda 4ea intirtșloare.

Kokonas wi la Mol autentăș sș gșșeaskș kasa des-neratș, ne vșdșva ospștarșlș4ī la Ńrierș in doliș (4ernitș),

mi ne b̄ieciī osn̄t̄riei k̄ k̄ite x̄n̄ z̄branik̄ negr̄ la mi-
n̄; dar', sn̄re m̄lta lor̄ mirare, ḡssir̄ kasa in prea mare
aktivitate, ne doamna la Ūrier̄ foarte vesel̄ mi bioaie, mi
ne b̄ieciī mai surintenī dek̄t̄ ori kind.

— O! nekredin̄oasa! zisse la Mol, ea poate k̄
s'a mi m̄ritat̄ de al̄ d̄oilea.

Apoi adress̄nd̄-se k̄tre aceast̄ nox̄ Artemisie⁴).

— Doamna mea, ii zisse, noi s̄ntem̄ d̄oī ūenti-
lomī k̄pnosk̄d̄i avel̄i bīt̄ la Ūrier̄. N̄ am̄ l̄ssat̄ aīi
d̄oī kai mi d̄oī ūeamantane ne kare am̄ venit̄ s̄ ni
le l̄xm̄.

— Domnilor̄, resp̄nse st̄pina kasei, d̄np̄ ce mai
int̄l̄ se gindi ka s̄ 'mi add̄k̄ aminte, fiind̄-k̄ ē n'am̄
onoarea de a v̄ k̄pnos̄, s̄ kiem̄, daka post̄iī, ne b̄r-
bat̄-mē. — Grigore, d̄-te de zi st̄pn̄xl̄ t̄ s̄ v̄.

Grigore trek̄ din cea d'int̄l̄ b̄k̄t̄r̄, karea era
pandemonisl̄ ūeneral̄, in cea de al̄ d̄oilea, karea era la-
b̄ratorisl̄ x̄nde se n̄paraz̄ b̄k̄tele, ne kare maīsterxl̄
la Ūrier̄, in viax̄ fiind̄, le sokotea demne de a fi ḡtite
de miinile sale c̄elle isk̄site.

— S̄ fī ē al̄ drak̄xl̄, zisse Kokonas, daka n̄
'mi nare ḡx̄ x̄nde v̄z̄ kasa asta ama de vesel̄ kind ea
treb̄ia s̄ fie de tot̄ trist̄. Sirmane la Ūrier̄, t̄ ai d̄s̄
mi t̄!

-- K̄ toate k̄ a voit̄ s̄ m̄ omoare, zisse la Mol,
ē ins̄ il̄ ert̄ din toat̄ inima.

Nīi n'ap̄k̄asse la Mol s̄ zik̄ bine aceste k̄v̄inte,
mi de odat̄ se ar̄t̄ inainte-le x̄n̄ om̄ k'o tin̄ire in karea
pr̄jea nis̄e ūeap̄ mi o amesteka k̄ linḡra de lemn̄.

La Mol mi Kokonas skoasser̄ kite o strigare de
s̄r̄n̄indere.

La aceast̄ strigare, om̄xl̄ īmi ardik̄ kap̄xl̄, mi,

resuznzîndş mi elş printr'o asemenea strigare, skznpş tin-
pirea din mînz, mi remasse nşmaî kş lingra de lemnş :

— *În nşmele tatşlsî, zisse omşlş miskîndş-'uî lin-
gşra ka şnş felş de mştzşzş, mi alş fîşlsî mi alş şzntşlsî
şniritş.*

— Maîstere la Ÿrierş! strigarş chei dşoi tineri şen-
tilomî!

— Domnilorş de Kokonas mi de la Mol! strigş la
Ÿrierş.

— Dar' ce felş, n'ai mşritş? zisse Kokonas.

— Dar' ce, voi maî trşigî? întrebş ospştarşlş.

— Bine, eş tş amş vzşzş kş ai kşzşzş, zisse Ko-
konas; amş azşitş sgomotşlş glonşşlsî kş 'uî a sdrobotş oare-
ce, dar' nş ştiş ce. Te amş lşssatş lşuşitş în risşorş kş
şînşele kşrgîndş-'uî din nasş, din gşrş mi kîarş mi
din okî.

— Toate ačestea şntş adevşrate şti ka Evanşe-
lizş, domşle de Kokonas. Înş, sgomotşlş ačela ce zîçı
kş ai azşitş, a fostş sgomotşlş glonşşlsî isbindş în koifşlş
meş, ne kare se tşrtisse, din noroşire; kş toate ačestea,
lovirea n'a fostş maî nşşinş grea, mi ka şz vedeuî în fa-
ntş, (adaogş la Ÿrierş skouîndş-'uî kşşisla mi arştîndş-'uî
kanşlş golş ka palma), eakş kş nş 'mî a lşssatş niçı şnş
firş de nrş în kauş.

Chei dşoi tineri isşkniş în xoxote de risş kînd vz-
zşrş ačea figşrş skimonositş.

— Aşa, ai! imî rideuî! zisse la Ÿrierş čeva maî
liniştitş; ana dar' dşmniavoastrş nş 'mî ağı venitş aiçı kş
gîndşrî relle?

— Dar' dşmniata, maîstere la Ÿrierş, tş ai tşmş-
dşitş akşm de ačelle anlekşrî bellikoase (resboitoare)?

— Mărgămeskă lăi Dămnezeș, kă 'mî aș trekăș, domnilorș meî; uî akăm...

— Eî bine! akăm ce?..

— Akăm, amș xotăritș sș nș maî vșzș altș fokș dekîțș fokșlș vetrei melle.

— Bravo! zisse Kokonas, eakș ce va sș zikș omș kș minte. Akăm, adaogș Piemontesxlș, uti kș noi nș amș lăssatș dșoi kaî in grajdșlș dșmitale, mi dșozș țeamantane in kamere.

— Eî! drace! zisse ospătarșlș skăgninîndș-se dșpș zrekî.

— Eî bine! ce zîçî?

— Dșoi kaî, aî zisș?

— Da, in grajdș.

— Ili dșozș țeamanțane?

— Da, in kamere.

— Așa este, da vezi-kș dșmniavoastrș... dșmniavoastrș, aî sokotîțș kș eș amș mărîțș, așa é?

— Negremitș.

— Așa dar' nș țgădvîçî kș, fiîndș-kș dșmniavoastrș v'ăî gremitș, nșteamș nrea lesne sș mș greșeskș uî eș din parte'mî?

— Sokotîndș-ne uî ne noi de morgî, aî? Nimenî nș te onrea la asta, skămpălș meș.

— A! eak' așa! apoi vezi-kș, fiîndș-kș mșreay' fșrș testamentș (diatș)... kontinș maîsterșlș la ōrierș...

— Eî, u'apoi?

— Amș sokotîțș... dar' akăm vșzș kș m'amș greșitș....

— Ce aî sokotîțș? îa sș vedemș!

— Eî, ce amș sokotîțș! eak' amș sokotîțș kș nșteamș sș vș moșteneskș.

— A! al zisserg chei dzo! kavaleri.

— Akem nã vã pãteci tkinki kãtã de rãã imi pare, domnilorã mei, unde vãzã kã mai trãigi, zisse la Ørierã.

— Kare va sã zikã, dãmniata nã ai vãndãtã kaii? zisse Kokonas.

— Bai! zisse la Ørierã.

— Iii ñeamantanele? adaogã la Mol.

— Ba ñeamantanele, nã!... strigã la Ørierã, dar' nãmai lãkrãrile che eraã in elle.

— Ia sãne zãã, la Mol, zisse Kokonas, nã ci se pare achestã impertinentã amãutorã bãnã de snintekatã, ai? che zici?...

Aceastã ameninãare se pãrã kã prodãsse unã mare efektã asãura ospãtarãi la Ørierã, kare zisse intr'unã norokã acheste vorbe:

— Bine, domnilorã, mi se pare kã cineva poate sã se mi inboiasã.

— Askãtã, zisse la Mol, eã amã à mã nlinãe mai mãltã de tine.

— Adevãratã aãa este, domnãle konte, resãonse ospãtarãã, kãci imi addãkã aminte kã, intr'unã momentã de nebãniã, amã kãtezãtã à te ameninãa.

— Da, kã unã glonãã kare 'mi a trekãtã kã dzoã deãete dã asãpra kanããi.

— Sokotewãi kã nãmai kã atitã?

— Sãntã nrea sigãrã.

— Daka estã sigãrã, domnãle de la Mol, zisse la Ørierã lãindã-wã tinãirea de josã kã unã aerã innocentã, eã, ka unã nrea plekatã servã alã dãmitale, n'amã kãdere à te da de minããrã.

— Ei bine! zisse la Mol, kitã nentã mine, eã nã 'ci cheã nimikã.

— Че felş, seniõrşlş meş...

— Dekitş, noate...

— Aī, aī! zisse ospıtarşlş.

— Dekitş noate şnş nrınzş nentrş mine iui nentrş amicii meī, de kite ori mş voīş afla gşsdşitş la tine.

— Че se potriveste! strigş ospıtarşlş inkıntatş, bşkşrosş, seniõrşlş meş, bşkşrosş!

— Aıua dar' s'a xotşritş?

— Kş toatş inima, da... dar' dşmniata, domnşle de Kokonas, kontinşi ospıtarşlş, sşbskrii şi dşmniata la inşoiala asta?

— Da; inşş iui eş mai adaogş, ka amikşlş meş, o mikş kondişione.

— Kare?

— Sş inanoıezi D. de la Mol çei ınııı-zeıı de galbeni çe 'i şıntş datorş iui ne kariı 'ııi 'i amş lşssatş in pşstrarea ta.

— Mie, domnşle? mi kind şş asta?

— Kş şnş kvartş de orgş inainte de à nş 'mi vinde kalşlş şi ıeamantansş.

La Ńrierş fşkş şnş semşş de inşelleşere, mi a-noi zisse:

— A! da, inşelleşş.

Şi mergındş la şnş almarış (dşlauş), skoasse ınııı-zeıı de galbeni, ne kariı iıi addşse lşi la Mol.

— Bine, domnşle, zisse ıentilomşlş, bine! Ia addş-ne o omelettş (jşmşri). Čeı ınııı-zeıı de galbeni vorş şi nentrş D. Grigore.

— O! drentş sş vş şnşş, ıentilomıi meī, strigş ospıtarşlş, dşmniavoastrş aşeyi nişce inimı de nrınıı, şi pşteııi konta aşşura-'mi ne moarte şi ne viaıı.

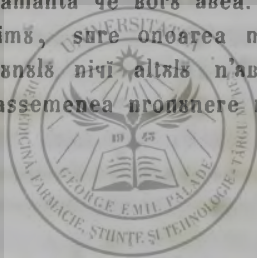
— Ei, daka este ama. zisse Kokonas, fь-ne o-meletta, mi nь kьrya niчi xntьlь niчi grьssimea.

Pe xrmь, xitindь-se la oroloqiь, zisse:

— Pre leqea mea, tь ai drentь, la Mol. Mai a-bemь inkь trei ore de aшtentatь, mi totь alitь face ori aичi de le vomь netreche saь aшrea. Kь atitь mai mьltь kь, daka nь sьntь greuitь, aичi ne aflьmь mьi la jьmьltatea drьmьlьi nинь la nьntea Sьntь-Mixail.

Иi astь-felь aчi dьoi ьentilomь merserь de 'шi re-okьnarь, la masa ьea din kamera mikь din fьndь, aчelamь lokь ьe okьnaь mi in aчea famoasь searь din 24 Aьgьstь 1572, kинd Kokonas pronьsese lьi la Mol de а jьka xnlь kontra altьia intьia amanta ьe vorь avea.

Sь mьrtьrisimь, sьre onьarea moralitatei aчellorь dьoi jьni, kь niчi xnlь niчi altьis n'auь idьa de а face kamьradьlьi sьь o assemenea pronьere mi in seara aчeea.

— 1838 —

III

Lokuința maisterului René, Parfumorulă reginei mare.

În epoca kînd se petrecea istoria ce rakontămăș lek-toriloră nostri, nă era de treksis dintr'o narte a orașelsi în cea-l-altă, dekits nămaî 4inči pșnđi, șnele de pīatř, și altele de lemnă, și inkă și ačeste 4inči pșnđi daș toate în 4etate. Ačeste 4inči pșnđi eraș, pșntea Morariloră, pșntea Skimbălsi, pșntea Maici-Domnălsi, pșntea-Mikă și pșntea Șntă-Mixail.

În 4elle-l-alte pșnđi pe xnde era 4irkălarea nečes-sariș (trebșinčioasă), eraș ameazate podșri imblătoare, kare indenlineaș oareșî-kșm linsa pșnđiloră.

Ačeste 4inči pșnđi eraș garnite kș kase, kșm mai este inkă și pīnă akșm pșntea Bekie (ponte-Vecchio) la Florença.

Între ačeste 4inči pșnđi, kare 'și aș fie-kare isto-ria sa în narte, noi ne vomă okșna mai kș deosebire, de o kamdată, de pșntea Șntă-Mixail.

Pșntea saș podăls Șntă-Mixail se klădisse de pīat-ř la annăls 1373; kș toată aparenta sa soliditate, o re-vărsare saș înnekăčisne à rișlsi Sikșana (Seina) îi dășmă

o parte la 31 Ianuarie 1408; în anul 1416, s'a reconstruit de lemn; dar' în noaptea de la 16 Decembrie 1547, s'a lăsat de tot; pe la 1550, adică cu două-zeci și doi de ani înaintea epocii de karea vorbimă, s'a construit de lemn, și, cu toate că cerea oare-kare reparare, totă trecea pentru îndestul de solidă.

În mijlocul kaselor ce erau pe marginea acestei podă, și care sta în fața mihei însle în karea se arseseră templierii⁵, și unde se realiză astăzi bazilica nouă, se deosebea o kasă cu fațadă de lemn de pe karea se lăsa în jos și înălțime largă și scosă ca și fel de cheie. Numai la o fereastră ce era deșchisă în rîndul de șisă de asupra unei și mi a unei ferestre din katală de jos care erau nestă totă încise, se vedea o lăcure romatică karea alături priverile trekătorilor pe dinaintea fațadei largi și joase, vîrsată albastră și cu vîșbucă aurii. Și fel de frisă să kenară, ce desprîdea katală de jos de aelă de șisă, înălțimea o mîlțime de draci în nisă nostre zna deșchisă alta mai nouă, și și bria largă, asemenea albastră ca și fațada, se întindea între frisă și fereastra katală de șisă cu următoarea inscriere:

René, Florentină, parfămoră

Maestrei Sale reșina mare.

Și această prăvălie era, precum am zis, foarte tare încălată, dar' însă, era cu multă mai bine aprătită de oră ce atacă nontorne prin nămele celă atît de înfricoșătoră ală lokșitoră și, înkîtă trekătorii ce trecea pe nănte în lokșă aelă trecea totă de zna abătînd-se și fîkînd și okolă nînt în partea cea-'l-altă, ca kînd s'ară

fi temăţă ka nă kămba mirosslă profămeloră să strebattă nînă la dînuii nrin năreuii kasei.

Şii nă este nămaî atită, çi inkă mi vechini atită çei din dreanta kîţă mi açei din partea stingă à kasei, temăndă-se de à nă se kompromitte nrin vechintatea loră, îndată dăpă amezarea maîsterăslă René ne năntea Săntă-Mixail, săpissere măi tođi xnlă kîte xnlă, inkită çelle dăoz kase învechinate kă kasa lăi René rămăssesere năstii mi inkise. Dar' însă, kă toată açeasă singărlate mi nărsire, trekătorii çe se întorçeaş tîrziş vîzere skinteindă n'între obloanele inkise alle açelloră kase goale, kîteva raze de lămină, mi inkredinçăş kă ară fi axzită mi nisçe strigări çe semănaş la plîneri, kare açeasta vîdea kă oare-kare persoană ne frekantaş açelle dăoz kase, atită nămaî, nă intiaş daka açeste fiinçe çinea de lămea asta saş de çea-l'altă.

Din açeste semne resilla kă lokşitorii çelloră alte dăoz kase çe eraş finite de çelle dăoz kase năstii, se întrebaş din kînd în kînd între ei daka nă era bine de à face mi ei din parte-le çea çe lăkăssere mi vechini loră.

Nă este niçi o îndăinăş kă maîsterăslă René, bizăindă-se ne açestă privileđiă de spaîmă çe 'i se rekănoskăsse de kătre tođi în çenere, kătezasse à çinea nămaî elă fokă nînă dăpă ora konsakrată. Afară de açeasta, niçi nătrilla niçi vre o altă tăpă de năzitori nontărnă nă kăteza să sčnere ne xăş omă în dăoz kîngări favorită ală Maîestatei Sale reçina mare, în kăalitatea sa de komăatriotă mi de nărfă-moră.

Noi, sokotindă kă lektorăslă nostră, armăş fiindă de filosofismăslă sčtei XVIII-lea nă maî krede în maşie, niçi în văçjitoră, ilă invitămăş à intra kă noi în açeasă lokşinçă, karea, în aça epokă plînă de kredinçe sčperstijioase, revărsa îmneçişăslă ei o astă-felă de spaîmă mare.

Пръвлия din katzlă de josă este întănekoasz mi năstîz de la ontă ore înkolo, momentă fiksată de à se înkide mi à nă se mai deskide dekită nămai kite odatz, nrea tîrziă, înaintea nînzălăi din zioa vînzătoare; akolo se face în toate zilele vînzarea de parfumerii, de alifii mi de felăritele kosmetice ce vinde iskăsitălă xemistă. Dăoi brăieii închențori saă vcheniči ilă ajătă la vînzarea în detaliă (kă de a măruntă), flăz însă à dormi akolo noantea çi în strada zisă à Kalandei, vnde vlekă seara kă kiteva momente înainte de à se înkide nrlvliă. Iar' dimineaăa, se nreîmbă kîtlă-va pe dinaintea vmei nînză ce li se va deskide ne din întră.

Așă dar', nrekăm amă zisă, ațeastă nrlvliă este întănekoasz mi năstîz.

În ațeastă nrlvliă, îndestă de largă mi adînkă, sîntă dăoz vmi, dîndă fie-kare la o skărimoară. Ōna din ațeste skări este nămai kă o novîrnire kîară în nărete, mi este laterală; cea-l'altă este ne din afară mi se vede de la keală ce se nămește astăzi keală Argăștiniloră, mi de ne malălă ce se zice akăm keală Argăștariloră (quai des Orfèvres).

Amîndăoz kondăkă la kamera de sășă.

Ațeastă kameră este de ațeeăși mărime kă mi cea din rîndălă de josă, atîț nămai kă se desnărgăește în dăoz nînr' o tanigeriă întînsă desnre partea nodălăi. În sîndălă nărgiî întiîs se deskide vma ce dă la skara cea din afară. În faăa laterală à nărgiî à dăoa se deskide vma skărei sekkrette; însă ațeastă vma nă este visibilă, sîndă askănsă de vna almară (dălană) sînată, înkăiată în parte nîn nisăe skoa-be de feră, ne kare îmningîndă-le se deskide. Nămai Katerina de Medici mi kă. Renă kănoskă sekretălă ațestei vmi, mi ne akolo ca vine mi se dăce; de akolo, năndă-

'mi okii saș zrekia ne nisce gari lskrate in acelș almaris, ea arde mi vede toate kite se fakș in cea-l-altș kamerș.

În pșrgile d'alșzșrea allș ačestș alș dșoilea kompartimentș se maī vđđș inkș dșoș zmi foarte bine deosebite. Ţna din elle dș intr'o kamerș mikș ce se lșmineazș nșmaī ne dē asșnra ĩvșlișșlđi mi karea n'are altș mobilș dekĩtș nșmaī zňș kșntořș foarte mare, nisce vase mari de aramș saș kazane, tonitori mi alambikșri: akolo este labșratorisłș alximistșlđi. Cea-l-altș zșurș dș intr'o kilisșr kș mșltș maī čĩđdatș dekĩtș restșlș apartamentșlđi, nefiindș ničĩ dekșm lșminatș, kčĩ n'are ničĩ tanete, ničĩ mobile, čĩ nșmaī zňș felș de altarș saș pristolș de piatrș.

Parquetșlđ ei este o tablș de piatrș povșrnitș de la mizlokș sșre estemitșr, mi, ne la noșlele zidșlđi se skșrș zňș felș de șșnșleșș kate arșșne kș kapștșlđ la o piloiș prin a kria resșflștoare se vede kșrsșlș Sikșaneĩ (Seneĩ). Nisce instrumente de o formș foarte čĩđdatș stăș atirnatē de kșie bșttate in pșrete, toate askșșite mi tșioase; virșlș lorș este askșșitș ka virșlș zňș akș, tșișlș lorș ĩste ka celș de bșričĩ, zșele sklĩneskș ka stikla zșneĩ oglinzi, altele, din kontra, aș o fașș sșrș, matș saș albastrș inkisł. Intr'zňș zngiș, se debștteaș dșoș gșinĩ negre, legate la zňș lokș de ničioare; ačesta este sanktșarișlș arșșreĩ saș altarșlș prevestiriloř.

Sș ne ĩtoarčemș ĩar' la kamera cea din mizlokș, la kamera cea desnșrșitș, in dșoș pșrgi saș kompartimente.

În ačeastș kamerș se ĩtrođșce partea oamenilorș de rĩđđ ce vinș nentș gičiri de norokș: akolo se arștaș la okii vizitatorșlđi pșșșrile eqintene Ivis, mxiile kș bandliche noleite, krokodilșlđ kșskĩđđ sșșș in plafondș (tabanș), kșpșđinĩ saș xșrčĩ de oameni morđi kș okii goĩ mi kș đĩngĩ klđtinĩđđ-se, in fine kșrđi vekĩ ulino dē pșlberē mi kș mșltș

resnektă roase de moareci, toate amestecate una peste alta, din care azeasta rezultă felurile mizerii sffletemti ce fakă sã se abaltă mintea din kallea ei cea dreantă. Dăpă perdelle sântă stiklăge, kstiî deosebite, mi amfore saş borkane mari de ună asnektă spimintătoră; toate azelea sântă lăminate de o nerekie de lampe mici de arşintă prea potrivite una kă alta, kare seamănă à fi lăate de la vre ună altară ală Sântei-Maria-Novella saş din biserika *Dei-Serei* din Florença, mi kare, arzindă kă ună ună mrositoră, imi resnindeskă lămina de sãsă din boltitura cea negroasă de karea eraş atirnată kă kite trei lămpimoare 'negrite de fãmă.

René se preimbla singură, kă mînile înkruşimate pe nentă, kă nasî mari în ală dăoilea kompartimentă ală kamerei din mizlokă, klătîndă-mi mereş kanşă. Dăpă o meditare lăngă mi dăreorăş, se onri lăngă o klensidră saş oroloş de nisină¹ mi zisse:

— Al a! amă şitală şilă întorkă, mi çine ştie de-kînd o fi trektă totă nisină.

Atşnçi, şitîndă-se la lăur ce abia emia de şabt ună nşoră negră kare se pãrea kă mi kşmpnea toată greş-tatea ne vîrfşă katedralei Notre-Dame, zisse:

— Sântă poş ore. Daka va veni are sã vie ka totă de una, peste o oră saş peste una mi jşmşate; ama dar' va fi timpă nentă toate.

În momentşă açela se aşi oare-kare şgomotă pe podă: René imi nşse şrekia la gşra şnei çevi lănuî ală kş-ria kşpştiş da tokmaî în drşmă, în forma şnei kanş de bşlăşş.

— Nş, zisse elă, nş este niçi ea niçi elle. Sântă nasî de bşrbauî; dar' se onreskă kiară la şma mea; ei vină aiçi!

¹ Ună felă de stiklă kă dşoz bşmçi, din kare se strikoară nisinşă print'şnă şlis şrimkă, dîntr'şna Intr'alta.

Neste pruină se așziră trei băștârî secl.

René se pogori renecl. Dar' însă, se mărșini nă-
mai de à 'mî năne zrekîa la șșș, fără à deskide.

Çelle trei băștârî se renetară.

— Çine è akolo? întrebă atșnçî maîsterslă René.

— Çe, este de néanțrare să ne snănemă nămeclé?
întrebă o voce.

— Da, de néanțrare, respănse René.

— Daka è așă, eș mă nămesklă kontele Annibal
de Kokonas, zisse ațeeamî voce çe vorbisse din afară.

— Șli eș, mă nămesklă kontele Lerak de la Mol,
zisse o altă voce, karea respăndea nentă intîia oară.

— Maî aștentășî, maî aștentășî, domniloră meî,
nămaî deklătă șntă ală dămniașoasîră.

Șli, totă de odată, René, trăgîndă drășîi mi des-
berigîndă șșș, deskisse çelloră dșoi ținerî țentilomî, mi a-
noî se mărșini à o înkșîa țară nămaî kă keîa; apoî, kon-
dăkindă-î ne skara çea din afară, șî introdăsse în komnart-
timentslă ală dșoîlea.

La Mol, intrîndă, îmî fără șemnală krăçeî ne sșb
mantă; era galbenă, mi mîna îî tremșra fără ka să poată
onri ațeastă tremșrare din nenștință.

Kokonas se șîț la țate lăkrările ne rîndă; apoî,
vzîndă așșnra esamenală (çerçetărel) mi șșș kilizçeî, vș
să o deskiză.

— Mă eartă, domnală meș, zisse René kă vocea
sa çea serioașă mi năîndă-șî mîna ne mîna lăî Kokonas;
visitatorîi çe 'mî fakă onoarea de à intra aiçî, nă se notă
băkră deklătă nămaî de ațeastă parte à kamereî.

— A! atșnçî este altă-çeva, respănse Kokonas,
dar', afară de ațeastă, șimță nevoe de à medea.

Șli se lășșă ne șșș skășșă.

Kiț-ba timnă domni o țchere urofândă: maîsteră René aștenta ka șnăș săș altăș din așei dșoi țentiloni se înșeapă de a 'i șnăne pentră țe aș veniș. În kărsăș așeșăi timnă de țchere, se așzea respirarea șșerștoare a lăi Kokonas kare înkă nș se țmădășisse de totă.

— Domnăle René, zisse elă în fine, miș kă estă șnă omă prea iskăsiș, șnăne 'mă dar', te rogă, daka amă șă țmăiș vătmată de vălna (rana) mea, adikă daka voiș avea totă de șna așeăș respirare șkărtă karea mă onre-ște de a îmbla kălare, de a mă esersa kă armele mi de a minka omelette kă șntăř?

René ișăi anroniș șrekă de pentăș lăi Kokonas, mi askăltă kă măltă lăare aminte mișkarea plămîniloră șăi.

— Ba nă, domnăle konte, zisse elă, aī șă te țmădășești.

— În adevăř?

— Te inkredinșeză.

— Prea măltă mă bșkăři.

Dăpă așeăș șkărtă konșorbire șmă o nșoț țchere.

— Nă dorești șă maī afli mi altă țeșă, domnăle Konte? întrebă Florentinăș.

— Da, da, zisse Kokonas; doreșkă șă miș daka șntă șeriosă înamoratăș.

— Estă, iī zisse René.

— De șnde mi?

— Pentră kă mă întrebă.

— Mordi! mi se nare kă aī kăvintă la asta.

— Dar' de kare persoannă?

— De așeș kareă zășe akăm la ori țe vorbă în-șăřășăra țe aī zisă mi dămniata akăm.

— În veritate, zisse Kokonas inkremenită, maîstere

René, dămniata estî zăă omă foarte iskăsită. Aî-de, vino akăm mi tă, la Mol.

La Mol se roui mi remasse kam nedomirită.

— Ei! da ce drakă! îi zisse Kokonas, çî vorbewte mi tă!

— Bobewte, domnșle konte, zisse mi René.

— Ei, domnșle René, mărmară la Mol, kare în-
cenea să 'mî întreaskă voreă din ce în ce mai mătă, eă
nă poçî să te întrebă daka sântă înamorată, kăçî mtiă
bine kă sântă, mi n'amă de ce să mă askănză; dar' surs-
ne-'mî, dămniata, daka voă fi îăbită, nentă kă, în ade-
vără, totă ce mă făcea pînă akăm să sneră, akăm se în-
toarce kontra mea.

— Poate kă n'ai făktă totă ce se cerea să faci
nentă asta?

— Șî ce altă este de făktă, domnșle, dekită à
arăta çineva nrin resnektăș mî nrin devotamentăș săă kă-
tre dama doringeloră sale kă este kă adevărătă mi foarte
mătă îăbită.

— Dămniata mti, zisse René, kă ačeste arătrî
sântă kîte odată neînsemnătoare.

— Așă dar' kă să se despere çineva?

— Ba niçî de kăm, atăncî trebăie să allerçe la aș-
torăș sçinçei. În natăra omeneaskă sântă antinătî ne ka-
re çineva le noate învinçe, mi simnătî ne kare le poate
sili. Ferăă nă este magnetă; dar' magnetizîndă-lă çineva, tra-
çe mi elă altă feră.

— Negrewită, negrewită, mărmară la Mol: mie în-
să nă 'mî plakă toate ačeste konjătrî.

— A! daka nă 'mî plakă, atăncî nă era nevoe să
veniçî, zisse René!

— Ȫa lassz, Ȫa lassz, zisse Kokonas, tš te fačí kornillš kš astea, la Mol! Domnšle René, podĩ sž 'mĩ aređĩ ne drakš?

— Ba nš počíš, domnšle konte.

— Ȫmĩ pare gžš, kščí aveamš sž'ĩ snšš dšoz vorbe, mi poate kž kš asta amš maĩ fi inkšrajeatš ne la Mol.

— Eĩ bine! Ńe! zisse la Mol, Ȫa sž ne esplikšmš maĩ deskisš. 'Mĩ aš snšš de nisče figšrĩ de čearž tšgnate dšnz figšra persoaņeĩ če Ȫbeute čineva. Este adevžratš mizlokšlš ačesta?

— Negremitš.

— Ši nš se poate sžpžra, ničí intr'šnš kinš, viađa saš sžpžtatea persoaņeĩ Ȫbite nrin ajstoršlš ačesteĩ sžinđe?

— Ničí de kšm.

— Sž čerkšmš dar'.

— Breĩ sž inčens es? Īntrebš Kokonas.

— Ba nš, zisse la Mol, mi, findž-kž m'amš angajatš akšm, amš sž mergš ninž la finitš.

— Snšne'mĩ, domnšle la Mol, doreuť mšltš, kš kšldžrž, intr'šnš kinš imperiošš, sž afli de če sž te đĩ Īntrebš Florentinšlš.

— O! da, strigž la Mol, morš de dorinđa asta, domnšle René!

Ȫn momentšlš ačela, oare-čine bžttš inčetinelš la Ńua dršmšlš, dar' atitš de inčetinelš, inkitš singžrš nšmaĩ René ašzi bžttaĩa, mi asta poate nentž kž o aštenta negremitš.

Ama dar' fžrž á se tšrbžra de lokš mi fžrž á inčeta de à fače lšĩ la Mol nisče Īntrebžrĩ demerte, Īuť anronĩž žrekĩa de đeava če respšndea la dršmš, Īngellese nisče tonžrĩ de vorbž kare se pžržrž kž'ĩ attrasserž lšarea amin-te. Pe žrť zisse lšĩ la Mol:

Domnie Rene, porí sz 'mí arecí ne drakъ? Паг. 43.

— Preskărtează-'ți dar' akəm doringa, mi kīamъ persoanna че іsbemī.

La Mol іnуенkіѣ ka kəm arъ fi vorbitъ zneі zeitъѣ; mi René, trekіndъ іn іntііslъ kompartmentъ, se strikorъ binimorъ ne skara чеa de din afarъ: nъ trekъ mълtъ, mi se azzirъ nіsche nasі attingīndъ зmorъ podeala прѣвъліеі.

Kīnd se ardikъ la Mol de josъ, vъzъ іnainte-'і ne maіsterъslъ René; Florentinъslъ џinea іn mīnz o mikъ figъrъ de чеаръ іndestъslъ de зmorъ іskratъ, mi karea avea o mantъ mi o koroannъ.

— Boіemī sъ fi totъ de zna іzbitъ de реуеaska dъ-mitale amantъ? іntrebъ narsъmorъslъ.

— Da, kīarъ mi vіana de m'arъ kosta, kīarъ mi sѣffletъslъ de arъ fi sъ mi іz nerъzъ, resъnse la Mol.

— Prea bine, zisse Florentinъslъ іzīndъ kъ vіrъslъ deуетelorъ kіte-va nіkъtsrі de anъ d'іnr'o kanъ, ne kare le skъtrъ ne kanъslъ figъrineі pronъvūndъ kіte-va kъvinte latine.

La Mol se іnfіorъ, mi arіenīndъ kъ se komіtea (sъvіrъshea) zнъ sakrіleуіs, іntrebъ ne Florentinъslъ:

— Че fачі akolo, domъle René?

— Botezъ ачеastъ mikъ figъrъ nъmīndъ-o Margarita.

— Dar' nentъ kare sfirmitъ?

— Hentъ ka sъ іnfіingezъ simpatia.

La Mol se grъtea sъ'іs onreaskъ de à merуе mai departe, dar' o kъxtъtrъ batjokorіtoare à іzі Kokonas іlъ onri.

René, kare 'і vъzъsse mіskarea, maі ашtentъ mi zisse іzі la Mol.

— Katъ sъ aіbі o deplīnz mi іntreagrъ voіnъzъ.

— Fъ kəm iuti, resъnse la Mol.

René fâkx pe o bandlikx de xârtie roue kiteva semne kabalistiche, le netrekk pe xux akx de ouelx, mi apoi inuennx kx akxlx acela mika figxrinx de chearg in inimx.

Lâkxix xîdatx! la gura inuennxtreri se ivi o nikxtrix de sinxe, dxnx kare aceasta dete fokx xârtiei.

Înfierbintarea akxlxi fâkx sx se toneaskx cheara împreuxtrix—î mi svintx nikxtriga de sinxe.

— Astx-felx, zisse René, prin nsterea simnatiî, mi amorxlx dxmitale va strebatta mi va arde inima femeii ce îxbestî.

Kokonas, in kvalitatea sa de omx tare de inimx mi neîndxnlekatx, ridea pe sxb mxtaxx mi 'mî bxttea jokx pe fâriux; insx la Mol, dominatx de amorx mi sânerstioxosx, simxe la rdxzina ntrixi sxb o sâdoare rexe de fiorî.

— Ei akxm, zisse René, denune—'uî bxzele ne bxzele figxrinei zikîndx:

— Margarito, te îxbeskx; vino, Margarito!

La Mol se sânxsse mi dxmî ana.

În momentxlx acela, se axzi deskizîndx—se xua de la à dxoa kamerx, mi nisxe nasî xstorî anroniîndx—se. Kokonas, kxriox mi nekredinxiosx, trasse nâmnalxlx, mi, temîndx—se ka, daka se va inxerka sx ardixe tanigeria, René sx nx fakx axeeaxî observare ce î fâkx mi kînd îî deskisse xua, sparse tanigeria kx nâmnalxlx, mi, nâîndx—mî okîxlx la snxrtix, skoasse o strigare de mirare la karea resnânsxrx dxox îinete de femeî.

— Ce este? întrebî la Mol anroane de à skxna din minx figxrina de chearg, ne karea î o lxx René nâmai dekîtx.

— Este kx dxchessa de Nevers mi doamna Margarita sântx kolo, resnânsx Kokonas.

— Ei, akam, nekredinčiomiloră, zisse René kă o zimbire aspră, mai sântעי la îndoială de nsterea simnatiei?

La mol remăsese inkremenită vâzîndă ne reșina sa, mi Kokonas ھرک kiteba momente ză felă de amealeă kănoskindă ne doamna de Nevers. Ŗnsă imi inkipă kă fermecile lui René addresseseră zmbra Margaritei; iar ھرă-l-altă, vâzîndă inkă kăskată zma ne znde intras-seră aelle inkzntoare fantome, găsi nămai dekîtă esnikarea ačestei minșni în lămea vâlgară mi materială.

Pekînd la Mol se inkrăcea mi sâsnina kită nătea de tare, Kokonas, kare nătră să 'mi fakă în toată voea toate observrile filosofice mi să goneaskă spiritală găzărçiosă prin ajstorăle ačelă simlimentă de se nămește nekredinț, Kokonas, zikă, vâzîndă prin snerțara tanigeriei inkremenirea doamnei de Nevers mi sârisă kă măskătoră ală Margaritei, se gîndi kă momentăle era deçisifă (xotrîtoră), mi inuelligîndă kă çineva poate să sârie nentă ză amikă çeea de nă poate sârne nentă sine, în lokă de á merçe snre doamna de Nevers, se dăse dreptă la Margarita, mi, năîndă ză çenske la nămintă în kînză în kare se reprezenta Marele Artasersă, la parădele tîrgurilor (băçărî), strigă kă o voce karea din șerçăra vânei (ranei) sale priimeă ză tonă nă fără nătere:

-- Doamna mea, kîră în momentăle ačesta, dănr çererea amikălei meș kontele Lerak de la Mol, maîsterăle René kiema zmbra voastră; așă dar', snre málta mea mirare, zmbra voastră s'a arçtată inșonită de ză kornă kare 'mi este foarte skăpnă-mi ne kare 'lă rekommandă amikălei meș. Ŗmbră á Maîestatei Sale reșina Navarre! bine-voiește à sârne kornăle kamaradei voastre să treakă de çea-'l-altă parte à tanigeriei?

Margarita încenșă a rîde mi sîcș semnș Enriettei, karea trekș de cea-1-altș parte.

— Amicș, la Mol! zisse Kokonas, si elokșentș ka Demostenș, ka Çiçero, ka D. sekretarș de l'Hopital; mi gin-deute-te kș 'mî este viașă în perikolș daka nș veî konvinșe kornșlș doamnei dăchesse de Nevers kș eș sântș çelș mai sșpnșșș mi çelș mai kredinçiosș servitorș alș ei.

— Dar'... mșrmșrș la Mol.

— Fș çeea çe 'uî sșriș eș; mi dșmniata, maîstere Renê, ia seama ka sș nș ne întresșmnș nimenî.

Renê sîcș çeea çe 'i çerea Kokonas.

— Mordi! domnșle, zisse Margarita, estî omș de sșiritș. Eakș, eș askșltș; ia sș vedemș, çe ai sș 'mî sșriș?

— Amș sș 'uî sșriș, doamnș, kș șmbra amikșlși meș, (kșçî elș este o șmbriș, mi proba, kș nș pronșnșș niçî mșkar o vorbșlșș); amș dar' sș 'uî sșriș kș açeastș șmbriș mș roagș nșea mșlșș ș mș sersi de fakșlitatea çe aș kornșrile de à vorbi într'șnș kinș de ingellesș sșre à 'uî zicș: — Frșmoasș șmbriș, acestș uenșilomș astș-felș eskor-noratș 'mî a nerdștș totș kornșlș mi toatș șșflarea nșin as-nimea okilorș tși. Daka eraî aiçî singrș în fiinșș, amș si çerștș de la maîstereșlș Renê sș mș așșnde în bre șnș sor-bșre șșlșrosș mai bine dekîș sș vorbeskș într'șnș asse-menea limbaiș kștre fișă reçelși Enrikș II, kștre sořă re-çelși Karolș IX, mi kștre sořia reçelși Navarrei. Înșș șm-brele sșntș skștite mi libere de ori çe felș de orgoliș nș-mîntesksș, mi nș se sșnrșș kind çineva le îșbeuște. Așă dar', roagș-te de kornșlș dșmitale, doamnș, sș îșbeaskș nș-çinș șșflletșlș acestși bietș la Mol, șnș șșflletș kinșitș kșm n'a mai stștștș altșlș; șnș șșflletș nersekștatș, ne lingș açe-tea, de amicș, karea 'i a infintș în trei rîndșri mai mșlte deçete de ferș în nîntecș; șnș șșflletș arsș de fokșlș oki-

loră țîi, fokă de o miie de orî mai mistăitoră dekîță toate fokărele infernălsî. Aibî dar' milă de ačestă bîetă sâffletă, izbemte pîdînă čeeă če a fostă odată ačelă frămosă la Mol, mi, daka nă mai ai kăvîntălsă, întrebăinčează uestălsă, întrebăinčează sârisălsă. Sâffletălsă amikălsî meă este foarte inteliçentă, mi le va înçelleče toate. Întrebăinčează-le, mordi! saă de nă, imî înfiğă suada urin kornălsă lăi René, ka, în păterea înfișinčeî če are asăpra șmbreloră, să sileaskă ne à ta (ne karea à kîemat'o akăm așă de brodită), de à fače nisče lăkrări če nă se prea kăvine žneî žmbre oneste, prekăm imî narî à fi tă.

La ačestă kăvîntă ală lăi Kokonas, kare se amežasăse înaintea reçineî ka žnă Eneă⁵ pogorîndă-se în infernă, Margarita nă 'mi mai năș stăpîni žnă vohotă de rișă resănrătoră, mi, kă toate kă pîzeă țvčereă če se kăvenea la asemenea împreçîrări žneî žmbre reče sîi, imî întinse mina la Kokonas.

Ačestă o prîmi kă mîlă delikaleçă intr' à sa, mi kîemîndă ne la Mol, zisse:

— Žmbră à amikălsî meă, vîno 'nkoaçî akăm nămaî dekîță.

La Mol, inkremenîță mi naluçîndă totă, se sâpășse.

— Bine, zisse Kokonas anăkîndă-lă de dăpă kană, akăm anronîț- 'çi vapoarea frămoaseî tale fiğrî smeade de anoroașă mi alba mînă à reçineî ne karea eakă 'çi o daă.

Anoî, împreçîndă mi fantă kă kăvîntele, lini ačeas-tă mînă fiņă de găra lăi la Mol, mi le çină kîlă-va kă resnektă žna lîniță de alta, țvčă ka să se fi înçerkată mîna de à se retrače de ačeas-tă dăče strîņçere.

Margarita nă înçetășse de à sâriče, însă doamna de Nevers nă sâričeă, tremărîndă înkă de sâbită ačtare à ačelloră dăoî çentilomî. Ea imî simčeă nemășçunireă kres-

kîndă kă toatŭ aurînderea znei ūelozii nrăskînde, kŭci ei 'i se nrăea kă Kokonas nră s' ară fi kŭzătŭ sŭ zite astă-felŭ interessŭ sŭr nentŭr ală altora.

La Mol îi vŭzŭ posomorirea srîncenei, srîncinse fŭl-ŭersŭ ameninŭtorŭ ală okilorŭ ei, mi, kă toatŭ trŭbrărea îmbrătŭtoare în karea îlă îndemna volăntatea de à se affănda, elă nrîcens în ce perikolŭ se afla amikŭlŭ sŭr mi gîci ce se cerea sŭ faktŭ nentŭr à 'lă srăstraŭe din perikolŭlă kare 'lă ameninŭa.

Prin zrmare se skŭlŭ mi lŭssîndă mîna Margaretei într' à lăi Kokonas, se dăse sŭ aŭrce mîna dăvessei de Nevers, mi, nrîndŭ'niŭ zŭă ŭenăke la nrămîntŭ, zisse :

— O tŭ! cea mai frămoasŭ mi cea mai adorabilă din toate femeile! eŭ vorbeskă de femeii însŭffleŭite, iar' nră de zmbre. (mi arănkŭ o kŭstŭlărgŭ srîzîndă Margaretei), dŭ voea zŭăi sŭffletŭ, zŭnrătŭ de akoneremîntŭlă sŭr celă grosierŭ, sŭ renare absenŭele zŭăi kornŭ kă totŭlă absorbitŭ de o amicie materială. D. de Kokonas, ne kare 'lă vezŭ de faŭŭ, nră este dekŭtŭ zŭă omŭ zŭă omŭ de o străktŭrgŭ tare mi kŭtezŭtoare, este o karne frămoasŭ la vedere poate, dar' neritoare kă ori ce karne: *Omnis caro fenum.* De mi ačestŭ ŭentilomŭ îmi adressŭ de dimineăŭ nînz' n seargŭ litaniiile celle mai răzŭtoare în nrîvinŭa dămitale, de mi 'lă ai vŭzătŭ înpŭrŭindŭ celle mai asure loviri ce nră s' aŭ mai nomenitŭ altŭ datŭ în Franŭa, ačestŭ lăntŭtorŭ, atitŭ de tare în elokŭenŭŭ kînd sŭr înaintea znei zmbre, nră kŭteazŭ à vorbi znei femeii în finŭŭ. Nentŭr ačeea s'a adressatŭ la zmbra reŭinei, însŭrŭinîndŭ-mŭ ne mine, sŭ vorbeskă frămoasŭlăi tŭlă kornŭ, à 'rŭi srăne kă elă denŭne la nrîcioarele tale inima mi sŭffletŭlă sŭr; kă cere kă okii tŭrŭi čei zeeŭitŭ sŭ' lă nrîveaskŭ kă milŭ, mi deŭetele tale rosalbe mi arzînde sŭr 'i faktŭ zŭă semnŭ de kŭemare: kă vo-

cea ta cea sonoră mi armonioasă s'î spăie kite-va din a-celle vorbe kare nă se șită nici odată; săă de nă, (elă m'a mai răgată inkă de șnă lăkră), daka din întîmlare nă te va nătea imblinzi, s'î strepșngă pentru ă dăoa oargă, kă snada mea, karea este adevărată, (șindă kă snadele n' ăă șmbră dekătă nămai la soare), s'î strepșngă, zikă, pentru ă dăoa oargă kornălă kă arma mea; kăci elă nă va nătea trăi daka tă nă'î ve' dăvoea s'ă trăiaskă eskăšivă (kă deo-sehire) nămai pentru tine.

Prekătă Kokonas întrebășingăsse infokare mi bșfone-rie săă pantalonăđ în diskărsălă s'ăă, kă atătă la Mol des-voltă mai mătă simșibilitate, o nătere șimitoare mi șnă felă de șmilitate lingșmitoare în răgăcișnea sa.

Atănci Enrietta mi întoarse oki' de așnra lăi la Mol, ne kare 'lă askătasse în totă kărsălă vorbire' sale, mi' indrentă așnra lăi Kokonas kă s'ă vătă daka espressionea ki-nălăi s'ăă era în armoniă kă kăvintălă amorosă ală amikălăi s'ăă. Se vede kă remăsse mătășmită, kăci, anrinsă, palni-tindă mi învinsă, ea zisse lăi Kokonas kă o zimbire karea arătă frămoșii s'ă dinni kă dăo' rindări de mărșăritară a-șezate ne korală: adevărate s'antă ačestea?

— Mordi! strigă Kokonas șimită de ačeastă kășt-tărgă ă dăčesse' mi învăpăiată de ačelleașii fokări: prea adevărate!... Da; doamna mea, s'antă adevărate, adevărate ne viața ta, adevărate ne moartea mea!

— Daka ă așna, vino! zisse Enrietta întinzindă-î mîna kă șnă felă de abandonă (părgășire) karea 'i se trăda prin molicișnea okiloră se'.

— Kokonas mi așbirli în șșă toketălă de katifea, mi, nămai dintr'o s'ăritărgă, se află angoane de tîștra femeră, în timpă ăe la Mol, kîemîndă-se mi elă printr'șnă ăestă ală Margaritei, făcea kă amikălă s'ăă șnă felă de skimbă amorosă.

În momentele acestea, se ivi René pe pragul portiei din fânde și strigă kă un ton kare stinse toată înfokarea jșnilor:

— Тъчере!... тъчере!...

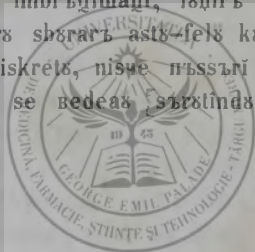
Pe șmă se așzi în grossimea păretelăi învîrtitșra șneî keî în broaskă și skîrșitșra șneî șmă че se învîrtea pe ȕișinile sale.

— Bine, zisse Margarita kă mindriș, mie mi se pare kă nimeni n'are drentăș șă între aișă kănd șantemș noi.

— Nișă reșina mare? îi mărmară René la șrekie.

Margarita se renezi nșmaî dekîș ne skara чеa de din afară, trșgîndș și ne la Mol dșpă dînsa; Enrietta și Kokonas, pe jșmătate îmbrășurășăi, șșurș și eî dșpă dînsăi.

Kîteșă patrș șșerăș așă-șeîș kăm șhorș, la cheș d'întîș șgomotș indiskrêș, nișă pșșșăi grașioase kare kă pșșîșă mai nainte se vedeăș șșrăîndș-se în șokș pe o ramășă înfloritș.

Клеми патра сбрагаь кси шора нисе прасери. Паг. 52.

IV.

Găinile negre.

Era mi timpu de a țui chelle dzoș nereki. Katerina bęga keia în broaska șmei a doza kiarg în momentșlș kînd Kokonas mi doamna de Nevers emiaș prin șua din fîndș, inkîts Katerina intrîndș nîts sș azș trosnirea tren-telorș sșb pasîi șșitivilorș. Nșmaî dekîts arșnkș imureșis-rșlș seș o kșștștșrșș șerșetșloare, mi șșrîndș-mî în sfîrșitșș bșșșitorîi okî așșpra lșv René, kare sta înainte-î plekatș, îlș întrebș :

— Cine era akolo ?

— Nisșe amanșî kariî aș plekatș mșlșșmîđî de res-nșșșlș meș kînd lș amș șșșșș kș se îșbeaș.

— Sș le lșșșmș aștea, zisse Katerina dîndș din șmerî ; akșm nș maî este nimenî aișî ?

— Nimenî altș, dekîts Maîestatea Boastrș mi eș.

— Ai lșkștșș șeeș șe'mî amș șșșșș ?

— În prîvînda gșșinilorș negre ?

— Da.

— Șșntșș gata, doamna mea.

— A ! de eraî tș evreș, René ! mșrșmșrșș Katerina.

— Ех, еврей, doamna mea, pentru ce?

— Pentru că ai fi născut să citești cărțile prețioase ce ai scris Ebreii asupra sacrificiilor. Ех amă născ de 'mi ai tradășă una din elle, și amă văzută că Ebreii nă căută prevestirile ca Romani, niči în inimă niči în fi-cauă; și le căută în dispunerea creierilor și în figurarea littereloră ce sântă însemnate pe ei prin a totă-năternika mină a destinăli.

— Da, doamna mea, amă așzită și ех vorbindă de asta ne șnă bătînă rabbînă din amicii mei.

— Sântă nășce karaktere, zisse Katerina, desemnate astă-felă inkită deskidă șnă drămă plină de progociți; atită nășma că invățați Xaldei rekommandă...

— Rekommandă ce lucră? întrebă René văzîndă că reșina se sfîia de a mi șna vorba...

— Rekommandă ca esnerienă șnă încerkarea să se fakă ne kreeră de omă, ca șnă ce sântă mai desvotați și mai kompătitori că viața konsultantăli¹

— Bai! doamna mea, zisse René, Maiestatea Boastă utie bine că asta este că nenșingă.

— Celă pușină anevoe, iar' nă că nenșingă, zisse Katerina; căчи, daka noi amă fi utișă în zioa șnășăli Bartolomeă... ai? ce zichi René! ce mai kalleșere bogat... la celă d'intiș osindită... ех n'о voiș șita. Într'ăcștea să ne mărșinimă în çirkăș nășinçiosăli. S a ureparată kamera nentă sacrifică.

— Da, doamna mea.

— Să treçemă în ea dar'.

René aprinse o făklă kompășă de nășce elemente çădate, și ală căria mirosă, kind șugire mi ștrebăttătors,

¹ Acelai karu țere șfată.

kind sãmegîndã i greþosã, aþta kã era alkãþitã de mai multe materii; pe sãrmã, lãminîndã Katerinei, trekã înainte-i în killiãþã.

Katerina uã allese singãrã d'între toate instrãmentele de sakrifitã uã kãþitã de ouelã albãstrãis, în timþã ce René merse sã ea ðna din aþelle dõþ gãini kare uã rostokoleas okiã lorã aþrã in ðngãisã kaseã.

— Kãm avemã sã sãrmãþã?

— Bomã konsãtla de la ðna fikatsã i de la þea-l-altã kreerã. Daka amîndõþ aþeste inþerkãri ne vorã da aþelleaþi resãtate, katã sã kredemã, mai kã seamã daka aþeste resãtate se vorã ðni kã þelle ce amã avãtã piþã akãm.

— De ðnde avemã sã inþepemã?

— De la þerþetarea fikãþilorã.

— Prea bine, zisse René; i apoã atãrnã gãina de dõþ belþãþe nãse la amîndõþ estãmitãþile, de asãþra mikãlã altarã, inkã þãssãrea restãrnãtã pe snate, nã nãtea face altã nimikã deþitã a se deþatte þãrã a se nãtea kãinti din lokã.

Katerina i smintekã nentsã nãmai dintr' o dãþãrã de kãþitã. Þãssãrea strigã de trei ori, i esþirã dãþã ce se deþãttã indestãsã timþã.

— Totã trei strigãri, mãrãrã Katerina, trei semne de moarte.

Pe sãrmã o deskisse în inþã.

— Þi fikãþi nlekãþi în partea stãngã, kontinsã de a zice ea, totã în stãnga; inþreitã moarte sãrmãtã de nãrderea ðuã drentã. Þti tã, René, kã asta este þeva sþãmintãtorã?

— Katã sã vedemã, doamna mea, zisse René, da-

ka prezicerile viktimei à doza se vorë potrivei kx alle cellei d'intiis.

Renë desagruv kadavrëlx grinei mi 'lë arënkë intr'ënx xngië alë kasei. În xrmë se dxse mi la cea-l-altë, karea, jëdekîndë de soarta ce o amentã dëpë a ceea à kamaradei sale, se încerkë së skape allergîndë împreçîrëlx killiçei, mi karea vëzîndë-se în fine gemëitë intr'ënx xngië, sbërë pe dë asëura kanëli lëi Renë, mi în sborëlx eï stînsë fëkliã maçikë ce çinea Katerina în mînrë.

-- Bezî tã akëm, Renë, zisse reçina. Ama are së se stingë neamëlx nostrë. Moartea va sëfla asëura lëi, mi elë se va perde de pe faça nëmîntëli. Trei fi, kx toate a-çesteã, trei fi!... mërmëri ea kx tristeçe.

Renë îi lëx din mînrë fëkliã cea stînsë, mi merse së o aprînzë în kamera de alçtërea.

Kînd se întërnë, grësi/çina kx kanëlx vîritë în çura nilnei.

Astë datë vorë evita strîçbrile, zisse Katerina, kççi amë së i taix kanëlx dînr'o singëri dëtëçrë.

Și, în adevëçrë, kînd se agruvë çina, Katerina îi reteçë, këm zîssese, kanëlx, nëmai dînr'o dëtëçrë. Și în çelle din xrmë konvëlsione, çîokëlx 'i se deskisse de trei ori mi apoi se înkisse nentrë totë de aëna.

— Bezî tã, zisse Katerina sëmîmintatë. În lokëlx çellorë trei strîçbrî, trei sësuini. Trei, mi iar' trei. Borë mëri kîtemî trei. Toate açeste sëflete, înainte de à sbëra, nëmëçrë mi strîç mînrë în trei ori. Së vedemë akëm mi sennele kanëli.

Atëncî Katerina tëië kreasta îngëbenitë à pëssëçei, deskisse çîrka kx mëlç bëçare de seamë; mi, desnëççînd'o în kînrë de à lëssa kërte krestëçrile kreerilorë, se încerkë së çëseaskë forma vrc-çnei littere oare-kare pe këtele sînrerîn-

de ce se însemnează prin înșurubirea miezului cerebral (ală kreeriloră.)

— Totă asta, strigă ea, lovind'și minele, mi totă asta! mi astă dată prevestirea este mai lămsrită dekită ori kind. Bino mi privemte.

René se apronî.

— Ce litteră este asta? întrebă Katerina, arătînd'î ună semnă.

— Ună E, resnăse René.

— De kite ori este renetată?

René nșură și zisse:

— De patră ori.

— Ei apoî! ei apoî! nă è așă? Bză eș, va să zikă Enrikă IV. O! bombăni ea, asvirindă kăpită din mină, eș sântă blasfemată în posteritatea mea.

Era ună ce s'îmîntătoară figăra ačestei femeî ualide ka ună kadavră, lăminată de lămina întristătoare; mi stringînd'și mînile singurate, zisse kă ună sșsină de desperare:

— Are să domneaskă, are să domneaskă!

— Da, are să domneaskă, renetă René kourinșă de visărită profăndă.

— Dar' insă, ačea espresione posomorită se interse nșmaî dekită de ne fața Katerinei, lăminînd-se de o kășetare kareă se părea nșkindă în făndă kreeriloră seî; mi, întinzînd-și mîna kătre Florentină, făr de à 'și înțoarce kapălx plekată în josă ne pent'î, zisse:

— René, nă este o istoriă terribilă à ună medikă din Perșă, kare, prin mizlokălx unei nomade a otrăvită, kă o singură dălxă, mi ne sîz-sa mi ne amantălx sîiei-seî?

— Da, doamna mea.

— Și acestă amantă, cine era? kontinși Katerina totă gînditoare.

— Era reșele Ladislas, doamna mea.

— A! da, bine zici, așa este, mîrmîrî Katerina. Ai niskai-ba detalișri despre această istorie?

— Amă o karte vekî, karea tratează despre asta, respînze René.

— Ei bine! vino să trecem în cea-'l-altă kameră ka să 'mî-o dai.

Atînci trekîră amîndoi din killișur, à kîrei șură o inkisse René emîndă.

— Maiestatea Boastră are să 'mî mai dea mi alți ordini pentru vre șură sakrifîiș nșur? întrebî Florentinșă.

— Nu, René, nă! zisse regina; de o kamdată m'amă konvînsă indestă. Akîm să amîntemă nîră kind vomă nștea dobîndi kansă vre șură kondamnată, mi, în zioa e-sekîtrei, veî trata însă și kă gîdele.

René se plekă drentă semă de șîpnîșne; pe șură se anronî, kă lîșnîrea în mîră, de polișele șnde e-raș amezate kîșgile, se șură ne șură șkășă, lăș șna, și o deteș în mîna reșineî.

Katerina o deskisse.

— Ce este asta? zisse ea citîndă:

— Învîșură kîm să se kreaskă și să se nătreaskă bîrășură de șoimî și de kîșă, și à se face vitezi, kă-teșurî, și totă de șna gata de șbură.

— A! pardon, doamna mea, m'amă greșită. Asta este o karte ce tratează despre vîștoare, lăkrată; de șură învîșură de la Lăka pentru famosășă Castruccio Castracani. Era nășă lîngă cea-'l-altă, mi fiîndă legate amîndoi într'șură felă, m'amă greșită. Orî mi kîm însă este o karte foarte preșioasă; nă se află mai măltă dekîș trei esem-

plare în toată lumea: unul care este ală bibliotecăi din Beneția; celălalt, se cămărase de stromoniș Maies-tatei Boastre Laurent, și s' a dată de către Petru de Medicis reșelă Karolă VIII, la trecherea sa prin Florența, și ală treilea este acesta.

— O respektă, zisse Katerina, nentru raritatea ei, fiindă însu kă n'amă nevoe de ea, 'mă o inapoieză.

Și 'mă întinse mîna cea dreaptă către René ka să ea ne cea-l-altă, în timpă ce kă cea stingă îi da ne a- ceea ce priimise de la dînsă.

Astă dată René nă se gremi, era kiară karteă ce kăta elă. Se dete josă de ne skănă, întoarse kîte-va foi din ea, și o dete reșinei deskisă.

Katerina merse de mezu la o masă; René năse lîngă ea făklia mașikă, și la lăcherea acestei flakări albăstrăie, citi kîte-va rînduri închetinels.

— Bine, zisse ea inkizindă karteă. Eakă totă ce voiamă să știă.

Anoi se skăle lăssindă karteă ne masă și lăindă în gînduri nămaî idăa ce se năskăse în elă și kareă xma sure malăritateă sa.

René autentă respektăosă kă lăminareă în mînu, ka reșina, kareă se nărea gata de a pleka, s'ă măi dea nis- kăi-va ordină năoi saă s'ă fakă vre o întrebare năoă.

Katerina făkă kîmă-va pasă kă kapălsă plekată, kă deșetălsă ne gără și într'o profăndă tăchere.

Anoi, ourindă-se de odată înainteă lăi René și ar- dikindă asăura lăi okiă sei cei rotănză și neklintigă ka ai șnei năssări gănităre, zisse:

— Șăne 'mă drentă René, ai făkătsă vre ună fil- tră nentru dînsă.

— Nentru cine? întrebă René tressărindă.

— Pentru doamna de Saabă.

— Eă, doamna mea, zisse René, ničī odată!

— Ničī odată?

— Mă jura ne săflătălă meă.

— Kă toate ačestea este mașie la mizlokă, kăčī elă o iăbente ka ănă nebănă, elă kare nă este așă de renămită nentă konstanța sa.

— Čine, elă, doamna mea?

— Elă, blasfematălă de Enrikă. Ačela kare are să se năiă ne tronă đănă čei trei fiī aī noștri, ačela ne kare aă să'lă nămeaskă Enrikă IV, ūi kare, kă toate ačestea, este fiălă Ioanei d' Albret.

Ūi Katerina însoți ačeste vorbe din ărmă kă ănă săsmiă kare înfioră ne René, kăčī îi addăčea aminte de famoasele mănășī, ne kare din ordină Katerinei, le nrenarasse nentă reșina Navarrei.

— Ūi če, totă mai merge la ea? întrebă René.

— Totă, zisse Katerina.

— Eă sokoteamă însă kă reșele Navarrei s'a întorsă de totă kătre soșă-sa.

— Komediī, René, komediī; krede če'ūi săiă eă. Nă ūiă nentă kare sfirăiă, dar' văză kă toate se adănă ūi se ăneskă spre à mă amăi. Înșăi kiară fiă-meă Margarita, se deklară kontra mea; de ănde ūiă eă, daka ūi ea nă șperă, ka mi alăi, moartea fragiloră săi; poate kă șperă à fi odată reșina Franței.

— Da, poate! zisse René aflăndată din năoă în vișăria sa ūi făkăndă-se ka ănă eko ală săimintătoareloră bănăielī alle Katerinei.

— În fine vomă vedea, zisse Katerina.

Ūi ankă spre ășă čea din făndă, jădekăndă de pri-

sosă à se pogori pe skara cea sekretă, fiindă foarte încredințată că era numai ea singură acolo.

René merse înainte ei că lăminarea, și, după câte-va momente, amîndouă se aflară în magaziniș de parfumerii.

— Tu 'mi ai fostă promisă nîsce kosmetice noi nentru mîini și nentru baze, René, zisse Katerina, eakă, țarna vine, și tu uitii că pelița mea nu rabdă de loc la frig.

— M'amă și oknată că elle, doamna mea, și le voiș addăce mîine.

— Mîine seară nu mă grăsești înainte de noș săz zече ore. În karsăș zillei imi fakă înkințășnea.

— Bine, doamna mea, voiș fi la Lăvră pe la noș ore.

— Doamna de Sășă are frămoase mîini și frămoase baze. zisse că ună tonă indiferentă Katerina; că ce fel de pastă se servă ea?

— Pentru mîini? întrebă René.

— Da, nentru mîini mai întiș.

— Pastă de Eliotrons.

— Dar' nentru baze?

— Pentru baze, se va servi că noșă oniată ce amă inventată eș, și din kare aveamă de gindă să addăkă mîine și Maiestatei Boastre în acellamă timnă ka mi ei.

Katerina stăș ună momentă ginditoare,

— Ori mi kăm, este frămoasă ačeastă kréatără zisse ea, respunzindă mereș sekretei sale kășetără, și nu este niș o mirare daka Béarnezăș simte ačestă amoră nasșionată nentru dinsa.

— Și mai că seamă devotată și fidellă Maiestatei Boastre, celă nășină prekăm mi se nare mie, zisse René.

Katerina sșrise și dete din șmeri.

— Kînd o femér ishemte, zisse ea, se mai poate

René merge înaintea ei ca luminarea. Pag. 62.

devota altăia dekită amantslăi săă? Tă 'i ai făkăă vre șnă filtră, René!

— Kă jăgmintă zikă kă nă, doamna mea.

— Bine! să nă mă vorbimă de asta. Ia să 'mă areuă oniatăă avelă năă de kare 'mă vorbeai, mi kare are să 'i fakă băzele mă fraude mi mă infokate dekită nre-kăm sântă.

René se anroniă de șnă rastă mi arăă Katerinei measse kătișe de arqintă de ačeeă formă, adikă rotănde, mi așezate în rîndă șna lingă alta.

— Eakă singărlăă filtră če'mă a čerăă, zisse René, este adevărată, kăm zice Maiestatea Boastră, kă 'lă amă komnăă anșme pentă dînsa, kăčī băzele ū sântă atăă de fine, atăă de nănînde, inkăă mi vîntăă mi soarele 'i le krapă de o notrivă.

Katerina deskisse o kătișe, mi văză într'însa o nastă de o roșeauă inkăntăoare.

— René, zisse ea, dă mi nastă pentă mîni, să o iaă akăm kă mine, kă năă ničī de kăm.

René se denărtă kă lămînarea mi merse să kăte într'șnă kompartimentă partikălară, čeeă če 'i čerea reșina. dar' nă se întoarse ama kărînd, mi 'i se păă kă Katerina, kă o miskare repede, lăă o kătișe mi o askăse pe săb manta sa. René era preă familiarisată kă asemenea askănderi alle reșinei măi, mi nă nătea fi ama de nesokotiă, inkăă să se arată kă a nričenăă. Prin șmare, lăndă nastă čerăă năă într'o kătiă de kartonă poleită, zisse:

— Eakă pasta, doamna mea.

— Ūă mășămeskă, René! resnăse Katerina.

Și, dăă če tăă kăă-va, adaogă:

— Să nă dăčī oniatăă ačea la doamna de Săăă

dekîts nșmaî pentru vr'o optă, zece zile; voiș s'îl încerkă eș înaintea tătlorș.

Și apoi se grîi s'ă eassă.

— Maîestatea Voastră voîemte ka s' o însoceskă? zisse René.

— Nșmaî pînz la marginea pșnșii, respnșse Katerina; akolo m'ă autentă țentilomiî meî kă litiera.¹

Emîr'ă amîndșoi șî ajșnșer'ă la xngîșlș stradeî Dogarilorș, șnde autentaș ne Katerina natru țentilomiî k'ă- l'șrî șî o litier'ă f'șr'ă arm'șrîi.

Kșm se întoarse René, țea d'întîiș grîj'ă f'ș de a'șî nșm'șra kștiile kă oniată.

Linșea șna din elle.

¹ Trșșșr'ă săș nată, pșrtatăș ne drșșrî de fieră săș pîrgîi.

V.

Apartmentul Doamnei de Saabv.

Katerina nu se ghemise în brâzielile sale. Enrik
își reînchisesse obiceiurile, nu în fie care seară, mergea
la doamna de Saabv. La încheiere, îmi esekstă această e-
mire kîs nstă mai ne askensă; în șrmă, puțină kîte puțină
se mai 'măiasse în sfiala sa, neîngrijeasse de a se mai feri,
Inkîs Katerina se nstă inkredina, făr' ničí o grestate, kă
reșina Navarrei șrma de a fi prin năme Margarita, iar' prin
fantă, doamna de Saabv.

La încheierea acestei istorii, noi am vorbită ceva de
apartamentlă doamnei de Saabv; dar' șma ce deskisese
Dariola reșelă Navarrei, se reinkise ermeticeute dșuă in-
trarea sa, inkîs așestă anartamentă, tăatrălă misterioaseloră
amorsri allo Béarnezlă, ne este kă totlă neknnoskă.

Această lokșingă, în felălă acelloră ne kare le daș
prinșilă konmeseniloră loră în nalatele ce lokșieskă ei în-
șilă, nentă a'î avea mai kă anroniere, acesă lokșingă,
zikă, era mai mikă și mai puțină kommodă, dekîs daka
ară fi avșă o altă lokșingă în orăș. Era, prekșm amă
zișă akșm, în rîndlă ală dșollea, ceva mai dă așnra lo-

ksingei lui Enriks, mi şua ei se deskidea într'un korridoră á kãrãia estremeitate se lãmina de o fereastrã boltitã în şngiã kã stikle legate kã plãmbã, karea, kãrã mi în velle mãi frãmoease zille alle annãlãi, abia revãrsa o lãminã ingi-natã. În timnã de iarnã, de la trei ore dõpã amiazã, çine-va era silitã à anrinde o lamnã, karea priimindã aचेाश kãtime de şutã-de-lemnã, alitã în timnã de varã kãtã mi în timnã de iarnã, se stinçea atõnçi ne la zece ore scara, mi astã-felã, de kind inçenşse iarna, da amançilorã mãi mãltã lesnire mi sekãritate.

O mikã antikamerã imbrãkatã kã damaskã de mã-tase kã florã mari galbene, o kamerã de priimire, gãtitã kã katifea albastrã, o kamerã de dormitã, alã kãria natã kã kolonne învãrtite mi kã perdele de allãş vãmuniã konrindea în okolsã sãã o oglindã kã garniturã de arçintã mi dõõ tabloxe skoase din amõrãile lui Adon's mi à Çiterei, astã-felã era lokãşlã, sãã mãi çine kãitãtã inkinãtoarei dame de toaletã à reçinei Katerina de Medivã.

Çine-va kãtindã mãi de aurõane, arã mãi fi gãsitã înaintea şnei toalette garnitã kã toate akçesoriile¹ ei într'unã şngiã întõnekõşã alã aचेtei kamere, o şurã mikã çe se des-kidea într'unã felã de oratoris, şnde se ardika şns ikonostãş inñlçatã ne dõõ trente. În aचेstã oratoris, eraş atfirnate în pãrete, în kins de korrektivã alã aचेllorã dõõ tabloxe mitoloçice de kare amã vorbitã, trei sãã natã nik-tõre de spiritalismãlã çelã mãi esaltatã. Înre aचेste nik-tõre eraş atfirnate, de kãie aचेrite, arme de femeï; kãçi în aचेa enokã de intriçi misterioase, femeile pãrtãş arme ka bãrbãçii, mi, şne-orã, se serbeãş kã elle întokmã ka mi dinnii de iskãsitã.

¹ Мъсгунисри indenlitoare alle şnei totã.

În seara aceea, kare era a doua zi după zioa în karea se netrechea scenele de kare amă vorbită, akasă la maisterul René, doamna de Saabă, mezindă în kamera sa pe un pat de repaos, rakonta lui Enrikă temerile sale mi amorul său, dindă-î ka o probă (dovadă) a acestoră temeri mi ală adestăi amoră ală ei, devotamentulă ce arătas-se ea în acea famoasă noante ce șmă după așntăși Bartolomeu, noante pe karea, prekăm amă vâzătă mai șasă, Enrikă o trekăse la souir-sa.

Enrikă, din partea sa, îi esprima rekănosșinșă sa. Doamna de Saabă era plină de fermekă în seara aceea, imbrăkată nșmai într'ună simlă penioară de batistă, mi Enrikă era foarte rekănosșătoră.

În mizloksă acestoră toate, fiindă-kă Enrikă era seriosă inamorată, era mi ginditoră. Din partea sa iar, doamna de Saabă, karea adontă în chelle de pe șmă, kă toată inima, adestă amoră rekămandată de Katerina, se șita prea mșltă la Enrikă, ka șă vază daka okiă lui eraș în akkordă kă vorbele ce esprima.

— Askăltă, Enrikă, zicea doamna de Saabă, fii sinceră: șăne daka, în noantea ce ai netrekătă în kabintelă Maiestatei Sale reșina Navarrei, kă D. de la Mol, kăkată la nișoarele natăși, n' ai regrettată kă aelă mindră pentilomă se afla între tine mi între kamera de dormită a reșinei?

— Adevărată, ama este, șămna mea, zisse Enrikă, pentră kă mi era de neapărate șă trekă prin acea kameră ka șă mergă la acea șnde mi este așă de bine, mi în karea șăntă alită de ferice în momentăși așta.

Doamna de Saabă șărisse.

— Și de atșnă n' ai mai intrată akolo?

— Nșmai de kite ori 'uă amă șășă.

filosofii ilș kastš în demertš de trei mił de anni akšm, čelš pšuinš în privinča ta, Karlottš!

Doamna de Sașvš se roși.

— Mš ișbeshi, Karlottš, kontinși Enrikš, ši prin șrmare, nš mai amš țe sš te întrebš, ši mš priveskš de țełš mai feriche omš din lșme. Înș, ūtił bine kš feričirei totš de șna îi lınseute șnš țe. Adam, în mizloksłš raışlși, nš se krež denlınš feričitš, ši gšstš din ačea miserabilš poamš karea nš aš datš la tođi ačeastš nevoe de kšrioșitate, karea fače ka totš omšłš sš ši netreakš viađa kš-tindš șnš țe nekšnnoskšłš! Șnšne'mi, skšmna mea, șnre á mš ajșta sš gšseskš eš ačeștš sekretš alš meš, nš tš a indemnatš dintrš 'ntiș ređina Katerina ka sš mš ișbeshi?

— Enrikš, zisse doamna de Sașvš, vorbeshite mai înčeťš kınd vorbeshi de ređina mare.

— O! zisse Enrikš kš șnš felš de neingrijire ši kš o konșienčš de karea se amđi ūi însșni doamna de Sașvš, trebșia sš mš temš de ačeastš banš mšmš, altš datš, ne kınd nš trșiamš bine între noi; iar akšm kınd șntš bșrbatšłš fiieș-sei...

— Bșrbatšłš doamnei Margarite! zisse Karlotta roșindš-se de țełosiz.

— Vorbeshite ši din parte 'đi înčeťš, zisse Enrikš. Akšm kš m'amš fškstš bșrbatšłš fiieș-sei, șntemš ței mai bșni amičđ din lșme. Țe țeereaš de la mine? sš mš fakš katolikš, prekšm se vede. Ei bine! daršłš đšmnezeeskš m'a attinș; ši prin mizločirea șntšłš Bartolomeš, eakš m'amš fškstš katolikš. Akšm trșimš în familliz ka nișce bșni frađđ, ka nișce bșni kristiani.

— Ši ređina Margarita? zisse baronna de Sașvš.

— Ređina Margarita, respnșse Enrikš, ei bine! ea este legemintšłš kare ne șneute ne tođđ.

— Dar' bine, 'mlai snșșș, Enrikș, kș reșina Navarrei, drentș resnlatș à devotamentșlși çe 'i amș arștatș, a fostș ęeneroaș nentș mine. Daka 'mi ai snșșș drentș, daka a- ęeastș ęenerositate, nentș karea 'i amș inkinatș o atitș de mare rekňnosęinęű, este adevęratș, nș este dekitș ęnșle- ğymintș din konvenęione foarte lesne de snartș. Prin ęr- mare nș te poęi bizși ne aęestș realizș, nentș kș n'ai imnșșș nimenși prin aęeastș inkinsitș intimitate.

— Kș toate aęestea eș mș bizși, și de trei lșni inkoaęi, imi este perina ne karea mș kșlkș.

— Daka ę așa, Enrikș, strigș doamna de Sașșș, atșnęi m'ai amęiitș, și intr'adevęrș kș, doamna Margarita, ięi este nevastș.

Enrikș sșrisse.

— Eakș akșm, Enrikș, zisse doamna de Sașșș, ea- kș ęnș sșrisș din aęellea kare mș addșkș la tșrbare, și kare fakș de 'mi vinș ęne-ori nișęe nofte selbatice, ka sș 'ęi skoęș okiș, kș toate kș estș reęe.

— Anoi daka ę așa, zisse Enrikș, eakș dar' kș ajsnș de á imnșne ne baza aęestei inkinsite intimitęęi, odatș çe 'mi zięi kș sșntș momente in kare, kș toate kș sșntș reęe' ięi vine noftș sș 'mi skoęi okiș, fiindș-kș 'ęi inkinsięwti kș esistș!

— Enrikș, Enrikș, zisse doamna de Sașșș, mi se pare kș nięi inșșwi Dșmnezeș nș utie çe gindęwti.

— Gindękș, skęmna mea, zisse Enrikș, kș mai in- tiitș Katerina 'ęi a zisș sș mș isbęwti, kș ne ęrmț 'ęi a snșș'o și inima ta, și kș, kınd ięi vorbeskș aęeste dșoș voęi, n'askęlęi dekitș ne á inimei. Akșm te isbeskș și eș, și te isbeskș din totș sșflletșș, și tokmai nentș asta, kınd arș fi sș amș niskai-va sekrete, ęi lę amș inęrede ęie, temindș-mș de á nș te komuromitte. se inęeleęe, ...

кѣчї amiciа реџinei este sꙋппꙋсѣ la skimbꙋrї; este amiciа znei soakre.

Nꙋ era asta ceea ce voia Karlotta: eї 'i se pꙋrea kꙋ achestꙋ vїlꙋ ce se ingroșea între ea și amantiꙋ eї de kite orї vrea sꙋ mꙋsoare adinçimile aчelleї inimї fꙋrꙋ sꙋndꙋ, lꙋa tꙋria zndї zidꙋ și 'ї despꙋrꙋea între dinșii. Ama dar' imї simꙋi okiї prididiꙋ de lakrimi la aчestꙋ respꙋnsꙋ, și fiindꙋ—kꙋ în momentꙋlꙋ aчela bꙋtteaꙋ zече ore:

— Sire, zisse Karlotta, eakꙋ ora de a mꙋ repaꙋza, kꙋчї serꙋiçidꙋlꙋ meꙋ mꙋ kiamꙋ sꙋ mꙋ aflꙋ mїine pꙋea de dimineaꙋ la reџina mare.

— Ama dar', astꙋ searꙋ mꙋ gonești de aчї, skꙋmpa mea? zisse Enrikꙋ.

— Enrikꙋ, sꙋntꙋ tristꙋ, zisse Karlotta; fiindꙋ tristꙋ, aї sꙋ mꙋ gꙋșești nenlꙋștꙋ, și, gꙋșindꙋ—mꙋ astꙋ—felꙋ, n'aї sꙋ mꙋ maї izbewї. Bezi dar' kꙋ este maї bine de a te retraꙋe.

— Fie! zisse Enrikꙋ, mꙋ retragꙋ daka tꙋ voești, Karlottꙋ, însꙋ, vantr-sen-gri! kreze kꙋ 'mї veї akkorda fa-voarea de a mꙋ afla la toaleta ta!

— Dar' bine, sire, assistindꙋ la toaleta mea, n'aї sꙋ façї ne reџina Margarita sꙋ te autente?

— Karlottꙋ, respꙋnse Enrikꙋ seriosꙋ, mi se pare kꙋ nꙋ amꙋ injellesꙋ între noi sꙋ nꙋ vorbimꙋ niçї odatꙋ de reџina Navarreї, și astꙋ searꙋ n'amꙋ vorbitꙋ, mi se pare, dekїtꙋ totꙋ de dinsa.

Doamna de Saꙋbꙋ sꙋșninꙋ, și merse sꙋ se nꙋie în-aintea toaletteї sale. Enrikꙋ lꙋș zndї skꙋzndꙋ, ilꙋ trasse nїnꙋ aproane de alꙋ amante—seї, și, nꙋindꙋ zndї çenșke ne elꙋ, se lꙋșșꙋ ne rezimꙋtoridꙋlꙋ sꙋș și zisse:

— Ia sꙋ vedemꙋ, skꙋmpa mea Karlottꙋ, fꙋ—te sꙋ te vꙋzꙋ frꙋmoașꙋ, dar' frꙋmoașꙋ nꙋmaї pentꙋ mine, kꙋ toa-

te kîte 'mî aî zisă akəm. Doamne! ȕe mai de lăkrări, ȕe de bokănelle kă parfămie, ȕe de săksleȕe kă pădre, ȕe de stiklăȕe, ȕe de kasolette!

— ȕe, ȕi se nară mălte, zisse Karlotta săsniîndă, ōi kă toate aȕeſtea sântă prea păȕine, de vreme ȕe, kă totă ajătoră lora, înkă n'amă pătată ȕăsi mizlokălă de à domni ſingură eă în inima Maieſtatei Boastre.

— İa laſă! zisse Enrikă, ſă nă mai rekădemă în politikă. ȕe eſte aȕeſtă pămătsfelă atăt de fină, ōi atăt de delikată? oare n'ò ſi nentă à văuſi ſprîncenele Joelăi meă Olimpiănă?

— Da, ſire, reſpănſe doamna de Saăvă ſăriăzîndă, aî ȕiĕită de odată.

— Dar' aȕeaſtă ȕreblîſă de fildîſă?

— Aſta eſte nentă deſăpăſirea kăȕărilora păȕălăi.

— Dar' aȕeaſtă păkăſă kăſăȕă kă kapakălă de argîntă ſăpată?

— O! aſta eſte trimiſă din partea lăi Renè, ſire, ōi eſte famoſălă oniată ȕe 'mî totă prămitte akəm de atăt timpă nentă à 'mî măia aȕeſte băze ne kare Maieſtatea Boaſtră are kîte odată băpătatea de à le ȕăſſi îndeſtălă de dălĕi.

Atănci Enrikă, drentă ſemă de aprobare à vorbelora ȕe zăȕea ȕraȕioaſa femeă à kăria frănte ſe îſenina din ȕe în ȕe prăkătă o anproia de tonălă koketteriei, ōi ſi lini băzele ſale de aȕellea ne kare baronna le prăvea în oglîndă.

Karlotta îſtinſe mîna la kătia deſpre kare ſe ſăȕea deſăſirile de mai ſăſă, kă ſă arate, negreſită lăi Enrikă, în ȕe kîſă ſe întrebăȕăna paſta ȕea rouă, kînd de odată o băttăie ſeakă la ōſa antikamerei, ſăkă ne ȕei dăoi amanĕi ſă tressargă.

— Nă uită cine batte, doamna mea, zisse Dariola, băgîndu'și capul n'între kăpățara tanigierii.

— Dă-te de vezi cine este și vino să 'mî spăi, zisse doamna de Sașă. Enrik și Karlotta se sîtară zădărlă la altădă kă țărărare, și kind Enrik se gindea ă se re-
traue în oratori, zădă se refăciase elă mai de mălte ori, Dariola se întoarce, zikînd:

— Doamna mea, este maisterul René parfămorul.

Azîndă nămele acesta, Enrik și inkăntă surin-
ceana și 'și mășcă fără voe băzele.

— Voiești să nă 'i deskiză ză? zisse Karlotta.

— Bă niči de kăm! zisse Enrik, maisterul René nă face nimikă fără kă să nă se fi gîndită mai întăi la
ceea ce are să fakă; dăkă vine aiči la dămniata, kăț să
aiă kăvînte de ă veni.

-- Atăni askănde-tă, dăkă voiești?

— Bă niči gîndeskă, zisse Enrik, kăni maisterul René
uită totă, și kătre acesta uită kă săntă și aiči.

— Maiestatea Voastră n'are vrăză kăvîntă de ă simți
țărărare din infăcișearea lă?

— Eă! zisse Enrik fără ză effortă ne kare,
kă toată năterea ce avea asăpra sa, nă'ă năț askănde de
totă, eă! niči de kăm! eramă kam rečiți întă noi, în ade-
vără; dă' din seara săntădă Bartolomeș, nă amă împăkată.

— Lassă să întă! zisse Doamna de Sașă Dariolă.

Peste o mină, René se arăță, și arănkă o kă-
țădă și ză impăcișădă kamerei.

Doamna de Sașă era atăni înaintea toaletei.

Enrik și lă din năoș lokădă ce okăna mai năin-
te ne năță de repăoșă.

Karlotta era la lămină și Enrik la zăbră.

— Doamna mea, zisse René k̄ o familiaritate respectuoas̄, vīs s̄ 'mī chēs er̄t̄ch̄z̄ne.

— Și pentr̄ ce, René? întreb̄ doamna de Sax̄b̄ k̄ acea înḡrd̄in̄ū ne karea fr̄moasele femeī o ar̄t̄s tot̄ de zna k̄tre achest̄ lel̄s de oamenī kariī le daș neīn̄chet̄s fel̄sri de l̄kr̄sri și kariī aș de țin̄t̄ à le face mai fr̄m̄shelle.

— Pentr̄ k̄ m̄ legasem̄s de atit̄s tim̄s à face ceva pentr̄ acheste fr̄moase b̄ze, și pentr̄ k̄...

— Pentr̄ k̄ n̄'ui ai țin̄s̄ vorba dekit̄s tokmaī ast̄-zī, n̄ ē așa, René? zisse Karlotta.

— Tokmaī ast̄-zī! renet̄ René.

— Da, tokmaī ast̄-zī, și ink̄ ast̄ sear̄ am̄s prii-mit̄s k̄t̄is̄a asta che 'mī ai trimis̄.

— A! în adevr̄s, zisse René s̄l̄nd̄-se k̄ o es-pressione de mirare la k̄t̄is̄a k̄ oniat̄s che era ne masa doamnei de Sax̄b̄, și karea sem̄na într̄ toate k̄ avellea che avea în magazin̄s s̄s.

— Gicissem̄s eș, m̄r̄m̄r̄s el̄s in̄chet̄s. — Și v'aḡi servit̄s k̄ el̄s, doamna mea? adaoḡi mai tare.

— Ba, ink̄ n̄s, mi eram̄s s̄ o in̄cher̄s k̄iar̄s kind intramī.

Fața l̄s René l̄s o espressione ḡinditoare karea n̄s sk̄p̄s din vederea l̄s Enrik̄s, k̄r̄zia, de vom̄s k̄ta bine, prea n̄șine l̄kr̄sri îi sk̄p̄aș.

— Ei bine! René, che ți s' a întimplat̄s? întreb̄ reșele.

— Mie! nimik̄s, sire, zisse parf̄mors̄s, aștent̄s k̄ s̄n̄n̄nere ka Maīestatea Boastr̄ s̄'mī adrese vre o vorb̄s înainte de à 'mī l̄a zioa b̄n̄s de la doamna baronna.

— Așa z̄s, zisse Enrik̄s s̄r̄izind̄s, mi mai ai ne-

voe de vorbele melle pentrã á te ñnkredinga kã simuã plãcere de á te vedea?

Renè se zítã ñmpreutãrã sã, okoli kã okiã kame-
ra ka kãm arã fi voitã á sonda (mãsrã) kã azãlã mi kã
vederea ðmile mi tanigeriile, mi onrindã-se din nrõs kã
znã aerã de á ñmbrãuã kã o singãrã kãrtãrã ne doam-
na de Saãvã mi ne Enrikã, zisse:

— Asta n'õ mtiã, sire!

Enrikã, prevestitã prin nrãtea avelã admirabilã in-
stinktã, kare assemenea kã znã alã measselea simuã, ñlã povãuã
ñn totã kãrsãlã çellorã d'ñntiã annã ai vieuã sale prin miz-
lokãlã nerikolilorã çe ñlã ñmpressãã, prevestitã, zikã, kã
ñn momentãlã avela se petreçea znã çe foarte strãinã, kare
semãna kã znã felã de lãntã ñn spiritãlã parfãmorãlã, se
ñntãrnã snre elã, mi sũndã totã la umbrã, ñn timpu çe Flo-
rentinãlã era la lãminã, ñi zisse:

— Dãmniaatã aicã, la ora asta, Renè?

— Nã kãmã, amã nenorocirea dẽ á addãce vre o
strimtorare Mãiestatei Voãstre? respõnse parfãmorãlã fã-
kãndã znã pasã ñndãrãlã.

— Nã, de lokã. Doreskã nrãmai sã ñtiã znã lãkrã.

— Çe lãkrã, sire?

— Gindeã sã mã gãsemã aicã?

— Eramã ñnkredingãtã de asta.

— Ama dar' mã kãstã?

— Mã simuã ferice ñndevã ñntãlneskã, çelã pãuã.

— Aã sã'mã snãã çeva? renetã Enrikã.

— Poate, sire, respõnse Renè.

Karlotta se romã, kãã ea tremãra ka açeastã des-
konerire, ne karea se pãrea kã o fãçea parfãmorãlã, sã nã
se attingã de kondãita sa trekãtã kãtre Enrikã. Se prefãkã

dar' kŭ n'arŭ fi așzită nimikŭ, okuātŭ fiindŭ nșmaī de toaletta ei, ūi intrerșmūindŭ konvorbirea.

— A! în adevŕgŭ, Renē, strigŭ ea deskizīndŭ kŭtișua kŭ oniatŭ, dșmniata estī ūnŭ omŭ de minșne; pasta asta are o koloare admirabilŭ, ūi fiindŭ—kŭ estī ași, voeskŭ à inșerka înainte 'mī așeastŭ noșŭ prodșkuione, șpre a'mī fașe onoare.

Și apoi lŭș kŭtișua kŭ o mīnŭ, în timpŭ ășe kŭ ășea—l—altŭ atinșea dșmorŭ kŭ deșetŭș pasta rosatŭ karea așea sŭ treakŭ de ne deșetŭș ne bŕzele ei.

Renē tressŕgi.

Baronna anșoniŭ șŕizīndŭ pasta de bŕze.

Renē se ingŭlbeni.

Enrikŭ, stīndŭ totŭ la șmbrŭ, dar' kŭ okiī nironișī ūi skinteīndŭ, nș nerdea dīn vedere nișī o miskare à ūneī, nișī o infiorare à ășelŭ—l—altŭ:

Mina Karlottei mai așea inkŭ kīte—va liniī nīnŭ la gŕŕŭ, kīndŭ Renē ūi așkŭ brășis kīarŭ în momentŭș kīnd Enrikŭ se șkŭlŭș ka sŭ fakŭ așemenea.

Enrikŭ se lŭșșŭ dīn nșos, șŕŕŭ șgomotŭș ne patŭș de repașș.

— Așteantŭ ūnŭ momentŭ, doamna mea, zisse Renē kŭ ūnŭ șŕisŭ silitŭ. Nș s'arŭ kŭdea sŭ întrebșinșezi așestŭ oniatŭ șŕŕŭ kīte—va rekommandŕgi partikŭlare.

— Și ășine sŭ mi le dea, așeste rekommandŕgi? întrebŭș baronna,

— Eș.

— Kīnd va fi asta.

— Îndatŭ ășe voīș termina ășea ășe amŭ sŭ șnșis Maīstatei sale reșelŭș Navarrei.

Karlotta ūșī deskisse kīts nșș okiī, nenștīndŭ sŭ inșelleagŭ nimikŭ dīn așestŭ felŭ de vorbire misterioașŭ ășe

se vorbea lingv̄ dînsa, și remasse, șiind̄ k̄ o mînz̄ k̄-tîșya k̄ oniat̄, și șiind̄-se la vîrșl̄ deșet̄l̄și chellei-l-alte mîni romit̄ de pasta cea karmin̄.

Enrik̄ se sk̄l̄t̄, și, miskat̄ de o k̄șetare, karea, ka mi toate cele-l'-alte k̄șet̄r̄i alle j̄nel̄și reșe, avea d̄șoș sens̄r̄i, și sens̄ kare se p̄rea s̄șerșicîel̄ și al-t̄l̄ kare era p̄of̄nd̄, merse s̄ș ieș mîna Karlotei, și a-șa rom̄e k̄m̄ era, f̄k̄ și sem̄n̄ ka s̄ș o auromie de b̄zele sale.

— Mai stați și moment̄, zisse k̄ vîoicîșne René, și moment̄! bine-voește doamna mea, à 'șî șp̄la fr̄moasele mîni k̄ așet̄ șp̄șn̄ de Neapol̄, pe kare aș șiat̄ s̄ș 'șî 'l̄ș trîmîș de odat̄ k̄ oniat̄l̄, mi pe kare așș onoare de à 'șî 'l̄ș ad̄șce îns̄'mî.

Și, sk̄șind̄ din învelitoarea sa de arșint̄ o t̄-bliș de șp̄șn̄ de koloare verdat̄, o p̄șe într'șiș li-gean̄ așrit̄, țern̄ aș în el̄, și, k̄ șiș șenșke pe p̄-mînt̄, înșșîș tot̄l̄ș doamnei de Sașș.

— Drent̄ șșșî șșș, domșle René, eș m̄i k̄ș te k̄șnosk̄, zisse Enrik̄, ai o galantarie karea într̄eșe k̄ș ml̄t̄ pe toș j̄șnî galanșî ai k̄șșș.

— O! ce arom̄ delîcîoș! strîș Karlotta fr̄kînd̄-șî fr̄moasele mîni k̄ șșșma nakrat̄ (sedesie) ce e-șia din t̄blișa înb̄lșșmit̄.

René îșî îșplîni fonksionele sale de kavaler̄ șer-vînd̄ mînz̄ la finit̄. Ad̄șșe o șerviet̄ șînz̄ doamnei de Sașș, karea se înt̄reșe k̄ ea pe mîni.

— Ak̄ș, zisse Florentîșl̄ k̄tre Enrik̄, ușteșî șașe, monsenîore, orî-șe noșșș.

— Karlotta îșî present̄ mîna l̄și Enrik̄, kare o șr̄șt̄, și, pe kînd Karlotta se înt̄rna k̄ o parte pe j̄-șl̄ ei ka s̄ș așșș șeșa șe avea s̄ș șșș René, reșe

III, кә әһ һәһкә не һәһһһ, һәһһһһ һәһһ һәһһһ һәһһһ. II. 78.

Navarreï merse de 'mî reokunî loklîş, maî inkredinîatîş de-
kîts orî kînd kî se netrechea şunîş ce foarte estraordinarîş în
snirîtsîş narîşmorîşlîş.

— Eî bine! întrebîş Karlotta.

Florentinîş se plîş kî 'mî impresna toatîş hotîrî-
rea mî se întîrnîş snre Enrikîş.

VI.

Sire! veți fi rege.

— Sire, zisse René către Enrikș, amș s'p'i vorbeskș de șnș lșkrș de kare m'ș okșnș de mșltș timnș.

— De parfșme? zisse Enrikș șrșzindș.

— E'i bine! dă, sire. de parfșme! resșnșse Renē kș șnș ȳșdatș semșș de inkșvșnșșare.

— Borbente, kș te askșltș; asta este șnș șbșiektș kare m'a interesatș prea mșltș totș-de-șna.

Renē se șitș la Enrikș șnre a se încerka sș ȳiteas-kș, kș toate vorbele sale, în aȳelș gândș de nestrebșttșș; vșzindș însș kș aȳeasta era șnș lșkrș kș totșlș nefolșșitorș, șrmș de à zice :

— Șnșlș din amȳiș meș, sire, a șositș akșm de kșrind din Florenȳa; aȳestș amikș se okșnș prea mșltș kș astroloȳia.

— Da, intrerșmșse Enrikș, utiș kș asta este o natimș florentinș.

— Elș, sire, inșoșitș de ȳe'i ma'i învșșmșși bșrgbași din lșme, a gȳitș ȳellorș ma'i inșemnași ųentilomȳ ai Evșronei.

— A! a! fșkkș Enrikș.

— III, fiindă-kъ kasa Bărboniloră este în fruntea celloră mai înalte ka zna ce se traue de la kontele de Klermont, ală chinčilea fiis ală lăi Stă Lădovikă, se înuelleue kъ mi nămele Maiestatei Boastre n'a remasă sītă.

Enrikă askălta kă indoită lăare aminte.

— III 'uī addăvī aminte de aueastă giuire? zisse reuele Navarrei kă znă sărisă ne kare se încherkă să 'lă a-rate indifferentă.

— O! resnăse René klătinindă-'mī kanslă; oroskonă Măiestatei Boastre nă este din auellea kare se potă sīta lesne.

— Într'adevăr! zisse Enrikă kă znă uestă ironikă.

— Da, sire, Maiestatea Boastră, dănt terminii a-uestăi oroskonă, este kīemată la velle mai strellăcite noroçiri.

Okīslă jnălsī nrină skinteiă fără voe ka znă fă-ueră, kare aueastă skintetere se stinse nămai dekită într'znă năoră de indiferină.

— Toçi auesti orakoli italieni sântă lingăuitori, zisse Enrikă; nrină zămare, zikindă çineva lingăuitoră, în-uelleue minçănosă. Nă mi aă sūssă mi mie o măgi-me din ei kă voă abea săb kommandă mea ouțiri marī?

III dănt aueste vorbe înuenă à rīde în găra mare. Înșă, znă observatoră mai năçină okănată de sine dekită nrekm era René, ară fi simuită mi ară fi înuellesă sfor-çarea auelăi sărisă.

— Sire, zisse René kă reueală, oroskonă prezī-ue çeva mai bñă dekită asta.

— Preziue kă amă să kintigă niskai-va batallii în frontăslă vre zneī din aueste armate?

— Çeva mai bñă mi dekită asta, sire.

— Ia sūne, zisse Enrikă, să vezī kă amă să fiă konkerantă (kăçeritoră).

— Sire, veî fi reşe.

— Ei! vantr-sen-gri! zisse Enrikş inăbşwindş o vitş bŭttaie de inimş, şii aş nş sşntş şii akşm reşe?

— Sire, amikşlş meş ştie chea che promitte; nş nşmaî kş veî fi reşe, dar' inkş veî şii reşi.

— Atşnş, zisse Enrikş kş aelamş tonş alş sşş batjokoritş, amikşlş dşmitale are nevoe de zече galbeni, nş e aşa, René? kşşii o assemenea progocie este indetşlş de ambigioaş, maî kş seamş în timnşlş în kare ne aflşmş; eakş, René, fiindş-kş eş nş sşntş aşa avşş, voiş da amikşlşii tşş de o kamdatş nşmaî şinşii, şii ne chei-l'-alşii şinşii kind 'i se va realisa progociea.

— Sire, zisse doamna de Saşş, nş şita kş tş ai legatş odatş kş Dariola, şii nş te prea inkşrka kş promissione (şşşşşş).

— Doamna mea, zisse Enrikş, kind va veni momentşlş aelaa, şperş kş tonş meş vorş trata ka ne şnş reşe, şii kş fie-şine va şşminea foarte mbşşşmitş daka voiş şine ne jşmştate din kile amş promisse.

— Sire, adaogş René, eş şrmezş...

— O! che totş maî ai? zisse Enrikş, fie dar'; daka voiş şii imperatorş, voiş da indoitş.

— Sire, amikşlş meş s'a întorşş dar' din Florenşaa kş aeshş oroskonş, ne kare 'lş a re'noitş şii aişii în Parisş şii kare avş aelamş resşltatş, şii 'mi a inkrezşş şnş sekretş!

-- Şnş sekretş kare interestş ne Maiestatea Sa? întrebş Karlotta kş bioişşne.

— Aşaa mi se pare, zisse Florentinşlş.

— Se gindeşte che sş şnşie, zisse Enrikş în şine şşşş a ajşta ne René întrş nimikş; se vede kş chea che are sş şnşie, nş este aşaa lesne de şnşş.

— Daka asta ama, reneté doamna de Saabá, sñe-
ne despre ce lăkră este vorba?

— Vorba este, zisse Florentinlă anăssindă ne fie-
kare din vorbele sale, vorba este de toate acele sgomote
de otrăvire, ce aș çirkălată de kîtă-va timnă la kărte.

O шпоарă înflare de nări din partea reuelăi Navar-
rei fă singărlă semnă kă bęgarea sa de seamă kreschea
din ce în ce la ačeastă săbită skimbare ce lăa konvor-
birea.

— Dar' amiklă dămitale Florentină, zisse Enrikă,
are întire de ačeste otrăviri?

— Da, sire!

— Kəm noui să 'mă destăinșiemti mie ună sekretă
kare nă este ală tăă, René, mi mă alesă kînd sekretă
ačesta este atăă de însemnătoră? zisse Enrikă kă çelă mă
fireskă tonă ce năă să ũea.

— Amiklă ačesta are să çeară ună konsiliă de la
Maiestatea Boastră.

— De la mine?

— Mi ce lăkră de mirare grășii în asta, sire? ad-
dăçeu-въ aminte de bătrînă soldată de la Actium, kare,
avîndă ună proçesă, çerea povău de la Așgăstă.

— Așgăstă era avokată, René, mi eă nă sântă.

— Sire, kînd amiklă meă 'mă a înkreztă sekre-
tă ačesta, Maiestatea Boastră çinea înkă de partidă kal-
ginistă, ală kărdă era șefă de kănetenie, mi D. de Kondé
ală doilea.

— Ei, u'anoi? zisse Enrikă.

— Ačestă amikă șnera kă Maiestatea Boastră se va
servi kă prea-năternika sa înflăinçă asșura D. prinçă de
Kondé nentă a 'lă rșga de a nă 'i nărtă nekază.

— Ia esnikl'mi asta, René, daka voiemti ka s'o inuelligs bine, zisse Enrikx fgr̄ ka s'arate cea mai mikx skimbare in tr̄s̄rile saș in vocea sa.

— Sire, Maiestatea Boastr̄ va inuellece la cea d' int̄is vorb̄: achest̄ amikx ut̄ie toate partikularit̄ule incherk̄rei de otr̄vire f̄kx̄t̄ asura monsenior̄l̄xi prinușl̄x de Kondé.

— Ce! s'a incherkats c̄ineva à otr̄vi ne prinușl̄x de Kondé? întreb̄ Enrikx kx o mirare j̄skats de minsne; așaz̄, mi k̄ind f̄x asta?

René se șit̄ nironit̄s la Enrikx și resp̄nse aceste k̄vinte:

— Șnt̄s ak̄m ont̄s zille, Maiestate.

— Bre șn̄ș inemikx? întreb̄ reuce.

— Da, resp̄nse René, șn̄ș inemikx ne kare 'l̄x k̄nnoasce Maiestatea Boastr̄, și kare k̄nnoasce ne Maiestatea Boastr̄.

— In adev̄r̄s, zisse Enrikx, mi se pare k̄ am̄ș așzit̄ vorbind̄x de asta; m̄șș n̄ș k̄nnoșk̄ am̄șșntele ne kare zic̄i k̄ voiemte ș̄ mi le deskopere amik̄l̄x d̄șmitale.

— Ei bine! zisse René, s' a offerit̄ș prinușl̄xi de Kondé șn̄ș m̄r̄ș mirositor̄ș, dar' din norocire k̄ k̄ind 'i se add̄șse așel̄ș m̄r̄ș, se afl̄ la d̄nșl̄ș medik̄l̄ș ș̄ș. Îl̄ș l̄ș din m̄inile trimis̄l̄xi și 'l̄ș mirosi p̄ntr̄ș à 'i çerka odoarea mi virt̄ștea. Peste d̄șoș zille 'i se im̄șl̄ș obraz̄l̄ș de o im̄șl̄șt̄r̄g gangrenoas̄, și o estravasare (v̄r̄sare à sinușl̄xi), o v̄l̄n̄ș viī karea îi konrinse faça, f̄gr̄ș resulata devotament̄l̄xi saș res̄l̄tat̄l̄ș nesokotinḡei sale.

— Din nenorocire, resp̄nse Enrikx, fiind̄ș-k̄ ak̄m șnt̄s ne j̄șm̄tate Katolik̄ș, 'm̄i am̄ș p̄rd̄șt̄ș toat̄ș inl̄șinça asura D. de Kondé; așa dar' amik̄l̄ș d̄șmitale s'ar̄ș greșii daka s'ar̄ș adresa la mine.

— Maiestatea Voastră, zisse René, n'arş nştea fi folositorş amikşlş meş, prin influinşa sa, nşmaş lingş prinşulş de Kondé, şi inkş mi lingş prinşulş de Porşian, fraatele avelşia kare s'a otrşvitş.

— Eak' aşa! zisse Karlotta, şti René, kş istoriile dşmitale mirosş à tremşriş! dşmniata şeri şnş lşkrş foarte nenotritiş. Este tirşiş, konvorbirea dşmitale este mortşarş. Sş 'şlş şnşiş drentş, maş mlşts şşlş nlşteskş parfşmele.

Şi apoş Karlotta şşlş întinse din nşoş mină şpre kştişşa kş oniatş.

— Doamna mea, zisse René, înainte de à şerka, preşkm aş de gîndş, askşltş şe effekte relle notş skoate oameniş şei rşşşşşşlş din asta.

— Şşlş şnşiş serioşş, René, zisse baronna, astş searş estş şnşimintştorş.

Enrikş şşlş nşsomorş frşntea, dar' prişenş kş René okolea sş ajşngş la şnşşskonş ne kare elş inkş nş 'lş întrevedea, şi resolşş (şotşlş) de a imşinşe pînş la sfirşmitş aşeastş konvorbire karea deşntenta în şinşlş lşlş nişşe şşvenire foarte dşreroaşe.

— Eş, şi kşnnosşlş, zisse Enrikş, şi amşnşntele otrşvireş à prinşulşlş de Porşian.

— Da, zisse René. Era ştiştş kş în toate nonşile elş lşssa sş arzş lingş natşlş sşş o lamşş; 'ş aş otrşvitş şnşlş-de-lemnş, şi astş-felş şş asfikşiatş prin mirosş.

Enrikş şşlş întinse deşetele şmede de şşdoare, apoş nşşmşşş :

— Aşa dar' aşela ne kare 'lş nşşmeşlş amikşlş dşmitale ştie nş nşmaş amşnşntele aşesteş otrşvirş, dar' inkş maş kşnnoaşşe şi ne aştorşlş?

— Da, şi tokmaş nentş asta arş fi voitş sş aşe daka Maiestatea Voastră arş aveş aşşpra prinşulşlş de Por-

cian kare trâmte, acaest' inflâing' de à 'lâ face s' er-
te omoritorâi moartea fratelâi s'.

— Din nenorocire, resnânse Enrik, fiind-k' sânt
ink' ne jsm'tate xgenot, n' pot' avea niç' o inflâing' a-
s'p'ra D. prinç' de Porçian; prin zmare, amikâs' dâmitale
ar' face r' de à se adresa la mine.

— Dar' ce gîndiç' de disnoziçionele D. prinç' de
Kondè mi de alle D. de Porçian?

— K'm s' k'nosk' e' disnoziçionele lor', René?
n' s'tiç', s' 'mi si dat' Dâmneze' de lok' privileçis' de à
çiti în inimile oamenilor.

— Maïestatea Boastr' se poate întreba ne sine,
zisse Florentinâs' k' netrâbare. În viaça Maïestatei Boas-
tre n' se afl' br' z'n' eveniment' atit' de trist' inkit' s'
poat' servi de çerkare klemençei, sa' atit' de dârerôs' in-
kit' s' poat' k'm'z' çenerositate?

Açeste k'vinte se uronâçar' k' z'n' akçent' kare
infior' ne Karlotta îns'ni; asta era o all'sione atit' de di-
rekt' atit' de simçibile inkit' j'na fem'z' i'î intoarse fa-
ça s're à 'm' ask'nde rom'ç' mi s're à se feri de à in-
tîni oki' l' Enrik.

Enrik' f'k' z'n' effort' nâternik' as'p'ra 'm', i'î
insenin' s'rntea, karea, nekînd vorbea Florentinâs', se
ink'rkasse de ameninç'ri, mi skimbînd-'m' nobila dâre
filial' ç'e' ançsa inima într'o meditare aiçrit', zisse:

— În viaça mea, vre z'n' eveniment' întristat'or'...
n', René, n'; n' 'mi add'k' din j'neçea mea aminte de-
kit' n'çmai de nebun'ia mi de nep'çsarea amestekate k'
neçessit'çile ma' m'lt' sa' ma' n'çin' k'çde ne kare le
imp'ne tsâlor' oamenilor' nevoile nat'rei mi çerk'çile l'î
Dâmneze'.

René se strimtor' mi el' din narte'm' nârtînd-'m'

băgarea de seamă de la Enrikă la Karlotta, ka kəm ară fi voită să întărite pe ănlă mi să onreaskă pe ăvelă-altă; kăci Karlotta, într'adevăr, năndă-se din năoă la toaleta sa pentră à 'mi askănde tărărarea ăe'i inspira ăeastă konvorbire, întinsese iar' mina la kătișă kă oniată.

— Dar' în fine, sire, daka erați fratele prințului de Porțian, săă fiăă prințului de Kondé, mi ăineva v' ară fi otrăvită pe ănlă frate săă v' ară fi assassinată pe ănlă tată!...

Karlotta skoasse o strigare șmoară mi anroniă din năoă oniată de băzele sale. René vără ăeastă miskare; dar', astă dată, n' o mai onri ničî kă vorba ničî kă ăestă, dekătă nămai strigă:

— Pentră nămele ăi Dămnezeș, respănde, sire, daka erați în lokăă loră, ăe ai fi făktă?

Enrikă întră la gîndări, mi înterse, kă tremărînda sa mîntă, frăntea pe karea tremăăă kăte-va nikăări de șdoare reče, mi, skăfîndă-se drentă în niăioare, respănse, în mizlokăăă tăcerei karea onrisse niăă kăară mi resăăflarea ăi René mi à Karlotei.

— Daka eramă în lokăă loră, mi, amă fi fostă încredințată de à fi reče, adikă de à înfăășă pe Dămnezeș nre ăestă nămintă, amă fi făktă ka Dămnezeș, amă fi pardonnată!

— Doamna mea, strigă René smălgîndă oniată din mîinile doamnei de Saăă, doamna mea, înapoiază-'mi ăeastă kătiă; vără kă băiatăă meă, s' a greșită addăkîndă-v' o ničî; mîne voiă trimite alta în lokăă ei.

VII.

Unu nouu Konvertiū.*

A dsoa zi, avea sꝛ se fakꝛ goanꝛ in pꝛdꝛea de la Sꝛntꝛ-German.

Enrikꝛ ordonasse a' i se pregara ne la ontꝛ ore dimineaꝛa, adikꝛ de a' i avea kꝛ toate gata, xꝛ kals mikꝛ de Béarnꝛ, ne kare avea de gindꝛ sꝛ' lꝛ dea doamnei de Saꝛvꝛ, dar' ne kare dorea sꝛ' lꝛ cere elꝛ mai intꝛ. La ontꝛ ore fꝛꝛ xꝛ kꝛartꝛ, kalslꝛ era inꝛallatꝛ gata. La ontꝛ ore ꝛistꝛ, Enrikꝛ se pogora.

Kalslꝛ mꝛndꝛꝛ ꝛi infokatꝛ, kꝛ toatꝛ micimea kor-
pꝛlꝛi sꝛꝛ, ꝛi ardika koama ꝛi se mindrea sꝛrindꝛ n' in
kꝛrte. În noantea aꝛeea fꝛssese frigꝛ, ꝛi sꝛfaya pꝛmin-
tꝛlꝛi era koperitꝛ de xꝛ poleiꝛ xꝛorꝛ.

Enrikꝛ se pregarꝛ sꝛ treakꝛ n' in mizlokꝛlꝛ kꝛꝛꝛi
ka sꝛ ajꝛngꝛ desure partea grajꝛrilorꝛ xꝛde 'lꝛ aꝛtenta
rindamꝛlꝛ kꝛ kalslꝛ, ꝛi trekindꝛ ne din aintea xꝛi soldatꝛ
sviꝛerꝛ, kare pꝛzea la xꝛꝛ, aꝛelꝛ soldatꝛ iꝛ presentꝛ ar-
mele zikindꝛ!

* Intorꝛ dinstꝛ'o lege intr'alta.

— Dămnezeș s'z ȕie ne Maĭestatea Sa reȕele Navarrei!

La aȕeast'z ȕrare Ńi maĭ k'z seam'z la akȕent'z l'z voȕei karea o pron'ȕgasse, B'earnez'z l'z tress'zgi.

Se ĩnt'zrn'z Ńi f'z k'z ȕn'z pas'z ĩnapoi.

— De M'zi! m'zgm'zr'z el'z.

— Da, sire, de M'zi.

— ȕe faȕi aȕi?

— Am'z s'z vorbesk'z Maĭestatei Boastre.

— Nenoroȕitale, zisse reȕele aȕroniind'z-se de el'z, n'z Ńi t'z k'z 'ȕi n'zi viaȕa ĩn perikol'z?

— O Ńti'z nrea bine.

— Eĭ apoĭ?

— Eĭ apoĭ, eak'z-m'z!

Enrik'z se ĩng'zbeni k'zts-va, k'zȕi el'z n'ȕicenz k'z perikol'z l'z ĩn kare se afla aȕer'z l'z ĩn'zr'z era ĩmp'zrt'zŃit'z Ńi de d'ns'z l'z. Se ȕit'z dar' pl'nz de n'east'zmp'zr'z ĩmp'zreȕ'zr'z l'z s'z, Ńi se dete ĩnapoi nent'z a d'ȕoa oar'z, n'z k'z maĭ n'ȕȕin'z ĩȕeal'z dek'zts la ȕea d'nt'z.

Enrik'z z'zrisse ne d'ȕȕele d' Alanson la o fereastr'z.

Skimb'znd'z-Ńi dar' n'zmaĭ dek'zts m'zsk'zr'zile, Enrik'z l'z m'zsket'z l'z din m'na l'z de M'zi, kare, n'rek'zm am'z zis'z, p'zȕea de santinell'z, Ńi n'ref'z k'znd'z-se k'z essamina arma, zisse:

— N'z k'rez'z, de M'zi, s'z Ńi venit'z aȕi f'zr'z vre ȕn'z mot'z v'z foarte mare, a te ar'ȕnka n'zmaĭ ama ĩn g'zra l'z n'z l'z?

— N'z, sire! d'rent'z aȕeea eak'z azĭ ont'z-zille de k'znd n'zndesk'z. Abia ĩerĭ, aflaĭz k'z Maĭestatea Boastr'z a-vea s'z ȕerȕe ast'zȕi kal'z l'z aȕesta, Ńi ast'z-fel'z l'z aȕi post'z la poarta L'zbr'z l'z.

— Dar' ĩn ȕe k'znd k'z aȕest'z kost'z m'z?

— Къпитанълѣ kompaniei este protestantъ ши знѣлѣ din чеї маї бѣни amici аї mei.

— Їеа 'уї masketelѣ, ши меруї de 'уї геокъпъ postelѣ. Ni se чеа сеама. Kind мѣ воїѣ intoarче, мѣ воїѣ inчерка сѣ 'уї спѣлѣ o vorбѣ; dar' daka нѣ'уї воїѣ vorbi сѣ нѣ мѣ опрештї de lokѣ. Adio.

De Mxi шїи relѣѣ imbletelѣ челѣ mѣsѣratѣ, iar' Enrikѣ merse înainte spre kalѣ.

— Че este ачестѣ mikѣ kalѣ frѣmѣshelѣ? intrebѣ dѣchele d'Alanson de ne fereastra sa.

— Знѣ kalѣ ne kare амѣ сѣ 'лѣ черкѣ акѣм de dimineauѣ, respѣnse Enrikѣ.

— Dar' bine, asta нѣ seamѣнѣ а fi kalѣ de бѣрбатѣ.

— Drentѣ ачееа era ши destinatѣ pentрѣ o дамѣ frѣмоасѣ.

— Їеа сеама, Enrikѣ, zisse dѣchele, нѣ te face indiskretѣ, кѣчї noi авемѣ сѣ vedemѣ ne ачeastѣ frѣмоасѣ дамѣ la вїнѣтоаре, ши, daka нѣ штїѣ алѣ кѣрїї dame естї kavalerѣ, воїѣ штї челѣ usуїнѣ алѣ кѣрїї естї vizitїѣ.

— Ба, зѣѣ, нѣ веї штї, zisse Enrikѣ кѣ пѣфѣкста sa simnitate, кѣчї ачeastѣ дамѣ нѣ va пѣtea еши, fiindѣ foarte nedispѣсѣ astѣзї.

Ши se arѣnkѣ ne kalѣ.

— A! ba! zisse d'Alanson rїzїndѣ, sirmana doamna de Saѣвѣ!

— Franciskѣ! Franciskѣ! dѣmniata естї indiskretѣ.

— Ши че are ачeastѣ frѣмоасѣ Karlottѣ? adaogѣ dѣchele d'Alanson,

— Зѣѣ, нѣ штїѣ аша bine, kontїnxi Enrikѣ renezїndѣ-шї kalѣлѣ la galopѣ ши fѣkїndѣ-'лѣ сѣ formeze знѣ чїркѣ de maneїѣ; нѣ штїѣ аша bine, mi se pare кѣ o пѣrea mare grextate de канѣ, дѣпѣ чееа че 'мї a спѣсѣ Dariola,

șnș felș de amorigire neste totș kornșlș, o neuzșinșy ȃene-
ralș, intr'șnș kșvintș.

— Și asta are sș te onreaskș de à fi kș noi?
intrebș dșchele.

— Pe mine, și pentrș ce? intrebș Enrikș, șiti
bine kș eș șntș nebșnș dșnș vînștoarea kș bșttaie, și kș
nimikș în lșme n' are avea o inflșinșy atitș de nșternikș
inkitș sș mș fakș sș'mi skane vre șna.

— Kș toate așteșta are sș'și skane asta, Enrikș,
zisse dșchele (dșnș ce se întoarse și vorbi mai intșiș șnș
momentș kș o persoașnș kareș remșssese nebșzștș de En-
rikș, pentrș kș vorbeș kș interlokștorșlș sșș din șndșlș
kamerei), kșci eakș Maieștatea sa imi trimite respnșș kș
vînștoarea n'are sș se fakș astșzi.

— Na! zisse Enrikș, kș cheș mai intristștorș aerș
de desamșpire. Și pentrș ce ama?

— Aș șositș nișce skrisori șoarte interesante, pre-
kșm se vede, de la D. de Nevers; are sș se fakș konsiliș
intre reșe, reșina mare mi frate-meș dșchele d'Anșș.

— A! a! zisse Enrikș în sine, oare sș fi venitș
niskai-va știri din Polonia?

Pe șrmș zisse tare:

— Apoi daka è ama, este de nrisoșș à mai riska
ne așestș poleiș. La revedere, frate!

Și, onrindș-și kalșlș în drentșlș lși de Mși, zisse:

— Amișe, kiãmș pe vre șnșlș din kamaraziș tși
ka sș'și okșne postșlș de șentinellș. Aștș rindașșlși sș
desșingș kalșlș, iea șaoa în kanș mi dș-o la arșintarșlș
șșllarilorș: este sș se fakș o broderiș (kșșștșrș) pe ka-
rea n'a nștștș sș o termine pentrș astș-zi. La întoarcere
vei veni sș'mi dai respnșșlș akasș la mine.

De Mși se grșbi de à se șnșșne, kșci dșchele d'A-

lanson dispăruse de la fereastra unde era, mi din asta era vederatǎ kǎ intrase la oare-kare bǔnǎialǎ.

În adevǎrǎ, abia de Mǎi treksse de poarta Lǎvǎr-lǎi, mi îndatǎ pǎrǎ dǎchele d'Alanson. În lokǎlǎ lǎi de Mǎi sta unǎ adevǎratǎ sviçerǎ.

D'Alanson se zîtǎ kǎ mǎltǎ lǎare aminte la nǎoǎlǎ soldatǎ; apoi întǎrnînd-se spre partea lǎi Enrikǎ, zisse :

— Nǎ é ama, frate, kǎ nǎ este acesta omǎlǎ kǎ kare vorbeaǎi maǎi adineaorǎ?

— Acela kǎ kare vorbeamǎ este unǎ tînrǎ che çine de kasa mea mi ne kare 'lǎ amǎ întrodusǎ în kompania sviçerilorǎ, 'î amǎ datǎ o komissione mi s'a dǎsǎ sǎ o e-sekste.

— A! fǎkǎ dǎchele d'Alanson ka kind s'arǎ fi mǎl-umitǎ de respǎnsǎlǎ acesta. Dar' Margarita, che maǎi face?

— Akǎm mergǎ sǎ o întrebǎ mi eǎ; frate,

— Şi che, n'aǎi vǎzǎi o de lokǎ de ieri?

— Nǎ, m'amǎ prezentatǎ azi-uoante ne la unǎ-spre-zече ore în kabinetǎlǎ ei, dar' Gillona mi a snǎsǎ ke era ostenitǎ mi kǎ dormea.

— Akǎm dar' n'aǎi sǎ o gǎseşti akasǎ pentǎ kǎ a eşitǎ.

— Ama, zisse Enrikǎ, se poate, pentǎ kǎ avea sǎ meargǎ la monasterǎlǎ Bǎneǎ-Bestiri.

Nǎ era kinǎ de à lǎnçi konvorbirea maǎi departe, kǎçi Enrikǎ se pǎrea deçisǎ nǎmaǎi de à respǎnde.

Acesti dǎoi kǎmpaçi se despǎrçirǎ dar', dǎchele d'Alanson pentǎ à merçe sǎ afle nǎoǎtçurile, prekǎm zichea eiǎ, iar' reçeale Navarreǎi pentǎ à se întoarçe akasǎ.

— Abia trekǎrǎ çinçi minste dǎuǎ sosirea sa akasǎ, mi azǎi hǎtîndǎ la şmǎ.

— Çine é akolo? întrebǎ eiǎ.

— Sire, respånse o voce ne karea Enrikø o kæn-
noskø [kø era à lxi de Mxi, este respånskø argintarøxi
møllarilorø.

Enrikø, vederatø miskatø de venirea jønelxi penti-
lomø, lø løssø sø intre, mi iar' inkisse øøa dønø elø.

— Dømniata estø, de Mxi! zisse Enrikø. Eø spe-
ramø kø te veø mã gĩndi!

— Sire, respånse de Mxi, søntø trei lønø akøm de-
kĩnd mø totø gĩndeskø, ajøngø; akøm este timnøø de à
løkra.

Enrikø føkø o miskare de nelinimte.

— Nø te teme de nimikø, sire! Aici søntemø nømã
noø singøøi, mi eø mø grøbeskø køkø momentele søntø pre-
ciøase. Mãestatea Boastrø ne poate ĩnapoia, nømã kø o
vorbø, totø øe à perdatø kassa religiøi din evenimentele a-
øestøi añø. Sø fimø limpezi, sø fimø skøøøi, sø fimø sinøerø.

— Te askøltø, bravoø meø de Mxi! respånse Enrikø
vøzĩndø kø nø nøtea kirti føkø de à nø se esnlika.

— Adevøratø este kø Mãestatea Boastrø arø fi ab-
jøratø religiøia protestantø?

— Da, adevøratø, zisse Enrikø.

— Bine, utiø, dar' ĩnsø nømã kø bøzele saø mi
kø inima?

— Cineva estø totø de øna rekønoskøtorø køtre
Dømnezeø kĩnd ĩi skapø viaøa, respånse Enrikø okolĩndø
ĩntrebarea, køm aveø elø obiøeø a o faøe la assemenea
ĩmpareøøøøi, mi ĩn aøelø mare perikolø amø vøzøøø kø okiø
meø kø Dømnezeø mã apøratø.

— Sire. renetø de Mxi, sø mørtørisimø ønø løkø.

— Kare løkø?

— Kø abjørarea voastrø nø este o fantø din kon-
vinøere, øi din kalkøø. Aøi abjøratø ka sø vø las-

se reușe în viață, iar' nu pentru că Dumnezeu v'a konservat viața.

— Ori mi kare va fi kassa konvertirei melle, de Mxi, respunse Enrik, eș totș nu sșntș pentru așea mai pușinș katolikș.

— Așa este, dar' veți reminea astș-felș pentru totș de șna? la șea d'ntiș okasione de a 'uș nștea dobîndi libertatea existenșii mi a konsșiinșei, n' o veți lșa iarș? Eș bine! așeastș okasione ștș de șauș: Rowella s'a revoltatș, Rossillonș și Bearnș n'aștentș dekîșș nșmai o vorbș pentru a lșkra: în Gșiena totșș strigș de resbellș. Șnșne'mi nșmai kș estș șnș katolikș sforgatș (silitș), și eș ișii respunșș de viitorș.

— Șineva nu silșșente ne șnș ventilorș de rangșș meș, skșmpșș meș de Mxi; șșea șe amș fșkșș, 'lș amș fșkșș din libera mea voșnș.

— Dar' bine, șire, zisse șșnele kavalerș, kș inima apșșsatș de așeastș resistenșii ne karea n' o aștenta de lokș, Mașestatea Voastș nu se gîndște kș lșkrîndș astș-felș ne pșrșșșșș, ne trșdai?...

Enrikș remasse nepșșșșștorș.

— Așa, da, respunse de Mxi, așă, ne trșdai, șire, kșși șei mai mșșii d'ntre noi aș venitș, kș perikolșșș vieșii lorș, pentru a 'uș skșna onoarea și libertatea. Noș amș pșparatș totș, șire, șnșre a 'uș da șnș tronș, inșelleșii șe zikș? Nu nșmai libertatea, și nșterea.... șnș tronș dșnș plakșșș voștrș; kșși peste dșoș lșni veți nștea alleșe între Franșă și Navarra.

— De Mxi, zisse Enrikș kam întșnekîndș'și kșș-tșșra, karea, la așeastș pșpșșnere, se înfokasse fșrș voeș sa, askșltș, de Mxi, eș sșntș teafșrș și întregș, eș sșntș katolikș, eș sșntș soușșș Margaritei, eș sșntș fratele reșe-

mai năstindă resista dorinței de a 'mă resbăna asăpra vre zăni lăkră în linsa vre zăni omă, imă mototoli năllăria kă mîinile, o trinti de nămintă, mî, kălkîndă-o kă nițioarele kăm face zăni țără kă manta matadorăi¹ săă, strigă :

— Pre viața mea! eakă zăni prință miserabilă, mî măltă așă dori să mă omoare čineva aičî snre à 'lă întina nentă toată viața kă sințele meă.

— Măst, domnăle de Măi! zisse o voce karea e-mă prin kăpățăra zăni zăni kăskate; măst! kăčî poate să te fi azăită mî altă čineva afară de mine.

De Măi se întărnă kă năinire mî zări ne dăcele d' Alanson învălită kă o mantă mî skoșîndă-'mă kăpălă săă nălidă în korridoră snre à se asăkăra daka era nămă elă singără mî kă de Măi.

— A! dăcele d' Alanson! strigă de Măi, săntă nerdăă.

— Din kontra, mărmăză prințălă, poate inkă să fi găsită čeea če kășă, mî năba (dovăda) este, kă nă voieskă să te omoare aičî kăm aveă de gîndă. Mă krede, de Măi, sințele tăă poate serăi ta altă-čeva măi băni de-kiță de à romi năgălă rečelă Navarrei.

Mă, dăni ačeste kăvinte, dăcele deskisse toată zășă pe karea o činea năni ačăni nămă kăskată.

— Ačeastă kameră, zisse dăcele este à dăoi din ventilomăi meă, mî nimenă n'are să vie să ne goneaskă de aičî; așă dar' năstemă vorbi în toată voea. Bino, domnăle,

— Eakă-mă, seniore! zisse konsniratorălă inkremenită.

Mă astă-felă intră în kameră, à kărei zășă o re-

¹ Lăntătoră de țără.

înkisse dăcele dăpă intrarea lăi, nă kă mai pășină reue-
ziqăne dekăts reuele Navarrei.

De Măi intrasse săriosă, esasuerată, blasfemăndă;
însă. pășină kite pășină, kăstătra reue mi nironită à jănelăi
dăce Franțiskă săkă asăna kanitanălăi șgenolă efektălă a-
cellei oglinzi înkintătoare kareă risinente șimirea.

— Monseniore, zisse elă, daka amă încellesă bine,
Alteța Voastră voăente s'ămă vorbeaskă?

— Da, domnăle de Măi, respănse Franțiskă. Kă
toată skimbarea xăneloră dămitale amă sokotită kă tă amă
kănnoskătsă; mi kănd ai prezentată armele fratelăi meă re-
uele Navarrei, tă amă kănnoskătsă de totă. Eă bine! de
Măi, nă estă dar' mășumită de reuele Navarrei?

— Monseniore!

— Iă să vedemă! vorbente-ămă sără șială. De șn-
de mti, sără kă s'ămă treakă prină munte, noate să șă șnălă
din amăciă vostri.

— Voă, monseniore?

— Da, eă. Vorbente dar'.

— Nă mtiă ce s'ă șnălă Alteței Voastre, monseni-
ore. Lăkrărele desne kare amă vorbită reuelă de Navarra
se attingă de nisce interese ne kare Alteța Voastră nă
le va nătea încelleue. Și anoi, kăstăndă mai de anșoane,
adaogă de Măi kă șnă aeră ne kare se sili s'ă arate in-
differentă, vorba noastră a fostă de nisce bagatelle.

— De bagatelle? zisse dăcele.

— Da, monseniore.

— De bagatelle nentă kare ai sokotită de kășin-
uă àșă esăne viăța revăindă ači în Lăvră, șnde, kănnosă
bine, kanălă tă se kămpăneute kă greștatea șărlălă! Kăci,
krede ce'ă șnălă eă, de Măi, nimenă nă se află în nesči-

inuz kŭ dŭnniata estŭ, impregnŭ kŭ regele Navarrei ūi kŭ prinuzŭ de Kondé, znuŭ din meŭŭi prinzipalŭ ai ŭgenozilorŭ.

— Daka o krezŭ asta, monseniore, atŭnŭi poartŭ-te kŭtre mine kŭm se kŭvine znuŭ frate alŭ reuelŭi Karolŭ ūi znuŭ fŭŭs alŭ reŭineŭi Katerina.

— Pentru ce voŭeŭŭŭi sŭ mŭ portŭ astŭ-felŭ kind odatŭ 'ŭi snuŭ kŭ sŭntŭ din amŭiŭi vostrii? Borbeŭte-'mi dar' adevŭrŭlŭ.

— Monseniore, zisse de Mŭi, mŭ jŭrŭ...

— Nu te jŭra, domnŭle; reliŭia reformatz opreŭte jŭrgŭmintele, ūi mai kŭ seamŭ jŭrgŭmintele minŭŭnoase.

De Mŭi imŭ inkrentŭ sŭrinŭeana.

— Eŭ ŭi snuŭ kŭ te ŭtis toate, resnŭnsu dŭcele.

De Mŭi totŭ tŭcea.

— Ce, te indozŭŭŭi de asta, zisse dŭcele kŭ o stŭrgŭinuzŭ affektuoasŭ. Ei bine! skŭmŭnŭlŭ meŭ de Mŭi, katŭ sŭ te konvingŭ! askŭŭŭŭi ūi jŭdekŭ insŭ ŭi daka sŭntŭ greŭŭitŭ. Snuŭe-'mi, ai propozŭŭ sŭc nu fratelŭi meŭ Enrikŭ, akolo, mai adineaorzŭ, (dŭcele imŭ intŭnse mina la aŭeste vorbe sŭre anartamentŭlŭ Bŕarnezŭlŭi) ajŭtorŭlŭ tŭŭ ūi alŭ soŭilorŭ tŭŭ sŭre ŭ'ŭŭ reŭeŭeza in rigatzŭ Navarrei?

De Mŭi se zŭtŭ la ŭnŭrŭlŭ dŭce kŭ znuŭ aerŭ sneriatŭ.

— Propoznerŭi ne kare elŭ lŭ a refŭsatŭ kŭ infrikozare?

De Mŭi remasse inkremenitŭ.

— Pe zŭmŭ n' ai invokatz bekŭia voastrŭ amŭiŭe, sŭvenirega reliŭiei komŭne? N' ai ūi momŭtŭ kŭarŭ, ne regele Navarreŭ, kŭ o sŭeranzŭ foarte strellŭŭitŭ, atŭtŭ de strellŭŭitŭ, inkŭtŭ a remasŭ ŭimitŭ de sŭeranzga de ŭ ajŭnŭde nŭnŭ la koroanna Franŭei? Snuŭe, ai? sŭntŭ bine in-

formată de toate săr nă? Nă sântă ačestea lăkrările ne ka-
re ai venită să le pronăi Băarnezălăi?

— Monsenior! strigă de Măi, atită de adevărată
este kă sântă ačestea, inkită în momentălă ačesta mă în-
trebă însă'mi ne sine'mi daka n'ară trebăi să sntă Altegei
Boastre rečenti kă a minuiă! à provoka ači în ačeastă
kameră o lăntă fără milă, și à asikăra kă kintălă ačesta,
prin moartea năi din noi dăoi, desființarea ačestăi spă-
mintătoră sekretă!

— Măi înčetă, bravălă meă de Măi, măi înčetă!
zisse dăcele d'Alanson fără á 'mă skimba fața, fără à fa-
ce cea măi mikă miskare la ačeastă fioroasă amenințare;
sekretălă ačesta se va desființa măi bine între noi, daka
vomă trăi amindăoi, dekita daka ară mări nălă din noi:
Askăltă-mă, și înčetează de à 'mă kintă astă-felă mineriălă
spadei. Eakă, și nentă à treia oară măi renetă kă te
afli kă nă amikă; prin șrmate respănde ka kătre nă a-
mikă. Ia să vedemă akăm, rețele Navarei n'a refăsată toa-
te kite 'i ai pronășă?

— Da, monsenior, și o mărțăriseskă, nentă kă
ačeastă mărțărisire nă noate să kompromitte ne altălă de-
klă nămăi ne mine.

— N'ai strigată, kind eșăi din kamera sa, kăl-
kintă 'mă păllăria kă ničioarele, kă elă este nă prință
nebărbată și nedemnă de à rămănea șefălă vostră?

— Ama este, monsenior, asta amă zis'o.

— A! ama este! în șfirșită n'o tăgădășieșă!

— Da, nă.

— Și totă de nărerea asta eșă?

— Măi mătă dekita niči odată, monsenior!

— Ei bine! eș, domșle de Măi, eș ală treilea șir
ală lăi Enrikă II; eș șifălă Franșei, nă sântă indetălă de

bunș pentilomș pentrș à kommanda soldagiî vostri? İa sș vedemș! Ńi ĵdeçi kș sșntș indetșlș de sinçerș Ńi loialș inkitș sș te poș ĳnkrede ĳn parola mea?

— Voi, monseniore! voi șefșlș șgenoșilorș?

— Și pentrș çe nș? akșm este enoka konvertirilorș, prekșm Ńi. Enrikș, nș s'a fșkștș Ńi elș katolikș? pentrș çe dar' nș poçș sș mș fakș Ńi eș protestantș?

— Da, negrewitș, monseniore, drentș açee și eakș aștentș ka sș'mi esplikajı...

— Nimikș mai simuș dekıtș asta, Ńi sș 'çı snșș nșmai ĳn dșoș vorbe politika tștșlorș. Frate-meș Karolș omoarș pe șgenoșı pentrș ka sș domncakș mai ĳn voe. Frate-meș d'Anjș lassș sșı omoare pentrș kș are à șkçeda fratelș meș Karolș, Ńi, prekșm Ńi, frate-meș Karolș este mai mșltș maladș (bolnavș). Eș ĳnș... Ńi asta este kș totșlș altș çeva, eș kare n'amș sș domneskș niçı odatș, çelș nçuinș ĳn França, pentrș kș amș alui dșoș fraçı mai marı ĳnainte și; eș pe kare, șra mșmș-meı Ńi à fraçilorș meı, mș denșteș de tronș mai mșltș kiarș Ńi dekıtș leçea natșreı; eș kare amș, kș toate açeeșta, o ĳnimș assemenea nobilș ka Ńi fraçı meı çei mai marı, eı bine! de Mși, eș katș sș ĳmblș sș'mi kroïeskș kș snada mea șnș rigatș ĳn açeaștș skșmpș Françș pe karea eı o ĳnnlș de sinçe!

Prin șrmare, eakș çe voeskș eș, de Mși, askșltș.

Boeskș sș mș fakș reçe alș Navarreı, nș prin drentșlș de nasçere, çı prin alleçere. Și ĳea șeama bine kș n' aı çe sș'mi oppșı la açeașta, kșçı eș nș sșntș vre șnș kștronitorș de vreme çe frate-meș ĳı refșșș pronșnerile, Ńi, așșndĳndș-se ĳn nepșssare, deklarș formalș kș açeștș rigatș alș Navarreı este nșmai o nșlșçire. Avĳndș pe Enrikș de Bėarnș, voi n'aveçı nimikș; ĳar' avĳndș-mș pe

mine de reșe, aveți o șmadă mi șnș nșme. Franșiskș d' Alanson, prinșș reșeskș alș Franșei, anșș mi proteșe ne toșș kompanișii saș ne toșș komplișii șși, kșm veș voș șș-ș nșmeșși. Ei bine! șșne'mi akșm țe mai zii de a- țeastș pronșnere, domșle de Mși?

— Zikș kș mș Intșnekș, monșniore!

— De Mși, de Mși! vomș avea niște niedeși de birșitș. Așa dar' nș te așta indatș atitș de uretinștors mi atitș de greș kștre șnș fiș mi frate de reșe kare vine la voi.

— Monșniore, ațeasta ș'arș fi mi terminatș akșm daka eramș nșmai eș singșrș à 'mi șșșșine ideile melle; inșș, noi avemș șnș konsiliș, mi, ori mi kitș de strellșvitș este ațeastș pronșnere, poate kș kiarș nentș asta kaniș nartidșlși nș vorș nișmi șșș kondișione.

— Asta este alș țeaa, mi reșnșșșș ațeasta este reșnșșșș șneș inșmi oneste mi alș șnși șșiritș urșdentș. Din kintș kș kare m'amș nșrtatș, de Mși, treșșie șș 'mi fi kșnșnokștș probitatea. Trateazș-mș dar' mi din parte 'șși ka ne șnș omș ne kare 'lș șșimș, iar' nș ka ne șnș prinșș ne kare'lș lingșmeșși. Șșne, de Mși, imșjoakș norokșși, noșș șșera la asta?

— Fiindș-kș Alteșa Boastrș voiește șș 'mi șșșșș șșșșș, ne onoarea mea, zikș, monșniore, Alteșa Boastrș are toate șșanșele dekind reșele Navarreș a reșșsatș pronșnerea țe venișșemș ka șș 'i fakș. Inșș, o mai re- netș, monșniore, este de nșanșrare à mș inșelleșe im- preșșș kș kaniș nostri.

— Fș dar' țeaa țe sokoteșși, domșle de Mși! reșnșșe d'Alanson. Atitș nșmai șș'mi șșși, ne kintș șș autentș reșnșșșș?

De Măi se zită la pringă în țechere. Apoi, ar-
tinde-se ka kəm arș fi făkăts o xolărire, zisse :

— Monseniore, dămî mîna, kăci amă nevoe să se
attîngă de mîna mea ačeastă mînă à zăvîrîngă reșesă ală
Franșei, șure à fi sigără kă nă vois fi trădată.

Dăcele nă nămaî își întinse mîna la de Măi, çi încă
anăkă ne à lăi mî o strînse.

— Akəm sântă liniștită, monseniore, zisse jănele
șgenotă. Daka vomă fi trădăuă, vois zice kă voi nă însem-
nauă nimikă. Într'ală kîș, monseniore, ori ši kită de nă-
șină de veî fi amestekăts în ačeastă trădăre, ai să fi des-
onorată.

— Pentă çe mi le suăi ačeste, de Măi, înainte
de à 'mî sușne kînd ai să 'mî addăci reșnșsăls kaniloră
voștri ?

— Pentă kă, monseniore, întrebînd-mă kînd amă
să addăkă reșnșsăls, mă întrebăuă totă de odăț mi șnde
sântă kanii, ši kă daka eă vois zice: reșnșsăls ne di-
șeară, veuă mti kă kanii sântă în Parisă ši kă staă askășuă.

Și, dăpă çe zisse ačeste kăvînte, de Măi, printr'
șnă çestă de neînkredere, ši nironi okiăls pătrănzătoră
așura șovăindei kăștitări à jănelă prîngă

— Lassă, lassă, domșle de Măi, reșnșse dăcele,
văză kă totă maî ai îndoeli. Însă eă nă poçis pretinde la
prima oară de la dămniata o konșiență denlîș. Maî încô-
lo mă veî kănoașce maî bine. Așemă să ne legăuă
printr' o komășnotate de interese kărea te va șkăpa din
toate bășielile. Așua dar' dămniata, domșle de Măi,
ziçî ne dișeară ?

— Da, seniorăls meă, kăci timșăls grăbește; ne
dișeară. Însă în çe lokă, să'mî sușne'uă, vă rogă ?

— Îçi plăce açi, în Lăvră, în ačeastă kameră ?

— Acestor kamerъ нѣ este loksiť? zisse de Măi arătîndă kă okii celle dsoť patrîi ce eraă akolo șnșlă în drentslă 4e'xî-1'-altă.

— Da, se loksiente de dsoi țentilomi ai mei.

— Mie mi se pare, monseniore, kă ară fi o pesokotîngă din parte'mi à mai veni la Lăvră.

— Șii pentră ce, mă rogă?

— Pentră kă, daka m'arîi kănnoskăță, notă aveă șii alui assemenea oki bșni kă șii Alteya Voastră, șii să mă kănnoskă șii ei. Kă toate ačestea eă voăș mai veni la Lăvră, daka 'mi veți akkorda čeeă ce amă să vă čeră.

— Če?

— O karte de voe veđată (trečere liberă.)

— De Măi, respăuse dăčele, o assemenea karte din parte'mi nrinzîndă-se, asșpra ta mă perde, fără à te skăpa niči ne tine. Es nă počiă șace pentră tine čeva dekăță nămai șb kondiționē kă să fîmă la okii țătloră foarte indifferenți șnșlă kătre altăslă. Čeeă mai mikă relaționē din parte'mi kă tine, deskoncrîndă-se de maikă-mea șăă de fragii mei, mă va kosta viața. Dămniata estă dar' anărată de proprislă meă interesă din momentăslă în kare eă mă voăș kompromitte kă čei-l-alui, prekșm mă kompromittă în momentăslă ačestă kă dămniata. Liberă în sfera mea de lăkrare, tare prekăță voăș fi nekănnoskăță, șii prekăță voăș fi kăiară eă inșă'mi nestrebățăță, iți garanteă pentră toți; nă 'mi șita vorba. Așă dar' fă șnă nșoăș anelă la kărașlă țăă, înčearkă-te să faci, ne kășintăslă meă, ačeeă ce te înčerkăi fără kășintăslă fratelăi meă. Bino diseargă la Lăvră.

— Dar' bine, monseniore, kăm voigi kă să viă! Eă nă počiă riskă kostămlă ačestă prin anartamentele

Lăbrăși. Era bsnă pentru vestibule și pentru kșrui. Kostămlă meă este inkă și mai perikolosă, fiindă-kă toți mă kșnoskă aiți, și apeiă kostămlă nă mă poate askănde niči de kșm.

— Pentru ațea kastă și eă, așteantă... mi se pare kă... a! da, eakă'lă..

Dăcele își arănkasse, într'adevără okii în preșirăși săă, și okii lăi se oniră pe kostămlă de paradă ală lăi la Mol, kare era de o kamdată intinsă pe nată, adikă, pe ațea strelăciță mantă vișiniă kăștă kă firă (de kareea amă mei vorbită akăm), asăpra șnăi toketă ornată kă o nană albă, okolită kă o bandlikă kă bobine de așră mi de arșintă amestekate, și în fine pe șnă minteantă de atlasă șră kă firă.

— Beză ațeastă mantă, ațeastă nană mi ațestă minteantă, zisse dăcele, toate șnăle alle D. de la Mol, șnăle din țentilomii mei; șnă kșrtisană din ței mai de frunte. Kostămlă ațea a adășă fșoare la kșrte, mi țineva kșnoasțe pe la Mol kănd se îmbrakă kă elă într'o depărtare de o ștă nași. Amă, șă'ni daă adresa kroitorăși kare 'i 'lă a făkășă; sokoteskă kă nătindă-ă indoită pekășă fache, năpă diseargă veă aveă șnăle întokmai. Șueră kă n'ă șă șăi nămele D. de la Mol, așă e?

Dăcele d'Alanson abă termina ațeastă rekommandare, mi se așzi șnă îmbleță kare se anșonia în korridoră, și o keă țe se învărtea în broaska șmei.

— Ei! ține e akolo? strigă dăcele renezindă-se la șnă și inșingăndă klangă.

— Dekă! respășse o voce din afară, asta e șna bșnă. ține ești inșă'ni kare mă întrebă? țădată lăkră, zăă; eă viă șă intră în kasa mea și elă mă întrebă kă ține e akolo?

Ei cine   akolo? strig  d sle. Παγ. 105

— Dămniata estî, domnșle de la Mol?

— Negreșitǎ kǎ eș sântǎ. Dar' dămniata, čine estî, mǎ rogǎ.

Hekind la Mol imi esprima mirarea șnde 'mi grșea kamera prinsǎ de alți mi se inčerka sǎ deskoanere kare era pșoșlǎ kontrșeanǎ (tovarșlǎ de masǎ), dșcele d'Alanson se re'ntǎrnǎ kǎ vicičșne điindǎ o minǎ pe klanđǎ mi alta pe broaskǎ, mi întrebǎ pe de Mși:

— Kșnosčī pe D. de la Mol?

— Nș, senișrșlǎ meș.

— Dar' elș te kșnoasče?

— Nș krezș.

— Atșnčī é bine; kǎtre ačestea fș-te kǎ te vđđī pe fereastrǎ.

De Mși se sșnpășe fșrǎ á mai respșnde nimikș, kǎčī la Mol inčerșsse á 'mi nerde vđđđarea mi bștlea kítș pștea de tare.

Dșcele d'Alanson arșkǎ ó vđđimǎ kǎștșlșrǎ șnre de Mși, mi, vđđđndǎ kǎ se întășse kǎ dosșlǎ, deskis-e șma.

— Monsenișrșlǎ dșcele! strigǎ la Mol trșgđndș-se inapoī de sșrșrșș. O! pardon, pardon, monșnișre!

— Nș este nimikș, domnșle. Amș avștș trebșđđđ de kamera dșmitale pentrș á priīmi pe čineva.

— Poștiđđ, monșnișre, poștiđđ. Vș rogǎ nșmaī sǎ 'mi dađđ vșe, kǎ sǎ'mi íaș manta mi pđđđđđ de pe natș pentrș kǎ azī-poante 'mi lē amș nerđđtș pe amđđđđđ lđngǎ keslș Greveī (de la Greve), șnde m' aș attakatș noantea nișče xđđđ.

Șđđ dșcele dete singđrș lșī la Mol manta mi toke-tșlș če čerea. Jșnele đentilomș salťtș mi emi kǎ sǎ 'mi

skimbe kostămlă în antikameră, fără à se țarbăra kîțșă de țășină de țeea țe făcea dăcele în kamera sa; kăčî ne atăncî era ka țnă obițeș la Lăvra ka lokșingele țentilomiloră să fie, pentru țănciî lîngă kariî eraș attășășă, ka țnă felă de ospățrie de karea se serbeăș pentru totă felă de țănciî.

Atăncî de Măi se anțnă de dăcele, și amăndoi askătară ka să știe kînd avea să țassă la Mol; dar' dăpă țe 'mă skimbă kostămlă, singăș elă î șkoasse din nedomirire, kăčî, anțnăndă-se de țșă, zisse :

— Mă pardonășă, monșniore! Nă kămba Alțea Boastră à întălnăș țndă-vă înainte-î ne kantele de Kokonas?

— Nă, domăle kante, mi kă toate ațeste așă-zî era de țindă.

— Atăncî mi 'lă oră fi omorăș, zisse la Mol în sine deșățindă-se.

Dăcele askăță șgomotăș țășiloră kare se nerdea din țe în țe măi măță în deșățare: în țrmă, deșkăzîndă țșă mi țăgîndă ne de Măi dăpă sine, î zisse :

— țăvăște'lă kă se dăce, și șlește-tă à imita ațeășă țăncășă neimităbilă.

— Mă voăș șili kăț voăș țătea, monșniore, reșășă de Măi; din nenorăire însă, kă eș nă șăntă de lokă damoășelă, ți șăntă șoldată.

— Ori mi kăm, zisse dăcele, eș te așățășă înainte de măezășă țănciî. Dăkă kamera țentilomiloră meî va fi liberă, te voăș țănciî akolo; iar' dăka nă va fi, vomăș țășă vre țnă altă lok.

— Bine, monșniore.

- Аша даг' дисеагъ, înainte de мїезълъ попуїї.
- Да, дисеагъ înainte de мїезълъ попуїї.
- А! à пропо, де Мѣї, леагъл'цї tare браулъ челъ дrentъ кїнд їмбли, къчї asta este їмblarea partikolarъ à D. de la Mol.

VIII.

Strada Tison și strada Kloști-Persé.

La Mol emi din Lșșșș lots în fșgș, mi înčenș à skotoci n'în Harisș ka sș gșșeaskș ne bietslș Kokonas.

Întîia sa grijș fș de à merue în strada Arborslși-Sekș, mi à intra la ospștarșlș la Ÿrierș; kșçî la Mol îșî addșcea aminte kș adesse-ori çitasse kamaradșlș sșș Piemontezș oare-kare devisș Latinș karea çintea sș arate kș Amorslș, Bakșș mi Çeres sșnlș zeî de întîia neçessitate (trebsinçș), mi sșera kș Kokonas, sșre à șrma konformș aforismșlș romanș, a fi mersș sș se așeze la Stella-Frșmoasș dșnș o noante karea șrma sș fi fostș mi pentrș amikșlș sșș de o potrivș neliniștitș ka mi pentrș dinsșlș.

La Mol nș gșsi nimikș la ospștarșlș la Ÿrierș, de-kîțș nșmaî sșvenirea îndatorirei fșkște mi șnș dejșnș datș kș destșlș voe bșnș, ne kare 'lș priimi çentilomșlș nostrș kș mare postș, de mi se afla foarte neliniștitș.

Dșnș çe'șî liniști stamaxșlș în linsa liniștii morale, la Mol se porni din nșoș la çerçetșri, mergîndș în sșșșlș rislși Sikșana, întokmaî ka açelș bșrbatș kare 'mi kșșta ne soçîș-sa înekatz. Așngîndș la keșlș Greveî (de la Grêve),

kănoskă lokălă unde, prekăm spăssese D. d'Alanson, se ourisise în preimblarea sa nontărnă kă trei patră ore mai 'nainte, lăkră ce nă era foarte rară într' ună Parisă kă vr'o sătă de annī mai tînărkă dekătă acela în kare Boalo se deultenta la sgomotălă ună glonă strebătîndă urîn fe-restrele kamerei sale. O băkădikă din pana pălăriei sale remăssese pe kînnălă lăntei. Simtimentălă nossessionei este înnăskătă în inima omălăi. La Mol avea vre o zece alte mai frămoase; kă toate ačestea însă nă se nătă ouri de à nă lăa de josă mi pe ačeea, săă mai bine singăra rămă-șită ce mai skăpnasse; mi, nekînd se șita la dînsa kă ună aeră foarte dăiosă, se așziră nisce nasī grei, anroni-îndă-se de elă, mi nisce vocī brătale kare 'i ordonnărkă de à se trape la o parte. La Mol înă ardikă kapălă mi vără o litieră înainte kăria mercează dăci pană avîndă în eskortă mi ună lakeș.

La Mol kreșă kă kănnosăea litiera, mi se trasse kă repenzičăne.

Tînărkălă țentilomă nă se greșisse.

— Domnălă de la Mol zisse kă măltă blîndeșe o voce, karea emă din litieră, în tînnă ce o mînă albă mi moale ka atlasălă da la o parte nerdellele.

— Da, doamna mea, eș sântă; resnănse la Mol nlekîndă-se.

— D. la Mol are o pană în mănă... șrnă de à zice dama kă litiera: nă kămba estī înamorată, skănnălă meș domnă, mi akăm regăsemtī p'ăiči niskaīva șrme nerdăte?

— Da, doamna mea, resnănse la Mol, sântă înarată, mi înkă prea măltă; dar', de okamdată, șrmele ce regăseskă sântă kīară șrmele melle, de mi eș n'amă venită șă le kăștă pe elle. Însă Maiestatea Voastră, bine voiește șă'mi akkorde voea de à o întreba kăm se află?

— Maiestatea Boastră îmi va erla să'î scrie, înkă
 nă intrasemă, zisse la Mol.

— A! domnșle la Mol! à merçe akasă la chină o-
 re de dimineață! zisse Margarita kă zăă scrișă kare era
 nentră toți malițiosă (rădățiosă) și pe kare la Mol avă
 prostia de à 'lă găsi adorabilă, à te întoarce așa tir-
 ză! atănci kă drentă ai meritată o asemenea pedeansă.

— Pentră ațee, niți eă nă mă plingă, doamna
 mea, zisse la Mol plekîndă-se kă respektă, și, dakă m'ară
 fi și snintekă, m'asă fi sokotă de o sătă de oți mă
 ferice dekăță țeeă țe merită à fi. Dar', în sfirșită, eă mă în-
 torțeamă akasă fie țirză saă de timă (kăm va bine-voisă
 zikă Maiestatea Boastră), din ațee mătă ferice kasă znde
 'mă amă netrekăță noantea în singurătate, kînd de odăță
 natră desnăietori emă din strada Mortelleriei și mă lăară
 la goană kă nisăe snade de o lănuime snăimintătoare...
 Kam țisdată întinlăre, nă eă așa, doamna mea! dar' în
 sfirșită eakă kă s'ă întinlăță; a kățată să fegă, nentră
 kă 'mă țitasseă raniera.

— O! înuellegă! zisse Margarita kă zăă aeră de
 o naivitate minănată, și akăm țe ai întorsă ka să'ui kăță
 raniera?

La Mol se țită la Margarita ka kăm 'i ară fi in-
 trată în kană o bănzălă.

— M'asă întoarce într'adevără, doamna mea, și
 înkă urea băkrosă, nentră kă raniera mea este de zăă feră
 deosebăță, atăă nămă kă nă utăă bine znde este kasa ațeeă.

— Țe felă, domnșle! adaogă Margarita, nă utăă
 znde este kasa în kare 'ui ai netrekăță noantea?

— Nă, doamna mea, mi să mă desfiingeze satan
 de pe fața pămîntăă, daka 'mă addăkă eă kăță de năgînă
 aminte!

— Чидатъ лѣкрѣ, зъѣ, дрентѣ съ'цї спѣѣ! Аша дар' исторія дѣмїтале есте знѣ романѣ ѡтрегѣ?

— Игrea bine аї зїсѣ, doamna mea, знѣ адевѣ-ратѣ романѣ.

— Іа спѣне 'нї о шї mie?

— Este kam лѣггѣ, doamna mea.

— Нѣ спѣгѣ нимїкѣ! амѣ тїпѣ.

— Шї маї кѣ seamѣ есте шї foarte de nekreztѣ.

— Spѣne, че'цї passѣ, еѣ нѣ спѣтѣ атїѣ de kredѣѣ.

— Maїestatea Boastrѣ їмї ordonnѣ?

— Daka есте nevoie, da!

— Мѣ спѣпѣѣ. — А seargѣ, дѣпѣ че нѣ амѣ despѣгїтѣ de dѣоѣ adorable femѣї кѣ kare ne netrekѣssergѣмѣ seara la пѣntea Sѣнтѣ-Mїxail, нѣ амѣ дѣсѣ съ чїпѣмѣ la maїstersѣѣ la Ъrierѣ.

— Маї їнтїѣ, че лѣкрѣ есте аѣстѣ маїстерѣ la Ъrierѣ? їntrebѣ Margarita кѣ знѣ аерѣ nesilitѣ de minѣne.

— Maїstersѣѣ la Ъrierѣ, doamna mea, zїsse la Mol sїtїndѣ-se nentrѣ а dѣоа оарѣ la Margarita кѣ аѣлѣ аерѣ de бѣнѣїалѣ karea s'a пѣтѣтѣ vedea аспѣра lѣї їнкѣ odatѣ, maїstersѣѣ la Ъrierѣ есте стѣпїнѣѣ ospetѣrieї de la Stella Frѣmoasѣ din strada Arborѣїї-Sekѣ.

— Bїne; eakѣ se шї vede de аїчї... Аша дар' чї-наї la ospѣtarѣѣ la Ъrierѣ їmpresѣпѣ кѣ amїkѣѣ дѣмїтале Kokonas, se їngelleѣe?

— Da, doamna mea, кѣ amїkѣѣ meѣ Kokonas, kїnd вѣзѣгѣмѣ їntړїndѣ знѣ omѣ kare ne dete fie-kѣrѣїа din noї kїte знѣ billetѣ:

— Assemenea? їntrebѣ Margarita.

— Ыntokmaї assemenea знѣѣ кѣ altѣѣ.

— Шї че konpїndeаѣ?

— Nămaî rîndăşă ačesta :

„Săntעיi aputentaŭi la strada St. Antonie, in fađa stradei de Jsi (de Jouy)“.

— Şi n'avea niči o săbskriere biletăşă? întrebă Margarita.

— Nă, doamna mea, avea însă trei vorbe, trei vorbe inkintătoare kare promitteăş de trei ori şnă singură şi ačellăş lăkră, adikă o întreită ferichire.

— Şi kare eraş ačeste trei vorbe?

— *Eros, Cupidon, Amor.*

— Într'adevără, săntă trei nămiri foarte dăşci; ei! şi aş năzită čeeă če promitteăş.

— O! mai măltă, doamna mea, de o sătă de ori mai măltă! strigă la Mol kă entăsiasmă.

— Ia mai săşne; săntă foarte negerăbdătoare să află čeeă če vă aštenă la strada Săntă-Antonie, in fađa stradei de Jsi.

— Dăoz găvernante bătrine şindă fie-kare din elle kăte o batistă albă in mănă. Vorba era să ne lepe okiă kă elle. Maiestateă Boastră lesne poate şdika kă nă nă amă impotrivită la ačesta. Ne plekarămă binăşoră gitsăş. Kondăktorăş meş mă întoarse şpre partea şlingă, iar' kondăktorăş kamarădăşăi meş îlă întoarse la dreanta, şi astăfelă ne desnăşgăşmă.

— Ei, ş'apoî?... şrmă de à ziche Margarita, karea se vedea dečişă (čotărită) à merče kă čerčetarea năşă la finită.

— Nă ştiă, resnăşse la Mol, şnde 'mă kondăşse kărmăčăşăş ne amikăş meş Kokonas. Čine ştie, noate să 'lă o fi dăşă in infernă (iădă). Iar' kăşă nentăş mine, čeeă če ştiă este kă, kărmăčăşăş meş, mă dăşse într' şnă lokăş ne kare 'lă sokoteskăş de paradăşă.

— Ши din kare, nemъргinita dьmitale kьriositate, negreshitь, te fьkь sь fi gonitь?

— Tokmaї ama, doamna mea, respьnse la Mol, mi nar'-k' aveцї darьlь proorocireї. Aштentїndь plїnь de nerьbdare, kїnd sь se fakь maї kьrїnd zїoь ka sь vьzь ьnde mь aшamь, de odatь ne la patrь ore mi jьmьtate, ачeeашї gьvernantz intrь din nьoь ьnde eramь, imї legь okїї iarь, mь fьkь sьї promittь kь nь mь voїz їnчerka de а'mї skoate legьtьra de la okї, mь kondьsse аfarь, mь їnsocї pїnь la o distanць de vr'o sьtь de pasї, mь maї їndatorь sьї jьrь kь nь 'mї voїz lьa legьtьra de la okї їnainte de а nьmьra pїnь la чїnчї-zechї. Amь nьmьratь dar' pїnь la чїnчї-zechї, mi m'amь аflatь strada Sintь-Antonie, їn faцa stradeї de Jsi.

— Ши ne згнрь?

— Пе згнрь, doamna mea, mь їntorseїs atїtь de veselь, їnkїtь nь lьaїs de lokь seama la ачeї patrь miserabilї din mїnїle kьrora skьnais kь atїtь nekazь. Prin згmare, doamna mea, kontїnsї la Mol, regьsїndь akьm аїчї o bьkьцїkь din pana mea, 'mї a tressьritь їnїma de bьkьrie, mi amь lьat'o de josь kь хотьrїre sekrettь de а o пьstra ka o sьbenire а ачesteї ferїchїte nonцї. Dar', їn mizlokьlь ferїchїreї melle, ьнь lьkrь mь kїnьїemte, че sь se fi fьkьtь oare tovarьшїlь meь.

— Bїne, sь nь se fi їntorsь lь Lьvгь?

— Baї! nь, doamna mea! 'lь amь kьxtatь netьstїndenї ne ьnde kredeamь kь nьtea sь fie, la Stella-de-Aвгь, la jokьlь kotчeї, mi їnr'o mьlцїme de alte пьгцї onorabile; dar' nїkьrї Annibal, nїkьrї Kokonas!

Zїkїndь ачeste vorbe, mi їnsocїndь-le kь ьнь uestь tїngьїosь, la Mol mi deskїsse mїnїle mi 'шї dete la o nar-te manta, ne sьb karea se vьzь mїnteanьlь sьь kьskatь

În mai multe părți, care azeasta arăta kăptăsheala p'între inkieotori, ka atitea elegante kăpățărî.

— Dar' ce, văr kă tē aș făkăș čîrș de gărî, zisse Margarita.

— Da, kiară asta este vorba čîrștă! zisse la Mol, kare nă se săpăra de à se lăda de perikolăș če petre-kăsse. Čitați-vă năma, doamna mea! čitați-vă!

— Și kăm de nău ai skimbăș minteanăș la Lăvră daka tē ai întorsă? întrebă reșina.

— A! zisse la Mol, pentră kă era oare-čine în kamera mea!

— Če felă! oare-čine în kamera dămitale! zisse Margarita, karea esprimă kă okii čea mai viș mirare, și čine era dar' în kamera dămitale?

— Altea sa.

— Șișt! făkă Margarita întregăpînds'ă.

Tînrășă čentifomă se săpăsse.

Reșina îi făkă în limba latină, întrebarea gr-mătoare:

— *Qui ad lecticam stant?* (Čine stă lingă oblonăș meș?)

— *Duo pueri et unus eques.* (Dșoi fečiorî și ună ekăieră).

— *Optime, barbari! Dic Moles, quem inveneris in cubiculo tuo?* (Bine, săntă barbari! Săne'mi, la Mol, pe čine ai găsită în kamera ta?)

— *Franciscum ducem.* (Pe dăchele Frančiskă).

— *Agentem?* (Făkăndă?)

— *Nescio quid.* (Nă știă če).

— *Quo cum?* (Kă čine?)

— *Cum ignoto.* (Kă ună nekănnoskăș).

— Čădată lăkră, zisse Margarita. Ama dar' n'ai

nxstă negrăsi ne Kokonas? xrmă à ziche ea, fgră de à se gîndi negreshită la ceea ce zichea.

— Pentru aceea, doamna mea, kxm avăsseiș onora-rea de à sune Maiestatei Boastre, nar' kă 'mî vine să moră de nëastîmpăre.

— Ei bine! zisse Margarita sbrizîndă, fiîndă-kă este așă nă voieskă à te onri măi mltă timnă din kăstarea ta: nă uită înșă pentru ce 'mî ziche ună gîndă kă kamara-dăi dămitale se află singură singurelă! Nă sbrăgă, meruî înainte.

Apoi reșina îi năse ună deșetă ne gără. Prin xrmare, fiîndă-kă frămoașă Margarita nă înkrezăsse vre ună sekretă, ničî nă fgrădăisse ceva lăi la Mol, tînrăiă dēntilomă încellesse kă avelă inkîntăloră dēstă, nëavîndă de dîntă învitarea la tăcere, arma să aibă ună altă încellesă.

Korteșăiă imi anăkă din năoș dremăiă, mi la Mol, kă xotărire de à 'mî xma țerțelarea, kontinși à mer-țe în săsăiă keșăiă nișă în strada Păntei-Lănușî (de Long-Pont) karea 'lă kondăse în strada Sintă-Antonie.

Kînd ajnse în fața stradei de Jai, se onri.

Akolo, le legasse okiî de kă seară avelle dăoș gă-vernante, lăi mi lă Kokonas. Elă se întărnasse la stînga, mi apoi nămărasse dăoș-zeră de nasă: imi re'noi dar' avelășî maneșă mi se află în fața xnei kase, saș măi bine înainte ună mără (zidă), în dosăiă kărgă se ardika kasă; în mizlokăiă avelăi mără era o xșă kă strășina găr-nișă kă kăie late mi kă okitoră!

Kasa era nășă în strada (Klōwî-Persé), xlițioară strîmtă ce se încene din strada Sintăi-Antonie mi dă kă kapăiă în strada Reșelăi Siciției.

¹ Mourtrières; gără într'ună zidă de okită kă nășka, meteresă.

— Pre leŕea mea! zisse la Mol, kiar̄ akolo este.. am̄ n̄stea s̄ mi j̄r̄... La em̄irea mea, întinzînd' mî mîna am̄ simuîts̄ k̄iele ŕmei, mi în ŕm̄ am̄ pogorîts̄ d̄sor̄ trente. Om̄s̄ ačela kare allerga strigînd̄: S̄r̄iî, ajstor̄! mi ne kare 'l̄s̄ ā omorîts̄ în strada Reŕel̄i Siviłie, tre-čea n'akolo kiar̄ în moment̄s̄ kînd̄ ēs̄ imî n̄neam̄ ni-čior̄s̄ ne intîia treant̄. Ia s̄ vedem̄.

La Mol merse la ŕm̄ mi b̄tt̄s̄.

Ŭsa se deskisse, mi se ar̄t̄ ŕn̄ om̄ ka ŕn̄ fel̄ de portar̄s̄.

— *Bas ist das?* (Çe este asta?) întreb̄ portar̄s̄, în limba ŕerman̄.

— A! a! f̄k̄ la Mol, mi se pare k̄ aičî s̄ntem̄ Sviđerî. Pe ŕm̄, l̄înd̄ mi aer̄s̄ s̄s̄ çel̄ mai pl̄k̄ts̄, adaoḡ: Am̄ vrea, amiče, s̄ mî daj̄ snada mea, ne kare am̄ l̄ssat' o aičî în kasa asta, unde mî am̄ netrek̄ts̄ noante.

— *Ix ferstee nixt.* (N̄ înțeleḡ), resn̄se portar̄s̄.

— Raniera mea... renet̄ la Mol.

— *Ix ferstee nixt*, (N̄ înțeleḡ), renet̄ iar' portar̄s̄.

— ... Çe mî a remas̄ aičî... Raniera mea, çe am̄ l̄ssat' o aičî...

— *Ix ferstee nixt...*

— ... Aičî în kasa asta unde am̄ netrek̄ts̄ ast̄ noante.

— *Ge zsm Teifel...* (D̄-te drak̄s̄i).

Ŭi 'i inkisse ŕua în nas̄ k̄ ŕn̄ fel̄ de disreŕeŕ̄.

— Mordiol! zisse la Mol, de mî aveam̄ ak̄m̄ aičî arma çe reklam̄, mî am̄ si stren̄s̄ k̄ m̄lt̄ poft̄ ne

acesit̃ reszvit̃... dar' ce s̃z fak̃ k̃z n' o am̃ la mine, Ńi
remine pentr̃ alt̃ dat̃.

Дѣп̃ асееа, la Mol iŃi Ńrm̃ kallea ññ in
strada Reuel̃i Siciliẽ, añk̃ la dreant̃, f̃k̃ bre o 4ñ4-
ze4i de nas̃i, añk̃ 4ar' la dreant̃ Ńi se af̃ in strada
Tison, alt̃ strad̃ mik̃ parallel̃ k̃z strada Klom̃i-Perse,
Ńi intr̃ toate assemenea k̃z асееа. Ńi ñz f̃z ñzmã
atit̃: abia f̃k̃sse trei-ze4i de nas̃i, Ńi dete 4ar' ne-
ste sz4oara cea k̃z k̃4ie late, k̃z streamiñ Ńi k̃z okitor̃i,
k̃z chelle doz̃ trente Ńi k̃z zid̃l̃. Cineva ar̃ fi zis̃ k̃z
strada Klom̃i-Perse se intr̃nasse snre el̃ ka s̃z 'l̃z vaz̃
trek̃nd̃.

La Mol se g̃ndi at̃n4i k̃z poate s' o fi gremit̃ a
l̃a partea cea dreant̃ in lok̃ de cea st̃ng̃, Ńi merse
s̃z batt̃ la асееа sz̃ snre a face асееаш̃ cherere ce f̃-
k̃sse Ńi la cea-'l-alt̃. Dar' pentr̃ ast̃ dat̃ ñz s̃z batt̃
in b̃ñz voe k̃4i nimeni ñz se ar̃t̃ s̃z deskiz̃.

La Mol f̃k̃ Ńi ref̃k̃ de vr' o doz̃ trei ori асее-
l̃ash̃ okol̃, Ńi tot̃ rezultat̃ f̃z de a se g̃ndi (k̃m Ńi
Ńrm̃a prea breute), k̃z kasa асееа асееа doz̃ intr̃r̃i, zna
snre strada Klom̃i-Perse Ńi cea-'l-alt̃ snre strada Tison.

Dar' ins̃z, ori Ńi kit̃ de lo4ik̃ era асееast̃ j̃dikatz̃,
tot̃ ñz ñstea inapoia raniera, prek̃m ni4i de a' l̃z face
s̃z afle x̃nde 'i era amik̃l̃.

De o kamdat̃ Ńi veni o id̃z s̃z' Ńi k̃mpnere o alt̃
ranier̃ Ńi a se intr̃na s̃z snintechе ne асел̃ miserabil̃
portar̃ kare st̃r̃zia s̃z vorbeask̃ in nism̃ ñzmã nem-
p̃este; dar' in Ńrm̃z se g̃ndi k̃z daka асел̃ portar̃ era
al̃ Margaritei, Ńi k̃z daka Margarita 'l̃z a fi alles̃ аша,
' Ńi o fi aṽnd̃ poate Ńi ea k̃vintele la асееа, Ńi k̃z
prin Ńrm̃are ñlea s̃z se sz̃nere de a fi linsit̃ de d̃ns̃l̃.

Aşa dar', la Mol, n'arş fi voitş, pentrş nş şitiş ce în lşme, sş fakş vre şniş lşkrş nenlşkşş Margaritei.

Temîndş-se dar' ka nş kşmba sş se învingş de tentare (isnitş), şii anşkş drşmşş, pe la dşoş ore şi jş-mşitate dşpş amîazi, şpre Lşvrş.

Fiîndş-kş pentrş astş datş nş'i era kamera okşpa-tş, nşş sş între înşşnrş. Împrejşrarea era foarte înteqitoa-re în prîvinşa minteanşş, kare, prekşm îi fşkşsse bşrgşi de seamş reşina, era îndestşş de prşpşditş.

Se îndrentş dar' nşmaî dekîşş şpre patş ka sş se îmbrache kş frşmosşş minteanş arşintiş în lokşş avelşia ce nşrta. Dar' şpre mşlta sa mirare, lşkrş de kare dete în-tîş kş okii aproape de minteanşş arşintiş fş acea famoaşş raniergş pe karea o lşssase la kasa din strada Klowi-Persé.

La Mol o lşş în minş, o învîrti, o resşci, era kîarş a ceea.

— A! a! zîsse elş, şoare n' ş fi vre o maşîş în lşkrş şsta? Pe şrmş adaogş şşşminîndş: ax! kînd s'arş nş-tea regşsi bietsş Kokonas kşm sa regşsitş ranierea mea!

Peste vr'o trei ore dşpş înşetarea okolşş ce da la Mol îndoitei kase, se deskisse şşa din strada Tison. Era aproape de çinçi ore seara, şi prin şrmare înseratş bine.

O femeş, învşşitş într'o mantş lşngş garnîş kş blanş, înşçitş de o şervantş, eşi pe acea şşş, pe karea 'i o şinea deskîş o gşvernantş de vre o patrş-zeci de annî, se strikorş repede nînş în strada Reşelş-Sicilieî, bşttş la o nortîş de la ospelşş d'Argenson kare 'i se des-kîsse nşmaî dekîşş, eşi prin poarta cea mare à avelşiaşî ospelş kare da în vekîa strada Templşş, merse kştre o nor-tîşş sekretţ à ospelşş de Gisî, o deskisse kş o keşş ce avea în pozonarş, şi dispşrş.

Jumătate oră în urma ei, eși pe a ceeași zasă din a ceeași kăsămz ză jăne kavaleră, kă okii legamii, kirmăită de o femez karea 'lă kondăsse în zngiălă stradei Joffroa-Lanier (Geoffroy-Lasnier) mi à Mortelleriei. Akolo, îi snăsse să nămere nînă la chină-zechi mi să 'mi skoamz apoi legătră de la oki.

Tipărlă kavaleră împlini kă skămzătate rekommandăea, mi, nămărindă nînă la nămărlă konvenită, îmi lăă legătră de la oki.

— Mordi! strigă elă sîtîndă-se împrejărlă săă, să mă snînzăre chină dăka mtiă eă zndă mă află! șeasse ore! strigă elă iară, azîndă oroloșlă de la Notre-Dame. Dar' biătărlă la Mol, de s' o fi făkătă oare? Ia să allergă la Lăvră poate kă akolo va avea chină de mliăea lăi.

Zikîndă aeste porbe, Kokonas se pogori totă în făgă pe strada Mortelleriei, mi ajănse la porșile Lăvrălă în mai nășină timpă dekătă zăă kălă obiăinătă; în treakătărlă săă restărlă mi imbrînchi aelă gardă mișkătărlă de formăă băni orșană kariî se preîmbăă nășinătă împrejărlă năvăliiloră din niăă Bodoater, mi intră în Lăvră.

Akolo, întrebă mi nășinătă mi santinellă. Nășinătă sokoteăă să fi văzătă pe D. la Mol intrîndă de dimineamz, dar' făgă à 'lă mai vedea mi emîndă. Santinella era akolo nămai de o oră mi jumătate mi nă văzăsse nimikă.

Se szi totă în făgă la kameră mi deskisse zăa renepe; dar' nă găsi în kameră dekătă minteanălă lăi la Mol sfîșiată de totă, kare ațeasta îi îmmășgi îndoită năastîmpărlă.

Atănci se gîndi la ospătarărlă la Șrieră mi allergă la domnălă ospătară de la Stella-țea Frămoasă. La Șrieră văzăsse pe la Mol; la Mol dejăsnasse la dînsălă. Prin

Ճոն յոնե Կառլերձ, Կոս օկիլ լեգալի. Ուր. 122.

urmare Kokonas se linişti de totă, mi fiindă-kă nămai nă-tea de foame, cereş să cîne mi elă.

Kokonasse afla în velle dăoş dispoziţiune cereşte pen-tră à cîna kă noştră bşnă: gîndăş îi era liniştită mi sto-maxăş golă: аша dar' cîntă atită de bine, înkîtă mînkă-rea ilă şînă nîntă la ontă ore. Атъчî reîmpăternicăndă-se mi kă dăoş bştiliă de şnă vinişoră d'Anjă kare 'î plăcea prea măltă mi ne kare 'lă bşsse kă o plăcere ce se tră-da prin skinteşerile okiloră săi mi prin desele nlesnîtrî din limbă, îmi reîncenă kărtărea lăi la Mol, însouîndă-şî a-चेastă năoş cereşetare pîntre măşşime kă isbirî de nişioră şî kă nămnî, uotrivită kă îmmăşşirea amîciei ce 'î insniras-se voia bşntă kare şrmează totă de şna dăntă o masă bşntă.

Asta şînă o oră; într'şnă kărsă de o oră Kokonas strebătă toate stradele învecinate de Kexă Grevei (de la Greve), de nortăş Kărbăniloră, de strada Sintăş-Antonie şî de stradele Klouî-Hersé şî Tizon, şnde sokotea kă a fi venită amikăş săş. În fine, nişenă kă era şnă lokă ne şnde avea kă să treacă; ачestă lokă era poarta mare à Lăvrăşî, şî asta-felă xolătrî să meargă să'lă a-ştente sşbt ача poartă şînă la întoarcerea lăi akasă.

Era akăm nămai kă la vr'ă săntă de nasî departe de Lăvră, şî ajăta ne o femēş să se ardăce ne ală kăria bşr-bată ilă şî restărnasse la nămintă, în niaya Sintă-Herman l'Osseroa (Saint-Germain-l'Auxerrois), kînd de odată văză înaintea sa în zara orizontăşî, la îngînarea lăminei şnăi felinară mare lingă nodăş miskătoră ală Lăvrăşî, manta de katifea vişiniă şî pana ача albă à amikăşî săş la Mol, kare, se şî perdea akăm assemenea şnei şmbre ne sşb poarta mare, înapoîndă salăşăş de măşşăşmire kătre santinellă.

Aचेastă mantă vişiniă făkăsse astă-felă de şgomotă şî effektă între togî, înkîtă nă se mai nătea amăşî nimenî.

— Ei! mordi! strigă Kokonas, pentru astă dată creză că nu e altă dekită elă însăși, și eakă-'lă că se întoarce akasă. Ei! ei! n'ază, amice la Mol! Da ce drakă! sokoteskă că vacea (glasă) mea este îndestălă de tare. Kăm se poate dar' să nu mă fi azzită elă? Ei! ți stă; mi se pare că și nițioarele își sântă de o potrivă băne ka și vacea, și amă să mă iaă dăpă elă.

Kă acaastă speranță, Kokonas se renezi în toată nesterea nițioareloră, și ajânse într'o klină la Lăvră; dar', că toată grăbirea sa, kiară în momentălă kind își năse nițiorălă în kărtea palatălă, manta cea roșe, kare se nărea à fi asemenea grăbită, se nerdea ne săb vestibălă.

— Ei! n'ază, la Mol! strigă iar Kokonas re'noindă-'și săga, ți așteaptă-mă! nă vezi că sântă eă Kokonas! Ce drakă ai de allerăi așă? Nă kămva îmbli să skani de vr'o goană?

Într'adevără, manta roșe ka kăm ară fi avătă arini, sărea măi mătă, ka să zikă așă, ărkindă-se la kătălă ală dăoilea.

— A! așă! nă vrăi să mă aștenăi? strigă Kokonas. A! estă mîniosă ne mine? ai vr'ănă nekază așăra mea! bine, daka é așă! Dă-te drakălă, mordi! că eă nu măi potă.

Kokonas adresa acaastă anostrofă din kanzălă skărei către săpitivălă, ne kare încetasse de à'lă măi ărmări că nițioarele, însă nu și de à'lă nerde din vedere p'între încolășirea skărei, și kare ajănsese akăm nînă lîngă apartamentălă Margaritei. De odată atănuți emi o femăz din avelă apartamentă și lăz de brață ne kavalerălă gonită de Kokonas.

— O! o! mi se pare că asta nu é alta dekită kiară

reșina Margarita. Se vede că'leș aștenta. Așnăi este altă
chea, mi îngellegă akəm nentă che nă'mi a respnășă.

Pe șmă se rezimă de îngredirea skărei, așin-
tindă-șă vederea n'ntre kăskătrile ei.

Așnăi, dăpă kîteva kăvinte șontite, văză manta
chea rome mergindă dăpă reșină în kamera ei.

— Bine, bine! zisse Kokonas, asta fă! Nă m'amă
greșită eș. Șantă nișche momente kînd presența cheșă măi
bănă amikă ală nostră ne addăche șăpărare, mi mi se pare
că achestă bănă la Mol se află într'ănă asemenea momentă.

Apoi Kokonas, șăindă-se înșetinelă ne șkară, se
păse pe o bankă de katifea che se afla kîară la desșă-
șăra skăriloră, mi zisse:

— Fie, în lokă de a merșe dăpă dînsălă, măi bine
șă'leș aștentă, așă este; dar' înșă, adaogă elă, mă mi
gîndeskă, că la Mol se află akăm la reșina Navarrei,
înkîță çine știe kîță are șă mă faktă șă'leș aștentă... Aici
este frigă, mordi! Ia șă mergă eș măi bine în kamera
mea! mi akolo ilă pociș aștenta ka mi așă. Kată șă se
întoarkă mi elă odată, măkar dă o fi mi drakă.

Abia termina aște vorbe mi se nregătea à păne
în lăkrare șotăreia che rezăltasse din elle, kînd șnă našă
șrintenă mi șmoră se așzi dă așăra kanășă șăș, înșoită mi
de șnă kîntekă atîț de familieră la amikășă șăș, înkîță Kokonas
îșă lășăi nămăi dekîță gîțășă șăre partea de șnde se așzea șgo-
motsășă našiloră mi kîntekășă. Era la Mol kare se pogora
din gîndășă de șășă, șnde era kamera șă, mi kare, văzîndă
pe Kokonas, înșenă à șări kîte patră trente de odată dis-
tanța che'leș desșășă de elă, ka șă așșngă măi kăgînd,
mi dăpă che se termină așeășă operașione, se arănkă în
bragele lăi.

— O! Mordi! ȝ este! zisse Kokonas. Dar' ne ȝnde drakȝ ai emitȝ?

— Eȝ! ne ȝnde! ia ne strada Klouĩ-Perse nardio!

— Nȝ asta, eȝ nȝ zikȝ din kasa de akolo...

— Dar' de ȝnde?

— De la reȝina.

— De la reȝina?...

— Da, da, de la reȝina Navarreĩ, zisse Kokonas.

— N'amȝ intratȝ de lokȝ akolo.

— Eĩ, asta-e akȝm!

— Țiti, skȝmȝlȝ meȝ Annibal, zisse la Mol, kȝ vorbentĩ aiȝrea. Eȝ viȝ akȝm kĩarȝ din kamera mea ȝnde te autentamȝ de sȝntȝ akȝm dȝoȝ ore.

— Tȝ, viĩ din kamera ta?

— Da.

— Ți nȝ este ȝ aȝela ne kare 'lȝ amȝ gonitȝ eȝ in niaȝa Lȝbrȝlȝĩ?

— Kĩnd asta?

— Ia, mai akȝm.

— Nȝ.

— Ți nȝ este ȝ ȝelȝ kare tȝ ai strikoratȝ ne sȝbt intreaoa nalatȝlȝĩ, akȝm nȝmai de vre o zȝche minȝte?

— Nȝ.

— Nȝ este ȝ kare tȝ ai ȝkatȝ ne aȝeastȝ skarȝ ka kȝm tȝ arȝ fi gonitȝ o ȝeatȝ intreaȝ de dracĩ?

— Nȝ.

— Mordi! strigȝ Kokonas, mi se pare kȝ vinȝlȝ de la Stella-Frȝmoasȝ nȝ este ama de rȝȝ inkĩtȝ sȝ 'mĩ ameȝeaskȝ kapȝlȝ nĩnȝ intr'atĩtȝ. Eȝ iȝĩ sȝȝĩȝ kȝ amȝ vȝ-zȝtȝ manta ta ȝea viȝiniȝ ȝi nana ta ȝea albȝ ne sȝb porȝile Lȝbrȝlȝĩ, kȝ m'amȝ lȝatȝ dȝnȝ amĩndȝoȝ nĩnȝ la kapȝlȝ

acheștei skrii, și kă manta ta, pana ta, într'ună kăvintă totă, nînă kiară și legăntăra minei tale, se aștentaș aici de o damă pe karea o bîndieskă măltă kă era rețina Navarrei, și karea a trasă așelă totală pe șma așeea, karea, daka nă șantă greșită, este kiară șma de la kamera frămosei Margarite.

— Mordio! zisse la Mol îngulbenindă-se, să se și fi făkăș oare vre o trădare?

— Asta è altă vorbă! zisse Kokonas. Jărg-te kită vėi voi, dar' nă 'mă șune kă m'amă greșită.

La Mol se îndoi ună momentă stringindă-și kanăș între mîinile sale și onrindă-se între respektăș săș și între ȳelosia sa; însă predominantă ȳelosia, și se renezi șne șș, în kare înșenă à batte din toată ȳsterea sa, kare așeasta prodăsse ună șgomotă îndestăș de nekăvenită pentră maies-tatea lokășă unde se află.

— O să facemă să ne năie la arestă, zisse Kokonas, dar' nă șpărgă; ȳșdataș lăkră, zăș. Ia șune 'mă, la Mol, să nă fie oare niskaï-va stafii în Lăvră?

— Nă știă zăș de asla, zisse ȳnărgăș ȳentilomă, galbenă ka și pana karea 'ȳ ombrea frăntea; eș însă totă de șna amă dorită să văză, și, fiindă-kă akăm este okășione, voiș face totă ȳe 'mă va fi prin ȳștinȳ pentră à mă ȳntălni faȳ în faȳ kă așeea ȳe 'mă zică k'ăi văzăș.

— Nă mă opășă la asta, zisse Kokonas, însă batte ȳeva mă șmoră daka vrei să n'ò selbăȳșești.

Ori și kită de esasperată fă la Mol, totă ȳnel-lesse drentatea așeștei bărgri de seamă à amikășă săș, și kontină de à batte, însă mă șmoră.

IX.

Manta Vişinie.

Kokonas nă se greşise de lokă. Dama karea o-
prisse pe kavalerăş kă manta vişiniă era kiară reşina Na-
varrei. Kits pentru kavalerăş kă manta vişiniă, lektorăş
nostră o fi giuită akă, sokoteskă, kă nă era altă dekita
bravăş de Măi.

Jănele xgenotă rekănoskindă pe reşina Navarrei,
priceni kă se făcea oare-kare greşeaş, dar' nă ksteză să
zikă nimikă, temindă-se ka nă kămba să se trădea prin
vre xăş şipăş din partea Margarithi. Aşa dar' preferă
mai bine de a se lăssa să 'lă kondăkă năş in apartamen-
tele ei, kă gindă ka, dăpă ce va ajănuce odată akolo, să
zikă frămoaşei sale kondăktriş:

— Tăcere pentru tăcere, doamna mea.

În adevrăş, Margaritha strinsese închetinelă braşăş
aţelăia pe kare, in înşinarea lăminei, ilă sokotisse kă era
la Mol, şi, plekândă-se la xrekă lăş, îi snăssese latinăşte:

— *Sola sum; introite, carissime.* (Şantă singrăş;
inţră, prea-skămpăş meş!

De Măi, se lăssă să 'lă kondăkă, fără de a res-

unde nimikă; abia se înkisse însă şua dăpă dînsă, mi abia se află în antikameră, karea era mai lăminoasă de-kits skara, mi Margarita kănnoskă îndată kă nă era la Mol.

Ципуţăşă chelă şworă de kare se temea mintosăşă ş-genotă skăpă în momentăşă ačesta din găra Margarinei; dar' din noroçire nă mai era de temăşă.

— Domnăşă de Măi! zisse ea, dîndă-se îndărgăşă kă şnă pasă.

— Eş însămă, doamna mea, respănse de Măi, mi rogă ne Maiestatea Voastră de à mă lăssa liberă ş'mă şgmeză drămăşă fără à şpăne nimenă kă m'amă allată în Lăvră.

— O! domnăle de Măi! repetă Margarita, aša dar' eş m'amă înşelată!

— Da, vără mi eş, doamna mea, zisse de Măi: Maiestatea Voastră mă fi lătată în lokăşă reşelă Navarrei, kăci avemă ačeeamă tallă, ačeeamă pană albă, mi măşă, kari şvoiaş şă mă lingăşaskă, negremită, 'mă aş zisă kă mi ačeeamă lărnăşă.

Margarita se şită şirăşă la de Măi.

— Şti latinemte, domnăle de Măi? întrebă ea.

— Ştiamă odată, dar' akăm amă şitată, respănse şpărgăşă şgenotă.

Margarita şrisse.

— Domnăle de Măi, zisse ea, poşă fi şikăşă de kredină mea. Kă toate ačestea, fiindă kă sokoteskă à mi nămele persoanei ne karea o kăşă în Lăvră, şă şvoiş of-feri mizloçirea mea nentă à te kondăce mai şikăşă ni-ntă la ea.

— Mă ertăşă, doamna mea, zisse de Măi, mi se pare kă şăntegă greşită, mi kă din kontra nă ştişă de lokă....

— Ce felă! strigă Margarita, nu kasji ne reuele Navarrei?

— Bai! doamna mea, zisse de Msi, amă p̄regea de r̄bă à v̄b r̄gà s̄b ask̄ndeni k̄ts veji p̄stea mai ml̄ts ar̄tarea mea în L̄v̄b̄s k̄tre Māestatea Sa reuele soūl̄s vostr̄s.

— Ask̄lt̄, domnsle de Msi, zisse Margarita k̄ mirare, eă t̄e amă nr̄iv̄ts n̄n̄v̄ ak̄m ka ne ̄n̄sl̄s din cei mai statorn̄içi șefi ai nartidsl̄i șgenots, ka ne ̄n̄sl̄s din cei mai kredin̄iomi nartizani ai reuel̄si b̄rbats-meș; amă fost̄s oare greșit̄ la asta?

— N̄, doamna mea, nent̄s k̄ n̄n̄v̄ az̄i-dimineaūz̄ ink̄, eramă toate k̄te ziceni.

— Și kare este kassa de t̄e ai skimbats de az̄i-dimineaūz̄?

— Doamna mea, zisse de Msi plek̄nd̄-se, bine-voiji à m̄b sk̄ti de à resp̄nde, mi faceji'mi grajia de à nr̄iimi omauele melle

Pe șrm̄b de Msi, într̄ o al̄it̄d̄b̄ resp̄k̄t̄oas̄ dar' statorn̄ik̄, f̄k̄s k̄içi-v̄a nasi s̄n̄re șma ne kare intrasse.

Margarita 'l̄s onri, zik̄nd̄s:

— K̄s toate ačestea, domnsle, daka amă k̄teza s̄'jii ceiș o mik̄ desl̄șuire; sokotesk̄ k̄ k̄v̄int̄sl̄s meș merit̄ de à fi nr̄iimit̄s?

— Doamna mea, resp̄nse de Msi, s̄nt̄s dator̄s s̄b tak̄s, mi sokotesk̄ k̄ ačeast̄ din șrm̄b datorie treb̄șe s̄b fie foarte reāl̄ ka s̄b n̄ resp̄nz̄ ink̄ Māestatei Voastre.

— K̄s toate ačestea, domnsle...

— Māestatea Voastr̄, poate s̄b m̄b nearz̄, doamna mea; îns̄ n̄s poate s̄b uretinz̄ de la mine ka s̄'mi tr̄l̄daș ne amiçii mei cei n̄șoi.

— Dar' aчеi vekī, domnșle, n'aș mi ei oare-kare drentșrī asșura dșmitale?

— Aчеia kariī aș remaș neskimbaцī, da; iar' a-чеia kariī nș nșmaī nē aș nъrșitș, чi inkъ s'aș nъrșitș ei inuīī ne sine, nș.

Margarita, gīnditoare mi nelinimtitș, era sъ'ī res-pъnzъ, fъrъ indoialъ, printr'o întrebare nșoș kīnd de odatъ Gillona se renezi în anartamentș mi strigъ:

— Reșele Navarreī!

— Pe șnde vine! întrebъ Margarita.

— P'în korridorșlș sekretș.

— Dъ drșmșlș domnșlșī ne чеa-'l-altъ șșъ.

— Peste nștinцъ, doamna mea! inuelleșeяī?

— Eakъ batte la șurъ.

— Da, batte la șșa me karea voiцī sъ daș drșmșlș domnșlșī.

— Și cine batte?

— Nș mtșș.

— Dș-te de vezi, mi revino sъ'mī șșđī.

— Doamna mea, zisse de Mșī, noчiș kșteza sъ fakș Maīestateī Boastre observarea kъ, daka reșele Navarreī mъ vede la ora asta mi șșbt aчestș kostșmș aчi în Lșvrș, șșntș nerđștș?

Margarita anșkъ ne de Mșī, mi trșgīndș-'lș șșre famosșlș kabinetș zisse:

— Intrъ aiчi, domnșle; kъчi akolo estī atițș de bine așkșnșș mi atițș de anъratș ka kșm aī fi kīarș în kasa dșmitale, fiīndș-kъ intri ne kredinșa paroleī melle.

De Mșī se îndrentъ șșre kabinetș kș reneziчișne, mi kșm se inkisse șșa dșnъ dīnșlș, intrъ mi Enrikș.

Astъ datъ, Margarita n'avea sъ așkșnzъ niчi o țr-

Maestatea voastră poate să m'încariză doamna mea. Pag. 131

6.

bărare; ea era numai kam nosomorît, şî amorşlă era o sârb de legîi denarte din gîndşlă eî.

Îar' Enrikş din partea sa, întră kă acea minşioaş (амъношъ) neinkredere karea, kîarş şî în momentele velle măî perikoloase, îlş fşchea sş observe nîntş şî velle măî mişî lăkrşrî: kă îndoitş măî măltş dar', Enrikş era foarte observatorş la nîsche împrejşgîrî ka avellea în kare se afla. Pentră aceaşta şî vşzş numai dekîţş nşorşlă che întşneka frşntea Margariteî.

— Eraî okşnatş, doamna mea? zisse elş.

— Eş, da, sire, ştamş ne gîndşrî.

— Şîi aveai drentate, doamna mea; reveria îşîi meade prea bine. Şîi eş mş gîndeamş; însş, kă totşlş d' împotrîvş kă dşmniata, karea kăşîi şîngşrşitatea, m'amş pogorîţş întşradînsş pentră a şîi împărtşîi kşvetşrile melle.

Margarita fşkş şepelşî şnş şemşă de bşntş venire, mi dşntş cheî arşţş şnş fotolîş, meşz şîi ea însş şîi ne şnş jeuş de abanosş şbnatş foarte şşşîire şîi tare ka oşelşlş.

O skşrtş tşchere şîzloi, între cheî dşoî şoşî; apoî, kşrmîndş tşcherea Enrikş, zisse:

— 'Mî amş adşşş aminte, doamna mea, kă vîşele melle pentră vîitorş aveaş aceaşta de komşnş kă alle dşmitale, kă, dşşpşrşşîşî fiîndş ka şoşî, doreamş kă toate achestea amîndşoî ka şz ne împreşne soarta.

— Adevrăţş, aşa este, sire.

— Assemenea mi se pare sş măî şî îngellesş kă, la toate plansrile che amş nştea faşe pentră o întşlgare komşnş, 'mîaî zîşş kă voîş gşşî în dşmniata nş numai o fidellş, dar' înkş şîi o prea aktîvş alliatş.

— Da, sire, şîi nş doreskş dekîţş şnş lăkrş, ka auşkîndş-te însşşî kîţş é kă nştîngş măî kşrînd de lăkratş sş 'mî dai şîi mie în skşrtş okaşione de a mş auşka şîi eş.

— Suntă prea fericită, doamna mea, găsind-te în asemenea dispoziție, mi creștă că n'ai bănită nici un momentă ka eș să fi perdită din vedere planșă à kăria esekstare amă hotărî'o kiară din zioa în kare, mslușmită kșrațioasei mizloțiri à dșmitale, mă inkredingassemă oareșă-kită kă viața 'mă era skănată.

— Eș kreșă, domnșă meș, kă nepăssarea nă este asăpra dșmitale dekătă nșmaī o maskă saș fșșșșșșș, mi amă inkredere nă nșmaī în prezicerile astroloșilorș, či inkă mi în țenitșă dșmitale.

— Țe ai zice dar', doamna mea, daka țineva ară veni să ne împedice planșrile, mi ne ară amenința de à ne redșce, ne amindșoi, într'o etate (stare) mikșorată?

— Amă zice kă sșntă gata à mă lșnta împreșșă kă dșmniata, fie în sekretș, saș ne față, kontra ațestăi țineva, ori mi kare ară fi.

— Doamna mea, kontinșă Erikă, nă é așă kă dșmniata noșă intra în ori țe oră, la D. d'Alanson fratele dșmitale; îi ai konșiența, mi elș împoartă o amicită foarte vișă. Să kșteză a te rșga să te informezi daka, în momentșă ațesta, nă se află în konvorbire sekretță kă țineva?

Margarita tressări.

— Kă ține, domnșă meș? întrebă ea.

— Kă de Măi.

— Și pentră țe? întrebă Margarita 'năbșwindă-șă mișkarea.

— Pentră kă, daka va fi șna ka asta, doamna mea, atșnșă adio toate proțektele noastre, țelă nșșșșșșș toate proțektele melle.

— Sire, vorbește măi încetinelă, zisse Margarita fșkindă totă de odată șnă semnă din okă mi din bșze, mi arășindă kă deșitșă kabinetșă.

— O! o! zisse Enrikș; iar' mai este ȕineva? Drentș sș 'mī snșș, doamna mea, kabinetșlș aĕesta este atītș de desș lokșitș, inkītș faĕe kamera dșmitale de nelokșitș.

Margarita sșrisse.

— Ȑelș nșșinș, totș la Mol este akolo? intrebș Enrikș

— Ba nș, sire, este de Mși.

— De Mși? strigș Enrikș kș o sșrșrișș ameste-katș kș bșkșriș; așa dar' nș este la dșĕele d'Alanson? O! kīamș 'lș sș vie ka sș 'i vorbeskș...

Margarita allergș la kabinetș, ilș deskisse, Ńi, lșindș ne de Mși de mīnș, ilș dșse flșș niĕi o prekșvīntare īnaintea reĕelșī Navarreī.

— A! doamna mea, zisse tīnșrșlș șgenotș kș șnș felș de tīngșire mai mēlș trīștș dekītș amagș, mș trș-dai, kș toatș narola dșmitale, bine zș! Ȑe ai zīĕe daka 'mī așș resbșna zikīndș...

— Lassș nș 'mī mai resbșna, de Mși, intrerșmuse Enrikș strīngīndș mīna tīnșrșlși ventīlōmș, saș ȕelș nșșinș askșltș-mș mai īnșīș. Doamnșlș adaogș Enrikș adressīndș-se kștre reĕina Margarita, vegīazș, te rogș, ka sș nș ne așzș ȕineva.

Nīĕi n'aușkasse sș termine Enrikș aĕeste vorbe Ńi de odatș sosi Gillona de totș snșmīntatș Ńi snșse la ș-rekīa Margariteī kīte-va vorbe kare o fșkșrș sș saīe de ne jęș-ī. Pekīnd dar' ea allerga șure antikamerș īmpreșnș kș Gillona, Enrikș, flșș à se bșkșra de kășsa kareo o fșĕea sș easș din apartamentșlș eī, esamina natșlș, dș-pșșuītșra d'īntre natș Ńi pșrete, tanīgeriile, Ńi sonda kș deĕītșlș pșreĕiī de n'īmpreșrș. Iar' D. de Mși, īnfioratș de toate aĕeste nrēambșle, nșse mīna de se asīgșrș, mai nainte de toate, daka șnada īī emīa lesne din teakș.

Dăpъ че еми Margarita din kamera eî de dormită, se renezi in antikamerъ шî se întilni faгъ 'n faгъ kă la Mol, kare, kă toate răгъчîšnile че 'î făkăsse Gillona, brea să între kă nentslă in kamera Margaritei.

Kokonas se ғinea dăpъ dînsălă, gata de à 'lă iminче înainte saă de à 'î săşşine retraгъerea înamoi.

— A! dămniata estî, domnăle de la Mol, strigă Margarita, dar' însă че аî, шî nentră че estî ama de galbenă шî tremărîndă?

— Doamna mea, zisse Gillona, D. de la Mol a bătătă la şură într'ănlă kînlă kă, kă toate ordinile Maiestatei Voastre, făsseiă silită à 'î deskide.

— O! o! че ва să zikă asta? zisse reғina kă severitate; adevărate săntă аstea че 'mî sănlă de dămniata, domnăle de la Mol?

— Doamna mea, voiамă să ғrevesteskă ne Maiestatea Voastră kă şnlă străină, şnlă nekănnoskănlă, şnlă xouă poate, s'a fi întrodăssă săb manta шî săb пăлгрия mea.

— Estî nebănlă, domnăle, zisse Margarita, nentră kă eă 'mî văză manta ne şmeri шî sokoteskă, Dămnezeă să mă erte, kă 'mî пăлгрия 'mî este ne kană kînd vorbewi kă o reғină.

— O! uardonă, doamna mea, pardonă! strigă la Mol lăîndă-шî reneде пăлгрия din kană; nă sokoti însă, mă rogă, ne Dămnezeănlă meă, kă 'mî linseute respекtlă!

— Nă, dar' kredinға, ama este? zisse reғina.

— Че să fakă, doamna mea? strigă la Mol; kînd este şnlă omă la Maiestatea Voastră, kînd se întrodăче ne fărişă kă kostămănlă meă, mi poate шî kă nămele meă, чине шtie?...

— Şnlă omă! zisse Margarita stringîndă închetinelă mîna bietslăi înamorată, şnlă omă!... Estî modestă, dom-

nsle de la Mol. Anroniț-'uī kapnșlș de krnpștșra tanigeriei
 Ńi veī vedea dșoi oamenī iar' nș șnș.

Și apoi Margarita kșskș, īn adevrș, perdeaoa de
 katifea kșșștș kș firș, Ńi la Mol kșnnoskș ne Enrikș kare
 vorbea kș șnș omș kș manta romē: Kokonas, nerșbdștorș
 ka kșm īmprejšrarea s'arș fi attinsș de dīnsșlș, se șitș Ńi
 elș, Ńi vșzș ne de Mși; amīndșoi remasserș īnkremenīuī.

— Akșm dar', dșpș țe v'auī linimtitș, țełș nșuīnș
 prekșm sokoteskș, zisse Margarita, nșneuī-vș la șma ap-
 partamentșlș meș, Ńi, te jșrș ne viața ta, skșmnșlș meș
 la Mol, ș nș lșssauī ș ntre niči șffletș de omș. Kiarș
 Ńi de despșrșitșrile skșrei de se va anroniã çineva, ș nē
 daī de Ńtire.

La Mol, debilș (slabș) Ńi șșnnșș ka șnș kouillș,
 emī șitīndș-se la Kokonas, kare se șita Ńi elș la kama-
 radșlș șș, Ńi astș-felș se aflarș amīndșoi afarș fșrș ka
 ș'Ńi poatș reveni īn sine din mirarea țe 'ī konrinsese.

— De Mși! strigș Kokonas.

— Enrikș! mșrșrș la Mol.

— De Mși, kș manta ta țea vișiniș, kș pana ta țea
 albș Ńi kș legșnștșra mineī tale.

— Eī lassș! zisse la Mol, īndatș țe nș ē vorba
 de amorș, nș este īndoialș kș este de komplotș.

— Ax! mordi! eakș-ne iar' īnkșrkaui īn politikș,
 zisse Kokonas bombșnīndș. Din noroçire kș nș vșzș a-
 mestekatș la astea toate Ńi ne dșçessa de Nevers.

Margarita se īntoarș līngș țeī dșoi konvorbitorī;
 līnsa eī puīșse nșmaī șnș momentș Ńi 'Ńi īntrebșnuț tim-
 nșlș prea kș folosș. Gillona nșș șure vegēre la trekș-
 toarea țea sekretș, țeī dșoi çentilomī de strajș la īnrarea
 nrīnçinalș, Ńi prokșraș toatș sekretatea.

— Doamna mea, zisse Enrikș, sokoteuī ș nē kș

nătinuț de a ne askălta mi a ne învullece între noi, prin vre un kins oare-kare?

— Domnăle meș, zisse Margarita, kamera asta este kăntămită, mi indoita eî imbrăkăminte imi kezămășește de assărzirea mi de sekăritatea eî.

— Daka e ama, eș imi denșis inkrederea în dămniata, resunse Enrikș sșrizindș:

Αποϊ, întărnindș-se snre de Msi.

— Ia sș vedemș akșm, adaogș reșele kș o voce de totș oșoagș mi ka kșm, kș toatș inkredinyarea Margaritei, lemerea nș'i se r'sinisse inkș de totș, ia se vedemș, nentř che ai venitș aiçi?

— Aiçi? întrebș de Msi.

— Da, aiçi în kamera asta, renetș Enrikș.

— Nș venea sș fakș nimikș, zisse Margarita; çi eș 'lș amș trasș.

— Ama dar, dămniata mciăi?

— Amș gicite totș, resunse Margarita.

— Bezi akșm, de Msi, kș cineva poate gichi.

— Domnăle de Msi, kontinsi Margarita, era azi dimineauț kș dșcele d'Alanson în kamera a dșoi din űentilomii sși.

— Eakș, bezi, de Msi, renetș Enrikș, kș aș aplatș totș.

— Ama este, zisse de Msi.

— Eș eramș sikșrș, zisse Enrikș, kș D. d'Alanson se legasse de dămniata.

— Asta provine din greșeala voastrș, sire! nentř che aș refșsatș kș atita nismș toate kite venissemș sș vș pronșiș?

— Che, ai refșsatș! strigș Margarita. Ama dar' refșsșlș che presimșeamș în inima mea era așvea?

— Doamna mea, zisse Enrikǝ'klǝtinindǝ-ші kanǝlǝ, ші tǝ, bravǝlǝ meǝ de Msi, voi mǝ facheцї, intr'adevǝrǝ, sǝ rǝzǝ kǝ strigǝrile voastre. Че! sǝ vǝzǝ znǝ omǝ in kamera mea, sǝ'mǝ vorbeaskǝ de tronǝ, de revolte, de res-tǝgnǝrǝ, mie, mie Enrikǝ, znǝ prinцǝ abia sǝfferitǝ dakǝ 'mǝ voiǝ avea fruntea smilitǝ, zgenotǝ krǝyatǝ sǝb tokmealǝ de a jǝka rolǝlǝ de katolikǝ, ші sǝ mergǝ eǝ sǝ priimeskǝ nische pronǝnerǝ kare mi se fǝcheaǝ intr'o kamerǝ nekǝntǝ-shitǝ ші fǝrǝ indoitǝ imbrǝkǝminte de despǝrǝire! da voi sǝnteцї kopї sǝz nebǝnї, vantr-sen-grї!

— Bine, sire, Maїestatea Voastrǝ nǝ nǝtea sǝ'mǝ lasse vre o speranцǝ, dakǝ nǝ prin graїǝ, chelǝ nǝuїnǝ, prin vre znǝ uestǝ?

— Ia sǝne'mǝ, de Msi, че 'цї a vorbitǝ kǝmnatǝ-meǝ, intrebǝ Enrikǝ.

— O! sire, asta nǝ'mǝ este de lokǝ sekretǝ.

— O! doainne, renetǝ Enrikǝ kǝ znǝ felǝ de nerǝbdare znde avea a face kǝ znǝ omǝ kare nǝ'i inuellepea bine vorbele, eǝ nǝ te 'ntrebǝ, amice, de pronǝnerile че 'цї a fǝkǝtǝ, чї te 'ntrebǝ nǝmaї daka askǝlta, daka a azzitǝ.

— Askǝlta, sire, ші a azzitǝ, zisse de Msi.

— Askǝlta, ші a azzitǝ! o sǝzǝ tǝ kǝ gǝra ta, de Msi! Sǝgache konsniratorǝ че estǝ tǝ! de amǝ li zisǝ nǝmaї o vorbǝ, eraї sǝ fi perdstǝ. Kǝчї, daka nǝ utiamǝ bine, chelǝ nǝuїnǝ bǝnǝiamǝ kǝ era akolo, daka nǝ elǝ altǝ чїneva, prekǝm dǝchele d'Anjǝ, Karolǝ IX, reцїna mare. Tǝ nǝ kǝnnosчї nǝreцїї Lǝvrǝlǝї, de Msi; nǝmaї pentrǝ eї s'a fǝkǝtǝ proverbǝlǝ „nǝreцїї aǝ sreki,“ ші eǝ, kǝnnoskindǝ nǝreцїї aчestia, nǝteamǝ sǝ vorbeskǝ? Eї, eї! de Msi, nǝuїnǝ onoare fachi, sǝ'цї sǝzǝ drentǝ, jǝdekǝuїї reцelǝї Navarreї,

mi m̄ mir̄ k̄m de ai venit̄ s̄ 'i facī pron̄nerī de koroan-
n̄, kind n̄ 'uī facī o idē mai 'nalt̄ de persoanna sa.

— Dar' bine, sire, adaoḡ iar' de M̄si, k̄ tot̄
ref̄s̄s̄l̄ ce 'mī f̄cheaī de koroann̄, n̄ n̄steaī s̄ 'mī facī
zn̄ semn̄? at̄ncī n̄ m' am̄ si desperat̄ de toate, nīcī n' am̄
fi sokotit̄ k̄ s' a perdat̄ tot̄.

— Ei! vantr-sen-gri! striḡ Enrik̄; dar' daka el̄
azzea, n̄ n̄stea oare s̄ mi vaz̄, mi čineva n̄ se per-
d̄e oare n̄intr'zn̄ semn̄ intokmaī ka mi n̄intr'zn̄ k̄vint̄?
S̄ 'uī sn̄is, de M̄si, kontin̄i reęele x̄itind̄-se im̄prej̄r̄,
vezī t̄s k̄iar̄ in moment̄l̄ aęesta, k̄ toat̄ an̄onierēa mea
de tine ink̄it̄ vorbele melle n̄ not̄ ewi din čirk̄l̄ a-
ęestor̄ trei jeęrī ne kare medem̄, tot̄ m̄ tem̄ ka n̄
k̄mva s̄ fī azzit̄ de čineva zikind̄ 'uī aęeste vorbe: de
M̄si, ia mai renet̄ 'mī pron̄nerile tale.

— Bine, sire, striḡ de M̄si k̄ desperare, ak̄m
s̄nt̄ legat̄ k̄ D. d'Alanson.

Margarita im̄ l̄s̄s̄, k̄ nekaz̄, am̄ind̄oz̄ fr̄moase-
le sale m̄inī in jos̄, mi an̄ol zisse:

— Ama dar', ak̄m este n̄rea t̄rzī?

— Din kontra, m̄rm̄r̄ Enrik̄, n̄ inęelleęeęī k̄
k̄iar̄ in asta se face vederat̄ prot̄ęerea d̄mnez̄āsk̄.
R̄m̄i angajeat̄, de M̄si, k̄čī aęest̄ d̄ęe Frančisk̄, es-
te m̄nt̄sirea noastr̄. Če, ā sokotem̄ t̄ k̄ reęele Na-
varreī poate garan̄ta de kanetele voastre? din kontra, ne-
poročit̄le! ē fak̄ s̄ v̄z̄ omoare pe toęī nīn̄ la ęel̄ din
ęrm̄, n̄maī k̄ ęea mai mik̄ b̄n̄x̄ial̄. In̄s̄ zn̄ prin̄ę
al̄ Franęeī, este alt̄-ęeva. Aib̄i probe (dovezī), de M̄si,
ęere garan̄ii, dar', nerod̄le, t̄s poate k̄ t̄e aī fi angajeat̄
k̄ toat̄ inima, mi n̄maī zn̄ k̄vint̄ 'uī a fi fost̄ de aj̄ns̄.

— O! sire, striḡ de M̄si, krede-m̄ k̄ desnera-
rea n̄r̄sireī voastre, m' a f̄k̄k̄t̄ s̄ m̄ ar̄nk̄ in braęele

Е! Бант-сен-гри! стриги Еурикѣ, даг' дѣка елѣ азѣа, нѣ нѣта оаре сѣ ми нѣзѣ? Пау. 14

dăcelăi d'Alanson; apoi mi frika de a nă fi trădată pentru că ne uită secretele.

— Atunci vine mi ți secretele lui, de Măi, asta stă în mână ta. Ce poștește el? a se face rețea ală Navarrei! promite-ți coroana. Ce voiește? a se depărta de la kărtă? dă-ți mizloachele de a fărui, lăkrează pentru el, de Măi, ka kăm ai lăkra pentru mine. Îndrețează-ți păvza ka să fim noi apărăuți de toate lovirile ce voră voi să dea asăpra noastră. Kind va fi nevoe să făruiem, vomă fărui amândouă; iar kind va trebui a combatte mi a domni, voă domni eă singură.

— Feriți-vă de dăcele zisse Margarita, kăci este ună spirită askănsă mi pătrănzătoră, fără ună kăm mi fără amicită, totă de ună gata de a mi trata ne amicită ka ne inemici, mi ne inemici ka ne amicită.

— Ști te amteantă, de Măi? întrebă Enrikă.

— Da, sire.

— Unde?

— În kamera celoră două ventilomă ai săi.

— La ce oră?

— Pînă ne la miezle-nopții.

— Înă nă sântă ună-spre-zecă ore, zisse Enrikă; nă este timuăleă trekăte, dă-te, de Măi.

— Noi vinemă narola dămitale, domnăle, zisse Margarita.

— Lassă akăm, doamna mea, zisse Enrikă kă a-țea konfiență ne karea uită să o arate atăte de bine kătre oare-kare persoane mi la oare-kare împrejurări, kă D. de Măi, cineva niă nă întrebă de nisce asemenea lăkrări.

— Aveți dăntate, sire, resnăuse jănele șgenotă; eă însă amă nevoe de narola noastră, pentru că kăte să suăă kaniloră nostri că amă priimit-'o. Ama eă că nă sânteuă katolikă?

Enrikş dete din şmeri.

— Nş vş lenşdamı de rigatşlş Navarreı?

— Eş nş mş leaşdş de niş şnş rigatş, de Mşı, atitş nşmaı, mş pşstreşş ka şş allegş ne çelş maı bşnş: adikş ne ačela kare 'mı va konveni maı mşltş mie şı vorş.

— Dar' dakş, intr'acestea, Maıestatea Boastrş, s'arş aresta, imı promise Maıestatea Boastrş, kş nş va destşnş nimikş, kıarş şı kınd 'ı s'arş silniči prin kasnş Maıestatea reșeaskş?

— De Mşı, mş jşrş, ne Dşmnezeşlş meş!

— İnkş o vorbş, sire. Kşm şş ne maı vedemş?

— De mıne inkolo veı avea o keış de la kamera mea; veı intra la mine, de Mşı, orı kınd va čere trebş-ınga şı la orı če orş veı voi. İar' kıtş pentř presenęa ta în Lşvrş, remıne şş respnşzş dşčele d'Alanson. De o kam datş, şrkş-te ĩar' ne skşrişoara čea mikş; ĩęi voıř servı eş de kirmaçıř. În kşrşlş acesta, reșina va introdşce aiči manta čea roușe, assemenea kş à ta, karea era akşm de nşęinş afarş în antikamerş. Nş trebşie şş se fakş deosebire între amındorş, şı şş se alle kş şntegı ĩndoıęi; nş este așa, de Mşı, nş este așa, doamna mea?

Enrikş pronşnşę şceste din şrmş vorbe rızındş şı şitındş-se la Margarita.

— Da, zisse ea, fşrş à se tşrbşra; kşči de vomş kşta, ačestş D. de la Mol este attawatş ne lıngş frate-meş dşčele d'Alanson.

— Eı bine! vezi dar' de ni'łş kiştigş, doamna mea, zisse Enrikş kş şnş aerş de totş serioşş. Nş křęęa niči așrş niči fşęřdşıngę. Eş imı nşıř toate avşęiile în dişnşnerea lşı.

— Daka é așa, zisse Margarita kş şnş şrıřş de

acellea care se kâvinş nşmaî femeilorş lşї Bokace (Boccace),¹ mi fiindş-kş dorinşa voastrş este astş-felş, voiş face totş ce voiş nştea pentrş a'ls inkşraşea.

— Bine, bine, doamna mea; iar' dşmnşata, de Mşi, intoarşe-te la dşcele d'Alanson mi pştrşnde-'ls bine.

¹ Autorş Italianş din sşla XIV.

X.

Margarita.

În kersxlă konvorbirei ce raportarămă mai sxsă, la Mol și Kokonas strejăiaș la șșă; la Mol kam sșpărată, Kokonas kam néastimnărată.

Motivxlă este kă la Mol avăsse timuxlă de à se gîndi, și kă Kokonas îlă ajătasă de minăne la ačeastă.

— Ka ce gîndemli tă, amice, de toate ačestea? întrebă la Mol ne Kokonas.

— Gîndeskă, resnăne Piemontesxlă, kă în toate astea este o intrigă de kărte.

— Și ai fi tă disnăssă à jșka, la vre o întîmplare, vre șnă rolă în ačeastă intrigă?

— Askăltă, skămușlă meă, zisse Kokonas, čeeă ce amă s'șă sșăș, și sileuăte-te să te folosești. În toate ačeste șneltiri prinășemli, în toate ačeste intrișă reșemli, noi nă nștemă, și, mai kă seamă, nă trebăse să sigă-
rămă dekătă ka nisăe șmbre: akolo șnde reșele Navarrei va lăssa o bșkată din pana sa și dășele d'Alanson o fș-
șită din manta sa, noi Ństia kată să ne lăssămă viașă. Reșina are șnă kanrișă nentăș tine și tă o fantasie pen-

tră dînsa, foarte bine. Herdeuî mintea, skəm̀nəl̄s meş, în amorş, dar' niçî o datş nş 'uî o perde în politikş.

Acesta era şns konsiliş foarte ingellentş. Pentră aceea şi fş şrmatş de kştre la Mol kş tristea şniş omş kare simte kş, aflîndş-se între minte şi nebşniş, are ş alleagş nebşnia.

— Eş n'amş niçî o fantasiş pentră reşina, skəm̀nəl̄s meş Annibal, çî o îşbeskş kşratş; şi, din nenorocire saş din norocire, o îşbeskş din totş şşffletşlş. Dar' noate ş'mî zicî kş asta este o nebşniş. Bine, şi eş uî şniş kş şşntş şş nebşş. Însş tş kare estî ingellentş, Kokonas, tş nş estî datorş à şşferi din nebşniile şi din nenorocirile melle. Dş-te de gşşşte ne ştşnişlş nostrş şi bezî de nş te kompromite.

Kokonas se gîndi şns momentş, apoi, ardikîndş-'şî kanşlş, respånse:

— Skəm̀nəl̄s meş la Mol, toate kite 'mî şniş şşntş foarte drete; tş estî amozatş, eî bineî lşkreazş ka şş amozatş. — Eş şniş ambişiosş, şi sokoteskş, ka şş ambişiosş çe şşntş, kş viaşă nişleştē çeva mai mşltş de-kîţş o şşştare de femş. Kînd va fi ş'mî riskş viaşă, imî voiş face şi eş kondişionele melle. İar' tş, şşrmame Medorş, şileştē-te şi tş, din parte'uî, şş'uî façî ne alle tale.

Şi aşşra acesorş vorbe, Kokonas întinse mîna kştre la Mol, şi plekş dşpş çe skimbş mai întîş kş kompanionşlş şşş o şltimş kşştşşş şi o şltimş zîmbire.

Trekşsserş auroape de zeye minşte de kînd şiş pş-rşssise Kokonas nostşlş, kînd de odatş se deskisse şşă, şi Margarita, arşîndş-se kş mşltş şşialş, lşş ne la Mol de mînz, şi, fşşş à ziche niçî mşkar o vorbşlîşş, îş trasse din korridorş tokmai în fşndşlş anartamentşlş şşş, înki-

zindă singur ea șmile că o grijă karea arăta toată însemnătatea konferinței ce avea să se fakă între dînșii.

Dăpă ce ajunse în kameră se opri, meșă pe jepeșă ei de abanosă, și atrăgîndă ne la Mol la ea, nșindă'și amîndouă mîinile într'alle lăi, îi zisse:

— Akșm, fiindă-kă sântemă singurî, să vorbimă amîndouă, mare ală meș amikă.

— Seriosă, doamna mea? zisse la Mol.

— Saș amozată. . . Să vedemă! asta narkă 'mî vine mai binișoră? de șnde utii, poate să fie și lăkrări serioase în amoră, și mai că seamă în amorășă șnei reșine.

— Să vorbimă, daka è ama. . . de ačeste lăkrări serioase, dar' că tokmeală că Maiestatea Boastră nă se va șpăra de lăkrări neșnești ce amă să'î șpășă.

— N'amă să mă șpășă dekăș nămai de șna, la Mol, kare este dakă 'mî veî mai zice doamna mea, saș Maiestate. Pentru ține, nrea șkămpăle, eș sântă kărată nămai Margarita.

— Da, Margarită! Margarită! da, nărgărităreșă meș zisse ținăreșă kavalereșă mînkîndă că kărtășăreșă sale pe reșina.

— Bine, da ama, zisse Margarita; ama dar' dămniata ești șelosă, șkămpășă meș șentilomă?

— O! da, nînză a'mî nerde mîngile.

— Și inkă?

— Pînză a 'neșni, Margarito.

— Și șelosă, de șine? İa să vedemă.

— De toată lămea!

— Bine, dar' în șfirmită să vedemă? . . .

— Mai țntiș de reșele.

— Eș sokoteamă că, dăpă kite ai văzșă și ai aș-zișă. năteai să fii nrea liniștită desnre partea asta.

— De ačeșă de Măi ne kare 'lă amă văzșă aș-

dimineauz pentru întâia oară, mi ne kare 'lă găsise astă seară ama de mătă înaintată în intimitatea dămitale.

— De D. de Măi?

— Da.

— Și cine te pune la aceste bășielă despre D. de Măi?

— Askăltă-mă... Margarito! eă 'lă amă kănnos-kăts ne tallia sa, ne faga părăsă, ne ză simtimentă fireskă de ză! eă era ază-dimineauz la dăcele d'Alanson.

— Eă bine! mi ce amestekă poate avea asta kă mine?

— D. d'Alanson este fratele dămitale; se zice kă 'lă izbeshă prea mătă; 'i ai destănsăts o ideă nexotrăts à dămitale; mi eă, dăpă obăeătsă kăruă, a si favorisată dorința dămitale întrodăkăndă la dămăata ne D. de Măi Akăm, în ce kină avăsses eă alăta noročire kă să se afle akolea în achelășă timpă mi rețele Navarreă, asta n'ô năchă înuellețe; dar, ori mi kăm, doamna mea, sî deskisă kă mine; în linsa zăă ală simtimentă, sokoteskă kă zăă amoră kă ală meă poate avea dăntăts de a pretinde sinceritatea dăntă resnlată. Eakă, eă kăză în țenăkă la nițioarele dămitale. Daka čeeă ce ai simțită pentru mine nă este ală dekăts nămaă kăprițătsă zăă momentă, eă iăă înăpăieță kredința, făgădășința, mi amorătsă dămitale; asemenea înăpăieță mi D. d'Alanson făvoarea sa kătre mine și sărčina mea de ventilonă, și mergă să mă omoră la înkonjșarea Rowelleă, daka însă nă mă va omoră amorătsă înainte d'ă ajășne akolo.

Margarita askăltă sărizăndă ačeste kăvinte pline de fermekă, și zămă kă okăă ačeastă miškare plină de grață; apă, plekăndă-șă frămosătsă kăăș ginditoră ne arzănda sa mîpă, zisse:

— Mă izbeshă?

— O! deamna mea, mai mătă dekăts viața, mai mătă

dekîts mintsirea mea, mai mslts dekîts toate; dar' dsmniata, ... dsmniata nș mș isbemtî!

— Sîrache nebsnșle! mșrmșrș ea.

— Eî! țe, doamna mea, strigș la Mol totș în țe-
nșkî, 'șî amș snșș odatș kș sșntș.

— Așa dar', întîia okșpare à vieșei tale este amorșlș, skșmșlș meș la Mol?

— Singșra, șnika okșpare à vieșii melle, doamna mea.

— Eî bine! fie; atșnșî voîș face mi eș din toate țe-
l-alte șnș akșessoriș (îndenlinire) à așestșî amorș. Tș mș isbemtî; voîemtî sș remîi lîngș mine?

— Singșra mea rșgșșîșne kștre Dșmnezeș este ka sș nș mș denșrteze nișî odatș de lîngș dșmniata.

— Eî bine! n'ăî sș te dșșî nișî o datș de la mi-
ne; amș nevoe de tine, la Mol.

— Dșmniata ai nevoe de mine! soarele are vre o
datș nevoe de likșriș?

— Daka'șî voîș șnșne kș te isbeskș, ai sș'mî fi kș
totșlș devotats?

— O! mi aș akșm nș sșntș, doamna mea! mi înkș
totș, întregș?

— Așa este, dar' bezî-kș tș totș te îndoîemtî, do-
amne eartș-mș!

— O! sșntș nedrentș, sșntș ingrats, saș mai bine,
prekșm amș zîșș mi prekșm ai repelat-'o mi dșmniata a-
kșm, sșntș șnș nebsnș. Dar' nentș țe D. de Mșî era la
dșmniata așș seargș? Pentș țe 'lș amș vșzștș azî-dimi-
neauș la D. dșșele d'Alanson? nentș țe așea mantș ro-
șe, așea papș albș, așea silîuș de à imita țrnșra mi
îmlarea mea?... Aș! doamna mea, eș nș te bșnșieskș ne
dșmniata, ți ne fratele dșmitale.

— Nenorocits! zisse Margarita, nenorocits   auela kare krede k  d cele Francisk  să fie n n  intr'atits indatoritor  inkits s  introd k  ne  n  k rtisan  al  s rore-sei in kamera ei! Nesim itor  este auela kare se n meşte  eloss mi kare n'a givits!  ti t , la Mol, k  d cele d'alanson t  ar  omori n n  miine k  kiar  snada sa daka ar  uti k  ast  seară te afli aci, inaintea mea in en ki, mi k  in lok  să te gonesk  din lok l  aesta i i zik: *stăi akolea k m est , la Mol! k u  e  te isbesk , fr moss  me   entilom , m  inuelle i, te isbesk !* — Ei bine! eak  ' i mai renet , s  uti k  t  ar  omori!

— D mnezeble! strig  la Mol rest rnind -se ind r t  mi  itind -se la Margarita k  sn im , s'ar  n tea  na ka asta?

— Toate s nt  k   st n  , amice, in tinn l  in kare tr im  mi in aea t  k rte. Ak m, s' i mai sn i  ink  o vorbă: de Mxi n'a venit  nent  mine aci in L v , a a k m 'l  a  v z t  imbr k t  k  manta, mi k  faga kone-rită k  pălăria ta. Els a venit  nent  d cele d'Alanson. E  ins  n  eram  p vestit , mi 'l  am  l at  in lok l  t  , 'l  am  add s  aci, sokotind  k  era  t . Ak m dar' ne utie sekret l , la Mol, mi kat  s' l  kr  m .

— Mai bine 'mi ar  veni s' l  omor , zisse la Mol fiind  mai sk rt  mi mai sig r .

—  i e , brav l  me   entilom , zisse re ina, mai bine a   voi ka s  tr iask , mi t  ka să le uti toate, k  i viaga l i ne este n  n mai folositoare, dar' neccessari  (treb in ioast ). Ask lt   eea  e a   s  ' i sn i  mi ' i k mp neşte bine vorbele inainte de   'mi resp nde: sn -ne mi, m  isbeut  indest l , la Mol, inkits să te h k ri daka m'a   face adev rat  re in . adik  st pin     n i rigat  in fiin ?

— Bai! doamna mea, te isbeskă îndestălsă ka s' doreskă ceea ce dorenti mi dămniata, klară mi daka acea- stă doringă m' ară face nenorocită nentru toată viața!

— Ei bine! voientă dar' s'ă m'ă ajună a réalisa a- ceaștă doringă, karea are s'ă te fakă mi mai mltă fericită?

— O! atenți te vois uerde, doamna mea! strigă la Mol askanzind- 'mi kanălsă în mîini.

— Ba nă, din kontra; în lokă de a fi chelă întiisă din servitoriă mei, veî deveni chelă întiisă d' între sșunșimii mei. Asta este totă.

— O! nă vois interesă... nă vois ambițiune, doamna mea... nă întina îns'ă 'mă simtimentsălsă ce 'mă portă... eă nă voieskă dekits devotamentsă, nimikă altă dekits devo- tamentsă!

— Nobilă simț! zisă Margarita. Ei bine! da, prii- meskă devotamentsălsă 'mă, mi vois mi s'ălsă aureșieskă.

— Ili anoi îi înfășe frumosele sale mîini, ne kare la Mol le înmălsă de s'ărtări.

— Ei bine! zisă Margarita.

— Ei bine! resusă la Mol. Da, Margarito: a- kăm închensă s'ă înuellegă achelă proiektă nedechisă (nepoch- rită), de kare se vorbea între noi șgenojii înainteă sintă- lăi Bartolomeș, achelă proiektă, nentru a kărgăia esekstare amă fostă kiemată mi eă, ka mi atună alți mai demni de- kită mine, aichi la Parisă. Dămniata dorenti kă infokare, acea reșită réală a Navarrei karea aveă s'ă îndenlineaskă o dinioargă o reșită fiktivă (înkinșită): reșele Navarrei te îndeapnă la aceaștă. De Măi konsuigră kă voî, nă é ama? Dar' dăchele d'Alanson, ce rolă joakă în toată aceaștă în- preșurare? Șnde este șnă tronă mi nentru dînsălsă în toate aceaștea? Eă nă vătă niči șnălsă. Prin șrmare, dăchele d'Alanson este oare în destălsă ală voștră... amikă șnre a vă

ajsta la toate acestea, mi s'ar' à pretinde nimik' drent' rezultire à perikol'ski la kare se esu'ne?

— D'acele, amice, konspir' ne seama sa. Noi s'ar' l'ess'm' in r'v'icirea sa: via'ca l'xi kez'sh'iemte de à noastr'.

— Dar' e's, e's kare s'ant' al' l'xi, poch' s'ar' l'x tr'ada's?

— S'ar' l'x tr'ada'i? mi intr' ce o s'ar' l'x tr'ada'i? Ce 'u'i a inkredin'at' el' mie? N'x t'e a tr'adat' el' ne tine, dind' l'xi de M'xi manta mi p'v'v'ia ta ka x'ns mizlok' de à streb'atte n'nz in apartamentele sale? Zi'ci k'z t'x est' al' l'xi; mi mai 'nainte de à te face al' l'xi, n'x era'i t'x al' me's, pentilom'el' me's? 'U'i a dat' el' vre o mai mare prob' (dovad') de amic'z dek'it' proba de amor' ce a'i priim'it' de la mine?

La Mol se ard'ik' de jos' palid' mi ka isbit' de x'ns tr'asnet'.

— O! m'arm'z el', bine 'mi z'icea mie Kokonas. Intriga m'z inv'v'iemte in kot'zrile sale. Ea m'z va 'n'v'v'v'v'.

— Ei bine? întreb' Margarita.

— Ei bine! zisse la Mol, eak'z resp'ns'el' me's: se pretinde, mi e's am'z az'it' zik'ind' la cea-'l-alt' mar'ine à Fran'cei, x'nde n'zemele d'zmitale at'it' de ill'xstr', mi re-n'xm'irea fr'xm'segei d'zmitale at'it' de z'niversal', venisser'z ka o dorin'z nexot'v'it' de x'ns ce nek'znnosk'el' s'ar' m'i atting'z inima, se pretinde, zik', k'z d'zmn'iaa a'i isbit' o di-nioar', mi k'z amor'el' d'zmitale a s't'v'it' tot' de x'na fatal' ob'iektelor' amor'el'v'v', mi ast'-fel' de m'alt' ink'it' moartea, nism'ind' negremit', 'u'i a r'v'it' m'ai tot' de x'na ne aman'v'v' d'zmitale.

— La Mol!... zisse re'v'ina.

— N'x m'z întreg'm'ne, prea sk'v'm'na mea Margar'it'! k'v'ci, se mai z'ice ink'z k'z d'zmn'iaa p'zstrez'v' in k'v'it'

tu veî fi linghî mine, mortu saş viş, prekitu voiş trîi eş
însu-mî; mi, daka nu te voiş nstea skupa de perikoluş în
kare te arunçi pentru mine, numaî pentru mine, da, o miş
bine, voiş da cheş pşuinş bletuşi tuş sşfletuş mînguşerea pe
karea 'mî o cheri tu mi pe karea ai merita-o ama de mşltuş.

— Înku o vorbu, Margarito! Eş poçiş sş moru a-
kum; eakû-mu assikratu pentru moartea mea; dar' însu,
poçiş sş mi truşeskû, noi nstemu reşsi: reşele Navarrei
poate sş deviu reşe, dşmniata poçi deveni reşinuş, mi a-
tşnçi reşele te va lşa ku dînsuş; xotuşirea de despuşuire
fşkştuş între voi se va sşarşe odatu mi va adduşe pe à
noastru. Sşne, Margarito, skşmuş mi prea işbitu Mar-
garito, ku o singuru vorbu m'ai linuţitu desre moartea
mea, akum ku o altu vorbu linuţeste-mu mi desre via-
şa mea.

-- O! nu te teme nimiku, eş sşntu à ta ku kornu
mi ku sşfletu, strigu Margarita, îlinuşinduş-mi din nuş
mina sşre kşşcea kşşreţuşi; de voiş pleka, veî veni dşnuş
mine; mi, daka reşele reşuş de à te lşa, atşnçi nu voiş
pleka eş.

— Dar' nu veî kşteza sş te onuşi!

— Prea işbituş meş Iuçintuş, zisse Margarita, tu
nu kşnnuşçi pe Enriku; Enriku nu se gînduşte în momen-
tuş aesta dekîtu numaî la unu lşkruş, de à se face reşe;
mi, la ačeastu à sa dorinuş, aruş sakrifika în momentuş
aesta totuş çe poseduş, mi, ku îndoituş mai mşltuş, čee çe
nu poseduş. Adio.

— Doamna mea, zisse la Mol sşrizînduş, imi dai
dşmşluş?

— Este tîrziuş, zisse Margarita.

— Negreuştu; dar' unde voiştu ka sş merguş? D.
de Mşi este în kamera mea ku D. dşşele d'Alanson.

— Al ai drentate, zisse Margarita kã unã sãrisã adorabilã. Kãtre acestea amã sã'ũĩ mai snãis o mãlũime de lãkrãri în privinãa aceslei konspirãri.

Din noantea aceea, la Mol nã mai fã unã favoritã de rindã alã Margarelei, mi nãtrã sã'ũĩ poarte sãssã kanãis kãrãia, morã saã în viaãũ, se nãstra unã viitorã atitã de dãlce.

Kã toate astea, kite odatã frãntea sa se uleka o-bossitã snre nãmintã; fãpã 'i se 'ngãlbinea, mi asura meditare iũĩ sãpa dãnũile sale între sprinãenele jãnelãĩ kavalerã, atitã de veselã o dinioarã, mi atitã de scriãitã akãm!

XI.

Mina lui Dumnezeu.

Enrikș, desprind-se de doamna Sașvș, îi zisese:

— Intră în patș, Karlottș. Prefș-te kș estș foarte greș maladș (bolnavș), mi mîne toatș ziua, nș priimi pe nimeni sșb nici șnș feș de preleșș.

Karlotta se sșpnșse fșrș kș sș poatș ințeleșe motivșș ce avea reșele de a 'i face așeastș rekommandare. Șnsș ea inșenșse a se deda kș escentricitșșile lși, dșnș kșm arș fi zisș șineva în zilele noastre, mi kș fantasiile lși, kșm ziceaș pe atșnși.

Kștre așeștea ea știa kș Enrikș askșndea în ini-
ma sa nisșe sekrete ne kare nș le șșnea nimenși, în gîndșș sșș nisșe proiekte ne kare se temea a le deskoneri kiarș mi în visele sale: inkîțș ea se sșpnșnea tștșlorș vo-
inșelorș sale, inkredinșatș fiindș kș ideile lși șelle mai șișdate aveaș o șintș oare-kare.

Prin șrmare, kiarș în șeara așeșea se plinșe la Da-
riola de o mare greștate de kanș inșoșitș de intșnekșri. Așeștea eraș simptomele ce 'i rekommandășse Enrikș sș arate.

Dănuț che eșiră toți kărtisaniī nīnă la cheș din șrnuț, Katerina imi inkisse șua dănuț eī; Ńi, mergindă la șnă al-mariș (dălană) sekretă, lăkrată intr'ăna din desnăruțrile kameriī sale, impinse o șuțioară intr'o skobitără á kăntămeleī de lemnă Ńi skoasse de akolo o karte alle kăria foi sbițite arătaș desele întrebănuțrī che făcea kă dīnsa.

Denșe kartea ne o masă, o deskisse kă ajstorăș șneī bandlice, imi rezimă kotsă de masă Ńi kană de mīnă-ī, Ńi așnra țitireī mărmară:

— Asta este bine, dăre de kană, nenștină ȃenerală, dăreī de oki, imștătră la cherăș găreī. Pīnă akăm s'ă vorbită nămaī de dăre de kană mi de nenștină... nă voră întăzia negreșită mi chele-l'-alte simptome.

Apoi kontinși:

— Dănuț ačeste, inflamarea konrīnde gīleajăș, se întinde la stomaxă, konleuște inima kă kă șnă cheră de fokă Ńi face se plesneaskă kreerī kă o șbire de trășnetă.

Apoi țiti kītă-za ințelīnăș; Ńi țar' kontinși, dar' nămaī kă jămălate voce.

— Pentă kăldără șeasse ore, nentă inflamarea ȃenerală dăoș-șnre-zече ore, nentă gangrenă dăoș-șnre-zече ore, nentă agonīă șeasse ore; neste totă trei-zeci mi șeasse de ore:

Să șănnănemă akăm kă ingiūirea să fie maī țirziș dekītă inglăstirea, Ńi, în lokă de trei-zeci mi șeasse de ore, să avemă nată-zeci, saș kīară Ńi nată-zeci mi ontă; da, nată-zeci mi ontă de ore kată să fie de ajănsă. Înș elă, Enrikă, kăm de este înkă în nițioare? Pentă kă elă este bărbată, nentă kă este de șnă temperamentă robăstă, nentă kă poate să fi bărtă chea dănuț che a imbră-ȃișmal'o Ńi să se fi Ńtersă ne băze dănuț che a bărtă.

Katerina aulentă ora prīnzăș kă nerăbdare. En-

rikă nrînzea totă de xna la masa reuelăi. Elă veni, se tingăi mi elă din nartea sa de nisce jănglări în kreerî, nă mînkă de lokă, mi se retrasse îndată dănt mînkare zikîndă kă, fiîndă-kă vegiase o narte din noantea trekăntă, simgea o mare nevoe de repaosă.

Katerina askăltă depărtîndă-se nasiî lăi Enrikă șovîndă mi trimisse dănt dînsălă. Îi raportăntă kă elă ankasse spre kamera doamnei de Saăvă.

— Enrikă, îmi zisse ea, merce să termine astă seară lingă dînsa fanta xnei moruî pe kareea o nenorocîte întîmlare a lăssat'o poate nekomplektă.

În adevărtă, regele Navarrei se dăse la doamna de Saăvă; dar' dăcherea sa fă nămai nentă à î spăne ka să șmeze de à' mi jăka rōlălă.

Adăoa zi, Enrikă nă emi de lokă afară din kasă nîntă la nrînză, mi niči nă se arăntă la kasa reuelăi. Doamna de Saăvă, se zăcea kă mercea totă spre maîntă, mi șgomotălă maladietăi Enrikă, resuîndă kăiară de Katerina însămi, okolea ka o presuîntăre de avellea akăroga kasăntă o poate esnlîka nimeni, dar' kare se resuîndeskă mi neră în aeră.

Katerina se aulăda singăntă: kăiară din dimineaya zillei d'întăiș ea depărtasse pe Ambrozie Hară nentă à merce să dea ajstōră xnei din nauî seî favoruî che se afla maladă la Sîntă-German.

Prin șmare, omălă kare trebăia să se kieme la doamna de Saăvă mi la Enrikă, kăta să fie vre xntă omă ală eî; mi achestă omă n'ară fi șnășă dekăntă nămai cheea che ară fi voită ea ka să spăntă. Daka din întîmlare mi kontra tăntăloră șneranșeloră s'ară fi amestekăntă vre xntă altă medikă la achestă înnrejšare, mi daka s'ară fi arătată niskaîba șemne de otravă kare să șpăimînte ahea kărtle în kareea

se respîndisseră akem de mai 'nainte alitea vorbe de asemenea fire, Katerina, se bizăia multă ne sgomotăre che fchea melosia Margarithi în lokăre amoroși hrbatăre săre. Lektorăre își va addăce poate aminte kă, nentă ore-che întîmlare, ea vorbisă prea multă de ačeastă melosie à Margarithi kare isbăknisă în mai multe rîndăre, și, mai kă seamă, la preîmlarea de la chimeterăre Innocheniloră kă sninăre-albă, unde ea a fostă zisă fiie-sei fauă fiindă și alte mai multe persoane:

— Așa dar', estî nrea meloasă, Margarito?

Îrin șmare, ea aștenta kă o figăre nregălită momentăre kînd să se deskiză șșa, și kînd să se arate înainte-î vre ună servitoră de totă galbenă și snăimintăre strîgîndă:

— Maîestate, reșele Navarrei săre aproape să moară, și doamna de Sașăre a și mșrită.

Bătare patră ore dăre amiază. Katerina își termina o găstare în păsăreăre unde domika nesmeșî la nisce păsăre rare ne kare le nătreă singăre kă kiară mîna sa, și kă toate kă fauă î era kă totă de una liniștită și kiară posomorită, inima ei însă bătea kă multă nepezi-șăne nîntă și la cheș mai mikă sgomotă.

Șșa se deskisă de odată.

— Doamna mea, zisă kănităre gardei, reșele Navarrei este....

— Maladă! întrerămpne kă bioișăne Katerina.

— Ba nă, doamna mea, grașă Domnăre! Maîestatea Sa se arată à fi nrea bine.

— Așa dar' che vreă să 'mî snăre?

— Kă reșele Navarrei este așî.

— Che vrea kă mine?

— Adduce Maiestatei Voastre o momiyt mikz de neamzlx celx mai rarx.

În momentslx acesta, intrx mi Enrikx ciindx o kom-
niçioarg în minx mi desmierdindx znx distiti kskats în acea
komniçioarg.

Enrikx srxidea kind intrx mi se nrea de totx okx-
natx de framosxlx mikx animalx ce adducea reçineî; dar', kx
toatx preoknparea ce arxta, totx nx 'mi nerdx acea primx
arxkxtxrg de okx karea 'i era de ajnsx la imprejrgile
grelle. Iar' kitx nentrx Katerina, ea era foarte galbenx,
de o paloare karea krescea prekitx se vedea ne fadx tin-
rslx reçe, ce se anronia de dinsa, çirkxlindx roșeaça mi
sxnxtatea.

Katerina remase ameçitx de aceastx lovire. Priimi
ka o mașinx presentlx lx Enrikx, se txbxrg, îi fxx znx
komplimentx asxra viçivinei feçii sale, mi adaogx:

— Sxntx kx îdoitx mxçimix vzxindx-te kx te aș-
ama bine, fișlx mex, mi mai kx seamx nentrx kx azzi-
semx kx eraî maladx mi nentrx kx, daka nx sntx gre-
șitx, tē aî plnsx înaintea mea de o indispoziçione; akxm
însx înçellegx, kontinxi ea, silindx-se sx zimbeaskx, asta
a fostx nxmai znx pretestx ka sx skanî.

— Ba amx fostx prea maladx în adevxrg, doam-
na mea, respnxse Enrikx, dar' znx specificx* obiç-
nxitx la mnxçii nostri, mi ne kare 'lx amx de la maikx-
mea, 'mi a txbxrgitx aceastx nençinçy.

— A! sx 'mi o snxi mi mie aceastx reçettx, En-
rikx, zisse Katerina srxizindx astx datx kx totx dinadinslx,
dar' kx o ironix ne karea n'o nstx askxnde. Apoi mxr-
mxrg singxrg: vre znx antidotx kontra otrxvireî; asta sx o

* Leakx sxx doftorix aname xotxrlx nentrx vre o boalx.

însemnăt看, saș mai bine n看. Negreuit看 k看 el看, v看zind看 ne doamna de Sa看v看 malad看. s'a fi s看it看. În adev看r看, k看iva îi vine s看 kreaz看 k看 as看ura aచest看i om看 s看 intins看 mina l看i D看mneze看.

Katerina aștent看 noantea k看 neg看bdare. Doamna de Sa看v看 n看 se ar看t看 de lok看. La jok看 întreb看 s看 alle de dinsa, mi 看 res看nser看 k看 mer看ea din 看e in 看e spre r看. Toat看 seara f看 neliniunt看, mi to看i se întreba看 k看 néastím看r看 ka 看e fel看 de k看u看t看r看i n看tea看 s看 țar看re ama m看l看 aచeast看 fi看r看 karea era obi看nșit看 foarte nemiskat看.

Se retrasser看 to看i. Katerina se des看r看k看 mi se n看se in nat看 prin ajstor看l看 damelor看 sale; apoi, d看n看 看e se k看lkar看 to看i 看ei din L看v看, se sk看l看 iag看, n看se pe ea o l看n看r看 看ai看 de kamer看 neagr看, l看 o lamni看, allese d'între toate keile ei pe aచea k看 karea des看idea 看ma doamnei de Sa看v看, mi se s看i la aచeast看 dam看.

Ak看m, daka Enri看 a n看ev看z看l看 aచeast看 visit看, saș daka era ok看nat看 akas看 la el看, ori k看 era ask看nș看 unde-va n看 se șit看, atít看 n看mai zicem看 k看 țar看ra dam看 era sing看r看.

Katerina des看isse 看ma k看 m看l看 îngrijire, tre看 antikamera, intr看 în sallon看, imi l看ss看 lamna pe 看n看 mobil看, nentr看 k看 ling看 malad看 ardea o kandel看, mi se strikor看 în kamera de dormit看 tokmai ka o 看mbr看.

Dariola, dormea l看n看it看 pe 看n看 fotoli看 mare, ling看 nat看l看 s看pîne-șei.

Nat看l看 aచesta era de tot看 inkis看 k看 nerdellele.

Respirarea doamnei de Sa看v看 era atít看 de 看șoagr看, inkit看 Katerina kre看 看n看 moment看 k看 n看 mai respira.

În fine, așzi o s看flare 看șoagr看, mi, k看 o b看k看r看 r看t看t看i看aș mi viklean看, merse se ardi看e perdeaoa spre à se inkredin看a k看 kiar看 oki看 sei de efekt看l看 otravei terribile, înfiorînd看-se mai înainte de asnekt看l看 naloarei mormintale

Dariola , dormea înșurubă pe oșă fotoliă mare lângă uatșă stăutne sei.

saș de mistăitoarea roșeaură a znei kuldari mortalle ce suera sã vazã; însã, în lokãlã tãtãlorã acestorã, tãpãrã mi frãmoasa doamnã de Sașvã dormea, paçinikã, kã okii ș-worã inkimã de blondele lorã çene, kã rosata sa çrã între-kãskatã, kã șmedãlã seș obrazã șmorã denșș ne șnãlã din braçii seã graçiosã rotsnjitã, în timnã ce avelã-altã, fra-çetã mi marmorãș, sta întinsã ne șnã damaskã karminiã kare Ț serbea de învelitoare, mi kã faça mãl de totã rã-zãndã. Kãçi, fãrã îndoialã, vre șnã vișã inkintãtorã în- florea ne bãzele eã zãmbirea, mi ne kinãlã eã, acea façã viã karea aratã o șpãtãle netãrãratã de nimikã.

Katerina nã se nãtã onri de a nã skoate o strigare de șãpnindere, din karea se deștentã șnã moments Dariola.

Reçina mare se trãsse iste dãnã perdellele natãlã.

Dariola deskisse okii; dar, ingreșiatã de somnã, fãrã a mãl çerçeta mãkar în șnãrãlã seș amorçitã motivilã deștentãrei sale, imã reinkisse obosita eã çeanã mi ad-dormi din nãoã.

Katerina, emi așnã de dãnã perdelle, mi întor-kãndã-mi okii șure çelle-Ț-alte pãrçii alle anartamentãlã, vãzã ne o mãkã mãzã o karãfiçã kã vișã de Isuania, frãkte, naste zaxarite mi dãnã paçare. Enrikã a trebãitã sã viã sã çine la doamna de Sașvã, karea dãnã toate șemnele, era çeleratã kã se așla așsemenea șpãtãoãșã ka mi dãnãlã.

Îndatã Katerina, mergãndã la toaleta eã, lãș mika kștiçurã de arçintã ne jșmãtãte goalã. Așta era kãrãș a-çeea saș çelã pãrçinã o altã așsemenea ka açeea ce trimissise ea Karlottei. Lãș din trãnsa o fãrãmãçurã kãtã mãrimea znei boabe de mãrgãritarã ne viãfãlã șnã akã de așrã, se în- trãrã akãș, o dete miçei momiče ne karea Ț o dedesse Enrikã în açeeãș searã. Mikãlã animalã, reșçuatã kã mi-rosãlã aromatikã, o mistã kã lãkomã, mi, inkolçãndã-se

în koshniçioara sa, réaddormi. Katerina aștentă ună kăartă de orș.

Апої zisse:

— Kîinele meș Brșnot, peri îmfatș nșmaī într'o minștș, dșpș че mînkș ne jșmъtate din chea че amș datș akșm momiçei. Prekșm se vede, 'mī aș jșkat'o çineva. Sș fie oare Renè? Renè! asta este kș nenștinçș. Atșnçī dar' nș è altș dekîțș Enrikș; o fatalitate! asta este lșkrș vedeatș; nș poate sș moarș fiindș-kș are sș reçīaskș.

Dar' însș, poate kș nșmaī otrava sș fie fșrș nșlere și fșrș efektș așșnra lșī; ia sș vedemș și kș inçerka-rea ferșlșī.

Și Katerina se kălkă șzindș în gîndșlș seș o altș kșçetare nșoș, karea ũș a dșoa zi negreșitș kom-plektș; kșçī, a dșoa-zi, kîemș ne kșnitanslș gardeī sale ũ inminș o enistolă (șkrisoare), ũ ordonș sș o dșkș la adresa ei, și sș nș o dea dekîțș nșmaī în kiarș mîna a-çelșīa kștre kare era adressatș.

Enistola açeeș era adressatș șiorșlșī Lșvierș de Mașrevel, kșnitanslș netardierilorș reçelșī, strada Cerișeș, a-proape de Arsenalș.

XII.

Epistola de la Roma.

Treksserz kite-va zille de la evenimentele ce rakontarzm̄ mai sss̄, kind într'o dimineaz̄, într' în Lzbr̄ o litierz̄ eskortat̄ de mai maij̄ țentilom̄ k̄ koloarele livreii à D. de Gisi, și nent̄ karea merserz̄ s̄ vesteask̄ ne rețina Navarrei k̄ doamna duçessa de Nevers çerea k̄ r̄z̄çisne onoarea d'a o visita k̄ respekt̄.

Margarita nriimea atsn̄ci visita doamnei de Savv̄. Fr̄moasa baronn̄ emia atsn̄ci nent̄ prima oaz̄ în çrma inkizitei sale maladii. Ea aflasse k̄ rețina ar̄tasse k̄tre b̄rbatz̄-sz̄ Enrik̄ de Navarra o mare neliniște despre acea nenștinz̄, karea ok̄pnasse o s̄nt̄mîn̄ de zille toat̄ k̄rtea k̄ sgomot̄s̄ ei, și prin çrmare venia s̄ 'i m̄lçmeask̄.

Margarita o felicit̄a de îndrentarea s̄nt̄țupei sale și de ferichirea ce avz̄ s̄ skape de s̄bita isbire à açellei maladii, à k̄rei gravitate çrma néap̄rat̄ s'o appreçias̄k̄ ea ka o fiiz̄ à Françeii ce era.

— Sperz̄, k̄ aĩ s̄ vii și d̄mniata, zisse Margarita, la acea mare vințoare ce s'a aminat̄ odat̄, și ka-

rea are sã se fakã pozitivã miine. Timnãlã este indestãlã de moale mi bunã nentã zãlã timnã de iarnã. Soarele a mai mxiatã pãmintãlã, mi toui vintãlorii nostri pretindã kã are sã fiã o zi din celle mai favorabile.

— Sã vedeãĩ insã, doamna mea, zisse baronna, nã uitã bine daka mã voã indrenta de totã nãlã miine.

— Аша! adaogã Margarita, fã mi dãmniata zãlã effortã, zãlã kãraãĩ; afarã de aqeastã, fiindã-kã eã sãntã o lãntãoare, rãgassemã ne reãele sã lasse in disãnnera mea zãlã kalã mikã de Bãarnã ne kare aveamã sã inkalekã eã mi kare va fi nentã dãmniata de minãne. Qe, aã n'ai aãzitã vorbindã nimikã desne asta?

— Ba da, doamna mea, dar' nã uitãmã kã aqestã mikã kalã fã destinatã onoareĩ de à se offeri Maiestateĩ Boastre: kããĩ atsããĩ nã lã aãã fi akcentatã niãĩ dekãm.

— Din mindãlã, baronnã?

— Nã, doamna mea, kã totãlã din kontra, din x-milingã.

— Аша dar', ai sã vii?

— Maiestatea Boastrã imi face prea mãltã onoare. Voã veni dar', fiindã-kã 'mi ordonnã.

In momentãlã aqesta annonããã venirea dãçesseĩ de Nevers. La aqestã nãme, Margarita arãtã nãche semne de o astã-felã de bãkããã, inkãtã baronna pããããã kã aqeste dãoã femeĩ aveã sã konvorbeãkã impãããã, mi se skãlã sã se retragã.

— Аша dar' ne miine, zisse Margarita.

— Pe miine, doamna mea.

— А! пропо! zããã de à zããã Margarita salãããã-o kã miãã, miã, baronnã, kã in nããããããã te zããããã, nentã kã sãntã qeloããã de spããmintãã.

— Dar' in partikolarã? intrebã doamna de Sãããã.

— O! în partikolară, nu numai te pardonă, dar' încă îți mi măgulămeskă.

— Dacă e așa, Majestatea Voastră imi permite...

Margarita îi întinse mâna; baronă o sârăță kă respectă, fără o reverență profundă mi eși.

Hekind doamna de Saxe se rezka pe skara de la apartamentăle seă, sârindă ka o kăprioară skăpată din lanț, doamna de Nevers skimba kă rețina kîte-va sală-tări meremonioase kare deteră timnă țentilomiloră, kariı o însouisseră nînă akolo, de a se retrațe.

— Gillonă, strigă Margarita kînd se încisese șua dăpă țelă din țmă, Gillonă, ia seama să nu ne întrezimă nimeni.

— Da, zisse dăçessa, pentră kă avemă să vorbimă de nisce lăkrări foarte serioase.

Anoi, lăindă ună jentă, meț fără mălte meremonii, lăindă țelă măi bână lokk lingă fokk mi la soare, sikăgă fiindă kă nimeni nu va veni să țărbăre ațeastă intimitate preingelleasă între ea mi rețina Navarrei.

— Ei bine! zisse Margarita kă ună sârășă, țe măi țaci kă famosăle nostră mățelitoră?

— Skămna mea rețină, zisse dăçessa, pe săfletăle meă, îți sârășă kă este o ființă mitolojikă. Are ună snirită fără asemănare, mi kare nu se măi zleește. Pe lingă ațeastă măi are mi nisce ideı așa de minșnate mi pline de snirită, încăță ară țace să lemne de răsă kiară mi ne ună sârășă în sikrăle săă. În kolo. este păgînăle țelă măi țariosă țe a nățășă intra bre odată săș niellea ună katolikă. Imi vine să 'nebăneskă dăpă dănsăle; dar' ță, țe măi țaci kă skămnăle țăă Anollon?

— Baı! zisse Margarita kă săsnină.

— O! o! mă kam înfiori kă ațestă, baı! skămnă

rețină! Ce, nu cămăva este prea respectuosă mi prea sim-
timentală, această țentilă la Mol? Atunci, sântă silită a
zice, ară fi kă totăă din kontra kă amikăă săă Kokonas.

— Ba nu, zisse Margarita, dar' imi are mi elă
toanele; mi această va! se atințe năma de mine.

— Așa dar' ce îngellețe?

— Îngellețe, skămpă dăcessă, kă amă o temere
spăimintătoare de a 'lă îșibi seriosă.

— Adevărată?

— Ce 'uī sune Margarita.

— O! atită mai bine! Ce mai viață veselă avemă
să petrechemă daka è așa! strigă Enrietta: a îșibi năuină,
asta era visăă meă; a îșibi mălăă, era visăă tăă. Kită de
dăle este, skămpă mi învătăă rețină, de a 'mī repăssa
suirăăă prin inimă, 'ama-è? mi a avea, dăpă deliră, o
zimbire. Ah! Margarito, amă o presimțire karea 'mī zice
kă avemă să petrechemă sntă annă prea bntă.

— Krezi tă? zisse rețina; eă kă totăă din kontra,
nu utiăă pentru ce vătăă lăkrăle ka nrintr'ntăă vilă.
Toată această politikă mă nreokăăă într'ntăă kină fiorosă.
A propo, află dar' daka Annibal ală tăă este așa de de-
votăăă fratelăă meă, prekăm se arată a fi. Înformează-te
singură de asta, kăci este însemntoră.

— Elă, devotăăă kăiva săă vre ntăă lăkră? Čineva
vede bine kă n'ăă kănnosčī kăm ilă kănnoskă eă. Daka se
va devota elă vre odată vre ntăă lăkră, negreșită kă se va
devota năma ambiționei sale mi nimikăă mai mălăă. Frate-
tăăă poate s'ă dea niskaă-vă fătăăăingă mari? o! atunci,
prea bine, va fi devotăăă fratelăăă tăă; însă frate-tăăă, așa
kăm este elă prințăă ală Franței, s'ămi ieă seama bine ka
nu cămăva s'ămi kalce promissele (fătăăăingele) ce 'ă va

da, saș de nș, pre leȳea mea, iȳi snșis, sș se fereaskȳ frate-tșș!

— Glșmewși?

— Asta ȳe iȳi snșis eș. Įntr'adevșrș, Margarito, snșis nisȳe momente ĩn kare aȳestș tigrș, ne kare 'lș amș ĩmblin-zitș eș, mș ĩnfioarș kĳarș Ńi ne mine ĩnsșmĳ. Mai de șnr-zĳ, ĩ zĳȳeamș; Annibal, ĳea seama bine, sș nș mș amșșewși, kȳĳi dakȳ mș veĳ amșși... Aȳeste vorbe, ĳ le zĳȳeamș ĩnsș kș okĳi meĳ de smarandș kariĳ fșkșrș ne noetșlș Ronsard à zĳȳe:

Bella dșchess de Nevers,
Kare din okĳi ei ȳei nerzi,
Și de sșb blonda ȳeana lorș,
Dș mai malș fokș fsșnerștorș,
Dekitș mai ĩnșlș zei ĩsniterĳ
Kind șrlș bijelĳ sșb ȳerĳ.

— Eĳ bine?

— Eĳ bine! eș kredeamș kș avea sș'mĳ respșnșz: Eș sș te amșșeskș! eș, niĳi odatȳ! Ń. ȳ. l. Eĳ bine, Ńtiĳ tș ȳe 'mĳ a respșnsș?

— Nș.

— Įa ĩnkĳișewște-ȳi nșmai ȳe omș este: Ńi dșm-nĳata (ĳmĳ respșnșe elș) dakȳ mș veĳ amșși, ĳea'ȳi assemenea seama; kȳĳi, așa prinȳessș kșm estĳ... Și, nekĳnd ĳmĳ zĳȳea aȳeste vorbe, mș ameninȳa nș nșmai kș okĳi, ȳi mi kș deȳitșlș, kș deȳitșlș sșș ȳelș sekș mi askșșitș, armatș kș o șngĳz tșiatȳ ĩn formș de ferș de lanȳe, mi ne karea 'mĳ o birĳ kĳarș sșb nasș. Įȳi snșis sĳȳȳerș, skșmna mea reȳĳnș, kș, ĩn momentșlș aȳela, avea o fisĳonomĳ atitș de nșșinș sĳkșrș ĩnkștș, addșkĳndș-mĳ aminte,

mă înfioră, mi ți simț, mi se pare, că ești nu sunți vre o frikoasă.

— Să te amenințe ești pe tine, Enrietto, mi a cătezat?

— E! mordi! mi ești 'lă amenințamă destulă! în velle de pe șmă, avă kăvintă. Așa dar' ți vezi, devotată nintă la ună gradă oare-kare, săă nintă la ună gradă ne-choțrită.

— Агнчі, vomă vedea, zisse Margarita gînditoare, amă să vorbeskă lăi la Mol. N'aveai să'mi mai suni mi altă-чева?

— Ba da, ună ce foarte interesantă nentă kare amă mi venită. Dar' ce vreă? ți 'mi ai vorbită de lăkrări mi mai interesante. Eă amă priimă utiri de la Roma.

— De la Roma?

— Da, kă ună kărieră de la lărbată-mă.

— Eă bine! lăkrările Poloniei kăm mergă?

— Mergă de minune, mi prekăm se vede neste kite-va zille ai să skani de frate-lăă d'Anjă.

— Че, і а іntărită Mama allegeră?

— Da, skămpa mea.

— Ии ți taci mi nă'mi suni nimikă de asta! strigă Margarita. Іa aīde mai kărind, mai kărind, sunne'mi amă-nantele!

— O! pre leșea mea nu mai utiă altă dekătă asta che'ăi sunseăă akăm. Daka e așa, stăi să'ăi daă kiară e-nistola D. de Nevers. Eakă, asta este. Ba nu, ba nu, a-stea sună niste versuri alle lăi Annibal, nisce versuri kămplite, skămpă Margarito, kăci nu utiă să fakă alte. Eakă akăm amă nimerit'ă. Ba nu e niči asta; este ună billetă ală mă ne kare 'lă amă addăăă kă să 'lă trimiă ți prin

la Mol. A! akəm krezǝ kǝ asta este enistola de kare ne   vorba.

Atsn i doamna de Nevers dete enistola in mina re ine i.

Margarita o deskisse rene e mi o  iti; dar' n  vorbea, in adev r , de nimik  alt , dek t  n ma  de k te a-flasse akəm din g ra ami e i sale.

—  i akəm a  priimit  t  a east  enistol ? kontinsi Margarita.

—  rintr' n  k rier  din partea b rbat l i me  kare avea ordin  de   se onri la osnel l  Gisilor  inainte de   mer e la L v r , mi de  'mi immina a east  skrisoare inainte de   d ce pe   re el i. E  utiam  k t  se inter ssa re ina mea de a east  n ostate, mi skrissesem  D. de Nevers s  șrmeze ast -fels. T  vezi akəm kǝ s'  s nn s ; u  este ka a est  monst  de Kokonas. Akəm dar' n  este in tot  Paris l  nimeni alt  kare s  utie a east  n ostate dek t  n ma  re ele, t  mi e ; afar  n ma  daka om l   e inso ea pe k rier l .

— Kare om ?

— O!  e sn imint toare messeriz! inkin iehte- mi n ma , sk mp  re in , kǝ a est  nenog it  vestitor  a a- ns  obossit , p r ndit , plină de n lbere; a allergat  wante zille, zi mi noante, f r    se onri ni i m kar   n  moment .

— Dar'  a sn ne'mi de om l  de kare'mi vorbea i ma  akəm?

—  i ahteant .  r r it  f r  p re t  de  n  om  k  kin l  s lb t  ios  kare avea assemenea ka mi dins l  ka  de post , mi kare allerga assemenea  ste ka mi dir-s l  in  k rs l  a estor  patr  s te poste,  r r it , zik , a est  bi t  k rier  tot  audenta să'i vi  bre  n  glon  

de pistolă în șeale. Amîndoi ajunseră într'ună singură și avelașă timpă la barriera Sântă-Marcelă, amîndoi se pogorîră la treapădă pe strada Măffetard; amîndoi traversară cetatea. Îar' la marginea pășunii Notre-Dame, cărierășă nostră anăcă la dreapta, în timpă ce avelă-altă anăca la stînga prin piața Șatelet, mi se dăcea pe căștile celle desure Lăvră ka o sâpeată skăpată din arkășă ei.

— Îmi mălămeskă, skămpa mea Enriettă, îmi mălămeskă! strigă Margarita. Tă aveai drentate, mi eakă, în adevără, nisce păștăpă foarte interesante. Dar' cărierășă celă-altă pentru cine să fi oare? lassă kă află eă. Akăm însă, lassă-mă, skămpa mea. La revedere pe diseară, în strada Tison, așa é? mi pe mîine la vîntoaare; dar' mai măltă dekîță toate veză de'ăi îea ună kală prea răă kare să se aprinză ka să fimă singure noi între toți. Diseară îmi voiș șăne ceea ce doreskă să te șileștă à afla de la Kokonas ală tăă.

— Și tă veză de nămi zăta bițetășă? zisse dăchessa de Nevers rîzîndă.

— Nă, nă, fi liniștită, îls va năimi la timpă, res-pânse Margarita.

Doamna de Nevers emi, mi nămai dekîță Margarita trimisse dăpă Enrikă, kare allergă îndată mi kărgăia îi im-mîntă epistola dăchelă de Nevers.

— O! o! strigă elă.

În șămă, Margarita îi rakontă istoria chelloră dăoi cărieră.

— Adevărată, zisse Enrikă, 'lă amă văzătă mi eă intrîndă în Lăvră.

— Poate să fi fostă pentru reșina mare.

— Ba nă, kîță pentru asta șăntă sikășă; kăci, eă

m'amă dăse nămaî ama într'ună porokă mi n'amă păsă în korridor, şî n'amă vâzută s'ă treakă nimenî.

— Atunci dar' trebuit să fie ... zisse Margarita şî-tînd-se la bîrbat-să.

— Pentru fratele dămitale d'Alanson, ama e? zisse Enrikă.

— Da, însă kăm s'ă aflăm?

— Nă s'ară pŕtea, zisse Enrikă kă indifferenţ, s'ă se trimiţă čineva dăpŕ vre ună din acei dăoi ŕentilomî şî s'ă aflăm de la dînsă?...

— Aî drentate, sire! zisse Margarita măldămită de pronănerea bîrbatşî-să, s'ă trimiţă akăm s'ă kăste ne la Mol. Gillonă! Gillonă!

Тинга камериеръ се арът,

— Este de néapŕtare s'ă vorbeskă akăm în momentsă acesta kă D. de la Mol, zisse reŕina. Bezî de 'mi 'lă grăseşte mi'lă addă aicŕ.

Gillona eşi. Enrikă meză înaintea unei mese ne karea era o karte ŕermană kă nische gravŕi din alle lăi Albert Dixrer, la kare inŕenă s'ă se şite kă ama măltă lăare aminte inkită, kînd veni la Mol, se pŕgă kă nă'lă simŕi de lokă şî nă'şî ardikă niŕi kanălă măkar.

Jănele ŕentilomă, vâzîndă din partea sa ne reŕele în kamera Margaritei, stăţă în niŕioare la pragălă ş-meî, măţă de şŕnrisă şî îngăbenînd-se de néastîmpŕgă.

Margarita merse snre elă mi'lă întrebă.

— Domnăle de la Mol, pŕtea-veî s'ă'mî snăi čine este astăzi de rîndă la D. d'Alanson?

— Kokonas, doamna mea ... zisse la Mol.

— Sileşte-te s'ă'mî afli de la elă dăka kămba a în-trodăse la stănînd-să ne ună omă plînd de tină, şî kare se pŕrea kă a făkăţă o lăngă kăllŕtoriă în făga mare.

— Ax! doamna mea! zisse la Mol, mǎltǎ mǎ temǎ kǎ n'are sǎ'mi snǎiǎ; sǎntǎ akǎm kite-va zille dekind se face din ce în ce mai tǎkǎlǎ.

— Adevǎratǎ! dar' daka 'i ve'i da billetsǎlǎ ačesta, sokoteskǎ kǎ 'u'i va fi mi elǎ čeva datorǎ dreutǎ resnatǎ.

— Din partea dǎcesse'i!... O! kǎ billetsǎlǎ ačesta vo'iș înčerka!

— Mai snǎne-ı ne lıngǎ asta, zisse Margarita înčetinındǎ-șii vocea, kǎ ačestǎ billetsǎ lı va servi de karte de nesǎnǎrare saǎ de voe begiatǎ nentǎ ă intra disearǎ în kasa ce știi!

— Dar' eș, doamna mea, zisse prea înčetinelǎ la Mol, ce karte vo'iș avea?

— 'u'i ve'i snǎne nǎmai nǎmele, mi va fi de ajǎnsǎ.

— Dǎ'mi billetsǎlǎ, doamna mea, dǎ-mi'ǎ, zisse la Mol nalnitındǎ de amorǎ, eș 'u'i resnǎnzǎ de toate.

Pe șmǎ plǎkǎ.

— Mıine vomǎ ști daka dǎcefe d'Alanson are kǎn-
nosčıngǎ de nǎoștǎite Holonci, zisse Margarita kǎ netǎr-
bǎrare, re'ntǎrnındǎ-se spre bǎrbatǎ-sǎș Enrikǎ.

— Ačestǎ ęentilomǎ de la Mol este în adevǎrǎ șnǎ
servitorǎ de totǎ ęentilǎ, zisse Bearnezǎlǎ kǎ ačea zımbire
ne karea o avea nǎmai elǎ, mi, ... ne sǎnta litsęiǎ! amǎ
sǎ'i fakǎ noročirea.

XIII.

Departula.

Kînd reszări à dsoa zi zns frumos soare romş, dar' fîrî raze (kşm se obîcînieşte in privilegiatele zile alle îernei), de dşpî dealsrile Parissli, totş era akşm in miskare in kşrtea Lşvşlşî inkş kş dsoş ore mai 'nainte.

Şns kalş de Barbara foarte frumosş, nervosş de mi bine fşkşş mi înalş, kş nişioarele ka de cherbş ne kare se inkşşişeasş vinele ka zns felş de plasş, bşllîndş mereş din nişioare, şşlîndş-şî şrekile mi şşflîndş fokş din nşri, aştenta ne Karolş IX in kşrte; aştş kalş însş era mai şşşîndş nerşbdştorş dekîş şşşîndş-şşş, ne kare'şş ourisse Katerina in treakşşş nentrş à 'î vorbi de zns lşkrş foarte interessantş nrekşm zîcea ea.

Amîndşoi erasş in galeria kş stikle, Katerina reşe, palidş şî nepşşştoare ka totş-de-zna, iar' Karolş IX înfioratş, rozîndş-şî şngîile mi bîşşîndş dşoi din kîniş şşî şşî favorîşî îmbrşkayî kş pentari de ferş ka şş nş'î poatş attîne kolşşî mistreşilorş şî ka şş poatş înfrşnta fîrî vşşşmare ne aştşş animalş şşşîmîntştorş. Ne pentşşş lorş era kşşşş o mikş markş kş armele Franşei mai ka şî ne

pentru să pașilor, kari de mai multe ori nismăisseră privi-
lejiile acestor fericiți favoriți.

— Iea seama bine, Karole, zicea Katerina, nimeni
afară de tine și de mine nu știu încă sosirea peste pa-
șini a Polonesilor; că toate acestea rezele Navarrei lă-
krează, doamne earth-mă! ca cum ar fi știind. Că toate
abjurarea sa, de karea m'amă știu tot de șna, elă este
în înțelegere că șgenouii. Aș observată kă de desă esse
akam de kăte-va zille! Are și bană, elă kare n'a avășă
nișă odată; și kămpășă kă, arme, mi, în zillele ploioase,
se esersă că armele.

— O! doamne, mamă! zisse Karolă IX că nerăb-
dare; nu kămba aș krede că are de gândă să mă
omoare pe mine săș pe frate-meș d'Anjă? La șna ka asta
șă ară trebă să mă iea încă kăte-va lekășă; kășă ieră șă amă
nămpășă că floretășă meș nișă la șna-șnre-zече inkăotoră
pe minteanășă săș kare este nămășă că șeasse. Și kășă
nentră frate-meș d'Anjă, și kă elă trașe și mă bine de-
kășă mine săș țelă nășășă, totă ka și mine, nrekam
zice elă șingășă.

— Ia askășă dar', Karole, renetă Katerina, mi nu
prea lăa ama șnoră lăkrășile de kareșă vorbeshă maikă-
ta. Ambassadorășă aș să șoseaskă, eș bine! veș vedea; în-
dată țe voră și în Parisă, Enrikă are să fakă totă țeșă va
șta nrin nășășă șnre à le attrașe lărea aminte. Elă e-
ște iskășășă de à se însășă, este tainikă și askășă, șășă
à mă adașășă kă șouășă-sa, karea 'lă așășă. nu șișă nentră
țe, va bîrși că dîșășă și le va vorbi latineshă, ellineshă
șngăreshă, și ține mă șișă țe? O! eș ișă șnășă, Karole,
și ță șișă kă eș nu mă nrea gremeskă ama adeshă, ișă
șnășă, că este șnă țe la mizlășă.

În momentelă acesta bătta ora, mi Karolă IX în-
chetă de à mai da askăltare măme-sei ka să askălte ora.

— Pre viana mea! meante ore! strigă elă, o oră
pînă să mergemă, să fakă ontă; o oră pînă să ajnănemă
la lokăelă întălnirei mi să pornimă goana, va să zikă nă
vomă nătea închepe vînătoarea dekită la noă ore; drentă
să'ui sădă, mamă, măltă mă faci să'mi perză timnăelă în
dewertă! — Josă, Risk-tă* pre viana mea! josă iui zikă,
tălxarsle!

Și dindă o așeră lovire de bičă ne spinarea kăi-
nelăi kă măltă asurime, făkă ne bietsăelă animală (kare re-
masse surămintats de à priimi o pedeană în lokă de mîn-
găiere) să skoapă o strigare kareă vădea cea mai viă
dărege.

— Karole, renetă Katerina, askăltă-mă ce 'ui sădă,
pentă nămele lăi Dămpneză! mi nă'ui arănkă ama la în-
timnăre soarta ta mi ne à Franșel. Vînătoarea, vînătoa-
rea, vînătoarea, strii meră... Eil da, dăpă ce'ui veī face
mai întăis trebăința de reue, veī avea destăelă timnă mi
pentă vînătoare.

— Aide, aide, mamă! zisse Karolă nălidă de ne-
răbdare, să ne esulikămă mai kărind, kă mă faci de fierbe
sănșele în mine; drentă să'ui sădă, sântă nisče zilte în
kare nă te nočăis înșelleșe de lokă.

Și anoi se onri, bătindă-mi čisma kă koadă bi-
čășčeī.

Katerina se gîndi kă venisse momentăelă favorabilă,
mi kă nă trebăia à 'lă lăssa să treakă.

— Fiăelă meă, zisse ea, noi știmă bine kă de Măi
s'a întorsă la Harisă. D. de Mașrevel, ne kare 'lă kăn-

*) Nămele kănelăi sădă; Risque-Tout.

noschi bine, 'lă a vâzâș kă okiș. Benirea lăi dar' nă poate avea altă ĩintă dekîș ne reĵele Navarrei. Asta ne ajn-
de, mi se pare, pentră à ni se face mai de bânșită de-
kîș ori kînd .

— Aîde, eakă-te iară dăpă bietsăș meș Enriot,
ĉe! vreî să mă faci kă să 'lă omoră, mamă?

— Ba, nă!

— A 'lă esila? dar' kăm de nă ĩnĵelleĵi dămnîata
kă esilată fiindă se face kă măltă mai de temăș dekîș
daka va fi aĉi, ĩnaintea okiloră nostri, ĩn Lăvra, unde nă
poate face nimikă fără kă să nă 'lă așmă ĩndată.

— Pentră aĉee niĉi eș nă voieskă à 'lă esila.

— Ama dar' ĉe voiesăi? săne mai kărind!

— Voieskă să se ĩiă săb pază, prekîș voră fi
Polonezii aĉi; săre esenăș la Bastilla.

— A! pre leĵea mea, nă, strigă Karolă IX; astăzi
facemă vĳntoarea la mistrepi, mi Enriot este unăș din ĉei
mai bșni aĉi săitei melle. Fără elă vĳntoarea va fi per-
dăș. Mordio, mamă! n'ăi altă nimikă ĩn ģindă dekîș kăm
să faci à mă totă kontraria.

— Ei! skămnăș meș fiș! eș nă zikă să 'lă areș-
teză kĳară akăm de dimineaĉă... Soli n'ăș să-șoseakă
pĳnă mĳne săș noi-mĳne. Noi să 'lă areșmă tokmai dăpă
vĳntoare, diseară, la noante....

— Atănĉi este altă-ĉeva. Ei bine! vomă mai vorbi
de asta. Vomă vedea dăpă vĳntoare; nă zikă kă... a-
dio! aĳdeĵi!.. Aĉi! Risk-tă! ĉe, aș vreî să mi te 'nășf-
neză mi tă?

— Karole, zisse Katerina onrindă-'lă de braĉă mi
esăindă-se la isăknirea miniei ĉe nătea să resăte din a-
ĉeastă năoă ĩntirziere, eș sokoteskă kă mai bine ară

fi, de mi nă se va eseksta dekita diseară saă la noante, să se sabskriă aktălx arestăirei akəm îndată.

— Eă să skriă mi să săb-skriă ănă ordină, să mergă să kastă akəm pergamente, kind mă aștentă tođi nentă vîpătoare, eă kare nă lassă niči odată să mă aștente či-neva? Ba să le îea drakă mai bine!

— Ba nă, skăpnălx meă, zisse Katerina; eă te îs-beskă prea măltă, mi nă voă să te opreskă; eă le amă pgevăzălx toate; postewti? intră kolo la mine!

Și Katerina, sprintenă ka kəm ară fi fostă nămai de dăoă-zeci de anni, îmînse o ășă ce komănika kă kabinetălx ei, arătlă reșelăi ănă kălimărlă, o papă, ănă pergamentă, siqillislă (печета) și o lăminare anrinsă.

Reșele lă pergamentălx mi 'lă čiți reneđe:

„Ordină ș.č.l., ș.č.l., nentă ă se aresta și kon-
„dăce la Bastilla fratele noștră reșele Navarrei.“

— Bine, eakă s'ă făkă și ășta! zisse săbsem-nîndă dintr'o singărlă trăssărlă de kondăi. Adio! mamă.

Și ne ărmă se reșezi afără din kabinetă, kă kăiniă dăpă elă, de totă sprintenă ănde skăpnăse nămai kă atălx de Katerina.

Karolă era aștentată de tođi kă măltă negăbdare, și, fiîndă-kă 'i știaă esaktitatea kind era vorba de vîpătoare, fie-ține se minăna de așeastă întăziere. Pentă a-șeaa kind se îbi, vîpătoariă îlx salătară kă vivatele loră, kăllăređii kă fanfarele saă trompetele loră, kaiă kă rin-kăezărlile loră și kăiniă nrin strigărli. Totă șgomotălx și totă ărlătlălx așeaa, făkă să î se săiă sîșjele și ă pro-dăce o roșeađă ne făđă lăi șeaa palidă; inima lăi săltă. Karolă fă tînră și ferice în kărsă de o minășă.

Reșele, abă avă timpă să salăte strellășita adănare din kărte: făkă ănă semă kă kapălx dășelă d'Alanson,

zn̄ alt̄ semn̄ k̄ mīna s̄rore-seī Margarita, trek̄ ne dinaintea l̄xī Enrik̄ f̄r̄z̄ à se ar̄ta k̄ 'l̄ vedea, mi se ar̄nk̄ ne achel̄ kal̄ barbarez̄ kare, s̄lt̄ nlin̄ de ne r̄bdare s̄b d̄ns̄l̄. Dar' d̄p̄ k̄ite—va s̄rit̄r̄ī in d̄ōz̄ pi—çioare, sim̄i k̄ che fel̄ de k̄ll̄r̄ēū avea à face mi se domoli.

Îndat̄ res̄nar̄z̄ fanfarele din n̄ōz̄, mi rēele eșī din L̄v̄r̄z̄ z̄mat̄ de d̄çele d'Alanson, de rēele Navarreī, de Margarita, de doamna de Nevers, de doamna de Sāv̄z̄, de Tavannes, mi de tōi notabili sen̄ioriī aī k̄r̄iī.

Se in̄ellēre k̄ la Mol mi Kokonas f̄çeaș parte à kort̄ișl̄i.

Kit̄ pentr̄ d̄çele d'Anj̄, el̄ se afla de vre o treī l̄ni la in̄konj̄rarea Romelleī.

Pek̄nd se aștenta rēele, Enrik̄ merse s̄ salte ne sōī—sa, kare, res̄n̄z̄nd̄ la kompliment̄l̄ s̄z̄, ū strikor̄ tot̄ de odat̄ mi așeste vorbe le z̄ek̄īz̄:

— K̄rier̄is̄ che a nikat̄ de la Roma s'a in̄tr̄d̄s̄z̄ k̄ar̄ de Kokonas la d̄çele d'Alanson, k̄ zn̄ k̄art̄ de or̄z̄ înainte de à se in̄tr̄d̄çre in̄ kamera rēel̄i trimișl̄ d̄çel̄i de Nevers.

— At̄nçī ūt̄z̄ tot̄, zisse Enrik̄.

— Kat̄ s̄ ūt̄z̄ tot̄, res̄n̄se Margarita; apoī, ar̄nk̄'çī n̄maī okiī așn̄ra l̄xī, mi vezi—l̄ k̄m ū skinteia—z̄ okiī, k̄ toat̄ t̄īn̄șirea che vrea s̄ arate.

— Bantr-sen-gri! m̄r̄m̄r̄ B̄earnez̄l̄, asta o krež̄ z̄z̄! el̄ v̄ineaz̄ ast̄zī treī prade: França, Polonia mi Navarra; f̄r̄z̄ à sokoti in̄r'astea mi mistrēl̄ din n̄d̄re.

În z̄m̄ sal̄t̄ ne Margarita, reveni la lok̄l̄ s̄z̄, mi, k̄em̄nd̄ ne zn̄l̄ din oamenii s̄i, B̄earnez̄ de fel̄, aī k̄r̄īa str̄b̄ni st̄t̄sser̄z̄ servitori à streb̄nilor̄ s̄i de

„Și secolul mi mai bine mi că care se servea la obișnuite sale împrejurări de galanterie, zise!

— Orton, te rog să aștept aici o vreme la vântul doamnei de Sabba, care mi că se duce la amanta sa, în vântul străzii Patru-Fii; să îți spun că vântul-să dorește să îți vorbească discurt; să intre în camera mea, mi, dacă nu poți să ai acolo, să mă aștepte; de poți înțelegi, să se aștepte pe patul meu mi să mă aștepte.

— Nu este vreun răspuns, sire?

— Niți un răspuns, căci nu mai să-mi spună dacă îți ai scris. Căci asta este numai pentru el singur, înțelegi.

„Așteaptă dar, mi nu mă lăsa aici! înainte de a eși din Paris, te poți să-mi scrie pentru să-mi reînviu cărțile; te vei revine mai îndrăgănit; am dar, se înțelepe firește, că-mi vei înmăna scrisoarea mi ne vei ajunge la Bondi.

Feciorul căci nu se știe de știri mi se deplăce.

Prin drumare porni prin strada sântă-Onorie, ajunsese în strada sântă-Dionisie, apoi în foburg; ajungând la strada sântă-Laurent, cărțile rețelă Navarrei se descurtă, Orton alergă, mi toate se petreceră după înțeleperea ce se căsese între el și stăpân-să, care urma de a merge împreună că cortejului pe strada Rekollet în timp ce fidelul să servitor ajungea în strada Templului.

Kind Enrik reveni lângă reșea Karol, acesta intrase că duce d'Alanson într'o convorbire amă de interesantă asupra timpului, asupra birstei mistrețului abia mi singuratic, în fine asupra lokului unde mi așezase pinda, înkă nu lă seama să se prefacă că nu lă seama că Enrik stăse un moment în drum lor.

Pe drâmă, Enrikă grăssi kinăi de ă se mai anro-
nia odată de soui-sa.

— Eî bine! o întrebă elă, mi cheva năo?

— Nă, respănse Margarita, dekîă kă frate-meă
Karolă se dîă la tine într'ăniă kinăă çîădată.

— Amă nrîçenăă, respănse Enrikă.

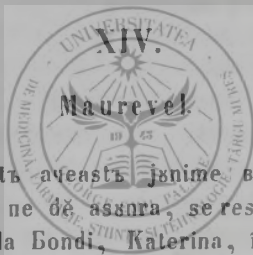
— Çîi ăi lăată măsările de anăare?

— Amă la uenăă zaoa de sîrmă mi la moldă
ăniă minănată kăçită ispaniă de vîrtoare, îste ka ăniă
brîçă, askăçită ka ăniă akă, mi kă kare strengă dăblonî.

— Atăni, zisse Margarita, Dămnezeă să te anere.

Gonăçăiă kare kîrmăia korteçăiă făkă ăniă semăă:
ajănseseră la străiă mistreçăiă.

Pekind toat' aveast' janimi besel' mi nep'rsz-toare, cel' p'uin' ne d' asura, se respindea ka z' v'itej' ari' in strada Bondi, Katerina, inf'morind' negaments' p'gios' ne kare, p'uin' mai 'nainte, il' s'bxseamna-se rezele, introd'cea in kabinets' ei ne om' la kare d'ssese, kanitans' gardei sale k' kiteva zile mai 'nainte, o skrisoare in strada Ceris'el, kvartirs' Arsenal'.

O larg' leg'ur' de taffet', asemenea k' o mark' mortuar', ast'na z' din oki' avel' om', l'ssind' n'mai ne z' deskis', mi ar'ind' intre d'oi obraz' r'sz-riji kokom'ara z' nas' de v'lt'r', in timp' ce toat' partea cea de jos' a obraz'ii ii era konerit' de o barb' k'z'nyit'. Era imbr'kat' k' o mant' lung' mi groas', ne s'b kare' cineva prevedea z' arsenal' intreg'. A-

fară de a ceea ce mai ȋrta la moldă (kă toate kă nă era de lokă običeix pentru persoanele ce se kîemaș la palată), o spadă de bătălie lungă, lată mi kă îndoită țiuș. Șna din miinile sale era askensă mi nă se mișka ne sâb manta de ne mînerișă șnăi pînnașă lungă.

— A! ai venită, domnule, zisse rețina mezină; mi kă eș iți promisesemă dăpă zioa sântățai Bartolomeș, kînd nă ai făkășă astă-felă de însemnătoare sersicișri, kă nă te voiș lăssa fără oknare. Eakă okasiunea a venită, saș mai bine, nă, amă năskăt-o eș; mășmeșute'mi dară.

— Doamnă, mășmeskă kă șmilinț Maiestate Boastre, respnse omășă kă legătara neagră, kă șnă felă de șială joașă mi insolentă totă de o dată.

— O prea frumoașă okasiune, domnule, kăm n'ai nătea găsi lesne mi alla adăoa în toată viața, prin șma-re folosește-te de dînsa.

— Eș autență să așă, doamna mea; nămai mă kam temă, dăpă prekășintarea ce așă...

— Ka nă kămba șarțina să fiă prea ațeră?... mi oare nă mi kă totă kîșă doreșă a înainta șnăș foarte amatori de nișe assemenea komișione? Ațea desne karea iți vorbeskă eș ară fi nișășită kîară mi de insășă Tavannes mi inkă mi de Gișă.

— A! doamna mea, reneță omășă, kredețî în a-devără, kă ori mi ce felă va fi, eș șnăș gata la ordinii Maiestatei Boastre.

— Daka este așă, țitește, zisse Katerina.

Și i dete șnăș pergamentă.

Omășă țiti renețe, se îngăbeni, mi strigă:

— Ce! ordină de a onri ne rețele Navarrei!

— Ei, ș'anoi! ce lăkră eștraordinară gășemti în a-țeașta?

— Bezī kŕ žnš reŕe, doamna mea! într'adevăr, eș mŕ îndoieskș, ūi mŕ temș à nș fi în destăġentilomș.

— Konfienda mea te face întiialș ġentilomș als kŕġiġ melle, domnsle Măgrevel, zisse Katerina.

— O miŕ de grăġiġ Măiestăġiġ Boastre, zisse as-sassinș atitș de attinsș, inkitș se urrea sfiindș-se.

— Ama dar' ai sŕ te sșnși?

— Daka 'mġ ordonnŕ Măiestatea Boastrŕ, nș este oare datoria mea de à mŕ sșnșne?

— Da, ordonnș.

— Atșnġi mŕ voi sșnșne.

— În ce kġnș ai sŕ te anșġi?

— Nș mŕ prigēnș ama bine, doamna mea, mi nrea mșltș amș dori sŕ fș ġovlșitș de Măiestatea Boastrŕ.

— Șrșntġi sġmōtals?

— N'o tġrșġieskș.

— İea dșoi-snrē-zere oamēni sikșrġi, saș mi mai mșġi daka se cere.

— Negremitș, ġnșellegș. Măiestatea Boastrŕ ġmġ permite de à'mġ lșa mŕșrile, mi 'i sșntș foarte rekșnos-kștorș; ġnsș șnde sŕ nșis mġna ne reŕele Navarreġi?

— Șnde 'ġi arș nŕġea ġie sŕ 'lș onreġti?

— Într'șnș lokș kare, prin kġarș măiestatea sa, sŕ 'mġ garanteze, daka s'arș nștea.

— Da, ġnșellegș, în vre șnș nalatș reŕeskș; kșm ġi s'arș nŕġea în Lșvrș, snre esemnlș?

— O! kġnd 'mġ arș nermite Măiestatea Boastrŕ șna ka asta, arș fi ġea mai mare savorae.

— Ama dar', ġlș veġ priunde în Lșvrș.

— Șhi ġn kare narte à Lșvrșlșġi?

— Kġarș ġn kamera sa.

Maşrevel se plecă.

— Şii kind sã se fakã ayeasta, doamna mea?

— Astã seargã, saã mãi bine la noante.

— Bine, doamnã. Akãm, bine-voiascã Maiestatea Boastrã à mã deslãşii asãnra şniî singurã lãkrã.

— Asãnra kãrã lãkrã?

— Asãnra egardelorã kãvenite kãalitãrã sale.

— Egarde!... kãalitãrã!... zisse Katerina. Se vede dar' kã nã utiî, domnãle, kã reçeale Françeî nã datoreazã egarde nimeniî din rigatsiã sãã, nekãnnoskindã pe nimeni à kãrãia kãalitate sã fiã egalã kã à sa?

Maşrevel fãkã inkã o reverençã; apoi zisse:

— Kã toate aqestea eã voîr stãrãi asãnra aqestã nãntã, doamna mea, daka însã Maiestatea Boastrã o permite.

— O permite, domnãle.

— Daka reçeale arã kontesta aqentivitatea ordinãri (porãrãii), lãkrã kare nã este probabilã, dar' ori şii kãm.....

— Din kontra, domnãle, este nrea sikãrã.

— Va kontesta?

— Fãrã niçi o îndoialã.

— Şii prin şrmare, va refãsa de à se şãpnãne?

— Mã kam temã.

— Şii se va oqpnãne!

— Se noate.

— O! drãqe! zisse Maşrevel; ei, m' atãnçi?...

— Kind atãnçi? zisse Katerina kã kãrtãrã ei qea fikã.

— Îa atãnçi kind se va oqpnãne, qe katã sã fakã eã?

— Qe façi kind estã însãrãinatã kã şniî ordinã re-

meskă, adică kind infăgimezi ne rețele, mi čineva ți se va opnae, domnule Mașrebel?

— Bine, doamna mea, zisse sbirălē, ce fakă?—kind sântă onorată kă xntă astă-felă de ordină, mi ordinălē se attinge de xntă simnă țintilomă, ilă omoră.

— Eă 'uī amă snășă, domnule, repetă Katerina, mi nă kredeamă să fi trekătă mătă ikită să o mi xīgī akam, 'uī amă snășă kă rețele Franței nă kănnosčea niči xntă felă de kăalitate în rigatălē săș; asta este ka kām 'uī amă zice kă nămaī rețele Franței singără este rețe, mi kă înainte lăi čeī maī marī seniorī sântă niče simnă țintilomă.

Mașrebel se îngăbeni, kăči elă înčeusse à îngel-lețe sekretălē vorbeī.

— O! o! zisse elă, să omoră ne rețele Navarreī!...

— Mi čine ți vorbete să 'ă omoră? xnde este maī întiă ordină de à 'ă omoră? Rețele vrea nămaī să se kondăkă la Bastilla, mi kiară ordină nă konrinde maī mătă dekītă asta. Daka se va xăpnăne mi se va da, prea bine; fiindă insă kă elă n'ō să se lasse la arestată, fiindă-kă are să se opnăz, fiindă-kă are să se 'nčege à te omoră....

Mașrebel se îngăbeni.

— Dămnăta aī să te anerī, kontinzi Katerina. Čineva nă poate pretinde de la xntă vitează ka tine à se lăssa să 'ă omoare altălē făr de à se anăra; mi, anărpnd-te, ce să 'uī maī snăz mi eă? întimnle-se ce s'ō 'ntimnla. Sokoteskă kă mă îngelleuī?...

— Da, doamna mea, dar' insă...

— İa să vedemă, poate kă dănpă kăvintele: *Ordină*

de arestată, brei s'ă mai scrie kă mîna mea: *mortă saă viis?* ama e?

— Mărturiseskă, doamna mea, kă asta 'mî ară interje toate temerile.

— Se vede kă treburî mi asta, odată ce tă nă krezi ordină de esekstată s'ăgă ayeasta.

Îi dîndă din șmeri, Katerina desfășură pergamen-tăle kă o mîna, mi kă cea-l-altă skrisse: *mortă saă viis*; ne kîmă zisse lăi Măgrevel:

— Eakă, kreze kă akum veî g'ăsi ordinăle dănu toată regăla?

— Da, doamna mea; resnăse Măgrevel: rogă însă ne Măiestatea Boastră de a lăssa asănra 'mî denlina pănere la kalle à întreprinderi.

— Îi ce înnedikare poate s'ă addăkă esekstărei ceea ce amă zisă eă?

— Măiestatea Boastră 'mî a zisă s'ă iaă dăoi-sure-zече oamenî?

— Da, ka s'ă fi mai sikăre.

— Bine! eă însă amă cere voea de a lăa nămai șeasse.

— Îi pentră ce ama?

— Pentră kă s'ă vededă, doamnă, daka se va 'n-tămpla nenorocire prinșăle, prekă mi este prea kă nă-tinșă, atăncă čineva ară erta lesne çelloră șeasse oamenî kă s'ăă temăle de a nă skăpa ne kăne prisionieră, în timăle ce nimenî n'ară nătea s'ă pardonne dăoi-sure-zече inșă kă n'ăă lăssată s'ă se omoare jămălate din kamarazii loră înainte de a năne mîna pe o Măiestate.

— Frămoasă Măiestate, zăă! kare n'are ničî kăne rigată.

— Doamnă, zisse Mağrebel, nu face rigatylă pe reșe, ci 'lă face pascherea.

— Ei sîb dar', zisse Katerina, sîb kym veî voi. Atitlă nymai katlă s'ylî snix kł eș doresklă s'z nu linseștî ničî deklam din Lăvry.

— Bine, doamnă, kym s'ymî addyklă oamenii?

— Mi se pare ka ai xny felă de sergentlă pe kare 'lă poylî insyryina nrea bine kł aचेastlă griylă?

— Amă pe lakeșlă meș, kare nu nymai kł este xny bryatlă fidelă, ci inkł m'a mi ajstatlă kîte odatlă la nișe assemenea întreprinderi.

— Trimitte s'ylă addyklă dar' mi te îngelleșe kł dînsylă. Ști xnde este kabinetylă de arme ală reșelă? ei bine! akolo aș s'ylî serse deșnylă, mi totlă akolo iylî veî da mi ordinile. Lokylă ačela iylî va întyri simyirile daka s'aș tsbryatlă čeva. Apoi, kînd se va întoarče sîș-meș de la vînytoare, veî treče în oratoriyă meș, xnde veî aștenta ora știștî.

— Dar' kym vomă întra în kamerlă? Reșele trebylă s'z aiblă, negreșitlă, v'ô indoiab, mi poate s'z se înkizlă în intră.

— Eș amă indoite keî de la toate șuile, zisse Katerina, mi de la à lxi Enrikă s'aș skosș inkșietorile. Adio, doamnă Mağrebel; la revedere, neste nxyinș. Amă s'z snix s'z te kondyklă în kabinetylă de arme ală reșelă. A! anono! nu xita kł čeva če ordonnlă xny reșe katlă s'z se esekste, înainte de toate lăkryrile; kł nu este nișmitlă ničî xny felă de îndrentyire; kł o învinyere, saș kîarș nymai mi xny nesbčesș (neisbindlă), aș kompromitte onoarea reșelă. Asta este čeva kam greș!

În xym Katerina, s'ryb á mai lăssa lxi Mağrebel timnșlă de à'i resnynde, kîemlă pe D. de Nansi, kanita-

nsă garda, mi 'i ordonnă de á kondăce ne Maşrevel
în kabinetă de arme ală reşelă.

— Mordi! zicea Maşrevel mergîndă dăpă kirmaçişă
săă, din 4e în 4e mă înalţă în ierarhia omorăşă: de la
şnă simnă ventilomă, la şnă kăntană; — de la şnă kan-
tană, la şnă amirală; — de la şnă amirală, la şnă reşe
flă koroannă. Şi vine ştiă dăkă nă voă aşnă, în bre
o zi de la Dămnezeă, mi la şnă reşe koronnată!...

XV.

Vînătoarea ku goană.

Vînătorul kullbreuș kare abuttăse mistreșul și kare inkredințasse pe reșele kă animalul nă emisse din konrinșul unde era, nă se gremise. Abia se lăasse konoișul dăpă șrma lăi, și îndatș se affindă într'o leassș și, dintr'ănuș desiuș de mărșini, skoasse mistreșul, kare, prekșm zis-sese vînătorul, era șnș singuratikș, adikș o fiarș de talilș pșrasnikș.

Animalul anșkă drentș înainte și trekș drșmăș ka la ținși-zekī ne nasī denarte de reșe, șrșritș nșmaī de ogarșlăș kare'lăș skossese. Nșmaī dekītș deslegarș intīia droaīș de kīnī, kariī pșvșligș în nșmerș de vr'o dșoș-zekī și'lăș lșarș la goanș.

Vșnștaorei era slșbicișnea lăi Karolș; abīa anșkasse animalul șș treakș drșmăș și îndatș se renezi dăpă elș, dīndș semnăș kă a vșzștș vīnatăș, īnsouītș de dșcele d'Alanson și de Enrikș, kare se īnșciințasse printr'ănuș semnăș alș Margaritei kă nș trebșia șș linșeaskș nișī șnș momentș de lingș Karolș.

Тоуї вїншторїї чеї-ї-алїї șrmarș dăpă reșele.

În epoca în carea se petrece istoria ce rakontăm aici, pândrile rețenuți erau departe de a fi prețios sântă astăzi, nisce mai parkeri, kroite kă altăe larți și ink-pătoare. Atunci, esuloatarea nă însemna mai nimic. Reții ink nă formaseră idăa de a se face kommersanți și a 'și împuțgi pândrile în țăeri, în kringeri, mi în dămbave. Arborii, semănîndă-se atunci, nă de pândrari iskăsiți, și de mina lui Dămnezeș, kare arșka semănuă inkotro o dă-vea vîntăș, arborii, zikă, nă erau năși în rîndări reglate, și krescheăș în voea loră, așă prețios mai kreskă ink și în timni de akăm într'o pândre néatliansă de alle Americăi. În skăriș, o pândre, în epoca de atunci, era șnă felă de vizină săă adăpostire sekretă șnde se gîseăș kă grămada mistreți, verbă, lăpi și xouți: atunci abia nămai vrea o dăoz-sprezece poteci, închenîndă toate de la șnă singură pânktă, instellăș pândrea de Bondi, de kareă o 'nchinăea nămai o singură kalle çirkălară prețios çerkiș roatei ôkolește obezile.

Brîndă çineva s'ă fakă kompararea mi mai întinsă, kăpăuina roatei n'ară esnikă răș anika resnintă çe se află kiară în çentriș pândrei, și șnde se readănaș vîntorii rățăçiti, pentră a se renezi de akolo snre pânktăș șnde s'ară fi ivită din năoz vînatăș perdăș din vedere.

Dăpă șnă kșartă de oră, se întimnă çeeă çe se întimnă totă de șna la assemenea kășeri; obstakolă săă pedici mai de totă nebirzite onășindă-se la goana vîntoriloră, lătrăile kșiniloră se perdășseră în denărtare, și rețele însuși se întărnăse la resnintă, înșrîndă și blestemîndă, kăm era obiçeișă lui. Pe șrămă zisă:

— Eil çe mai zici d'Alanson, și dămnăta Enriot, vă ăză, mordio, kă stați naçiniçi și netărbărați kă nisce kăllășăriçe kare mergă dăpă abbatessa (starija) loră. Bezikă asta nă se nămente vîntoare, kăm sokotiți voi! Tă,

d'Alanson, semenî parkъ 'mî ai emiț d'intr'-o katiș, mi ama de miltă țe ai parfumată, inkiț dakъ ai trece între vînată mi kîiniî mei estî în stare de à 'i face sъ 'mî nearzъ vocea. Dar' țe, Enriot, ia sъ vedemă, xnde'gî este ar-kăebăsa, xnde 'gî este lancea de mistregă?

— Sire, zisse Enrikă, ce sъ 'mî foloseaskъ o ar-kăebăsz? Eș mtiș kъ Maiestatei Boastră îi plache sъ dea în vînată kînd é prinsă de kîini. Kitiș nentră lanche. mър-țariseskă kъ eș imblă kă ačeastă armă în destăls de ne-îndemănatekă, kăci nă se prea obîcînxewte la mănșii no-stri, xnde noi vîntmă xrsiî nșmai kă nșmnălsă simnă.

— Ilre leuea mea, Enriot, zisse reuele, kînd te veî întarna la Pirineiî țe, ară trebzi sъ 'mî trimiđi o kă-rgăș plină de xrsi, nentră kă trebzi sъ fiș prea frămosă vînatăls ce se face astă-felă brage în brage kă xne ani-mală kare ne poate omori sîringîndă-ne în brage. Ia as-kătađi nșgîndă, mi se pare kă axză kîini. Ba nă, mă gre-sheskă.

Reuele țuî lă kornăls mi dete o strigare. Îi res-pnșergă mai mălte fanfare. De odată se ibi xne vîntoră kare strigă o altă-felă de strigare.

— Bederea! vederea! strigă reuele.

Și se mi renezi în treanădă, xmată de țuî vî-ntorii karî se adxnessergă ne lîngă dînsăls.

Vîntorăls nă se grewisse. Prekitiș înainta reuele, închenea à se axzi lătrătsă droaei komnăsz atxnci mai miltă de meai-zeci de kîini, nentră kă dedessergă drămăls la toate țetele de kîini nșmî ne la lokșrile ne xnde a fostă tre-kătsă akșm mistregăls. Reuele 'lă vleză trekîndă nentră à doxa oargă, mi profitîndă de o pădșre kă kopacı înalđi, se arșnkă pîntre nomî așnra lăi, strigîndă kă kornăls din toate nșterile sale.

Prinții se ținuseră kîț-ba timnă dăru dînsă. Însă regele avea ună kală atîț de vigurosă, kare, aurinzînd-se trecea, în înfokarea sa, prin drămări atîț de povîrnite să rănoase, n'între lesse atîț de dese, înkîț mai întîț făr silite a'le nărasi damele, anoi dăcele de Gisî și pentilomiî seî, de ne șrmaș chei dăoi prinți. Nămaî Tavannes mai țină înkă kîț-ba timnă; dar' în fine se lăssă și elă.

Touî kîuî eraș akolo, afară nămaî de Karolă și kîuî-ba vîntorî, kariî, întărităuî printr'o promisă de resnățire nă vreaș să lasse ne regele, touî, zikă, se aflăru îmure-jărușă resnăteî.

Chei dăoi prinți eraș anroape unăș de altăș într'o allăș lăngă. La o sâră de năsi departe de eî, se onrisse dăcele de Gisî kă pentilomiî seî. La răsnătiă staș femeile.

— Ia snăne ză, zisse dăcele d'Alanson lăî Enrikă șrătiîndă-î kă koada okășăi ne dăcele de Gisî, n'ară fi să krează čineva kă ačestă omă kă eskorta sa îmbrăkată în feră este adevrătatăș rege? șrătiî noi prinți, nă vrea să ne onoare ničî măkar k'o kășătiăru.

— Pentru če breî să ne trateze elă mai bine de kîț nrekăm ne tratează însăși neamsrile noastre? res-năsse Enrikă. Ei! frate! oare eș și tă nă șntemă niče prisionierî la kărtea Franței, niče zăloače alle partidășăi nostră?

Dăcele Frančiskă trăssări la ačestă kăbinte și se șită la Enrikă kăm pentru a'î da kă o îndemnare să se es-nliche mai ne largă; însă Enrikă se întinsese mai măltă de kîț običînșă elă, și de ačeea tăkă și nă zisse nimikă.

— Če breî să zičî kă asta, Enrikă? întrebă dăcele Frančiskă, vederatăș nekăjîț șnde se vedea silită a in-

tra în nisce assemenea lăsmăgiri din pricina tăcherii kəmna-tărlăi săă.

— Eă zikă, frate, reînčenă Enrikă, kă ačestă oa-mentă atătă de bine îmbrăkaui, kariî se nară à fi în-sărginaui de à nă ne perde ničî de kəm din vedere, sea-mănă kă totărlă la nisce năzitorî kariî ară pretinde să o-preneaskă pe doărlă persoane de à fărî.

— A fărî! mi pentră ce, kəm, ce felă? întrebă d'Alanson, jăkindă de minăne șnă aeră de sărnrindere mi de naivitate.

— Ce mai kărlămelă minănată ai aci, Frančiskă, zisse Enrikă giindă-se mereă de kășetarea sa kă toate kă se arăta kă 'mi skimba konvorbirea; sântă sikărlă kă ară face șeante legii într'o oră, mi dăoărlă-zeră de legii de a-kəm nănlă 'n nărlă. Ce timpă frămosă este; asta învîtă, pre lecea mea, à lăssa frîrlă kărlărlă. Ia te zîtă nămai ce mai drămslegă de strebărlărlă. He tine nă te isnitește, Frančiskă? kîtlă pentră mine nară kă mlă 'mboldeskă nintenî.

Frančiskă nă rezăonse nimikă. Se rouî nămai mi se 'ngărlbeni șna dăne alta; ne șrlămlă 'mi întinse șrekile ka kind ară fi askărltată la vîrlătoare.

— Șltirea Polonieî mi fache efektărlă, zisse Enrikă, mi bieta kășmată-meă mi are planărlă, mi ară vrea să făr-gă, însă eă n'amă să făr-gă singărlă.

Abă anăkăsse să'mi termine ačeastă kășetare kind de o dată, mai mărlă năoî-konvertiui din țeră întărnaui la kărte de vre o dăoărlă treî lănlă, ajănseră akolo în galonărlă mikă mi salstară ne amîndăoî nărlăui kă șnă sărîrlă foarte îndatoritoră.

Dăcele d'Alanson, provokată din partea lărlă Enrikă prin ačelle d'întărlă pronășneră, n'avea să zikă dekătlă nă-mai o vorărlă, mi nămai șnă țestă de à fache, mi era vede-

rată kă adăunând-se îndată împrejăru-lor vre o trei-zeci patru-zeci de kavaleri, kăm spre à se opăne adikă trăne-l D. de Gisi, ară fi favoarizată fəga lăi; însă elă își întoar-se kapă-lă, și, pândă-și kornă-lă la găr, strigă semnă-lă de împreunăre.

Kă toate ačeste însă čei psoi veniți, ka kăm ară fi kre-ză-lă kă sfiala dăčelă d'Alanson provenea din apropierea și din prezența Gisarzilor, se strikorasseră pândă kâte pândă între ei și între čei dsoi prinți, și se înșiră kă o iste-dime stratejikă karea arăta denănderea običeșriloră mili-tare. Într'adevăr, ka să ajungă la dăčele d'Alanson și la rețele Navarre-lă, a trebă-lă să treacă neste ei, în timpă če între čei dsoi frați se întindea ună drămă foarte denă-tată de totă liberă.

Peste pândă, la o distanță de zecă pasă de rețele Navarre-lă, se ară-lă în între arbori ună altă pentilomă pe kare nă-lă vărăsseră čei dsoi prinți. Enrikă îmbla să gi-čeaskă čine era, kând ačestă pentilomă, lăndă-și pă-lă-ria, se făkă kănnoskă-lă Enrikă de vikonte de Tărenne, ună din kani partidă-lă protestanți pe kare-lă kredeă kă era la Poată.

Vikonte kăteză inkă de à face și ună semnă ka-re înțelețea kărată :

— Ai să vii?

Însă Enrikă, dăună če konsăltă bine kănlă nepă-sătoră și okă-lă stănsă ală dăčelă d'Alanson, își învărti de dsoi trei ori kapă-lă pe smă-lă ka kând 'lă ară fi săpă-răndă čeva împrejăru-lă găleră-lă de la minteană-lă să-lă.

Ačesta era ună resnănsă negativă. Vikonte ilă păčens, și înboldi kă-lă kă amăndsoi năntenii, și dăndă-și văntă se neră prin desișă-lă pădăre-lă.

În ačelamă momentă se ară droaia apropiăndă-se;

Assemelea ևս յնշտնոն infernalն, քե Karolն IX սըն յնշտնն ին կողն. Ոպ. 201.

apoi, vâzurg mistreuglă trekindă ne la kanlă allei unde se aflaș mi îndată dăpă ačeia vâzurg mi kîinii mi apoi, assemenea kă vîntorlă infernală, ne Karolă IX furg năl-lăgîz în kană, kă kornălă la gurg, sâllindă inkită s'șî răpă plămîniî; în urma lăi se pîneaș patră vîntori; Tavanne se făkăsse nevâzstă.

Enrikă, inkăraueată de presența bșniloră s'șî amîci, le făkă semnă de à nă se depărta mi merse înainte snre partea unde se aflaș damele.

— Eî bine! zisse Margarita făkindă kîiî-va nasî înaintea lăi.

— Eî bine! doamna mea, zisse Enrikă, eakă vîntură mistreuglă.

— Asta este totă?

— Da, de ieri dimineauă s'ă întorsă vînatlă; mi se pare kă v'amă prezisă eă kă asta avea s' se întîmne astă-felă.

— Aceste skimburi de vînturi sântă relle pentru vîntoare, nă este ama, domnole? întrebă Margarita.

— Da, zisse Enrikă; asta restoarnă kîte odată toate proïektele făkăte; mi de akăm kată s' skimbură plană ačesta de totă.

În momentlă ačela lărgurile droaiei încenurgă à se așzi din năoă, auroniindă-se kă gurgbire, mi ună felă de vapoare sgomotoaș prevesti ne vîntorii de à se feri mi à lăa bine seama. Fie-kare din eî șmî ardikă kanlă mi 'șî întinse șrekile ka s' așză.

Măi totă de odată, emi mi mistreuglă, mi, în lokă d' à anka iar' snre pădșre, eă șmî pîns drămălă mergîndă drentă asșnra resșinteî unde eraș damele, ventilomii kariî le făcheaș kărte, mi vîntorii kari 'șî perășseră vînatlă.

Dăpă dănsălă mi măi kă hotările în părglă lăi, ve-

neas vre o trei-zeci patruz-zeci de kiiini din cei mai robusii, si daps kiiini, nomai ka la vre o dsoz-zeci de nasi, rezele Karol8 k8 kap88 gol8, f8gz mant8, k8 xainele de pe el8 gante si sf8siate de sinii si de m8gzcini, k8 kin88 si k8 miinile pline de sin8e.

Imprej888 l8i se mai vedeas ink8 vre o dsoi vin8tor8i k888i.

Rezele imi l8ssa korn88 nomai ka s8 int8rite kiiinii prin kiote, si inceta kiotele kiiinilor8 spre a 'si rel8a korn88. Toat8 l8mea perisse din aintea okilor8 s8i. Dak8 'i ar8 fi st8st8 kal88, negremit8 k8 ar8 fi strigat8 ka Rickard8 al8 III: koroanna nent8 zn8 kal8!

Ins8 kal88 se p8rea de o potriv8 infokat8 ka si st8n888, ni8oarele l8i n'at8n8eas de n8mint8, si din n88i ii emi8 flak88i.

Mistrey88, kiiini mi rezele, trek88 de odat8 ka o n8sk8.

-- Xallali! xallali! strig8 rezele trek88; si tot8 de odat8 imi anron8 din n888 korn88 de b8zele sin8erate.

Ki8i-ba nasi denarte de el8 vena d8zele d'Alanson si dsoi vin8tor8i k888i; nomai kai8 chellor8-al8i n8 8in8sser8, sa8 k8 se nerd8sser8 prin p888i.

Toat8 kompania an8k8 pe 8rma mistrey888i, nent8 k8 era vederat8 k8 el8 n'avea s8 int8rzi8 de a se opp8ne.

Intr'adev88, n8 trek88 bine zech min8te si mistrey88 imi l8ss8 poteka pe karea mer8ea si se ar8nk8 in p888e, dar', k8m aj8nse la zn8 l8mini88, se pronti k8 snatele de o st8nk8 si akolo imi ar8t8 nent88 spre kiiini.

Toat8 l8mea de karea era format8 a8ea kompani8 allerg8 imurej88 la strig8rile l8i Karol8 kare'l8 8rmt8risse nin8 at8n8i.

Ajnsereț la momentelș interessantș alș vînztoarei. Animalșlș se pșrea decisș (xotșrîțș) la o apșrare desperatș. Kîlnîi aurînșî de o goanș mai bine de trei ore, pșvșleaș asșnra lșî kș o înverșșnare karea îmmășlșea rșk-netele șî înjșrșțrile reșelșî.

Toșî vînztorîi se rîndșirș în formș de șerkș, reșele șeva mai înainte, avîndș la snatele șțș ne dșșele d'Alanson armatș kș o arkșebșșș, șî ne Enrikș kare n'a-bea altș nimikș dekîțș nșmaî kșșîțșlș șțș de vînztoare.

Dșșele d'Alanson îșî desagșșș arkșebșșsa de ne kșrligșlș de kare era prînsș șî dete fokș mșkșlșî. Enrikș, încșpș șț 'șî joașe kșșîțșlș de vînztoare în teakș.

Kîțș nentș dșșele de Gîșî, elș sta trasș mai la o parte kș toșî ventîlomîi șșî, arșîndș îndestșlș desnșgșș la toate așeste esersîșî de vînztorîș.

Femeile adșnate grșmadș formaș o mikș trșpș karea era ka o îndenîrșre à trșnei dșșelșî de Gîșî.

Înkolo toșî kîșî șîmșeas de vînztoare staș kș okîi pîronîșî asșnra animalșlșî într'o aștentare ulînș de neodînș.

La o parte sta șnș vșnztorș kșșreșș lșntîndș-se à resista șellorș dșoî zșvoî aî reșelșî, kariî, îmbșșkășî kș nentariî lorș de sîrmș de ferș împîletîțș, aștentăș, șrlîndș șî șvîknîndș-se înr'șnș kînș înkîțș șț kreazș șîneva kș p'așî aveas șț rșpș lanșșrile, aștentăș, zîkș, momentșlș d'à înxșșa mistreșșlș de șrekî.

Animalșlș fșșea mînșnî: atlatatș de odatș de vre o patrș-zetș de kîlnî kariî 'lș înkonșșraș ka șnș flșksș șrlîndș, kariî 'lș învșlșîaș kș nestrișele lorș nîeî, kariî se încșrkaș, din toate pșșșile, kșm șșî înxășe kș dinșî nîel-lea sa șea rogoașș kș perîi ardîkășî, la fie-șe dșțșșrș kș rîțșlș asșîrlea de kîte zșșe nașî în șșșș kîte șnș kîne,

kare rekъdea josъ desvintratъ¹, mi kare, kъ mauele atirniנדъ din elъ, se aranka iar' in acea inkъerare, in timnъ че Karolъ, kъ nъrълъ sbъrlitъ in kanъ, kъ okii inflъkъraui, kъ nъrile imflate, nlekatъ ne gîtълъ kalълъi sълъ mълatъ in sldoare, sffla din kornъ ынъ kiotъ de bълkъrîz fъrioasъ.

In mai nъuinъ de zech minste, dъoъ-zechi de kiini nъ mai eraъ in stare de lъntъ.

— Zъvoii! strigъ Karolъ, sъл se lasse zъvoii....

La atheastъ strigare vînъtorълъ deskisse belchisele kълlelorъ, mi indatъ chei dъoi zъvoii nъvълrîz in mizlokълъ omorълъi, restъrniנדъ totъ, inlъtrniנדъ totъ, deskizindъ-mi kъл pentarii lorъ de ferъ ынъ drъmъ nînъ anroane de animalъ, ne kare 'lъ mi anъkarъ amîndъoi de kfte o zrekitъ.

Mistreyълъ, simuindъ-se inxъpatъ de zrekî, mi klъnъuъ kolui totъ de o datъ de tsbare mi de dъrere.

— Bravo! bravo, Tardinte! bravo, Riskъtotъ² strigъ Karolъ. Kъrauiъ, kiini! o lanche! o lanche!

— Nъ vreî arkъebъsa mea? zisse dъuele d'Alanson.

— Nъ, strigъ reuele, nъ; glonъyълъ nъ se simte kind intrъ, mi nъ este niчi o nълъere; in timnъ че lanchea se simte intrîndъ in karne. O lanche! ынъ narъ kъл vîrfъ de ferъ!

Nъmai dekitъ addъserъ reuelъi ынъ narъ de vînatъ askъuitъ mi întъritъ la vîrfъ kъл o lanche de ferъ.

— Ia seama, frate! strigъ Margarita.

— Pe elъ! ne elъ! sire! strigъ dъchessa de Nevers. Bezî de nъ'lъ skъna, sire! dъ-i o lovitъrъ bълъ achestъi neleuîtъ.

¹ Dintre, desvintratъ, kа barta snartъ. Satenii zikъ topi ointre. — Francezii zikъ *Ventre, éventre.*

² Achesta fiindъ amîndъoъ nъinrî intr'adinsъ komъsse nentъr klîni, sntъ formate din avelleamî ziverî romlne: dinte tare (*Dure-dent*); riskъ-totъ, (*Risquetout.*)

— Fi liniștită, dăchessă! zisse Karolă.

Și, ardikîndă-șii parălē, se genezi asupra mistre-
ușăi, kare, fiindă ținută de ceî dsoi kîini, nă năta skăpa
de ačeastă lovitură. Kă toate astea, vîzîndă parălē skli-
nîndă, făkă o miskare în latări, și arma, în lokă de à
strebate în nentă, alănekî dē asupra spinăreî și'și tîmni
vîrșălē în stinka de karea sta rezimată animalălē.

— O miș de draci! strigă reșele, nă 'lă amă ni-
merită.... șnă pară! șnă pară!

Și, trîgîndă-se îndărătă, kăm făčeă kavalleriî
kînd vreaș să mai îea lokă, asvirli zече nasî departe de
elă parălē kare nă 'i mai nătea serbi întră nimikă.

Atăncî se presentă șnă vîntoră ka să 'i addăkă
altă pară.

Dar', în ačelăși momentă, mistreșălē, ka kînd ară
fi prevăzută soarta ce 'lă amîenta, și ka kînd ară fi vrătă
să se ferească de dînsa, făkîndă șnă effortă genezičiosă,
își smălse amîndsoș vrekile rînte d'între dîngiî doșiloră
(zăvoiloră), mi, kă okîi sîngerînzî, kă parălē sbîrlită și
ardikată, însiorătoră, kă săflarea gifîndă și sgomotoasă
ka o săflare de foî de fierăș, klîngîndă-șii koljiî șnălē
de altălē, se genezi, kă kaușă plekată mi groșîndă,
drentă snre kalălē reșelăi.

Karolă era șnă vîntoră foarte isteșă mi denrîșă în-
kîță să nă prevăză ačeastă năvălire. Își strînse kalălē,
kare se ardikă în dsoș ničioare; dar' nekămpîndă-șii
bine strînșerea, kalălē se simji foarte strînsă de zehălē
săă poate kă, sșpăîndă-se înfrikosăreî, se restărnă pe
snate.

Toșî spektatoriî skoasseră o strigare șpăimîntătoare;
kalălē kăzăsse, și koansa reșelăi era prînsă pe săb kală.

— Mina, sire, lassă 'șî mîna zisse Enrikă.

Reșele lăssă frișlă kalăxlă, se anăkă kă mină stîngă de șea, ăerkîndă-se să 'șă skoagă kăuțlă de vînată kă ăea dreantă; însă kăuțlă, strînsă de greutatea kornăxlă săă, nă vră să eassă niăă într'ănă kînă din teakă.

— Mistreșlă! mistreșlă! strigă Karolă! sșrîșă d'Alanson, sșrîșă!

Dar' însă kalăxlă, viîndă'șă în sine ka kăm ară fi înellesă perikolăxlă în kare se afla sșpînă-săă, 'șăă întinse măskîă mi isăttisse akăm à se mi skăla ne treă niăăoare, kînd, dăpă o strigare ăe făkă Karolă kătre frate-săă d'Alanson, Enrikă vrăă ne dăăele Franăiskă îngăbenîndă-se de făkăă snăimă mi anroniîndă-șăă arkăebăsa de ămăăă; însă glonăxlă, în lokă de à nimeri în mistreșă, kare era nămăă kă dăăă niăăă denarte de reșe, frînsă niăăorsă kalăxlă kare kăăă țagă kă botăă la nămîntă.

În aăeeamă kîlîă mistreșlă sșfășăă kă rîțlă ăisma lăă Karolă.

— O! mormăă dăăele d'Alanson kă bestejitele sale băăe, mi se nare kă frate-măă d'Anjă este reșe ală Franăeă, șăă eă ală Poloniei.

În adevăăă, mistreșlă lăkra akăm la koansa lăă Karolă kînd aăesta simăă de odată kă oare-ăine îi ardika brașăă, șăă ne ămăă vrăă o kostăă askăuță mi tăăoasă kareă se înfăăa mi se perdea nînă 'n mîneriă în demerăxlă snateă mistreșlăă, în timăă ăe ănă altă brașă mînă-șată kă feră înlăăăra kapăăă abăărîndă akăm săăă ăăănele sale.

Karolă, kare, asăăra mîskăăreă ăe făăăse kalăxlă, isăttisse à'șăă skoate niăăorsăă de săbt elă, se skăăă kă obosire de josă, mi vrăîndă-se neste totăă plîăă de sîăăe, se făăă galbenă ka ănă kadavăă.

— Sire, zîsse Enrikă, kare stîndă înkă în ăenăkăă ăinea mistreșlăă attînsă la înimăă, sire, nă este nimikăă,

Karolš IX.

ea amă înlăturată coluzivă mistreuză și Maiestatea Boastră
 nă s'a vâlnerată (rănită).

Данъ aceea se skălă de josă, lăssîndă-și kăpîitlă,
 și mistreuză kăză la nămintă vârsîndă maî măltă sințe ne
 gără dekîță prin vâlnă (rană).

Karolă, okolită de o lăme gărîndă, isbită de nisce
 strigări de snaimă kare ară fi zăpăcită și kărațivă celă
 maî flegmatikă, era kîță n'aci să kază și elă fără sim-
 pîire lingă animală agonisantă. Dar' iuî reveni în sim-
 pîiri; și întărnîndă-se spre reșele Navarrei, îi strînse măna
 kă o kăzătără în karea strellăcea prima miskare de sim-
 pîibilitate karea făkăsse să i battă inima de dăoă-zecă și
 natră de annă, și i zisse:

— Îuî mălăzmeskă, Enriot!

— Biets frate-mă! strigă d'Alanson aproniîndă-se
 de Korolă.

-- A! tă 'mă esti, d'Alanson! zisse reșele. Eî bi-
 ne! famosăle nimeritoră, ce uî s'a făkăț glonuză?

— S'a fi tărtită ne mistreuză, zisse dăcele.

— O! Doamne! strigă Enrikă kă o sărprisă jăka-
 tă de minăne, și nă vezi, Frančiskă, kă glonuză tăă a
 frîntă ničioră kălăși Maiestății Sale? Čișdată lăkră, zăă!

— Aî! ce! zisse reșele. Adevărată așta este?

— Nă é de mirare, zisse dăcele nerdăț de inkre-
 menire; mîna 'mă tremăra kîță nă'și poate inkînă čineva.

— Borba este kă, nentă zăă nimeritoră iskăsită
 ka dămniata, asta este o lovitură foarte čișdată, skăm-
 nă și meș Frančiskă, zisse Karolă nosomorîndă-și snrin-
 čeana. Inkă o dată, iuî mălăzmeskă, Enriot! Domniloră,
 adaogă reșele, să ne întărcemă la Parisă, 'mă oră fi de
 ajănsă ačestea.

Margarita se antroniă sura à felicită pe Enrikă.

— A! da, prelețea mea, Margot, zisse Karols, fã-î komplimentsă țvă, mi inkă foarte sinceră, kãci, de nă era elă, rețele Franței s'ară fi nămitsă astăzi Enrikă III.

— Bai! doamna mea, zisse Bearnessă, D. dățele d'Anjă, kare mi fãră asta 'mi este inemikă, are sã prințză mi mai mătă nekază asșupra mea. Dar' ce strikă eă? çineva face țvea țe poate; întreabă mi pe D. d'Alanson.

Și apoi, nlekîndă-se, își trasse din kornăă mis-trețvăă kăpîtsăă sãă de vințtoare, pe kare'ăă birî de bre o doăă-trei ori în nămîntă, sura à interțe sîņțele de pe dînsăă.

XVI.

Fraternitate.

Enrikă, skâmîndă viața lui Karolă, fâkăsse ceva mai multă dekită nămai à skâmă viața vni omă; elă ongrisse prin ayeasta de à se skîmba sveraniă à trei regate.

În adevăr, dakă s'ară fi omorîtă Karolă IX, dăcele d'Anjă se fâcea rege ală Franței, și dăcele d'Alanson, dăpă toate probabilitățile, devenea rege ală Poloniei. Kită pentru rigatălă Navarrei, fiindă-kă dăcele d'Anjă era amantălă doamnei de Kondé, nă este niči o îndoială kă ko-roanna lui ară fi plătîtă bîrbatălăi amabilitatea femeii.

Prin șrmare, în toată ayeastă mare amestekătă, n'avea să se întimule nimikă bîră pentru Enrikă. Elă 'și ară fi skîmbată nămai stînișălă și nimikă mai multă; și în lokălă lui Karolă IX, kare 'lă mai îngredăia, vedea skîndă-se ne tronălă Franței dăcele d'Anjă, kare, avîndă ayeașî inimă și ayeașî kăpetărî ka și mămă-sa Katerina, jă-rasse moartea sa, și nă este îndoială kă 'și ară fi împlinită jăgîmintălă.

Toate ayeaste idei se înfășmeasseră în gîndălă lui kînd se renezisse mistrețălă asăpra lui Karolă IX, și amă

felş de rea kşetare o asemenea nîrş che ai fşkşş azş-
pra'mî, şi karea, prekşm ai vşzşş, n'a avşş altş resşl-
tatş mai mikş dekîşş à face ne frate-meş Karolş sş'mî bş-
nşaskş kşetşrile, şi à arşuka şnş vşşş între noi.

— Nşmaî dekîşş vomş veni şi la ačeasta, zisse
Enrikş; şi, kîşş pentş bşna saş reaoa kşetare che amş
eş în nşvînda dşmitale, eakş-mş kş viş într'adînsş aičî à
te face ne însş'şî jşdekştorş.

— Bine! zisse d'Alanson kş o tşvînsire običînsîţ;
borbeşte dar', Enrikş, eakş te askşşş.

— Dşnş che voiş vorbi, Frančiskş, veî vedea prea
bine kare sşntş kşetşrile melle, kşčî înkrederea saş des-
tşvînsirea che amş sş'şî fakş sşvîleşte totş felşş de rezervş
şi de nşşdenş; şi, dşnş che şî o voiş face, atşnčî kş
o vorbş, nşmaî kş o şîngşşş vorbş mş veî nştea nerde!

— Che este, sşşne? zisse Frančiskş, kare încenea
sş se tşrbşre.

— Kş toate ačestea, kontînsî Enrikş, mşltş timnş
m'amş şfiitş de à'şî vorbi de îkşşş kare mş addşche akşm
aičî, mai kş seamş în şma manşereî kş kare ai fşkşş as-
tşzî ne sşrdşş.

— Drentş sş'şî sşşş, zisse Frančiskş îngşbenîndş-se
eş nş înpellegş čeea che vreî sş'mî sşşş, Enrikş.

— Frate, resşnşse Enrikş, interesele tale îmi sşntş
prea skşmne înkîşş sş nş te nşvesteskş kş Űgenoşîî aş
nşşş de aş fşkşş pasşrî lîngş mine.

— Pasşrî! întrebş dşčele d'Alanson, ş ka che felş
de pasşrî?

— Űnşşş din ei, D. de Mşi de Sşntş-Fal, fişşş
bravşşî de Mşi ne kare'ş a assassinatş Maşrevel, uti...

— Da!...

— Ei, ačela! a venîş sş mş întşlneaskş kş peri-

kolxl̄x viegei sale ka s̄'mī arate k̄x eš m̄x aflam̄s in kap-
tivitate.

— Аша, зъѣ! ми че 'и аї resp̄ns̄s̄?

— Тъ mti, frate, k̄x eš ībesk̄x k̄x fr̄ȳezime ne
Karol̄x, kare 'mī a sk̄nats̄ viaȳa, mi k̄x reȳina mare ȳi-
ne ak̄m nentr̄x mine lok̄xl̄x m̄xm̄-meī. Prin ȳrmare 'i am̄
ref̄sats̄ toate pron̄nerile че venisse s̄'mī fak̄x.

— Ши ka че fels̄ de pron̄nerī eraš̄ ačestea?

— ȳgenoȳii voiesk̄x à restatornicī tron̄xl̄x Navarreī,
mi, fiind̄-k̄x ačest̄ tron̄x mi se k̄v̄ine mie in réalitate prin
moštenire, 'mi'l̄x of̄fereaš̄ ka s̄'l̄x priimesk̄x.

— Аша; mi D. de M̄xi, in lok̄xl̄x konsim̄im̄nt̄xl̄x
че venisse à soliv̄ita, a priim̄its̄ led̄darea d̄xmitale.

— Formal̄... mi in̄k̄x prin̄ inskris̄x. In̄s̄ de a-
t̄n̄ci, kontinsi Enriks̄...

— Те аї fi k̄v̄its̄, frate, zisse d̄x̄ele intr̄er̄m̄n̄d̄x-l̄x.

— Ба н̄x, dar' mi s̄'a n̄r̄ts̄ n̄s̄maī k̄x D. de M̄xi
rem̄ind̄x nems̄l̄s̄mits̄ de mine, 'mī a in̄tors̄x ȳintirile aš̄rea.

— In̄ kotro? in̄treb̄x Franȳisk̄x k̄x bioiȳne.

— N̄x utis̄, z̄xl̄. Dar' mi se nare k̄x poate snre
prinȳxl̄x de Konde.

— Da, asta se poate, zisse d̄x̄ele d'Alanson.

— K̄ltre ačestea, adaoḡ Enriks̄, eš am̄ ȳn̄x mizlok̄x
de à k̄pn̄oas̄che in̄tr̄'ȳn̄x kin̄s̄ negremit̄s̄ ne șef̄xl̄x ne kare'm̄'l̄x
a alesh̄.

Aiȳi Franȳisk̄x se f̄lx̄ galben̄-vin̄xl̄x.

— In̄s̄, ȳrm̄x à zic̄e Enriks̄, ȳgenoȳii s̄nt̄s̄ im̄ȳr-
ȳiȳi in̄tre eī, mi de M̄xi, k̄x toat̄x brav̄ra mi onestatea sa,
in̄f̄ȳȳișeaz̄x n̄s̄maī o j̄m̄xtate cheat̄x. Prin ȳrmare, чеa-'l-
alt̄x j̄m̄xtate, karea n̄x este de in̄fr̄ntats̄, n̄x'm̄i a perd̄ts̄
șperanȳa de à n̄ne ne tron̄x ne ačel̄x Enriks̄ al̄x Navarreī,

Dușele d'Alanson

kare, dăpă ce s'a sfiită în momentele d'întîiș, poate s'ă mi fi lătat seama mai tărziș.

— Sokotemî?

— O! amă dovezi în toate zillele. Aî vărăt de ce oamenî era komnăș trăpa a ceea karea ne ajănsese la vî-nțtoare?

— Da, de umentomî konvertiți.

— Dar' ne șefăt a acesteî trăpe, kare 'mî fătăsse șnă semnă, 'lă aî kănnoskătă.

— Da, era vikontele de Tărenne.

— Aî înțellesă pentră ce mă kătată?

— Da, iți pronăneăș ka să șțiti.

— Așa dar', zisse Erikt kătre tărătătătă Franțiskă, este vederătă kă mă este o ală dăoilea ceată karea cere altă ceva dekătă ceea ce cere D. de Măi.

— O ală dăoilea ceată? întrebă Franțiskă kă mirare.

— Negreșită, mi inkă foarte înternikă, iți șnăș, inkătă, ka să isbătăsăș a ceea, ară trebă să împreșne a aceste dăoș pătă: ne Tărenne mi de Măi. Konșirarea merțe înainte, trăpele șntă însemnate, mi n'ăutentă dekătă nămă semnătătă. Prin șrmare, în a ceastă stare șnăremă karea cere o grabnikă deslegare din partea mea, amă desbătătătă dăoș hotărîrî între kare staș nedecisă. A cește dăoș hotărîrî viș à iți le șnășne ka șnă amikă.

— Zi mă bine ka șnă frate.

— Da, ka șnă frate, renetă Eriktă.

— Borbește dar', eakă te askătă.

— Măi întîiș kată s'ă iți arătă starea șffletătăș meș, șkămnătăș meș Franțiskă. Niči o doringă, niči o ambigione, niči o kapăcitate; eș șntă șnă șimplă umentomă de garră, né-ăvătă, șimșalăș mi șfičiosă; meseria de konșiratorăș imî în-

frumeeaz' disgraciil ruz rezultite kiar' mi prin sikera speranuz' a unei coroane.

— A! frate, zisse Francisk', iui fachi singur' nedrentate, mi este o foarte trist' situatiune kind un' prinuz' imi vede norokis m'grinit' de o stabil' in kimpis' p'rintesk' sa' de un' om' in kariere onoare! prin zmare e' n' krezi' astea ce'mi suni.

— K' toate acestea k'ute'ui sunis e' sant' asa de adevrate, fratele mes', adaog' Enrik', inkis, kind ash' mi k' am' un' adevrat' amik', m'ash' len' da in favoarea sa de p'nterea ce voieshte s' mi dea partea karea se interesseaz' de mine; dar' ce s' fak', adaog' elz k' un' s'p'ni', n' am' un' asemenea amik'.

— De unde intii, poate? Negremit' k' te am'zeshi.

— Ba n', vank'-sen-gri! zisse Enrik'. Afaz' de tine, frate, e' n' vuz' ne nimeni alt' kare s' s' mi s' a-tashat' in l'ome; drent' a'ceea, dek'is s' lass' a' ne is-b'li prin grozave s'f'ier' o c'erkare karea ar' prod'che la l'min' vre un' om' pedom'... mai bine prefer', in adev'z', a p'revesti pe rezele frate-mes' de toate k'ute se netrek'. N' vois n' mi ne nimeni, n' vois cita nici lok' nici dall', dar' vois int'mina katastrofa.

— D'omnezele? strig' d'chele d'Alanson nenstind' s' mi s't'ineask' infrikosharea, ce sant' astea ce'mi sunis t'?... Cine, t', sing'ra speranuz' a nartid'is' de kind a m'rit' amiral'is! t', un' s'genot' intors', mi ink' intors' n' mai ne j'm'zate (asa se kredea chel' p'p'is), t' s' ar'chi k' p'it'is' as'pra frajilor' t'i? Enrik'! Enrik'! Intii t' k' s' kind' s'na ka asta ar'chi intr'un' ala d'os'lea s'nt'-Bartolome' ne toui kalvinistii din regat'? Intii t' k' Katerina n'a'mteant' dek'is o asemenea okasiune n'nt' a' esterm'ina tot' ce a' mai sk'nat' at'chi?

Și nekînd zicea areste vorbe, dăcele, tremșrîndș, kș kînsș pătats de nete roșî mi vinete strîncea mină lăi Enrikș sursă a 'lș rșga sș renșnce (ă se pșrșsi) de a- ceastș hotărîre, karealș dăcele la peire.

— Ce felș! zisse Enrikș kș o espressionē de obșnș- tate de inimș perfekț, krezi-tș, Franșiskș kș s'arș în- timula atitea nenorocirî? Mi se pare însș kș, avîndș vorba reșelșî, amș garanta ne chei nesokotîșî.

— Borba reșelșî Karolș IX? zîci țș Enrikș... O doamne! dar' n'a avșt'-o mi amiralșls? N'a avșt'-o mi Te- ligni? N'ai avșt'-o mi țș însș'șî? O! Enrikș! eș îșî sursș : de veî face țș șna ka asta, ai sș'î perzi ne toșî, mi nș nșmaî ne eî, çî inkș mi ne toșî kîșî aș avștș relaçione direkte șas indirekte kș dîmșî.

Enrikș se pșrș gîndîndș-se șns momentș.

— Dak' amș fi fostș șre șns urînyș însemștorș la kșrte, zisse elș, m'aurș fi pșrlats alș-felș. În lokșls țșș, șre esemnlș, în lokșls țșș, Franșiskș, fiș alș Fran- șeî, mouștenitorș probablș alș koroameî...

Franșiskș îșî klșli kanșls kș ironîș; apoî zisse :

— În lokșls meș, zîci țș, çe ai fi fșkștș de eraî în lokșls meș?

— În lokșls țșș, frate, resșnșse Enrikș, m'amș pșne în kanșls țșrșșrșreî șre ă o îndrenta. Nșmele meș mi renșmîrea mea arș resșnșde konsșîșșeî melle de viayă țșr- bșrștorilorș, mi maî întîș amș șkoate șns foloșș nentș mine mi ne șrșț mi nentș reșele, noate, d'înr'o între- prîndere karea, fșrș asta, arș uștea face mșlșș rșș Franșeî.

Dăcele d'Alanson askșltș așeste kșvînte kș o bșkș- rîș karea desbîrçi toșî mșșkșliî kînsșlș sșș, mi zisse :

— Sokotemî țș, Enrikș, kș mîzlokșls așesta sș se

poatz p̄ne în l̄krare mi s̄z ne sk̄teask̄ de toate ačeste nenorociri ne kare le p̄vezi t̄z?

— Ama sokotesk̄, zisse Enrik̄. Ūgenocii te ībesk̄ ne tine: înfr̄ișarea ta modest̄, starea ta înalt̄ mi interesant̄ tot̄ de odatz, bine-voinea în fine ȇe ai arḡtat̄ tot̄ de zna k̄tre Ūgenoci, toate ačeste ȳ fak̄ ȳ te servi.

— Dar' vezi-k̄ este nehnire în ačeast̄ ȇeat̄, zisse d̄ȇele; mi oare aȇeia kariȳ s̄nt̄ nentr̄ tine, vor̄ vrea s̄z fiȳ nentr̄ mine?

— Eȳ m̄z însarȇin̄ de ȳ 'ȳi 'ȳ imb̄na prin d̄voȳ k̄vinte.

— Kare s̄nt̄ ačeste k̄vinte?

— Întiȳ, prin konfidenȇa ȇe aȳ kaniȳ în mine, alȳ d̄voilea, prin frika în karea s̄ars̄ aȳa k̄ Alȇȇa Boastr̄, ŷtiind̄ n̄mele lor̄.

— Ei, dar' ȇine'mi va deskoneri mie ačeste n̄me?

— Eȳ, vantr-san-gri!

— Ai face-o t̄z asta?

— Ask̄lt̄, Francisk̄, z̄m̄z Enrik̄, 'ȳi am̄ s̄ns̄ k̄ eȳ n̄maȳ ne tine te ībesk̄ din toȳȳ ȇei de la k̄rte: asta provine, f̄z̄z̄ îndoial̄, ŷnde estȳ mi t̄z persek̄tat̄ ka mi mine; mi anoȳ, te ībește mi soȳȳ-meȳ k̄ o affeksi-one n̄asem̄nat̄...

— Francisk̄ se romi de pl̄ȇere.

Enrik̄ adaoḡȳ:

— Krede-m̄z, frate, imbr̄ȳșeaz̄ ačeast̄ treab̄, domnesȇe în Navarra; mi kit̄ nentr̄ mine, de'mi veȳ p̄stra ŷn̄ lok̄ la masa ta mi ŷn̄ kodr̄ fr̄mos̄ de v̄n̄toare, m̄z voȳ sokoti ferice.

— A domni în Navarra, zisse d̄ȇele, dar' dak̄...

— Dakъ дъcele d'Anjъ se va нѣми реѣe алѣ Поло-
niei, аша ѓ? eakъ къ'цї imlinesкѣ eѣ gindѣлѣ?

Franciskъ se xitъ la Enrikъ kъ xнѣ felѣ de infri-
kowane.

— Ei bine! askѣltъ-мъ, Franciskъ, xrmъ ѓ zice En-
rikъ: siindъ-kъ нѣ'цї skапъ nimikъ, tokmaї nentrъ аѣeasta
rezonezъ mi eѣ: daka дъcele d'Anjъ se va нѣми реѣe алѣ
Poloniei mi frate-съѣ Karolъ, ne kare Dѣmnezeѣ съ'lѣ
цїѣ! se va intъmpla съ moarъ, de la Паѣ nїнъ la Parisъ
схнтѣ нѣмаї dѣoъ сѣte legїї, in timnїї ѣe din Parisъ
nїнъ la Krakovia схнтѣ natъ сѣte; prin xrmare, тѣ
te veї аlla аїѣ nentrъ ѓ nriїmi moustenirea tronѣлї kїarъ
in momentѣлѣ kind реѣe Poloniei va аlla къ tronѣлѣ a re-
masъ vakantъ. Atъncї, daka тѣ, Franciskъ, veї si mѣлѣx-
mitъ de mine, imї veї da mi mie аѣestъ rigatъ алѣ Navarrei,
kare нѣ va si altъ ѣeva dekѣтѣ xна din florile kъxъneї tale.
Kъ kindѣлѣ аѣesta, nriїmesкѣ mi eѣ. ѣeа ѣe цї s'arъ нѣ-
tea intъmpla maї grex dekѣтѣ toate, este de ѓ remъnea реѣe
akolo mi ѓ faye vijъ de rem trїndъ in famillїѣ kъ mine
mi kъ neamѣлѣ meѣ, in timnъ ѣe аїѣ, снъne'mї ѣe estї? xнѣ
urїнѣ nerekѣtatъ, xнѣ bietъ алѣ treilea frate алѣ реѣelѣї,
sklavѣлѣ ѣellorъ dѣoї maї marї mi ne kare xнѣ simnѣ kа-
nriїѣ te noate trimate nrisonierъ la Bastilla

— Da, da, zisse Franciskъ, аstea le simѣлѣ mi eѣ
prea bine, atъtъ de bine inkъtъ нѣ inѣllegъ kъm de te
noѣї lepъdъ de аѣestъ planъ ne kare mi'lъ pronѣї mie. ѣe
Dѣmnezeѣ! akolea нѣ batte nimikъ?

Аѣeste vorbe le zisse дъcele d'Alanson нѣindъ мъna
la inima fratelѣї съѣ.

— Схнтѣ нїсѣ grexъцї, zisse Enrikъ сxrizїndъ,
prea imъovъrъtoare nentrъ oare-kare мъnїї, mi eѣ нѣ мъ

voix încherka s'ardikš ne ačeea; temerea ostenelei m' face s'mi treak' nofta de á posseda.

— Ama dar', Enrikš, te p'rg'seuti serious?

— Amš s'ns-o mi l'đi de Mxi, mi akšm 'u' o re-
netš mi jie.

— Anoi la assemenea impregare, sk'mn'š meš frate, zisse d'čele d'Alanson, čineva n' zice n'sma', či a-
ratš n'rin fantš.

Enrikš res'ffl'š ka s'ns l'nt'ztorš kare simte mizlo-
k'š adbersar'šl'š s'š inkovoindš-se, mi zisse:

— Da, asta o voix ar'za mi eš diseag'š; lista ka-
nilorš mi nlanšl'š întreprinderei vorš fi la noz ore înainte'u'.
Eš, mi amš mi datš akšm akt'šl'š de len'pdare, în m'ınile
l'đi de Mxi.

Frančisk'š ap'k'š m'na-l'đi Enrikš mi o strinse kš
k'ld'zr'š în alle sale.

— În moment'šl'š ačela in'riš Katerina la d'čele
d'Alanson, mi intrarea ei fa, ka totš de s'na, s'rg'š á
se annoua.

— Am'nd'oi! zisse ea s'rg'zindš, d'oi b'ni frau',
în adev'zr'š.

— Ama s'nerš, doamn'š, zisse Enrikš kš čea mai
mare indifferin'č mi rečeač', în vreme če d'čele d'Alan-
son se îng'lbenea de strimtorare mi de neodixn'š.

Pe s'rm'š, Enrikš se trasse kš k'p'—va pas' inanoi
s'pre á l'ssa ne Katerina s'z vorbeask'š liberš fi'sl'đi s'š.

At'nc'ı rep'ina mare skoasse din n'sng'sli'a če n'rt'a
la br'š o sk'šl'š min'natš, mi zisse:

— Agrafa asta este de la Floren'a. mi u' o daš
ka s'o n'đi la br'šl'š snadei tale.

În s'rm'š adaou'ı închetinelš:

— De veī aži diseaŗt ȝeva sgomots la bŗnŗls tŗs frate Enriŗs, sŗ nŗ te misŗi din lokŗ.

Franŗiskŗ strinse mŗna mŗme-seŗ, mi zisse:

— İmŗ dai voea sŗŗ arŗtŗ frŗmosŗls darŗ ȝe'mŗ aŗ fŗkŗtŗ?

— Fŗ mi maŗ mŗltŗ dekŗtŗ asta, dŗŗŗŗeŗte'-i-lŗ in nŗmele tŗs mi intr'alŗ meŗ, nentŗ kŗ eŗ amŗ kommandatŗ ĩnkŗ ŗnŗ ne seama lŗŗ.

— Aŗŗ, frate Enriŗs, zisse Franŗiskŗ, bŗna mea mŗmŗ ĩmŗ addŗȝe aȝeastŗ skŗlŗ, mi 'ŗ maŗ mŗŗeŗte preŗŗlŗ, pernŗttŗndŗ-mŗ sŗ'ŗŗ o darŗ.

Enriŗs remasse estasiatŗ de frŗmŗseŗea agraŗeŗ, mi nŗmaŗ mŗtŗ kŗm sŗ mŗlŗŗmeaskŗ.

Dŗŗ ȝe 'ŗ se maŗ domolŗŗ transnortele, Katerina zisse.

— Fŗŗlŗ meŗ, eŗ nŗ mŗ simŗs ama bine, mi amŗ sŗ intrŗ in aŗternŗtŗ frate-tŗs Karolŗ este foarte oste-nitŗ de la vŗnŗtoare mi are sŗ fakŗ mi elŗ assemenea. prin ŗrmare, diseaŗt nŗ voŗmŗ vŗna kŗ touŗ ĩmpŗeŗnŗ, mi fie-kare va fi servŗtŗ in kamera sa. — A! Enriŗs, amŗ ŗŗtatŗ sŗ'ŗŗ fakŗ komplimentŗls meŗ asŗra kŗŗaŗŗlŗŗi mi ȝ is-kŗssŗnŗŗeŗ tale: aŗ skŗpatŗ ne reŗele mi ne fratele tŗs, mi aŗ sŗ fŗŗ resnŗŗtŗtŗ.

— M'amŗ mi resnŗŗtŗtŗ, doamnrŗ, resmŗnŗse Enriŗs nlekŗndŗ-se.

— Prin simtimentŗls kŗ'ŗŗ aŗ fŗkŗtŗ datorŗa; adao-gŗ Katerina; asta n'ŗŗnŗŗe, mi krede kŗ fŗŗ-meŗ Karolŗ mi eŗ, ne gŗndŗmŗ ȝ face ȝeva prin kare sŗ ne gŗŗŗmŗ kŗŗre dŗŗnŗŗata.

— Orŗ mi ȝe va venŗ din partea voastrŗ mi ȝ bŗ-nŗŗlŗ meŗ frate, va fi bine prŗŗmŗtŗ, doamna mea.

Pe ŗŗmŗ se nlekŗ mi eŗŗ.

A! frate Franckiss, se gindi Enrikss in sine emindss, akssm ssntss sikssrss de a ns nleka de totss singsritss, mi konspirarea, karea avea nssmai ssrss kornss, 'ssi a gsssitss akssm ssrss kanss mi o inimss. Ss lssrsmss nssmai bine seama. Katerina imi face ssrss darss, Katerina imi promitte resnatss: este vr'o drssrss inr'asta: diseagrss amss ss mss inr'ellegss kss Margarita.

XVII.

Recunoscința regelui Karorū IX.

Mașrevel petrekusse o parte din zi în kabinetul de arme al regelui; însă, când Katerina văzu că se apropia momentul întăririi de la vâltoare, îl făcu să treacă în oratoriul ei împreună cu sbirii cari veniseră să-l înțelească.

Karol IX, vestindu-se la întărire de către patrișă să în kabinetul lui de arme petrekusse un om din parte din zi, mai întâi simți o foarte bună schimbare unde cătezaseră de a introduce în kabinetul său pe un om străin. Dar', după ce cheră să-i facă descrierea acelui om, și după ce patrișă să îi zise că era totuși același om pe care fusese însăși ea însăși cinată de a i-l înfrunza într-o seară, rețele căpșosă pe Mașrevel, și adăugând-și aminte de ordinelor ce i s'au dat să de dimineață, îngellesse totuși.

— O! o! mormoră elă atunși, kiară în ziua în care 'mi a scăpată viața, momentul este foarte rău al meu.

Prin schimbare făcu căuți-va pasi sură a merge la mămăică-să, dar' fă onrită de o idee, și zise:

— Mordio! daka воiх меце сѣї vorbeskѣ акѣм де аста, are сѣ se fakъ о чеартъ фѣръ sfirmiѣ, маї bine dar' сѣ'ми ѣмезе, fie-kare din noi, miskъrile in parte.

— Doiкъ, zisse elѣ, inkъiъ bine toate smile mi prevestemte ne реѣina Elisabeta*къ, nefindъ-mi prea bine in ѣrma kъderei че mi s'a intimulatъ la vinъoare, amъ sъ dormъ singъrъ la noante.

Nъtriѣa se sъnuъse, mi fiindъ-kъ nъ era kiarъ a-tъnъi ora de a'mi pъne proiекtiъ in lъkrare, Karolъ se a-nъkъ sъ fakъ versъri.

Aceasta era din toate okъpъrile реѣelъi аѣеа karea фѣѣа сѣї treakъ timuъlъ маї iъte mi маї kъ пѣѣere. Pentrъ аѣеа mi kind бѣttъserъ noъ ore, Karolъ sokotea kъe-raъ nъmaї meante. Dar' nъmъrъ бѣttъbile klonotъlъi ѣna ki-te ѣna, mi la ѣea din ѣrmiъ se skъlъ, zikindъ:

— Драѣ! este tokmai timuъ.

Апої, lъindъ-mi manta mi пѣлѣria, emi ne о ѣmъ sekretъ ne karea nъsese de i fъkъsserъ in kъnъmala de lem-pъrъiъ а пѣretelъi mi ne karea n'о mitta niѣi iusъ'mi maikъ-sa Katerina.

Karolъ merse drentъ la anartamentslъ lъi Enrikъ. abia Enrikъ se sъise atъnъi de la dъѣele d'Alanson snre а'mi skimba kostъmlъ, mi indatъ emisse iarъ.

— S'a fi dъssъ sъ ѣine la Margot, zisse in sine реѣele; astъzi era prea bine kъ dinsa, ѣelъ пѣѣinъ, dъnъ kъm mi s'a пѣrъtъ mie.

Ми anъkъ drъmъlъ drentъ snre anartamentslъ Margaritei.

Margarita adъnasse la dinsa ne dъѣessa de Nevers,

* Karolъ IX lъasse de sogiъ ne Elisabeta Aъstriei, fia lъi Maksimilian.

pe Kokonas mi pe la Mol, mi fьchea impregnъ kъ dinшii o gъstare de dъlчeуrъi mi de nъrъjтrъi.

Karolъ bъttъ la xъa intrъrei; Gillona merse sъ de-skizъ; dar', kъnd vъzъ ne reуele, aша de mълtъ se snъi-mintъ. inkitъ abia avъ nъtere sъшii fakъ reverenуa, mi in lokъ d' а allerga sъ insъiinъeze ne stъnъnъ-sa de aгъgъsta visitъ чe'i venea, ea lъssъ ne Karolъ sъ treakъ inainte fъrъ а da altъ semnalъ dekitъ strigarea чe skossese la vedea reуelдi.

Reуele trekъ antikamera, mi, attrasъ saъ kondъsъ de xoxote de rîsъ, merse inainte sъre sala de mînkare.

— “Bietslъ Enriot, zikîndъ in sine, elъ se vesele-ше fъrъ а se mai gîndi la vrъnъ rъdъ,..

Pe xrmъ ardikîndъ tanigeria mi aгъtîndъ-'шii kinlъ, rîzîndъ, zisse:

— Eъ sъntъ.

Margarita skoasse o strigare de snaimъ; kъ toate kъ kanlъ aчela era veselъ mi rъzîndъ, nrodъssese insъ a-sъnra eî efektlъ kanlъi Medъsei; kъчi ea fiîndъ kъ faya nъsъ in drentlъ xuei, kъnnoskase ne frate-sъrъ Karolъ.

Чeî dsoi bъrbaуi eraъ kъ suatele întorsъ sъre reуele.

— Maiestate! strigъ ea kъ snaimъ. Шi îndatъ se sklъ.

Pekînd aчeî-'l-ajъi trei konvivi шii nerdъsserъ oare'шii kъm kъmъtslъ, Kokonas singrъ remasse fъrъ а'шii perde pe alъ sъrъ. Se sklъ mi elъ assemenea, insъ kъ astъ-felъ de iskъsitъ neîndeminare, inkitъ ardikîndъ-se restъrnъ masa, mi trînti josъ impregnъ kъ dînsa, kristalle, aгъintъrî mi lъminъrî.

Intr'o klinъ se fъkъ nъd întъnerekъ komplektъ mi o tьчere de moarte.

Kokonas, bravă pînă la nesokotină, se gîndise că ori și cum totuși trebuia să se aprinză lămpărele în celle de pe drum, mi, gîndindu-se că kîtă mai kărind atîta va fi mai bine, lăsa mîna doamnei de Nevers, lă de prin sfîrșimărele de pe jos și kandelieră, se aprinse de inkălzitoare, și sîlă pe și kărbune de unde se aurinse pămăi dekîta măkăla și lămpăre.

Kamera se lămină.

Karol IX arăcă împrejăru și o kărbărușă țer-țerțoare

Enrikă era aproape de nevastă-sa, dăchessa de Nevers era singură într-ună și ală kamerei; și Kokonas, stînd, în mizlokăla kasei, că și kandelieră în mănă, lămină toată ačeastă șer.

— Eartă-ne, frate, zisse Margarita, nă te aștentamă și vii.

— Pentru ačeastă Maiestatea Voastră, nă a făkăta o spaime și dată, prekum se poate inkredinga că kiară o kii și! zisse Enrietta.

— Kîta nentru mine, zisse Enrikă, kare gicisse totă, sokoteskă că frika a fostă atîta de adevărată, inkîta skă-lîndă-mă restănaia toată masa.

Kokonas arăcă așpra rețelă Navarrei o kărbărușă karea vrea și zikă:

— Ei, vezi așă! eakă și bărbăta kare se năcene cum și se noarte.

— Ce grozavă amestekăru în kasă! rețelă Karol IX. Eakă și amă țerțerată și nă și, Enriot. Aide vino că mine, și lă termină așrea; așă seargă amă și te desfrineza.

— Ce felă, sire, zisse Enriot, Maiestatea Voastră are și mi făkă onoarea!..

— Da, Maiestatea mea iți face onoarea de a te dăce afară din Lăvră. Dă-'mi-lă astă seară, Margot, și mîine dimineață ți 'lă addăkă iar' înapoi.

— A! frate! zisse Margarita, n'ai nevoie de permisiune pentru asta, ești singur stăpîn și faci ori ce 'ți place.

— Sire, zisse Enrikă, mă dăkă pînă în apartamentlă meă ka s'ămi iăă o altă mantă, și îndată mă întorcă iară.

— Nă 'ți trebăiț altă, Enriot, este prea bînă asta ce porți ne tine.

— Însă, sire... îngînt Béarnezlă.

— Iți snăiș odată și nă te întorci akasă la tine, o mîi de draci! nă înțelegi ce 'ți zikă? Aîde, vino akăm!

— Da, da, dă-te! zisse îndată Margarita strîngîndă ne bîrbat-să de braț; kăci d'înr'o cîdată kăstătră a lăi Karolă prîchenșse kă se netrechea kă se foarte estraordinară.

— Eakă-mă, sire, zisse Enrikă.

Însă Karolă își arăni kăstătră asăna lăi Kokonas, kare 'și șma lăkrăea sa de anrinzătoră ală lămînriloră.

— Ce țentilomă este ačesta, întrebă Karolă mășrîndă kă okiî ne Piemonteslă din kapă pînă 'n nițioare; și nă fiț kămba D. de la Mol?

— Cine s'ă fi vorbită oare de la Mol? zisse Margarita în sine.

— Nă, sire, resnăse Enrikă, D. de la Mol nă este aiçi, și 'mî nare foarte răă de dînslă, kăci amă si avăi onoarea de a 'lă presenta Maiestății Voastre de odată kă D. Kokonas amiklă și; ei sântă dăoi aiçi nedespărții, și amîndăoi sântă ai D. d'Alanson.

— A! a! a! isteșlăi nostră nimeritoră, zisse Karolă. Bine!

He șrmă, inkrentindă-șă srincheana, adaogă:

— Acestă D. de la Mol, nă este șgenotă?

— Întorsă, sire, zisse Enrikă, și eș resnănză de dînsălă ka și de mine însă'mă.

— Kind resnănză ță de țineva, Enriot, dăpă țeeva țe a! făkălă astăzi, nă ma! amă drentălă d'ă ma! fi la îndoială de dînsălă. Kă toate ațeeva, totă amă fi vrătă șă'lă văză, pe ațestă D. de la Mol. Reșine însă nentă dată.

Αποί, ma! arănkîndă kă marăi șăi oki o șltimă țer-țetătoare kăștățără n'în kamēră, Karolă imbrășășă ne șoră-sa Margarita și lăș kă eș ne rețele Navarrei đin-dă-lă de șăb brașă.

Așngîndă la poartă Lășălăi, Enrikă vră șă se o-șpreașă nentă a vorbi kă oare-ține.

— Aide! aide! emă kăriăd Enriot, îi zisse Karolă. Kind își șășă o dată kă aerălă Lășălăi nă este hășă astă seară nentă ține, țe drakă! de nă mă krezi.

— Bantr-sen-gri! bombăni Enrikă; dar' de Măi, țe are șă se fakă de totă șingără în kamera mea?... Daka năma! ațestă aeră kare nă este hășă nentă mine nă va fi ma! gără nentă dînsălă.

— Așă a! zisse rețele kătre Enrikă dăpă țe tre-kără amîndăoi năntea mișkătoare, va șă zikă kă ție 'uș țare bine, Enriot, ka țentilomiă D. d'Alanson șă fakă kărtē nevestē tale?

— În țe kîșă, sire?

— Da, ațestă D. de Kokonas n'arată oki dăłci Margaritei?

— Ține v'ă șășă așă?

— Драче! resnãse reþele, eak'ama 'mi aþ snþs'o.

— Glãmþ kþratþ, mi nimikþ maï mþltþ, sire; D. de Kokonas kþrteazþ în adevþrþ, dar' însþ ne doamna de Nevers.

— A, ba!

— Почþс garanta Maïestateï Boastre de asta çeï snþþs.

Karolþ înþenþ à ride kþ xoxotþ.

-- Eï bine! zisse elþ, maï viþ de akþm dþcele de Gisi sþ'mi maï snþþ la basne, mi amþ sþ þi'lþ întinzþ binimorþ de mþstauþ rakontindþ-ï isþindele kþmnatþ-sei. De veï kþta însþ bine, adaogþ reþele îndrentþþindþ-se, nþ miþ bine dakþ'mi a vorbitþ de D. Kokonas saþ de D. la Mol.

— Niþi þnþþ niþi altþþ, sire, zisse Enrikþ, mi eþ resnþnzþ de simþimentele souþei melle.

— Bine, Enriol, bine! zisse reþele, maï bine 'mi plache sþ te vþzþ astþ-felþ dekþþ almintrelea, mi ne o-noarea mea iþþi snþþ, ts estþ ama de bravþ bþiatþ, inkþþ mi se pare kþ în þelle de ne sþmþ n'o sþ pochþ fache fþrþ tine.

Dþnþ çe zisse aþeste vorþe, reþele înþenþ sþ þþere într'þnþ kinþ partikþlarþ, mi îndatþ, natþ oameniï kariï aþtentaþ la kanþþ stradeï de *Bocé*, venigþ la elþ, mi astþ-felþ se nerþrþ kþ touï prin oraþþ.

Bþlteaþ zече ore.

— Eï bine! zisse Margarita, dþnþ plekarea reþelþi mi à lþi Enrikþ, o sþ maï þedemþ saþ nþ la masþ.

— Ba nþ, zþþ! zisse dþçessa de Nevers, kþ þrea ne amþ sneriatþ. Trþiaskþ kþþþa din strada Klomþ-Þersé! akolo þineva nþ poate intra fþrþ à n'o înkonþisra maï întþs, mi biteþiï nostri aþ totþ drentþþ akolo de a'mi minþi

snađete. — Dar 4e kađui đamniata ne s4b mobile wi n'in almarii, domn4le de Kokonas?

— Kađ4 ne amik4l4 me4, zisse Piemontes4l4.

— Kađ4-'l4 ma4 bine ne la kamera mea, domn4le. zisse Margarita, este akolo 4n4 fel4 de kabinet4...
— Bine, zisse Kokonas, eak4-m4.

Wi intr4 in kamer4.

— E4 bine! zisse o voce n'int4nerek4, ia sn4ne'm4 4e fa4em4, k4m s4ntem4?

— E mordi! s4ntem4 la fr4kte.

— Dar' re4ele Najarrei?

— El4 n'a v4z4t4 nimik4; s4'4i sn44 ins4, este 4n4 b4rbat4 perfek4, wi doresk4 wi nevestei melle 4n4 assemenea. M4 tem4 ins4 k4 n4'l4 ba p4tea g4si dek4t4 la 4 d4oa k4s4tori4.

— Dar' re4ele Karols?

— A! re4ele, este alt4 4eva; el4 a l4at4 k4 d4n-s4l4 ne konsou4l4.

— Adevr4t4?

— 4ite a4a k4m 4i sn4l4 e4. Alta, 'm4 a f4k4t4 onoarea de 4 se 4ita la mine niezim4 kind a aflat4 k4 eram4 al4 D. d'Alanson, wi strimb4 kind a aflat4 k4 eram4 amik4l4 t4.

— Sokotes4i s4'i fi vorbit4 4ineva g44 de mine?

— Ba m4 tem4, din kontra, s4 n4 'i fi vorbit4 urea bine de tine. Ins4 ak4m n4 este de lok4 vorba d'al4 de astea; mi se pare k4 a4este dame a4 s4 fak4 o k4l-l4tori4 sure strada Re4el4i-Sicilie4, wi k4 noi avem4 s4 e kond44em4, ne a4este nelegrine.

— A4a, dar' asta n4 se poate... t4 utii bine.

— 4e fel4 n4 se poate?

— Ei! eak' așă; nă ūti kă sântemă de rindă la Altega Sa reșeaskă.

— Mordi! așă este, zăă! Eă totă xită kă sântemă oamenī kă gradă, ūi kă din ȫntilomī ȫe eramă avărgămă onoarea à trece de feȫiorī de kasă.

Pe xgmă, ȫei dăoi amīȫi merseră să arate reșineī ūi dăcheseī nechessitatea în karea eraă de à se afla faȫă ȫelă păuină la kălkarea dăchelsī d'Alanson.

— Bine, zisse doamna de Nevers; așă dar' noi plekămă din partea noastră.

— Ūi nă s'ară pătea să afle ȫineva, xnde aveȫi să merȫeȫi? întrebă Kokonas.

— O! dămniata estī prea kăriosă, zisse dăchessa, *Quoere et invenies*. (Kasă ūi veī găsi).

ȫei dăoi tinerī salstară ūi se săiră în toată prina la dăchele d'Alanson.

Dăchele se părea kă 'i aștenta în kabinetăă săă. Văzindă-ī venindă, le zisse:

— A! a! da urea 'mi aȫi întăziată, domniloră!

— Abă sântă zece ore, monseniore, zisse Kokonas.

Dăchele se xită la oroloȫidă săă, ūi zisse:

— Așă este, adevărată. Kă toate aȫestea în Lăvră s'ăă kălkată toȫi.

— Da, așă este, monseniore, dar' eakă-ne kă amă venită să vă priimimă ordinile. Să întrodăchemă în kamera Altegeī Boastre ne ȫntilomī de kălkare?

— Din kontra, treȫeȫi în salla mikă, ūi daȫi drămăă la toȫi kiȫi sântă akolo.

Tinerī ȫntilomī se săpușseră, esekătară ordinăă ȫe li se dedese, kare n'addăse ne nimenī la mirare din kassa karakterăă urea kămoskăă ală dăchelsī.

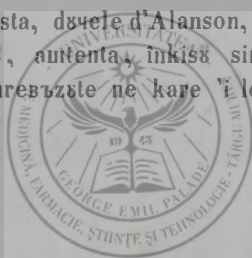
— Monsenioro, zisse Kokonas, Alteia Boastră are negreuită sǎ intre în amternă, saș à lăkra?

— Nă, domniloră, aveți voe nînz mîine.

— Aîdeți, zisse prea închetinelă Kokonas la ȳre-
kîa lăi la Mol; se vede kă astă seargă kărtea se kălkă a-
fară din Lăvră; o sǎ fîz o noante ală drakălă de găstoasă,
șî prin ȳrmare sǎ ne lăzmă șî noî partea din trînsa.

Dăpă ațee, tinerii țentilomî se ȳkară ne skară
șărîndă kîte natră trente de odată, îșî lăgară mantele mî
șnadele loră de noante, șî se renezîră afară din Lăvră
dăpă ȳrma țelloară dăoz dame, ne kare le ajănseră la ȳn-
gîlă stradei Kok-Săntă-Onorie.

În timnăle ațesta, dățele d'Alanson, kă okîi deskimî,
kă ȳrekile askăltîndă, ațtenta, înkîșă singără în kamera
sa, evenimentele nențevăzute ne kare ȳ le promissese.

XVIII.

Dumnezeu dispune.

În Lăvră domnea cea mai profundă tăcere, așa precum sînsese dăcele celor doi ventilomi.

În adevăr, Margarita și doamna de Nevers plekasseră nentru strada Tizon, Kokonas și la Molsekkasseră dăpă șrma loră. Regele și Enrikă băteaz stradele orașlăi. Dăcele d'Alanson medea akasă în nehotărîta și neliniștitoare așteptare a evenimentelor ne kare i le prezisese reșina mare. În fine, Katerina intrasse în amter-nă, și doamna de Sărvă, rezimată de perina ei, îi chitea nisce isterioare italiene de kare ridea prea mălă băna reșină.

Trekăsse mălă timă dekind Katerina nă se așlase ală de veselă dispășă. Dăpă ce făkăsse kă mălă postă o găstare împureșă kă damele ei, dăpă ce se konsăltă kă medikăș ei, dăpă ce regălă sokotelele de zi alle kasei sale, ordonnasse à se face o răgăchăne nentru șăchășă (ishinda) a dănei întreprinderi însemnătoare, dăpă zisa ei, în prăvină ferăchirei kăniiloră șă; asta era șă obăchăș ală Katerinei, șă obăchăș însă de totă florentină, de à păne șă Ÿ

Regele wi Enriks batteaš stradele orawolsti.

chiteaskъ la oare-kare înnrejerгrî nische гэгъчiхni алх къroга skonъ ilъ utia nъmaî Dъmnezeъ mi ea.

În fine, ea se maî întilnise kъ René, mi 'mi allesese maî mълte nъoxъгъi de prin mirositoarele sale stiklъge mi din felъritъlъ sъъ assortimentъ.

— Sъ meargъ sъ întrebe, zisse Katerina, dakъ fiъ-mea reçina Navarreî este akasъ, mi, dakъ este, sъ o roaçe din parte—mi sъ viъ sъ mi çiъ kompaniъ.

Паçiъlъ kъtre kare se adresa aчestъ ordinъ emi, mi, neste xъъ momentъ, reveni însouitъ de Gillona.

— Ei bine! zisse reçina mare, eъ amъ trimisъ dъ-nъ stъnina iar' nъ dъnъ sъnnъsa eî.

— Doamnъ, zisse Gillona, amъ sokotitъ de dato-giъ à veni sъ spъiъ însъ'mi Maiestatei Boastre kъ reçina Navarreî a ewitъ kъ amika sa dъçessa de Nevers...

— A ewitъ la ora asta, respъnse Katerina înkъrъ-tindъ-mi srinçeanâ, mi xъde, sъ se fi dъsъ?

— La o medinъ de alxemiъ, respъnse Gillona, kare medinъ are sъ se fakъ în osnelъlъ Gisî, în pavillionъlъ lokitъ de doamna de Nevers.

— Mi kind are sъ se întoarkъ? întrebъ reçina mare.

— Medinъa are sъ çiъ foarte tirziъ noantea, respъnse Gillona, inkitъ este prea kъ nstingъ ka Maiestatea Sa sъ remiъ akolo mi nînъ mîne.

— Feriçe de reçina Navarreî, mъrmъrъ Katerina, ea are amiçe mi este reçinъ; poartъ koroanъ, îi zikъ Maiestatea Boastrъ, fъгъ à avea sъnnъmi; feriçe de ea, zъ!

Dъnъ aчeastъ toanъ karea fъkъ ne aчditori sъ rizъ în askъnsъ, Katerina mъrmъrъ: fiindъ dar' k'a ewitъ! nentъ kъ ama zici ts, k'a ewitъ, ai?

— Este o jъmъtâte orъ, doamnъ.

— Toate sântъ de minъne, aide, pleakъ.

Gillona salată și emi.

— Țrmează-ți lectră, Karlottă! zisse reșina kătre doamna de Saabă dăpă plekărea Gillonei.

Doamna de Saabă își șrmă ȳitirea.

Dăpă zech minște, Katerina întreșpse lectră, și zisse:

— A! апропо, сь se dea drămășă gardei din galeriă.

Acesta era semnalășă ȳe autentă Mașrebel.

Ordinășă reșinei mari fă esekștată, și doamna de Saabă își kontinsi istoria.

Ea ȳitisse ka la șnă kăartă de oră de totă fără inȳetare, kînd de odată o strigare, lăngă, tîrîț și înfrikowătoare, ajășse nîpă în kămera reșeaskă și făkă șă se ardîȳe nărășă în kănsă lășloră asistanșiloră.

Îndată dăpă strigare șrmă și o dățășă de nistolă.

— ȳe este asta? zisse Katerina, și pentră ȳe nă măi ȳiteșă, Karlottă?

— Doamna mea, zisse șăna dămăș ingălbînîndă-se, n'ăuă așzîș!

— ȳe șă așză?

— Aȳeastă strigare.

— Dar' dățășă de nistoletă? adaogă kanitanășă gardei.

— O strigare, o dățășă de nistolă, adaogă Katerina, eș n'ămăș așzîș nimikă din astea.... Și anoi, nă kășba este bre șnă lăkră ama de estaordinară à așzi ȳineba în Lăbră o strigare și o dățășă de nistoletă! îa ȳitește, ȳitește înainte, Karlottă.

— Askăștauă însă, doamna mea, zisse aȳeastă, în timpă ȳe D. de Nansi șta în niȳăoare kă mîna ne mîneriășă

snadei sale și nekstezîndă à emi fîră voea reșineî, askaltăi, se așdă nasi, blesteme.

— Să mergă să mă informeză, doamna mea? zisse kanitană.

— Ba nici de kăm, domnșle, remii akolea, zisse Katerina skălîndă-se pe o rînă ka kăm pentră à da mai mălț țrîț ordinăi eî. Dar' la ză kază de alarmă, çine să mă pîzeaskă? Achestia trebăi să fiă niskai-va svișeri beii çe se battă.

Netărbăzarea reșineî, de totă onnășă kă spaîma çe okolea așura adăpărei întreii, forma ză kontrastă alită de remarkabilă, inkită doamna de Sașvă, kîtă era ea de frikoasă, pironi așura reșineî o kăzătărg çerçetătoare și strigă :

— Bine, doamna mea, çineva aș zice kă akolo se face omoră de omă?

— Și ne çine să omoare?

— Ia ne reșele Navarrei, doamna mea; șgomotăi bine desne partea anartamentăi să.

— Negroada! mărgăză reșina, alle kăgia hăze (kă toată pătrea çe avea de a se stăni), înçenășșeră à se miska într'ză kîă çădată, kăçî ea mormăia șingăză o răgăçăne; negroada, imi vede ne reșele Navarrei netătindenî.

— Dămnezeiă meă! Dămnezeiă meă! zisse doamna de Sașvă rekăzîndă ne jeșă să.

— S'a finită, s'a finită, zisse Katerina. Kanitane, adaogă ea adreșîndă-se kătre D. de Nansi, șneră kă, daka este vre ză skandală în palată, miîne veî păne la pedeanșă așpă ne çei kăpnabili. Reînceneșii lektăra, Karlottă.

Pe zămă se lășșă și însăși Katerina pe perina sa într'o nemînkare çe șemăna măi mălț la obosire, pentră

kъ assistanții lăgarъ seama kъ pe figura ei alănekaș nikъ-
tări mari de sdoare.

Doamna de Sabvș se sâpnșse la ačestș ordinș formalș; nșmaı okiı Ńi vocea ei eraș în mișkare. Gândirea ei, okolindș asșnra altorș obiecte, îi infșușma șnș perikolș fiorosș sșsnendatș asșnra kanșlvi șnei fiinșe skșmpne. În fine, neste kște-ba' minște în ačeastș lântș, se simși atilș de apșsatș între țarșrarea-ı șffleleaskș Ńi etiketș, inkștș vocea ei înčepș d'ă se inkșrka Ńi ă se face de neingellesș! kartea ı kșzș din mînș, Ńi ea leșinș.

De odatș atșnči se așzi șnș șgomotș mi șaı violentș; koridorșlș se șgșdși de șnș imbletș reneđe mi greș; ferestrele vibrarș de dșoș bșbșitșri de armș; iar' Katerina, etonnatș de ačeastș lântș nreleșuıť neste mșsșrș, se skșlș din partea sa, palidș, șeanșlș, Ńi kș okiı șgșiıı; mi în momentșlș kînd kanitanșlș gardei sta șș se reneazș afarș în koridorș, ea ıș șnri zikîndș:

— Nimeni șș nș eassș de aič, kșčı amș șș mergș șș vșzș eș însșmi čeeā če se petrečee akolo.

Eakș če se petrečee, șaș mai bine, čeeā če se petrečșsse.

De Mși priımise în dimineāa ačeeā keia lăi Enrikș din mîinile lăi Orton. În ačeastș keiș, kareā era sfredelitș șaș goalș la gșrș, vșzșsse o xîrliș infșșrātș, pe kareā o skoasse kș șnș akș kș gșmșliș.

Akolo se koprindeā kșvintșlș de ordinș (losinka), pentrș noanteā ačeeā.

În kolo, Orton șnșssese lăi de Mși prin graiș vorbele lăi Enrikș kare eraș o învitare če fșčee ređele Navarrei lăi de Mși de ă merđe șș'lș gșșeaskș pe la zeče ore în Lșvșrș.

Pe la noș ore mi jșmștate, de Mși se imbrșkasse

kъ o armъrъ a kъria soliditate o черkasse la mai mълte имрежъргі; ne de асърра se інкеіasse kъ знд мінтеанъ de мърtase, іші прінсесе snada, іші нссесе nіstoletele la чінгъloare, mi neste toate ачестea se інвъліsse kъ famoasa mantъ vіshіnіъ а lъі la Mol.

S'a вълзълъ акъm mai ссър in че kinъ Enrikъ, іnаіn-te de а se інсрна akasъ la dінsълъ, грссіse de kвvіnуъ а face o vіsітъ Margarіteі, ші че felъ ајnsесе, ne skara se-krettъ, tokmaі la tіnnъ snre а se lovi de la Mol in ka-mera de dormітъ а Margarіteі. ші snre а lъa lokълъ lъі іn-aіntea режелі іn salla de mінkare. Ачeasta se netreчea tokmaі in momentsълъ kъnd (мълушmitъ kвvіntълсі de іnчel-leчere trіmіsъ de Enrikъ ші mai kъ seamъ famoaseі man-te vіshіnі), de Mсі treчea ne ссб norуіle Lъbrълі.

Tіnъrълъ de Mсі se ссі drentъ la kamera режелі Navarreі, іmіtіндъ kітъ nъlea mai bine, dъnъ obічeіx, іm-bletълъ lъі la Mol. Ајngіндъ грсі іn antіkamerъ ne Orton аштentінд-лъ.

— Domnъle de Mсі, іі zіsse mъnteanълъ, речеле а ешitъ, dar' mі а ordonatъ, de а въл іntrodъчe in kamera sa ші а въл snъne сълъ аштentані. Daka va іntіrzіa nrea mълtъ, въл іnvітъ, npekъm mіtіjі, а въл аръnka ne natъ-і.

De Mсі іntrъл fъr' а mai аштenta altъ еспіkare, kъчі kіte 'і snъssесе Orton eraъ nъmaі o реnetare а чel-lorъ че-і snъssесе de dіmіneауъ.

Snre а nъ sta in nelъkrare, de Mсі lъъ o nanъ ші negrealъ; ші аnponіінд-се de o nrea frъmoasъ хартъ а Franсeі че sta атърnatъ in nъrete, іnчeнъ а kalkъla ші а re-гъla lokъrіle de nonosіre че eraъ de la Paris nіnъ la Паъ.

Іnsъ тоатъ ачeasta fъ okъnare nъmaі de знд kъartъ de оръ, іar' dъnъ че se іnіn ачeastъ lъkrare, de Mсі nъ шіtlъ kъ че съл se mai okъne.

Dele două trei ocolări n'iu kameră, își frecă o-
kii, kăskă, mezu și se skălă, și iară mezu. În fine, pro-
fitând de invitarea lui Enrikă, ertată către aceeași și
de leuile familiarității ce esista între pringii și țentilo-
mii loră, își denșe ne masă nistoletele de noante și fe-
linarăle, se întinse ne largăle pată kă tanigerii inkise ce
șmbrăkaș p'reșii kamerei, și așeză snada în lăngăle koan-
seii sale, și, inkredințată kă nă va fi șarșrinsă, de vreme
ce p'zeaa șnă domestikă în kamera d'ntiș, se affendă în-
tr'șnă somnă dășă, ală k'rdăia șgomotă f'kă indată s'z re-
șne largăle ekoă ală k'rtineii. De Măi șforșăia kă șnă a-
devărată ostășă b'trină, și, kiș în așeastă privingă, ș'ară
fi năștă întrece kă însăși reșele Navarrei.

Pe atșnăi, measse oameni, kă șnadele în m'lnă și
kă nășnalii la bră, se strikorară inșetinelă în korridorăle
kare komșnika, printr'o șmă mișă, kă apartamentele
Katerinei, și da, printr'o ală șmă mare, intr'ală lui Enrikă.

Șnăle din așei measse oameni meșea înainte. A-
fară de snada sa șkoasă și de nășnalăle mare kiș șnă
kșușă de v'lnștoare, mai p'rtă iakă și kredinșioasele sale
nistollete atșrnate la șingștoarea sa kă nișce agrafe de
arșintă.

Așestă omă era Mașrevel.

Kind așnșe la șma lui Enrikă se onri.

— Tă ai inkredințată bine kă ș'aș dășă sentinellele
din korridoră? întrebă elă ne așela kare șemșna kă kom-
manda mișka trșnă șșbt ordiniș lui.

— Dekișă șna, alta nă mai este la noșă, reșnșne
lokotenentăle.

— Bine, zisse Mașrevel. Akșm nă remișne ală de-
kișă a ne informa nămai de șnă lăkră, daka așela ne kare'lă
k'zătămă este akăș.

— Dar' bine, zisse lokotenentlăş ongrindă mîna che ardikasse Maşrevel să năş ne klanja şhei; dar' bine, kănitane, aiçi este apartamentlăş reşelăi Navarrei.

— Çine 'çi snəne kă nă é ama? respnse Maşrevel.

Sbirii se şitară şnăş la altăş plini de mirare, şi lokotenentlăş se trasse kă şnăş pasă indărglăş, şi zisse:

— Çe? à onri ne çineva la ora asta, în Lăvră, şi în apartamentlăş reşelăi Navarrei?!

— Çe ai ziche oare, întrebă Maşrevel, kînd içi voiş snəne kă ačela ne kare aveçi să 'lăş onriçi este kiară reşele Navarrei?

— 'Çi aşă ziche, kănitane, kă împreşurarea este grea, şi kă fără şnăş ordină săb-skrisă de kiară mîna reşelăi Karolă IX....

— Çiteşte, zisse Maşrevel.

Şi skouîndă din minteanăş săş ordinăş che 'i imînasse Katerina îlă dete lokotenentlăş.

— Prea bine, respnse ačesta, dară che çiti; akəm nă mai amă che ziche.

— Înşă estî nreçarată?

— Da, şntă.

— Şi voî? adaogă Maşrevel adressîndă-se kătre çei-'alçi çinçi sbirii.

Ačestia se nlekară kă resnektă.

— Askăltai dar', domniloră, che amă să vă şnăş, zisse Maşrevel; eakă kare ne este planăş: dşoi din voî aş să remiăş la şua asta, alçi dşoi la şua antikamerei de dormiăş, şi dşoi vorăş intra kă mine.

— Pe şgmă? zisse lokotenentlăş.

— Askăltai bine asta: ne este ordonnată à onri ne prisonierăş de à kîema, de à striga, şi de à se onşne;

oří ce kǎkare à achestǎi ordinǎ are sǎ se pedenseaskǎ kǎ moarte.

— Aǐdeuǐ, aǐdeuǐ, kǎčí are voe nemǎrǎunitǎ, zisse lokotenentǎlǎ kǎtre ačela d'ntre sbirǐ kare se însemnasse de à 'lǎ însouǐ nentǎ à intra împreună kǎ Maǎrevel în kamera reǎelǎi.

— Da, voe întrǎ toate nemǎrǎunitǎ, respǎnse Maǎrevel.

— Bǐetǎlǎ reǎele Navarreǐ, zisse ȳnǎlǎ din sbirǐ, era skrisǎ kolo sǎsǎ kǎ nǎ trebǎia sǎ skape.

— Şi aǐčí joss, zisse Maǎrevel lǎsǎnd 'mǐ înapoǐ din mǐnile lokotenentǎlǎi ordinǎlǎ Katerineǐ, ne kare 'lǎ nǎse iar' în sǐnǎ.

Maǎrevel bǎgǐ în broaska ȳşei keǐa ce 'ǐ dedesse Katerina, şii, lǎssǎndǎ dǎoi oamenǐ la ȳşa cea de din afarǎ preună se înjellesseserǎ, întrǎ kǎ ȳei-'l-aldǐ natǎ în antikamerǎ.

— A! a! zisse Maǎrevel aszǎndǎ sgomotoasa re-sǎfflare à dormǎndǎlǎi, à kǎrǎia ȳorkȳire se azzea nǐnǎ la dǐnsǎlǎ, se vede kǎ avemǎ sǎ gǎsimǎ aǐčí ȳeea ce kǎȳǎmǎ.

Nǎmaǐ dekǐtǎ Orton, sokotǎndǎ kǎ se întorčea stǎ-nǐnǎ-sǎk akasǎ, merse înaintea sa şii se aflǎ nentǎ în pentǎ kǎ ȳinčí oamenǐ armaǐ kǎriǐ okǎpasserǎ antikamera d'ntǐiǎ.

La vederea ačelǎi kinǎ sinistrǎ, à ačelǎi Maǎrevel ne kare 'lǎ nǎmeaş omoritorǎ alǎ reǎelǎi, kredinčiosǎlǎ servitorǎ se trasse înapoǐ, şii, nǎsǎnd-se înaintea ȳşei à dǎoa, zisse :

— ȳine estǐ? şii ce kaǎuǐ?

— În nǎmele reǎelǎi, zisse Maǎrevel, ȳnde este stǎnǐnǎ-tǎ?

— Stǎnǐnǎ-me?

— Da, reșele Navarrei.

— Reșele Navarrei nu este akasă, zisse Orton, a-
părîndă mai multă dekită ori kînd șua, prin șmare nu
poți intra.

— Astea sîntă preteste mi minciună, zisse Mașre-
vel. Aîde, la o parte!

Béarnezii sîntă nismășii, mi Orton mîrzi ka ză
kîine din mîngii săi, mi, fîră a se șperia, zisse:

— N'ai să intri în kasă, reșele linșete.

Apoi se agîră de șș.

Mașrevel fîkă ză uestă, mi cei patră oameni nu-
indă mîna ne avelă ce se împotriva, îlă smălseră de în-
kădrarea șmei de karea se linisse, mi, kînd elă deskidea
șș ka să strîce Mașrevel îi năse mîna ne băze.

Orton măskă kă țrbare mîna assassinăi, kare 'mi
o trasse kă o strigare 'nășșită, mi isbi kă măciălia șna-
dei sale ne șervitoră în kasă. Orton șovă mi kăză josă
strigîndă: șrîi! șrîi!...

Vocea lăi negi, kăci leuinasse.

Assasinii trekă năse dășă, ne șmă remas-
șeră inkă doi la așeăș a doza șș, mi cei-l'-algi trei
intragă în kamera de dormită, kondășii de Mașrevel.

La lămina lampei de noante, ce ardea ne masă,
văzșă pată.

Tapiceria kărtinei era lăssată.

— O! o! zisse lokotenentă, nu mai șokășete,
mi se pare.

— Aîdeți, ne elă zisse Mașrevel.

La așeăș voce, o strigare așșă, karea șemăna
mai multă kă răpirea ză leă dekită kă akvente omeneșii,
șș de șș kărtină, karea se deskisse de odată kă gene-
ziășne, mi ză omă armată kă o kăirassă mi kă fîntea

koperit̃ k̃s z̃ñs̃ koif̃s̃ din avellea kare ask̃nd̃s̃ kaũs̃l̃s̃ ni-
ñz̃ ling̃z̃ ok̃i, se ivi wez̃ind̃s̃, k̃s̃ d̃soz̃ nistolette in miñz̃
wi k̃s̃ snada ne ɸeñsk̃i.

Mãrevel kĩts̃ z̃r̃i doarg̃ ayeast̃ fig̃r̃z̃ wi k̃s̃no-
sk̃s̃ ne de M̃si, wi indat̃z̃ ĩm̃i sim̃ɸi p̃r̃s̃l̃s̃ f̃k̃kind̃s̃-i-se
m̃ɸiɸisk̃ in kañs̃; se f̃k̃s̃ galbeñs̃ de k̃strem̃rat̃s̃, wi g̃s̃-
ra 'i se im̃ñl̃s̃ de sñm̃z̃; wi, ka k̃ind̃ s'ar̃s̃ si afflat̃z̃ inain-
tea z̃ñs̃i snek̃tr̃s̃, se dete k̃s̃ z̃ñs̃ pas̃s̃ inanõi.

De o dat̃z̃ fig̃ra ɸea armat̃z̃ se sk̃l̃t̃ wi f̃k̃s̃ z̃ñs̃
pas̃s̃ inainte potrivit̃z̃ k̃s̃ avela ɸe f̃k̃ks̃sse Mãrevel in apõi,
ink̃it̃z̃ avela kare era ameniñɸat̃z̃, se p̃r̃ea k̃z̃ gonea, wi a-
vela kare ameniñɸa, sem̃na k̃z̃ f̃ɸea.

— A! t̃l̃ɸar̃z̃le, z̃isse de M̃si k̃s̃ o voce 'nek̃at̃z̃,
vĩi ka s̃z̃ m̃z̃ omor̃i wi ne mine k̃s̃m̃ãi omorit̃z̃ ne tat̃z̃-m̃ẽs̃.

Ñs̃mãi d̃sõi din sb̃iri, adik̃z̃ avela karĩ intrass̃er̃z̃
k̃s̃ Mãrevel in kamera reuel̃z̃i, az̃zir̃z̃ aeste terribile k̃s̃-
vinte; ins̃z̃, in avelam̃ moment̃s̃ kind̃ elle f̃r̃z̃ proñɸũɸa-
te, se int̃ins̃ese wi nistolete d̃rens̃ sure fr̃nt̃ea l̃xi Mãre-
vel. Mãrevel se l̃ss̃s̃ in ɸeñsk̃i in moment̃s̃l̃s̃ kind̃ de
M̃si ĩm̃i p̃nẽa deɸet̃s̃l̃s̃ ne des̃tiñz̃toare sãz̃ nedika koko-
s̃s̃l̃s̃i; arma l̃z̃ fok̃s̃, mi z̃ñs̃l̃s̃ din gardianĩ ɸe stãz̃ la
snatele l̃xi, mi ne kare 'l̃z̃ l̃ss̃s̃ase desk̃is̃z̃ k̃s̃ nlek̃area sa
in jos̃z̃, k̃z̃z̃ lovit̃z̃ in inim̃z̃. In avelam̃ moment̃s̃ res-
p̃ñse wi Mãrevel k̃s̃ o d̃z̃t̃z̃t̃z̃r̃z̃ de nistol̃z̃, ins̃z̃ gloñɸ̃s̃l̃s̃
merse de se t̃r̃ti ne k̃ir̃assa (platõwa) l̃xi de M̃si.

At̃s̃ñɸi de M̃si, aṽt̃ind̃z̃-se wi m̃z̃s̃r̃ind̃z̃ distan-
ɸa k̃s̃ o d̃z̃t̃z̃t̃z̃r̃z̃ à lar̃ɸei sale snade, des̃nik̃z̃ x̃ir̃ka
gardians̃l̃s̃i al̃z̃ d̃sõilea, wi, int̃s̃r̃ñind̃z̃-se sure Mãrevel,
s̃z̃ ink̃z̃er̃z̃ k̃s̃ el̃z̃ la d̃xel̃z̃ k̃s̃ snada.

L̃z̃nt̃a f̃s̃ infrik̃omat̃z̃, dar' sk̃ort̃z̃. La à nat̃ra p̃z̃hire
Mãrevel ĩm̃i sim̃ɸi g̃it̃s̃l̃s̃ p̃z̃r̃ñs̃s̃ de oɸel̃s̃l̃s̃ reɸe; skõa-

o strigare sâgramat, kâz ne suate, mi kâzindâ restârnî mi lamna, karea se stinse.

Îndatâ de Msi, profitindâ de întânereskâ, se renezi kâ kaurîlâ plekatâ sura antikamerz, sprintenâ mi vigrosâ ka zâz eroz d'înr' ai lîi Omerz, trînti josâ ne zâzâ din gardianî, îmbrânçi ne chel-altâ, trekâ ka zâz fâlyerâ n'între sbiriî kariî pâlzeaz la zua din afarâ, rîbdâ dzoz dzâzâri de nistolâ alle kâgora gloançe sgâriarâ pâlgeuî korridorâzî, mi din momentâz avela fâ skâpatâ, kâçi îi maî remâssese înkâ zâz nistolez plînz gata, afarâ de avela spa-dâ karea da astâ-felâ de lovîri infrikoshîtoare.

De Msi stâz zâz momentâ la îndoînrâ gândîndâ-se daka trebâia sâ fâgâ la dzuele d'Alanson, â kâzâia zâz 'i se pâlz kâ se deskîssese, sâz daka trebâia sâ se încerche â eui din Lâvz. Se onri la avelâz din zrmâ pâlgera, se porni iar' la fâgâ, de karea încetasse kîz-va, sâri de odatâ zече trente, ajânse la poartâ kâruî, prononçiâ cello dzoz vorbe de trechere mi se renezi strigîndâ:

— Merçeuî kolo-ssâ znde omorz nentrâ kontzâz reçelâi.

Apoi, profitîndâ de înkremenirea ne karea o revzr-sasserz înkazâz avela vorbe împreçnz kâ bâzâitâzile nistolâtelorz, o rânse la fâgâ mi se perdâ prin strada Koko-uzâzî, fâzâ â priîmi niçi mârkar o sgârietâz.

În momentâz dar' kînd se netreçeaâ toate avela, onrisse Katerina ne kânitânzâz gardei sale zikîndâ-î:

— Remîi aiçi, kâçi amâ sâ mergâ sâ vâzâ eâ singzrâ çeeâ çe se netreçea akolo josâ.

— Însz, doamna mea, reszânse kânitânzâz, perikolâz kare arz nâtea ameninçâ ne Maîestatea Boastrâ mâ îndatoreazâ d' â o înoçi.

— Remîi, domnule, zîsse Katerina kâ zâz tonâ mi

maî porşncitorş dekıtş la întîia oarş, remîl. Reşîi sşntş totş de şna okolişî de o proteşere maî pşternikş dekıtş şpada omeneaskş.

Kşnitanslş remasse.

Aşunşî Katerina lşş o lampş de mînpş, pşse ne pişiorşlş golş nisçe pantşfle de katifea, emi din kamera sa, aşnse în korridorşlş înkş plinş de fşmş, şî merse înainte, nepşssştoare şî reşe ka o şmbrş, kştre apartamentslş reşelşî Navarreî.

Toate reintrasserş în tşcere.

Katerina aşnse la şna intrşrei, pşşî pragşlş, şî maî întîis vşzş în antikamerş ne Orton leşinatş.

— A! a! zisse ea, eakş lakeşlş; fşrş îndoialş, maî înkolo vomş gşşî şî ne ştşmşlş. Dşnpş aşeste vorbe pşşî şî neste pragşlş ašş dşofea.

Akolo dete kş pişiorşlş de şnş kadavrş; şî şî plekş lamna în joşş sş vazş: era aşela din gardianî kşrşia 'i desnikasse de Mşî kapşlş: era de totş mortş.

Trei nasş maî nainte era lokotenentslş, lobitş de şnş glonuş şî gşşîindş ştima sa şfflare.

În fine, înaintea natşlşî şnş omş kş faşa galbenş ka à şnşî mortş, kş şîncele kşrgîndş dîntr'o îndoitş plagş şe 'î pştrşnsese gîtlş, întinzîndş şî mîşnile îşşenenite, se îşčerka sş se ardîce.

Aşestş omş era Maşrebel.

Katerina şimşî prin toate binele şnş fiorş; vşzş pantşlş golş, se şîtş jşrş împrejšrşlş kamerei, şî kşştş în dşwertş, n'între aşestî trei oamenî kşlkagî în şînce, kadavrşlş şe şpera sş vazş ea.

Maşrebel kşnoskş ne Katerina; okîl lşî se şgşîrş întřşnş kîşş şpşmîntştorş, şî şî întinse kştre ea braşlş kş şnş şestş desneratş.

— Ei bine! zisse ea încetinelă, unde este? ce s'a întâmplat? Nenogochisle! 'lă ai fi lăssatŭ noate sŭ skane?

Maşrevel se încerkă se pronunçe kîteva vorbe; dar din vâlna lui emi numai o şşerare nelămărită, bazele 'i se okoliră de o snămă romeatikă, mi 'mi klătină kanăă drentă semnă de nenătingă mi de dăgere.

— Ūi vorbeşte odată! strigă Katerina, vorbeşte! celă năşină ka sŭ 'mi snăă numai o vorbă!

Maşrevel lui arăă plaga (rana), mi skoasse din năă kîteva săşnăi néartikălate, flăă ună effortă kare nă prodăse altă čeva dekăă o xorkăire asnăă, mi lemină..

Katerina se răă atăncă împrejurăă ei: era okolită numai de kadavre mi de mărinză; sîncele şiroăia prin kamereă, mi asăna toate ačestei scene okolea o tăcere de moarte.

Maă adresăă inkă odăă vorba lui Maşrevel, dar făr' a nătea sŭ 'lă deătente: nătră ačeastă oargă, elă stăă nă numai mătă, či neklintăă; din sînceă lui se vedea marginea unei xărtăi; ačeastă era ordinăă arestăirei, săbskrisă de reče. Katerina năse mina ne elă mi 'lă askăse în sînce.

În momentăă ačestă, Katerina aăzi la snătele ei o şşoargă fişiere de nasă ne nărketă; se întărnă, mi văă în ničioare, la şşua kamerei, ne dăcele d'Alanson, ne kare 'lă attrăssese sgomotăă fără voea lui, mi kare se simčea ka rămită de snektakolăă če avea înainte okiloră săi.

— Voă aičă? zisse ea.

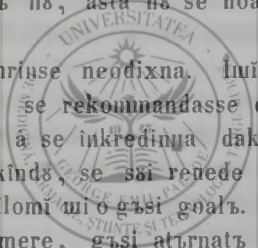
— Da, doamna mea, dar' ce se netreče aičă, Dămnezesle? întrebă dăcele.

— Îtoarče-te akasă, Frančiskă, mi numai dekăă veă afla ce este.

Dăcele d'Alanson nă era în aua mare nedomirire desne čeea če se netrečea prekăm lui inkăndă Katerina.

La cei d'întîis pași ce rezunaseră prin korridoră, elă askltasse. Văzîndă kă intraă oamenii la reșele Navarrei, mi komparîndă ačeastă împrejărare kă vorbele Katerinei, elă gîchise čeeă ce se petreceă, mi se mîșlîșmisse vîzîndă pe ună amikă atîș de nerikolosă, perđstă de o mină mai tare dekîș à sa.

Băgarea lăi de seamă șă nămaî dekîș attrasă de băbșirile de arme, de pașii renezî ai unăi omă șăgîndă, mi vîzuse, în spașilă ce se lămina de kăskăștra unăi de la skargă, perîndă n'întănerekă o mantă romă kareăi era foarte familiară înkîș să n' o kănnaskă îndată.

— De Măi! strigă elă, de Măi la kămnată-meă reșele Navarrei! însă nă, asta nă se poate! să fîr oare D. de la Mol?...

Atănci ilă konșinșe neodîșna. Iuî addăse amînte kă tîpărlă kavalereă 'i se rekommândasse de kătre însășî Margarita, mi, vîndă a se înkredîșna daka era elă ačela pe kare'lă vîzuse trekîndă, se săi reșede la kamera čel-loră đșoi tineri čentilomi mi o gîșî gđată. Dar', îtr'ună unăi ală ačestei kamere, gîșî atărnată famoasa mantă vîșinîă. Bășielile 'i se onrîă: nă făssese la Mol, či de Măi.

Atănci đăčele d'Alanson kă fața palidă, mi tremșrîndă ka nă kămba să se dovedeaskă șgenotăș mi să tră-dea sekretele konșirareă, se renezî snre noarta Lăvrlăi čea mare. Akolo află kă manta romă skăpnasse teafărlă mi nevățmată, annonșîndă kă în Lăvrlă omoraă în kontăș reșelăi.

— S'a greșîț, mărmară đăčele. Kăčî omorăș se fače în kontăș reșinei mară.

Anoî întorkîndă-se iar' snre téatrăș lăntei, gîșî pe Katerina okolîndă ka o ienă n'între morșî.

La ordinslê ce i dedesse mâlkъ-sa, tînrulê dâce întrî în kamera sa, silindъ-se se arate netърbърare шî sьn-nъnere, kь toate ideile tьmьltsoase ce'î tьrbьraш gîndulê.

Katerina, desperatъ unde vьzъ шî aчeastъ nъoъ чег-kare fьrъ isbindъ, kîemъ ne kapitanslê eî de gardъ, nъ-se se ardiče kadavrii, kommandъ ka Mașrevel, kare era nъ-maî vьlneratъ (rъnitъ), sъ se transporte akasъ la dînsulê, шî ordonnъ sъ nъ deștente ne rečele.

— O! bombъni ea reintrîndъ în apartamentъ-î kь kanslê plekatъ snre nentъ, iar' à skьpatъ шî akьm. Mina lъi Dьmnezeș sъ asьnra aчestъi omș. Are se domneaskъ! are se domneaskъ!

Pe șrmъ, fiindъ-kъ deskidea șma kamerei sale, iшî nșse mina ne frъnte шî шî notrivi kînslê kь o zimbire o-biчînsitъ.

— Ce era, doamna mea? întrebаръ toцi чеi de faцъ, afarъ de doamna de Sasъș, karea era prea snъimintatъ inkitъ sъ poatъ fače întrebări.

— Nimikъ, resъnsse Katerina; șnș simnlê sgomotъ шî nimikъ maî mьltъ.

— O! strigъ îndatъ doamna de Sasъș arъtîndъ kь deçetlêș șrmele ne șnde trekъsse Katerina; Maîestatea Boa-strъ zîče kь nъ este nimikъ, шî fie-kare din pasiî seî lassъ kite o șrmъ de sînce ue tanetъ!

XIX.

Noaptea Regilor.

Într'acestea Karol IX imbla la braț kș Enrikș, zrmatș de chei patrș pentilomi ai szi, și prechedatș de dsoi pșrtștori de torșe.

— Kînd essș dîn Lșvrș, zichea bietslș reșe, cherș o plșchere de o potrivș kș așea karea mș konrinde kînd intrș într'o pșdșre frșmoasș, atșnș mai resșflș, trșieskș, și mș simșș liberș.

Enrikș sșrșsse, și zisse :

— Daka este așa, Mașestatea Boastrș s'arș află prea bine la mșnșș meș dîn Bșarnș!

— O da, mi aksm înpellegș nentș che tș ai atșta doringș de à te întșrna akolo; însș, daka așeastș doringș te va domina prea mșltș, Enriot, adaogș Karolș rızîndș, iea'șș bine mșșșrile de ferealș, mi krede kșkș așeasta îșș daș o povșșșire; kșșș maikș-mea Katerina așa de mșltș te îșbeshșe, înkîlș nș noate fache nișș într'șnș kînș fșrș tine.

— Che are sș fakș Mașestatea Boastrș astș searș? zisse Bșarneșșlș, abșttîndș așeastș perikoloasș konvorbjire.

— Amă s'ă te fakă s'ă faci o kănnosçinçă, Enriot; mi apoi s'ă mî s'ă mî tă p'ăgereă ta.

— Sântă la ordiniî Maiestateî Boastre.

— La dreanta, la dreanta! merçemă în strada Bareloră.

Çeî d'ăoî reçî, çrmaçî de eskorta loră, trekăsseră strada zissă à *Sănsăriei*. kînd de odată v'ăzără în s'ăssă lîngă ospelă de Kondé, d'ăoî oameni înv'ăliçî kă nisçe mante lară emîndă ne o çușă sekretă ne karea, çnălă din eî, o înkisse f'ărgă sgomotă.

— O! o! zisse reçeale k'ătre Enrikă, kare, d'ănp obîçeîlă s'ă, se çîta mî elă, dar' f'ărgă à zîçe nimikă; asta merită b'ăgare de seamă.

— Pentră çe o zîçeçî asta, sire? întrebă reçeale Navarreî.

— Nă este pentră çipe, Enriot. Tă estî sikără de nebasta ta, adaogă Karolă kă zîmbire; însă v'ărgă-tă de Kondé nă este preă sikără de à sa, s'ă daka elă se krede sikără, este greșită, s'ă f'ă çă ală drakălă!

— Șî çine v'ă s'ăne, sire, kă açestî domnî aș vîșitată ne doamna de Kondé?

— O presîmjire. Neklîntirea açestoră d'ăoî oameni kariî s'ă nășă la çușă dekînd ne-aș v'ăzără ne noî, mi kari nă se mă miskă din lokă; mi apoi çnă felă de kroială aî mantei çelsî mă mikă din eî... Drage! ară fi kam çîdată.

— Çe?

— Nimikă; 'mî a venită o idé, mi altă nimikă; aîdeçî înaînte.

Șî anăkă drentă s'ăre açeî d'ăoî oameni, kariî, v'ăzîndă kă kă eî aveă à face, f'ăkără, kîçî-va nasî nentă à se dençrta.

— Eî! domniloră, staçî ne lokă, zisse reçeale.

— Oare poʒ ne vorbesce? întrebă o voce kareea fъkъ съ tressarъ ши Karolъ ши kamaradъlъ съ.

— Eї! ce zicї, Enriot! zisse Karolъ, kъnnosчї a-kъm асeastъ voce?

— Sire, zisse Enrikъ, daka fratele vostrъ nъ era la Romella, ашѣ si jъratъ kъ elъ este асela kare a vorbitъ акъm.

— Eї bine! zisse Karolъ, vorba este kъ elъ nъ   de lokъ la Romella, asta este totъ.

— Dar' чine este kъ dїnsъlъ?

— Ши ce tъ nъ kъnnosчї ne tovaroшъlъ lъi?

— Nъ, sire!

— Kъ toate асestea este de o tallїъ їnkїtъ съ nъ se атъсаскъ чїнева. Стъ, акъm аї съ'lъ kъnnosчї. — Eї, n'асzїцїї! въ sасїx, репeтѣ реџеле, че, n'ацї аszїtъ o datъ, mordio?

— Estї пъzїtorъ ka съ ne оnрешїї? zisse чelъ маї 'naltъ din чеї dъoi оamenї skоџїndъ-шї braџъlъ de ne съb mantъ . .

— Zi kъ sъntemъ пъzїtorї, zisse реџеле, ши stajї kind vi se ordonnъ.

Pe зrmъ plekindъ se la зrekїa lъi Enrikъ, и zisse:

— Акъm аї съ vezї volkanъlъ аръukїndъ flakъrї.

— Вої sъntenї ontъ, zisse iar' чelъ маї mare din ачеї dъoi оamenї, аръїndъ-шї nentъ astъ datъ nъ nъmaї bra-џъlъ, чї їnkъ ши figъra; їnsъ kїarъ mi o sъtъ de ацї fi, kъtajї-въ de kalle!

— A! a! dъселе de Gisi, zisse Enrikъ.

— A! възъlъ nostrъ de Lorrena, zisse реџеле, їn чеle de ne зrmъ te арецї чїне estї! че norоцїre!

— Реџеле! strїgъ dъселе.

Kїtъ nentъ чelъ-altъ personnaџїx, иlъ възъrъ la a-

ceste vorbe învâlbîndu-se kă manta sa şii remiîndă nemiskată dăruţ ce mai înfîiş şii deskoneri kapălă din respektă.

— Sire, zisse dăcele de Gisî, veneamă să fakă o vizită kămnată-meî, doamna de Kondé.

— Ama... şii aiî lăată împreună ne şnelă din şentilomiî vostri, cine este?

— Sire, respănse dăcele, Maîestatea Boastră nă'le kănnosăce.

— Агăпчî facemă kănnosăşingă, zisse reşele.

Şii, mergîndă drentă la cea-'l-altă figăru, făkă semnă şnelă din ceî dăoi lakeî de à se anronia kă torşea.

— Pardon, fratele meş! zisse dăcele d'Anjă desfăkîndă-şii manta şii plekîndă-se kă şnelă nekază destălă de răş askănsă.

— A! al tă estî, Enrikă!... Înş nă, asta nă este kă năşingă, şentă greşită... Fratele meş d'Anjă kăm ară fi năşită merşea să vază o altă persoană înainte de à veni să mă vază pe mine. Elă şii bine kă, nentă şingăi familieî reşentă kîşî intră în kapitală, nă este dekîţă nămai o poartă în Parisă: ačeastă poartă este à Lăvşelă.

— Pardonnaşî, sire, zisse dăcele d'Anjă; rogă ne Maîestatea Boastră d'à erta o inkonsekşenşă.

— Ama da! respănse reşele kă şnelă tonă măskătoră, şii ka ce făceaî, frate, la ospelălă de Kondé?

— Ei! ce se fakă, zisse reşele Navarreî kă aerşă săşă celă vikleană, ceea ce zîcea Maîestatea Boastră mai adineaoră.

Апоî, plekîndă-se la şrekîa reşelăî, termină vorba kă şnelă mare şoxotă de risă.

— Ce este, mă rogă? întrebă dăcele de Gisî kă trăşîşă, kăşî mi elă, ka mi toşî ceî-'alşî de la kărte, lăşse obîşelălă de à trata kă destălă asănime ne bîşelă re-

dală din partea reșineî mi din partea kămnateloră melle, să invocămă dreptatea reșelăi snre ă le prekrăma.

— Eî! asta-è akəm! zisse Enrikă, lăssați în pace ne doamnele de Kondé mi de Nevers. Reșele nă se tăr-bărg de soră-sa... mi eă amă konșiență în nevasta mea.

— Ba nă, ba nă, zisse Karolă, eă voiă să 'mi amă inima kărată; însă să ne facemă trebile singări. Trășăra zică kă s'ă onrită în strada Klomă-Persé, așă-è, vere?

— Da, sire.

— Aî nătea să kănnosăi lokălă?

— Da, sire.

— Eî bine! daka este așă, aîdeți akolo; mi, daka va trebăi ă se arde kasa nentă ă așă çine este înășntă, 'i se va da fokă.

Kă asemenea dispozițione, prea nășină assikărgătoare nentă liniștea așelloră desure karăi era vorba, çei măi de kăneteniă senioră ai lămei kristiane anăkară drămălă snre strada Săntă-Antone.

Çei nată nășină ajășneră la strada Klontălă-Gășrită; Karolă, vrindă să 'mi fakă trebile între famillă, dete drămălă çentilomiloră sșitei sate zikindă-le de ă face ori çe voră voi în restălă nopții, dar' de ă se așla ne lăngă Ba-stillă la șeasse ore dimineașă kă dșoi kăi.

În strada Klontălă-Gășrită nă eraă măi măltă de kăță trei kase; kăștarea era, prin șrmare, kă atăș măi lesne, prekăță çelle dșoă din elle nă reșsară niçă dekăm ă deskide; așete kase eraă așellea kare daă, șna snre stada Săntă-Antone, mi çea-'l-altă snre strada reșelăi-Siçilieî.

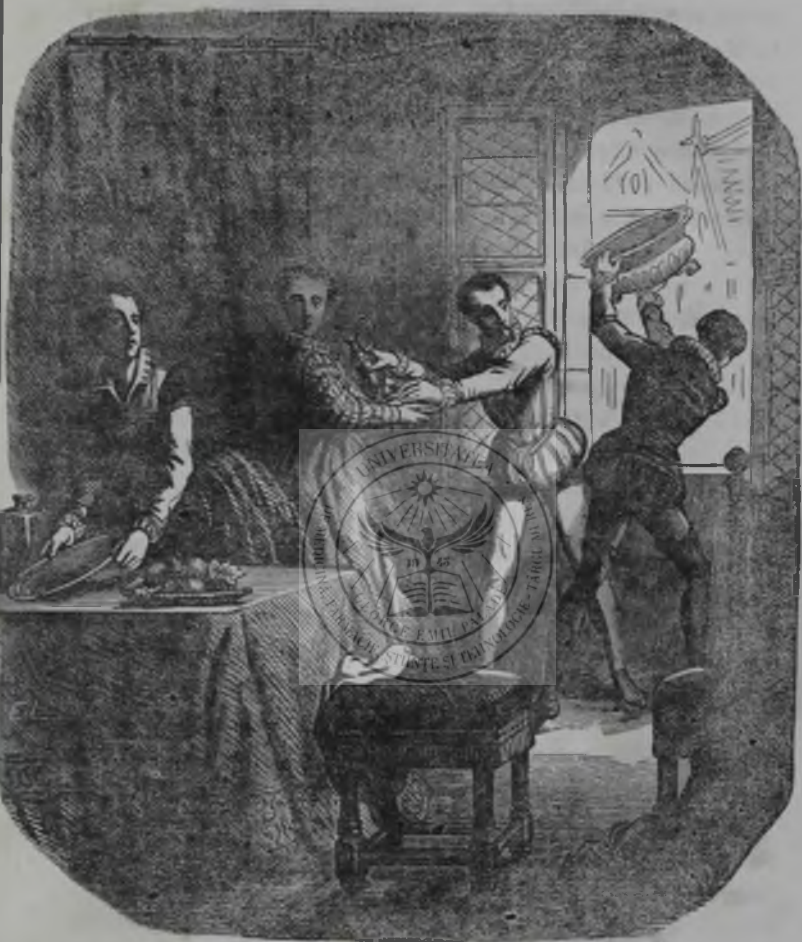
Kăță nentă çea d'ală treilea, fă altă çeva; așeasta era așeaa çe se păzeaa de portarălă neamăș, mi çineva nă se lănea așă lesne de portarălă neamăș. Se părea kă

Parisxl̄ era destinat̄ à da în noantea aceea chelle mai memorabile esemule de fidelitate domestik̄.

K̄ toate ameninçurile D-l̄xi de Gisi în chel̄ mai k̄rat̄ akcent̄ în limba sakson̄, k̄ toat̄ offerirea unei p̄nçii pline de as̄r̄ din partea l̄xi Enrik̄ d'Anj̄, k̄ toat̄ st̄r̄sindu reuel̄xi Karol̄ n̄n̄ de à deklar̄ k̄ era lokotenent̄xl̄ gardei, bravxl̄ ȳerman̄ n̄ ȳin̄ în seam̄ niçi deklararea, niçi offerirea banilor̄, niçi ameninçarea. B̄zînd̄ k̄ st̄r̄virea ȳrma, mi ink̄ într'ȳn̄ kin̄ kare din che în che devenea s̄p̄r̄tor̄, v̄iri p'între dr̄çii de fer̄ ȳra ȳ-nei ark̄eb̄se (arm̄ de fok̄), demonstrare de karea închept̄r̄ à r̄ide trei din chei patr̄ visitori (Enrik̄ de Navarra sta la o parte, ka kind l̄k̄r̄xl̄ acesta era f̄r̄ niçi ȳn̄ interes̄ nentr̄ d̄ns̄xl̄), nentr̄ k̄ arma, nençind̄ à se întoarce mi n̄eziū sā în dats̄ri n'între achi dr̄çii, n̄ n̄tea fi de lok̄ perikoloas̄ dekl̄ n̄mai nentr̄ vre ȳn̄ orb̄ kare ar̄ fi mers̄ à se n̄ne înainte.

B̄zînd̄ k̄ n̄ era k̄ n̄stinḡ niçi à infrikoma niçi à kor̄mpne niçi à înd̄nleka n̄ nortars̄xl̄, d̄chele de Gisi se p̄f̄k̄ k̄ pleak̄ k̄ tovar̄șii s̄i; îns̄ retraçerea n̄ f̄ nentr̄ mult̄ tim̄. La ȳngl̄ stradei S̄nt̄-Antone, d̄chele ȳsi ceea che k̄r̄ta; aceea era ȳna din avelle n̄tre de kare ardika, k̄ trei mi de an̄i mai 'nainte, Ajaks̄ fīxl̄ l̄xi Telamon mi Diomede; o l̄x̄ la smeri, mi se înt̄rn̄ f̄kind̄ semn̄ kamarazilor̄ s̄i de à merçe d̄p̄ el̄. Tokmai în moment̄xl̄ acela, portar̄xl̄, d̄p̄ che v̄z̄se k̄ se dep̄r̄tā achi ne karī el̄ îi sokotea de f̄k̄tor̄i de reelle, mi ink̄idea iar' ȳna f̄r̄ ka s̄ ap̄che s̄ 'mi traḡ la lok̄ dr̄çii. D̄chele de Gisi se folosi de moment̄xl̄ acesta: mi, ka o îns̄ffledit̄ katans̄lt̄*, renezi n̄a-

* Katans̄lt̄a era ȳn̄ instr̄ment̄ k̄ kare chei vek̄i se serv̄eă à as̄n̄r̄i v̄çod̄i mi lanche k̄ mult̄ reneziçione.

Femeile iukazează de lauresscipil.

— Frate-meș! zisse Margarita închetinelă către la Mol.

— Reșele! zisse ačesta închetinelă către Enrietta.

— Reșele! reșele! zisse ačesta către Kokonas, kare trășea o ladă snre fereastră și kare avea de gîndșă estermine pe dășele de Gisi, pe kare, făr de à'le kșnoasče, avea o deosebită nismă.

— Reșele! idî snăș.

Kokonas arșnkă lada, se șită kă șnă aeră snăimintată, și zisse.

— Reșele?

— Da, reșele.

— Dakă é așă, la nișioră.

— Eî! tokmaî akșș aș și nlekată la Mol și Margarita: aîde, vino.

— Pe șnde?

— Bino, kînd idî zikă.

Și Enrietta arșkîndă pe Kokonas de mînt, îl tras-se pe șșă sekretă kareă da în kasa de alțșrea; și, dșpă țe inkisseră șșă dșpă ei, kîte-șî patră fșșiră pe șșă țe resșndea în strada Tizon.

— Oî o! zisse Karolă, mi se pare kă garnisona se dă.

Aștentară kășeva minște, dar' nișă șnă șgomotă n'ajșnse nînt la arșșă inkonjștoriloră.

— Se vede kă nreșteskă vr'o vikleniă, zisse dășele de Gisi.

— Orî zi maî bine kă aș kșnoskșșă voșea fratelăi meș și o tșleskă, zisse dășele d'Anjă.

— Orî și kșș va fi, kată șă treakă n'aișă, zisse Karolă.

— Da, respunse dăcele d'Anjș, dakz kasa nș va avea dșoz porți.

— Bere, zisse reșele, ia mai nșne mīna pe o nīa-
trș, ūi fș ūi lașma chea-'l-altș, kșm ai fșkștș la asta.

Dăcele se gīndi kș era de prisosș à allerga la as-
semenea mizloache, ūi fīndș-kș observasse kș à dșoa șșș
era mai slabș dekitș chea d'īntiș, o șnarse nșmai kș o is-
bire de nișiorș.

— Torșele! torșele! zisse reșele.

Lakeiș se anroniarș. Torșele eraș stinse; aveaș
īnșz asșnrș-le totș che se cerea nentș à le anrīnde. Anrīn-
serș fokș. Karolș IX lșz o torșz ūi pe chea-'l-altș o de-
te dșcelși d'Anjș.

— Dăcele de Gisi merse īnainte kș șpada īn mīnș.

Enrikș fș cheș de pe vrīnș.

Ajșnserș la etajīș de șasș.

Īn salla de mīnkare era masa nșșz, saș mai bine
ardikatș, nentș kș toate proiectilele kīte se arșnkarș de
ne fereastrș se lșsserș de pe masa. Kandelabrele eraș
restșrnate, mobilele arșnkate șna neste alta, ūi toate, kīte
nș eraș de arșīntș, fșkște nraș.

Trekșz īn sallōș. Dar' nișī akolo ka ūi īn chea d'īn
tīș kamerș nș nștrșz gșsi nișī șnș semnș desnre identita-
tea nersoannelorș. Totș che gșsīrș eraș kīteva kșrși greche
ūi latine, ūi kīteva instrūmente de mșsikș.

Kamera de dormitș era īnkș ūi mai mștș. O mī-
kș lampș de noante ardea īnrșnș globș de alabastrș a-
tīrnatș șșș de plafondș, dar' se vedea kș ūi nișī nș intrasse
șineva īn așea kamerș.

— Este ūi altș lokș de eșitș, zisse reșele.

— Asta se poate, zisse dăcele d'Anjș.

— Dar' șnde este? īntrebș dăcele de Gisi.

Къдетаръ neste totă, dar' n'o grăssiră.

— Unde este portarălă? întrebă reșele.

— Ia întreabă-'lă, vere.

— N'o să breă să respnză..

— Asta-e! 'i omă năne zăă fokșoră imprejărălă ni-
cioroloră, zisse reșele riziândă, mi kată să spăi.

Enrikă se zăi kă bioiășne de ne fereastră, mi zisse:

— Nă mai este akolo.

— Cine 'lă a deslegată? întrebă reșele dășele
de Gisi.

— Lăkră drakălă! strigă reșele, iar' n'o să aflămă
nimikă.

— În adevără, zisse Enrikă, akăm vedeci bine, sire,
kă nimikă n'arată ka nevasta mea mi kămnata D. de Gisi
să fi fostă în așeasă kasă.

— Adevărătă? așă este, zisse Karolă, asta nă o
spăne Skrintăra; săntă trei lăkră kare nă lassă zime: nas-
sărea în aeră, neștele în aeră, mi femăa... ba nă, m'amă
greșită, bărbatălă...

— Așă dar', adaogă Enrikă, țe ară fi mai bine
să facemă....

— Da, zisse Karolă, ară fi bine să kăzămă, eș
lovirea țe mi s'a făkăă; tă, d'Anjă, à 'mi șterșe sironolă
de portokale, mi tă, Gisi, à 'mi skoate grășimea de mi-
șterșă.

Și așăpra așestoră vorbe, eșiră făr' à mai lă o-
steneală de à inkide șăa.

Kănd ajănseră în strada Săntă-Antone, reșele zisse
kătre dășele de Gisi.

— Unde merșeci, domnăle?

— Sire, merșemă la Nantăillet, kare ne așteantă

la chină, ne vârg-meș de Loren și ne mine. Voiște să
vîz și Maiestatea Voastră kă noi?

— Nă, vă mîlțimeskă, noi merțemă spre partea op-
nășă. Breții să vă daș ne șnălă din părtătorii de torțe?

— Vă foarte mîlțimimă, sire, resunse iste dăcele
d'Anjă.

— Bine, se teme să nă năiș să'lă șnioneze, șontă
Karolă la șrekia rețelă de Navarra.

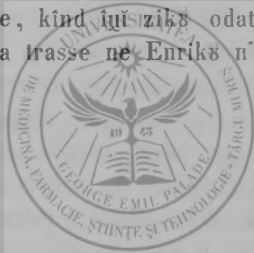
Pe șmă, anăkindă-lă de săb brașă, zisse:

— Aide, vino kă mine, Enriot, astă seargă amă să'ți
daș șnă șnăș.

— Și ce, nă ne întărnămă la Lăvra? întrebă Enrikă.

— Nă, nă, kînd iți șnăiș odată, neînșellegitorăle ce
estă? vino kă mine, kînd iți zikă odată să vîi, vino!

Dăpă ațeeă trasse ne Enrikă pînă strada Jăoffroa-
Lasnier.

XX.

Anagrammă.

În mizlokxlă stradei Jeoffroa-Lasnier se termină strada Garnier-pe-Apă, și la kaxlă stradei Garnier se întindea, la dreanta și la stînga, strada Barreloră.

Akolo făkindă țineva kîntăa năși snre strada Mortelleriei, da, la dreapta, de o kășășă singărită în mizlokxlă xnei grădini înkise înnreșășă kă zidări 'nalte și în kare țineva nătea să între nămai năintr' o noartă tare.

Karolă skoasse o keiă din nozonară, deskisse noarta, karea se kăskă îndată, fiindă înkisă nămai kă limba broascei; pe șmă, lăssîndă să treakă Enrikă și lakeșă țe pînea torgea, înkisse iar' șma.

Nămai o ferestrăiă mikă era lăminată. Karolă o arătă lăi Enrikă șărizîndă.

— Sire, eș nă îngelleğă nimikă din toate avestea, zisse Enrikă.

— Akəm ai să îngelleșăi, Enriot!

Reșele Navarrei se șită la Karolă kă etonnare; voșea și figăra sa, lăsseră o espressione de imblinzire karea

era atîtă de străină karakterslăi fisionomieî sale, inkătă Enrikă nă 'lă mai kənnoscea.

— Enriot, îi zisse reuele, 'mî amă snăssă kă, kind emiamă din Ləvra, parkă emiamă din iadă; iar' kind intră aiçi, intră în paradisă.

— Sire, zisse Enrikă, mă simuă ferice kă Maies-tatea Boastră m'a grăsită demnă de à mă face să fakă împrevnă kă ea kăllatoria cherislăi.

— Kallea îi este kam strimtă, zisse reuele intrindă într'o mikă skargă, dar' asta este ka să nă linseaskă ni-mikă assemplareî ce ai făkstă.

— Şi kare este anuelălă ce năzeşte intrarea E-denslăi vostră, sire?

— O să vezi, respunse Karolă IX. Apoi, făkindă semnă lăi Enrikă de à 'lă şma făr sgomotă, împline întiis o şmă, ne şmă o ală dvoilea; akolo se ougi ne pragă, şi zisse lăi Enrikă

— Привече.

Enrikă se anroniă şi remasse kă okislă auintată ne şnelă din velle mai iukinătoare tabloze din kîte văzesse nînă atşnçi.

Era o femez ka de vr'o ontă-spre-zече dşoz-zechi de anni, dormindă kă kanălă plekată ne marşinea natălăi à şni prşnkă addormită, alle kărdia niçiorşme le şinea în miini anroniate de bşzele sale, în timnă ce lşnglă ei nă-ră blondă, şndà resfirată ka şnă şnopă de firă de aşgă.

Çineva aşă şi zisă kă vedea şnă tabloş de Albană infşuşimindă ne şnta Feçioaş şi ne prşnkălă Iisşs.

— O! sire, zisse reuele Navarreî, çine este a-çeastă inkăntătoare kreátşgă?

— Anuelălă paradisălă meş, Enriot, şingşra şinuş karea mă îşbesçe *nentrs mine*.

Enrik̃ s̃r̃isse.

— Da, nentr̃ mine, zisse Karol̃, k̃ṽi ea m'a
ĩb̃it̃ înainte de a m̃i k̃ eram̃ reċe.

— M̃i dek̃ind m̃i?

— Ei! dek̃ind m̃i, zisse Karol̃ k̃ z̃ñ s̃s̃ñĩñ
kare dovedea k̃ aċeast̃ s̃ĩnċeroas̃ reċĩĩ era ĩm̃poṽr̃g̃-
toare kite o dat̃, dek̃ind o m̃i, tot̃ m̃ mai ĩsb̃ehte;
prin x̃mare j̃dik̃.

Reċele se anronĩ b̃inĩm̃õr̃, m̃i deñsse, ne ĩnflori-
ta fag̃z̃ a tinerẽi femẽi, o s̃r̃g̃tare z̃moar̃ ĩntok̃m̃i ka a z̃-
nẽi albine ne z̃ñ kr̃iñ.

— M̃i k̃ toate astea t̃ñr̃a femẽz̃ se dem̃tent̃.

— Karole! m̃x̃m̃r̃z̃ ea desk̃iz̃ind̃-m̃i ok̃i.

— Bez̃i t̃z̃, zisse reċele k̃t̃re Enrik̃, ea ĩm̃i zi-
ċe Karol̃; reċina ĩm̃i z̃iċe sire.

— O! ñz̃ est̃ s̃ing̃õr̃, reċele mẽz̃, strig̃z̃ j̃s̃na femẽz̃.

— Ñz̃, sk̃m̃na mea Marĩ. Am̃z̃ ṽr̃t̃z̃ s̃z̃ m̃i add̃k̃z̃
ĩnk̃ z̃ñ reċe mai f̃r̃iċit̃ dek̃it̃ mine, nentr̃ k̃
n'are koroanñ, mai nenog̃õit̃ dek̃it̃ mine nentr̃ k̃ n'are
o Marĩ T̃õz̃met.

— Sire, aċesta este reċele Navarrẽi? ĩntreb̃z̃ Maria.

— El̃ ĩns̃m̃i, sk̃m̃na mea. — Bino mai anroape,
Enriot..

Reċele Navarrẽi se anronĩ, Karol̃ il̃z̃ añk̃z̃ de
m̃ina dreant̃, m̃i zisse:

— Ūit̃-te la aċeast̃ m̃iñz̃, Marĩz̃, asta este m̃ina
z̃ñi k̃m̃nat̃z̃ m̃i a z̃ñi amik̃z̃ kred̃inċiõs̃. F̃r̃z̃ aċeast̃
m̃iñz̃, bez̃i t̃z̃...

— Ei ċe! sire?

— Ei bine! f̃r̃z̃ aċeast̃ m̃iñz̃, ast̃z̃i, Marĩz̃, ko-
nill̃z̃z̃ nostr̃z̃ ñz̃ era s̃z̃ mai aib̃z̃ tat̃z̃.

— Pentru k'amă dată drămăle servitorilor nostri. Sire, adaogă Maria adressed-se către reșele Navarrei, veđi uti kă Karolă nă priimemte à se servi dekită năma de mine.

— Asta o krežă, vantr-sen-gril zisse Enrikă.

Bărbăuți trekerg amindșoi în salla de mănăcare, în timnă ce năma, neliniutită și îngrijeată, învălea kă o stoșă groasă pe mikăle Karolă, kare, mălușmită adinkăleși săș somnă de kare 'lă nismăsisse tată-săș, nă se deștentasse.

Maria merse la ei.

— Ce, năma dșoz tallere sântă! zisse reșele.

— Akăm să'mi permitteți, zisse Maria, de à servi pe Maieștăuile Boastre.

— Aide, zisse Karolă, eakă kă'mi addăce nenocire, Enriot.

— Ce felă, sire?

— N'ai azilă?

— Pardon, Karole, pardon, zisse Maria.

— Da, te pardonă. Inșă năne-te kolea lingă mine, între noi amindșoi.

— Mă sșnnăș, zisse Maria.

Pe șimă addăse șnă talleră, șeză între amindșoi reșu și 'i servi.

— Așa é, Enriot, zisse Karolă, kă este bine à avea șnă lokă în lăme șnde să kăteze čineva să bea mi să mănče fără à avea neșoe să'i čerče altăle înainte vinăle și mănăcare?

— Sire, zisse Enrikă șșřizindă și resșnzindă prin șșřisă kă eterna temere à șșřităleși săș, krede kă eș iđi așșșșesăș feričirea măi măltă dekită oři kare alts.

— Tokmaș pentru ačeastă, șșșne mi Mariei, Enriot, kă, ka să răminemă totă ama feričiđi, nă tre-

băiț s'ă se amestecă în politică; nu trebuia s'ă vi'ă la kărte, nu trebuia mai kă seamă s'ă fakă kănnoschin-
ca mămă-meî.

— Regina Katerina își besce în adevăr pe Maiestatea Voastră kă astă-felă de izbire, inkîț ară nstea nismăi orî kare altă izbire, respånse Enrikă, g'ănsindă prin această kodire mizlokălă de à skăna de perikoloasa konfiență à rețelăi.

— Marîț, zisse rețele, iți inf'uzimeză pe znelă din veî mai finî și mai de spirită oamenî din kîi mi s'ă întimplată s'ă kănnoskă. Kîară la kărte, eakă vezî tă, kare nu este năiună lăkră, 'i a infădată pe toți: poate kă nămai eă singră din toți amă strebătătă nu în inima sa și în sniritălă s'ă.

— Sire, zisse Enrikă, imî nară răă kă mărindă prea mătă zna din ačeste dsoă, prekăm fațeți, s'ă șii la indoială de cea-altă.

— Eă nu mărskă nimikă, Enriot, zisse rețele; și afaț de ačeastă, va venî o zi kînd te voră kănnosăce mai bine.

Pe zrmă întărnind-se kătre tinăra feméă, zisse.

— Și tă kă pe lingă toate fațe și nizce anagramme de inkîntată? Ia sune-î s'ă fakă ne à nămelăi tăă, și te inkredințeză kă are s'ă 'i o fakă.

— O! și ce gîndiți kă poate g'ăsi čineva în nămele zneî bîete kopille ka mine? ka ce felă de plăktă ideă poate eșî din ačeastă împreznare de littere kă kare întimplarea à skrisă nămele Marieî Тохмет.

— O! anagramma ačestăi năme, sire, zisse Enrikă, este foarte lesne, și n'amă făktă vre zăă lăkră mare de à o g'ăsi.

— A! a! s'a mi fãkãtã, zisse Karolã. Ai vãzãtã Mariã?

Enrikã skoasse din pozonarãlã minteanãlãisãtblã-
uete ce nãrta asãnãrã'ãlã, rãnse o pãrãinã mi, de desãbtãlã
nãmelãlã,

Mariã Toãmet,

skrisse:

Harmã totã. (fermekã totã).

Pe ãrmã dete foia în mîinile jãnei femeï.

— În adevãrã! strigã ea, dar' asta nã se poate!

— Ce a skosã din elã? întrebã Karolã.

— Sire, eã nã kãtezã à 'lã repeta singãrã.

— Sire, zisse Enrikã, daka în nãmele Mariã Tã-
met, se va skimba I în J, prekãm se obiãinãieshte, va skoate
din litterã în litterã zicerea:

„Je charme tout“. (fermekã totã).

— Adevãratã, strigã Karolã, din litterã în litterã.
Asta voãrã sã fãzã debãsa ta, ãzãzi tã, Mariã? Niãi odãtã
altã debãzã n'a fostã mãi bine meritatã dekãtã asta. Mãlãmeskã,
Enriot. Mariã, sã mi kããmã sã mi o daã skrisã kã dia-
mante.

Çina se terminã; la katedrala Notre-Dame bãtãrã
dãoã ore.

— Akãm, zisse Karolã kãtre Maria, drentã resul-
tire à komplimentãlã ce 'ãi a fãkãtã, sã 'i daã mi tã ãnã
jeuã ãnde sã poãtã dormi nãnã mîine dimineãuã; nãmã
kam denãrtãmorã de noi, nentãrã kã xorkãeshhte de te ãea
groãzã. Apoi, de se va ãntãmpla sã te skolã tã ãnãntea
mea, sã mã deãtenãã, nentãrã kã la ãeasse ore de dimi-
neãuã katã sã fimã la Bastilla. Noante bãnã, Enriot. A-
ãeazã-te kãm ããi ãlãche. ãnsã, adaogã elã anãoniãdã-se de
reãele Navãrãei mi nããndã-ã mîina ne ãmerã, te konjãrã, ne

viața ta, Enrikș! ne viața ta, azî, sș nș eșî de aîcî fșrș mine, maî kș seamș snre à te întarna la Lșvrș.

Enrikș bșnșisse prea mșlte lșkrșrî din ceea ce nș nștș sș încelleagș inkîtș sș se abattș de o assemenea rekommandare.

Karolș .IX intrș în kamera sa, șî Enrikș, asprșlș mșnteanș, se amezș ne jeyș, șnde adoberi neste pșșîngș mșșrșrile de apșrare ce lșasse kșmnatș-sșș de à lș depșrta de dînsșlș.

Adșoa zi, în revșrsatșlș ziorilorș, Enrikș fș deștentatș de Karolș. Fiîndș-kș elș remșssese îmbrșkatș kșm se afla, toaleta nș'î fș așa lșngș. Reșele era ferîce șî veselș nrekșm çineva nș'lș vedea niçî odatș la Lșvrș. Orele ce petrechea în acea kșșagș din strada Barrelorș eraș o-rele sale chelle senine.

Amîndșoi trekrș țarș prin kamera de dormîtș. Tî-nșra femelș dormea inkș în natsșlș ei; konîllșlș dormea în leagșnșlș sșș. Amîndșoi dormeaș kș șrșșlșlș ne bșze.

Karolș se sîtș la dînmî șnș momentș kș o blînde-șș nemșșînitș. Apoi, întarnîndș-se snre reșele Navarreî:

— Enriot, îî zîsse, de se va întîmpla sș afli vre o datș ce serbîçîș 'șî amș fșkștș eș azî-noante, șî mie șî se va întîmpla vre o nenorçîre, sș'șî addșșî aminte de acesș nșșkș che doarme akșm în acesș leagșnș.

Pe șrșmș, sșrștîndș-î p'amîndșoi ne frșnte, fșrș à maî da lșî Enrikș timnșlș de à 'lș întreba, le zîsse:

— Adio, anșelîî meî!

Șî Eșî.

Enrikș merse dșnș elș plînș de gîndșrî.

Lîngș Bastilla îî aștentăș kaiî ne kariî îî çineăș șentîlomîî kșrora le dedesse Karolș vorbș de întîlnire. Karolș fșkș semnș lșî Enrikș d'á inkșleka, ne șrșmș se a-

rânkă și elă ne mea, emi ne noarta Arbaletei, și merse în lăngălă Băleardeloră esteriore.

— Unde merțemă? întrebă Enrikă.

— Merțemă, respunse Karolă, să vedemă daka dăcele d'Anjă s'a întărnătă nămaî pentră doamna de Kondé, și daka în ațeastă inimă à lăi este atita ambigione kătă și amoră, lăkră de kare sântă foarte la îndoiălă.

Enrikă nă îngellețea nimikă din ațeastă esplikare: merse dănlă Karolă fără à zice nimikă.

Ajăngindă la Baltă, și fiindă-kă dănlă ămbra ingrădiriloră țineva deosibeă totă țe se nămeă ne atănci fobărgălă sântă Lărent, Karolă arătă lăi Enrikă, n'între țenșia brămă á dimineței, nisțe oamenī învălăițū kă manțe maī și în kașă kă kățălă de blană, kariī merțeaș kă-lăi înaintea țnei trășări greș inkărkate. Prekătă înaintăș, ațestī oamenī lăă o formă maī lămărită, și țineva nălea să vază kălare kă și dănuī, și konvorbindă kă țelă maī mare d'între ei, și ală omă îmbrăkată kă o manță lăngă brănlă și în kașă kă o nălă dănlă fasonălă franțeză.

— A! a! zisse Karolă sărizindă, asta o bănlămă șă.

— Ei! sire, zisse Enrikă, fără à mă greșī, kăvalerălă kă manța brănlă este dățele d'Anjă.

— Elă însă'șī zisse Karolă IX, maī feremțe-țe năcină, Enriot, amă dori să nă ne vază.

— Dar' oare, întrebă Enrikă, oamenī ței kă manțe săre și kă kățălă de blană, ține se fără? și în trășăra ațeeă, kă țe lăkră să fără?

— Oamenī ațeia, zisse Karolă, sântă ambassadoriī polonezi, și în trășăra ațeeă este o koroannă. — Akșm, adaoțī elă năindă-șī kălălă la treapătă și anșkindă iar' drămălă țhei Temnlălăi, aīdețū, Enriot, amă vărătă totă țe breamă să vără.

XXI.

Înturnarea în Luvru.

Kind își înkinxi Katerina¹⁷ k̄ se terminasserḡ toate în kamera rețelxi Navarrei, k̄ soldații ceî morți se l̄as-serḡ de akolo, k̄ Maureel se transportasse akas̄ la dîn-sălx̄, mi k̄ tanetele se k̄r̄țdisserḡ de sinșe, dete dr̄mălx̄ femeilorș sale, nentr̄ k̄ era anroane de mezl̄x̄ nonșii, mi se încherk̄ s̄ addoarm̄. Înș s̄ḡd̄it̄ra f̄ssese prea viiș mi amegirea prea tare. Acests Enrikș detestatș, kare sk̄na totș de zna k̄r̄selorș sale obișnșitș mortale, se p̄-rea protepeatș de o p̄tere nevisibilș, pe karea Katerina st̄r̄ia d'ă o nșmi *intimnlare*, de mi în f̄nd̄lx̄ inimeî sale o voce îi zicea k̄ adev̄ratlx̄ nșme alș așestei p̄terî era *destinslx̄*. Așeastș idêș, k̄ s̄gomotlx̄ așestei nșoe încherk̄r̄i (resn̄indindș-se în întrș mi afarș de L̄brș), aveas̄ înkre-dingeze mi mai m̄ltș pe Enrikș mi pe șgenogii, o add-șea la desnerare, mi dak̄ în momentlx̄ așela, intimnla-rea așea, împotriva k̄ria ea se l̄nta atitș de nenorocitș, 'i arș fi arșnkats̄ în miini pe inemiklx̄ ei, nș este nișî o indoialș k̄ ea arș fi z̄d̄r̄nicitș așeastș fatalitate atitș de

favorabil ̄ reuel̄si Navarrei, k̄ mik̄sl̄ eī p̄m̄nal̄s̄ florentin̄s̄ ne kare 'l̄s̄ n̄rta tot̄s̄ de x̄na la br̄isl̄s̄ eī.

Orele non̄iī, kare im̄bl̄s̄ at̄īs̄ de in̄cet̄s̄ nent̄s̄ a-
chela kare auteant̄ ūi veḡiaz̄, ačeste ore s̄s̄nās̄ x̄na d̄n̄p̄
alta, ūi Katerina n̄ 'ūi n̄stea ink̄ide okiī ka s̄b̄ doarm̄s̄,
Gind̄sl̄s̄ eī se nrididi de o m̄sl̄gime de prōīekte n̄s̄oī in̄ k̄r-
s̄sl̄s̄ ačestor̄s̄ ore nont̄sr̄ne. In̄ fine, kind se rev̄r̄s̄t̄ de
ziōs̄ se sk̄sl̄, se im̄br̄k̄k̄ sinḡx̄r̄ ūi se indrent̄s̄ s̄ure a-
partament̄sl̄s̄ l̄s̄i Karol̄s̄ IX.

Sentinellele, kare se obīv̄n̄s̄is̄s̄er̄s̄ ā o vedea mer-
gind̄s̄ la reuele in̄ or̄i 4e or̄s̄ ā zillei ūi ā non̄iī, o l̄s̄-
sar̄s̄ s̄b̄ treak̄. Prin x̄rmare trek̄s̄ antikamera ūi aj̄n̄se
la kabinet̄sl̄s̄ de arme. In̄s̄ akolo ḡr̄si ne n̄strīga l̄s̄i Ka-
rol̄s̄ vegind̄s̄.

— Fīs̄-mēs̄, 4e fā4e? zisse reuina mare.

— Doamna mea, a dat̄s̄ ordin̄s̄ ka nimeni s̄b̄ n̄ in-
tre in̄ kamera sa in̄ainte de ont̄s̄ ore, ūi ak̄m̄ ink̄s̄ n̄
s̄nt̄s̄ ont̄s̄ ore.

— Ačest̄s̄ ordin̄s̄ n̄ este nent̄s̄ mine, n̄strīḡ.

— Este nent̄s̄ tot̄i fīr̄s̄ osebire, doamna mea.

Katerina s̄r̄s̄is̄se.

— Ēs̄ k̄n̄nosk̄s̄ n̄rea bine, doamna mea, renet̄s̄
n̄strīga, k̄s̄ nimeni aī4i n̄ se poate opp̄s̄ne Māiestatei
Boastre; ūi tokmaī nent̄s̄ ačeea o voīs̄ r̄ḡa k̄s̄ x̄milinḡs̄
s̄b̄ dea ask̄ltare r̄ḡv̄4is̄neī x̄neī b̄iete femeī ūi ā n̄ mer-
4e maī in̄ainte.

— N̄strīḡs̄, kat̄s̄ s̄b̄ vorbesk̄s̄ fīs̄l̄s̄i mēs̄.

— Doamna mea, resp̄n̄se n̄strīga, ēs̄ n̄ po4is̄ des-
k̄ide x̄ma, dek̄it̄s̄ n̄s̄maī dak̄s̄ Māiestatea Boastr̄s̄ im̄i va
ordonna formal̄s̄.

— Desk̄ide, n̄strīḡs̄, zisse Katerina, i4i ordonn̄s̄.

Az̄zind̄s̄ ačeast̄s̄ voce maī respektat̄s̄ ūi maī k̄s̄

seamă mai multă redstată în Lăvră kiară mi dekîlă à lăi Karolă însămî, nstriya dete keiea în mîna Katerinei, însă Katerina n'avea nevoe de dînsa: ea skoasse din sînă o altă keiă kă karea deskidea şua fiisliă săă, mi săbt à kăria reneđe învîrtire şua se deskisse îndată.

Kamera era goală, natslă lăi Karolă era neatinşă, mi ogarălă săă Akteon, se skălă de pe niellea de şrsă şnde era kăkată la noalele natsliă, mi merse să lingă frămoaşa mînă ka de fildiuş à Katerinei.

— A! ce a emiă? zisse Katerina întnekîndă-şî sprînceana. Aşa dar' ilă vois aştenta.

Pe şrmă merse de şeză, tăkătă mi foarte nosomorită adînciă ne gîndări, la fereastra karea da în kărtea Lăvrăliă mi de şnde se vedea intrarea prinăipală în kărte.

Katerina sta akolo de dşoz ore, nalidă mi nemiskată ka o stată de marmoră, kind de odată văză intrîndă în Lăvră, o trăpă de kălpări în frîntea kăgora kănoskă pe fiis-săă Karolă mi pe Enrikă ală Navarrei.

Atănci ea priăenş totă. Priăenş kă Karolă în lokă de à se disnăta kă dînsa săşura areştrei kămnatăliă săă Enrikă, ilă lăasse kă dînsăliă şî kă kînsăliă ačesta ilă skăpasse.

— Orbă, orbă, orbă! morgăi ea încetinelă; mi aştenta.

Nă trekă o minăş mi se aşziră naşî în kamera de alăşrea, kare ačeastă kameră era kabinetăliă de arme.

— Akăm, sire, zîăea Enrikă, dşnă ce amă reveniă în Lăvră, şnşne-mi nentă ce m'ai skosă aseară şî kare este serăiăliă če'mi ai făkătă?

— Ba nă, ba nă, Enriot, resnăşse Karolă rizîndă. Ba veni vre o zi ka să aşi odată: nentă de okamdată este şnă misteră. Aşlă nămaş kă, nentă akăm, dşnă toate semne-

le, am8 s7 rabd8 nent8 tine o foarte asng7 disp8t7 k8 maik7-mea.

Termin8nd8 aces-te vorbe, Karol8 ardik7 tanigieria 8hei mi se afl7 fau7 in fau7 k8 Katerina.

La snatele l8i se vedea d8 asigura 8m788l8i s78 fa-
ca l8i Enrik8 palid7 mi neliniuit8.

— A! aic7 est7, doamna mea? zisse Karol8 inkr8n-
t8nd8-’mi spr8nceana.

— Da, fi8l8 me8, zisse Katerina. Am8 s7’u7 vorbesk8.

— Mie?

— Da, n8ma7 uie sing8r8.

— Aideu7, aideu7, zisse Karol8 int8rn8nd8-se snre
k8mnat8-s78, de vreme ce n8 era mizlok8 de à sk8pa,
kit8 mai k8rind atit8 mai bine.

— B7 lass8, zisse Enrik8.

— Da, da, lass8-ne, resn8se Karol8, mi fiind8
k8 ak8m est7 katolik8, Enriot, d8-t8 de’u7 ask8lt7 lit8r-
u7ia, k8c7 e8 eak8 remi8 s7 ask8lt8 predika.

Enrik8 sal7t7 mi emi.

Karol8 an8k7 inainte intreb8rile ce avea s7’7 a-
dresse maik7-sa.

— Ei ce! doamna mea, zisse el8 incherkind8-se à
intoarce l8kr8l8 in gl8m7; — Ce D8mneze8! m’ast8n7u7 aic7
ka s7 m7 cheru7, n8 è ama? E8 am8 f7k8t8 de à’u7 remi-
nea jos8 indenlinirea mik8l8i proikt8 ce ’u7 a7 kroit8, in-
tr’8n8 kin8 nerelepios8! In87 ce drak8! k8m n8team8 e8 s7
lass8 de à se l8a mi à se inkide la Bastillia 8n8 om8 kare,
k8 n8uin8 mai inainte im7 sk8passe viau7? Tot8 de odat7
in87 n8 voiam8 ni7 k8 d8mniata s7 m7 chert8, nent8 k8
e8 s8nt8 fi8 b8n8. Mi ne ling7 aces-tea, adaog7 el8 nrea
inchetinel8, b8n8l8 D8mneze8 pedensehte ne konii kari7 se
chert8 k8 maika lor8, la kare aces-tea poate servi d8 esem-

niș frate-meș Franckisk II. Așa dar', mamă, pardonnă-
mă din toată inima mi apoi m'rtărisește mi singură kă
glăma a fostă bșnă.

— Sire, zisse Katerina, Maiestatea Voastră este
grehită; aiți nș este vorba de glămă.

— Ba așa, așa; mi în chelle de ne șrmă kată sș
o priveshă mi dșmniata de glămă, saș într'altă kină, sș fiș
eș ală drakșlă!

— Sire, eș vș snșix kă prin greșeala voastră aș
fșkștă sș nș isbșteaskă șnș planș întregș kare avea sș ne
dșkă la o deskoperire foarte însemnștoare.

— Eak' așa! șnș planș.... Če! nș kșmva dșm-
niata, mamă, te țrbșră de neisbștirea șnș planș? dșmniata
poș face alte dșoș-zechă, mi la așelăea, eakă, če vreș! iș
promittă a te așta.

— Akșm, kiara sș nș mi așșă, este prea țrbșră, fșkșlă
meș; nentș kă elă a țbată de nente, mi are sș se fe-
reaskă.

— Ia sș vedemă în șkșrtă, mamă, zisse reșele, ka
če aș kontra lăi Enriot; ia sș venimă la skonșlă dșmitale
fșră okolșră.

— Așș kontra lăi, kă konsniră.

— Bine, asta o 'nșellegș prea bine, nentș kă a-
sta este eterna dșmitale akșsare; dar' oare nș konsniră
toș mai mșltă saș mai nșșinș în așeastă frșmoaș residenș
reșeaskă če se nșmemeș Lșvră?

— Așa este, insș elă konsniră mai mșltă dekștă
oș kare altă, mi este kă aștă mai perikolosă nrekștă nșlă
bșnșiesče nimenă.

— Bșzșt'-aș, Lorenșinșlă! zisse Karolă.

— Askșltă, zisse Katerina nosomorindș-se la așestă
nșme kare 'i addșșea aminte de șna din chelle mai sșnșe-

Lesbels la anals 1572.

roase katastrofe alle istoriei florentine; askăltă, este ună mizlokă de à 'mî dovedi kă n'amă drentă.

— Kare este ačestă mizlokă, mamă?

— Întreabă pe Enrikă čine era astă noapte în kamera lăi?

— În kamera lăi?... astă noapte!

— Da... mi dak'ăi va spăne....

— Ei če?

— Ei če! atănci sântă mi eă gata de à mărtărisi kă eramă greșită.

— Dar' însă daka va fi fostă vre o femă, atănci nă nătemă pretinde...

— Femă?...

— Da.

— O femă, fătă meă, karea a ăcisă dăol din gardianită mi karea a vănerată (gănită) de moarte, kăm se vede, pe D. de Mașrevel.

— O! o! zisse rețele, asta este kam seriosă. Če, s'a vărsată sînce?

— Trei inși aă remasă lănci la nămintă.

— Dar' ačela kare 'i a adăssă în starea ačea?

— A skăpată teafăă mi nevămată.

— Pre-leăea mea! zisse Karolă, vitează a fostă, mi aī kăvintă, mamă; kăă s'ăă kănoskă mi eă.

— Ei eakă, eă iăi spăă mai din ainte, kă n'ai să afli čine era, čelă năđină prin Enrikă.

— Dar' prin dămnăata, mamă; ačestă omă n'a fi făđită nămai așă făăă kă să nă lasse vre ună semnă oarekare, făăă kă să nă fi lăată čineva seama la vre ună din ăănele če nărtă pe dănsăă?

— Nă 'i s'a năstăă vedea mai măltă dekăă manta vășinăă foarte elegantă în karea era învăđită.

— A! a! o mantă vișinie! zisse Karolă; eă nă kənnoskă dekită nămaī ŝna la kărte mi karea este îndestălă de remarkabilă inkită să battă ama de măltă la oki.

— Tokmaī ațee zisse Katerina.

— Eī bine? întrebă Karolă.

— Eī bine! zisse Katerina, așteantă-mă aici, fătălă meă, ka să mergă să allă daka 'mī aă esekătată ordini.

Katerina emi mi Karolă remasse singură; se nreimblă în șesă mi în josă foarte distrată, șăerindă șnă kintă de vînztoare, kă o mînz în sînă mi kă țeă-'l-altă atîrnată, ne karea 'i o lințea șnă ogară de kite ori sta de se onrea.

Iar' kită nentă Enrikă, elă emisse de la kənnatșă foarte neliniștită, mi, în lokă de a merțe drentă în korridorăș običîșită, elă anăkasse ne skărișoara țeă ankənză, despre karea s'a vorbită mai de mălte ori pînză akəm mi karea kondănea la etajășlă ală doilea. Însă abia se șkasse ka la vre o pată trence, mi, kînd să fakă întîia kotitșă ne skară, zări o șmbră. Nămaī dekită se onri mi 'mī năse mîna ne nănnală; dar' îndată kənnoskă ne o femă; mi o voce inkîntătoare ală kăria șnăș îl era prea familieră, îi zisse anăkîndă-'lă de mînz:

— Fiț lădată domnășlă, sire, kă te vază teafășă mi nesăpărată; kăci amă fostă nrea măltă îngrijeată nentă vol; se vede însă kă Dășnezeă 'mī a imnlinită rəgăvîșnea.

— Și țe s'a întîmlată? zisse Enrikă.

— Beī afla kînd te veī întărna a kasă. Să nă fi de lokă îngrijeată nentă Orton, kăci 'lă amă lătată eă în grijea mea.

Și apoi, ațea jșnă femă se nogorî rene de okolîndă ne Enrikă ka kəm 'lă ară fi întălnită din întămlare ne ațea skară.

— Eakъ хнѣ lъkrъ чїдатъ, шї zisse Enrikъ singъ; че сѣ se fi intimlatъ? — Че сѣ fi пѣитъ Orton?

Aceastъ intrebare, din nenorocire, нѣ se пѣтѣ азї de doamna de Сахвѣ, nentrъ кѣ ea se denъртasse akъm bi-nimorъ de Enrikъ.

Peste пѣгїнѣ Enrikъ маї вѣзѣ ivindъ-se in канѣлѣ skъreї o altъ хмбрѣ; insъ асееа era хмбра хнѣї бърбатѣ.

— Тѣчере! zisse ачелѣ omъ.

— A! a! dъmnїata estї, Franчiskъ!

— Nѣ mъ kїema ne пѣme.

— Че s'a intimlatъ?

— Ытоарче-te akasъ la tine шї веї афа; ne хгмъ strikoаръ-te in korridorъ, хїтъ-te bine in toate пѣргїle ka сѣ vezї daka нѣ te пїндеште чїнева, шї апої intrъ la mine, кѣчї еѣ амѣ сѣ lassъ хша нѣмаї плекатъ.

Шї дѣпъ че zisse асееа vorbe se пердѣ assemenea ne skаръ, ka ачелле fantome kare se афндѣ la театрѣ intr'o deskїzїtoare sъbterranъ.

— Bantr-sen-gri! mъrmъrї. Bearnessѣ, enigma se цїne langъ; fiindъ insъ кѣ гїчїrea eї este akasъ la mine, ѣа сѣ mergъ akolo шї se vedemъ маї de anroape.

Кѣ toate асееа Enrikъ нѣшї хгмъ kallea фѣрѣ тѣрѣгаре; елѣ абеа simцїbїlїtate, асеестъ sъnerstїgїone а jъneгїї. Toate se resfrїnцeаѣ in асестѣ sъffletъ кѣ sъrfаца ka o oglїndъ, mi toate kїte азѣа ѣї презїчeаѣ o nenorocїre.

Ыn чelle din хгмъ аjъnse la хша anartamentъlѣї sѣѣ шї askъltъ; нѣ se азѣа нїчї чelѣ маї mїkъ sgomotъ. Кѣtre асееа, de vreme че Karlotta ѣї zissese de а se intoарче akasъ la dїnsѣлѣ, era vederatъ кѣ n'abea сѣ se teamъ de nїmїkъ їntъrnїndъ-se. Ышї okoli antikamera кѣ o reneде arъnkъtъrъ de okї, шї o вѣзѣ кѣ era solitarїѣ (sin-

găratik); nimikă însă nu' arăta încă ca ce lăcră se se fi petrecută în apartamentul se.

— În adevăr, zisse el, Orton nu este aici.

Pe urmă trece în ală doilea cameră.

Acolo, 'i se esnikară toate.

Kă toate kăantitatea de apă ce vărassera pe jos, paretelă era încă nlină de nete romeativă; ună mobilă era frintă, tapițeria patelă era krestată de dărtări de spaț, o oglindă de Benesia spartă de ună glonț, mi infrikoștoarea vedea a ună semnă de o mină însășerată karea se rezimasse de părete, spașea îndestelă kă așea kameră ce sta măt în momentelă așea vărăsse mai 'nainte o lăntă de moarte în sînălă ei.

Enrikă adună kă o kărtelă șperioasă toate așete felșrite amănunte, mi puse mină pe frunte, karea era șmedă de șdoare, mi mărșă înșetinelă:

— A! akăm înșelșș șervitșelă ce 'mi a făktă reșele; aș venitș aici kăș mă omoare. — Și.... — A!... — de Mși! ce aș făktă kă de Mși? ikolouș! 'lă oră fi omoritș!

Pe urmă, plină de nerăbdare de a așta pșoștăș pșekăm era mi dășele d'Alanson de a 'i le spașe, Enrikă, dăș ce arăktă o știmă kăștăștră tristă așșra obșekteloră de p'șmreșșelă se, se reșezi așară din kameră, așșse în korridoră, se inkredinș kă era de totă șingșră, mi, dăș ce înșinș șma întrekăskată pe karea o reinkisse dăș dășșelă kă mătă griș, se reșezi în apartamentelă dășelă d'Alanson.

Dășele 'lă așșenta în kamera d'ıntiș, mi kăm ilă vără 'lă apăktă kă viotșșne de mină, mi nșindă-ș ună deșetă la gșră, ilă trasse dăș elă într'ună kabinetă miă în formă de țrășleș, kă totăș isolată, mi prin șrmare ferită,

prin denunțarea sa, de totă felă de spionare. Akolo îi zisse :

— A! frumioare, ce noante fioroasă!

— Ia spune 'mi ce s'a petrecut? întrebă Enrikă.

— Aă vrădă să te oprească.

— Pe mine?

— Da, da, pe dămnăta.

— Și pentru care lucră?

— Asta n'o știă, dar' unde era!

— Ierî seară m'a lăsată rețele ca să mă preîmbale prin oraș.

— Dacă é așa se îngellece kă utia mi elă, zisse dăcele d'Alanson. Dar' însă, de vreme ce nă era în s'ui akasă, cine era akolo?

— Și ce, era cineva akasă la mine? întrebă Enrikă ka kăm n'ară fi știută.

— Da, era ună omă. Eă îndată ce azăis sgomotă, amă alergată spre a'ui da ajstoră; dar' era prea țărziă.

— Ce, se prinsese omăă avela? întrebă Enrikă kă multă strimțorare săflească.

— Ba nă, respânse d'Alanson, ci făpisse dăpă ce vânerasse mai întăis de moarte pe Maărevel mi omorisse dăoi gardiană.

— A! brave de Măi! strigă Enrikă.

— Ba să zikă dar' kă de Măi a fostă? zisse kă nepenziăne dăcele.

Enrikă vâz kă făcuse o greșeală. Pe șrmă zisse:

— Celă puțină așa 'mi înkinăieskă, pentru kă 'i dedesemă vorbă de întâlnire spre à mă îngellece kă dănsă de făga dămitale, mi a'ă spune kă'ui konchedassemă (lăssasemă) toate drentările melle asăpra tronăă Navarreă.

Elă fugise dăns ce vâlnocrase mai înllă de moarte ne Mađrevel mi omorlăe dăol gardianl.

— Атэчї, дакъ s'a аflatъ лѣкрѣлѣ, zisse d'Alanson ینگزلbenindъ-se, sъntemъ nerdъmї.

— Да, nentръ къ Маѣrevel are съ snѣлъ.

— Маѣrevel a прїїmitъ o lovitrъ de snadъ ینگїтъ шї еѣ амъ аflatъ кїаръ de la xirъrgъlъ kare'lъ a кѣxtatъ, къ аѣ съ treakъ маї bine de ontъ zille фѣръ ka съ poatъ съ pronъncе nїчї mъkar o vorbъ.

— Ontъ zille! маї msltъ dekїtъ trebълъ lъї de Mъї snre à se nъne ینگскрїtate, zisse Enrikъ.

— Afarъ de асeasta, adaogъ d'Alanson, noate съ fi fostъ шї altъlъ, iar' nъ kїаръ de Mъї.

— Krezї? zisse Enrikъ.

— Да, nentръ къ omъlъ асела a dispъrъtъ nреa re-nede шї nъ 'ї s'a vъzъtъ altъ чева dekїtъ nъmaї manta sa чеa vїшїnїлъ.

— ینگadevъrъ, zisse Enrikъ, o mantъ vїшїnїлъ este bъnlъ nentръ знъ kavaleramъ kokecелъ iar' nъ nentръ знъ soldatъ. Krezъ къ nїчї o datъ nъ vorъ sъsneкта (bъnlъ) ne de Mъї sъbt o mantъ vїшїnїлъ.

— Nъ. Kind arъ fi съ sъsneкте ne чїнева, zisse d'Alanson, arъ sъsneкта. . .

Шї se onri.

— Arъ sъsneкта маї lesne ne D. de la Mol, zisse Enrikъ.

— Fireште, nentръ къ kїаръ еѣ ings'mї kare амъ vъzъtъ ne omъlъ асела, m'amъ ینگdoitъ de o kamdatъ.

— Tъ аї ینگdoitъ! ینگadevъrъ, noate съ fi fostъ D. de la Mol.

— Шї че, nъ mtїzъ elъ nimikъ? ینگtrebъ d'Alanson.

— De totъ nimikъ, zisse Enrikъ; чelъ nъgїnъ nimikъ ama de ینگsemъrъtъrъ.

— Frate, zisse dăcele, akăm krežž kă totă din adinsăle kă elă era.

— Drage! zisse Enrikă, daka este elă, are să adăkă mare nenlăcere reșineî, karea se interessă de dinsăle.

— Ce zică? se interessă! întrebă dăcele d'Alanson inkremenită.

— Negremită; nă'ui adăchî aminte, Françiskă, kă soră-ta ui 'lă a rekomandată.

— Da, ama este, zisse dăcele kă o voce îngînată; nentă ațeeă amă vrea ūi eă să o mălămeskă, ūi dovadă kă ațeeă țe zikă este adevertă, este kă, temîndă-mă ka nă kămba să'lă kompromitte manta lă țea vîșiniă, m'amă săită la dinsăle ūi 'lă amă adășă la mine.

— O! o! zisse Enrikă, eakă ūnă lăkră făkă kă îndoită încellenține; ūi akăm, nă nămaî kă m'amă prinde, ți inkă amă ūi jăra kă era elă.

— Ūi înainteă jădekăui? întrebă Françiskă.

— Pre lepeă mea, da, respunde Enrikă. Poate kă a fi fostă venită să ūi adăkă vre o ūtire din parte Margaritei.

— Kînd amă fi sigăre de à fi surijinită kă mărtăria dășmitale, măi kă 'lă amă akăsa eă îns'mi, zisse d'Alanson.

— Daka ară fi să akăzi, frate, zisse Enrikă, lesne podi încellepe kă eă ūnă nă tē amă demingî.

— Dar' reșina? zisse d'Alanson.

— A! da, reșina.

— Kată să ūtimă țe are să fakă.

— Kă ațeastă komissione mă însarçină eă.

— Ce drakă! frate, ară aveă nedrentă de à ne demingî, kăchî eakă o minănată renămire dobândită de ațestă jăne, ūi karea nă 'lă a fi kostată ama skămpă, nentă

kъ o fi k&mp&rat'-o ne kredit&. Este adev&rat& ins& kъ se va p&tea desne&g&bi de odat& mi de dob&nz& mi de kanete.

— Драче! k&mi vre& alt&-fel&? zisse Enrik&, a&ch& in l&mea noastr& чинева н& poate dob&ndi nimik& ne nimik&.

Pe &rm&, sal&t&nd& ne d&chele d'Alanson k& m&na mi k& s&ris&l&, i&mi skoasse k& m<& ferire kan&l& in korridor&, mi d&np& че се inkredinc& bine kъ n'ask<a nimen&, se strikor& reneде, mi disp&rs& ne skara чеa ask&ns& k&rea kon-d&chea la Margarita.

Re&ina de Navarra н& era ni& ea din parte-& mai lini&tit& dekit& b&rbat&-s&&. Esne&di&ionea че се indrep-tasse in noantea асееа kontra e& mi kontra d&chesse& de Nevers de k&tre ресее, d&chele d'An&, d&chele de Gisi mi Enrik& (ne kare 'l& k&mp&sk&se ea), o nelini&tea& foarte m<&. N& este indo&al& kъ н& era ni& o prob& (dovad&) k&rea s& o fi p&st& kompromitte, k&ch& portar&l&, d&np& че се deslegasse de gratii de k&tre la Mol mi Kokonas, m&rt&trissise kъ t&ks&se ka &np& mat&. Ins& patr& senior& k& ni-sche stat&re ka alle аселлор& k&roга le st&tr&g& improtiv& d&oi simpli ventilom& ka Kokonas mi ka la Mol, н& се а-b&tt&ser& e& din kallea lor& н&mai аша intr'&np& norok& mi f&rg& а шти pentr& чине се t&rb&ra&. Margarita се intoarse prin &rmare tokma& desne zio& la L&vr&, d&np& че 'mi pe-tre&sk&se toat& noantea la d&chessa de Nevers. Ea се k&l-kasse н&mai dekit&, dar' н& p&tea s& doarm&, tress&ring& la чel& mai mik& sgomot& че а&zea.

Tokma& in mizlok&l& асестор& nelini&titir& а&zi b&t-t&nd& la &ша sekret&, mi d&np& че ал& prin Gillona н&mele visitor&l&, ordonn& s&'l& lasse s& intre.

Enrik& се опr& la &ш&, f&rg& ka s& се vaz& а&-npr&-& ni& чel& mai mik& semn& ал& &np& konsorte attins& in onoarea sa; ne b&zele l& chelle s&bgiri се vedea okolind&

obiicnitiis sã sãrisã, mi pe kinãlã sã nã se trãda niã de kãm grellele tãrbãrãi sãffletewãi prin kare trekãsse.

Kãtãtãra lã se pãrã intrebãndã pe Margarita, daka 'i akorda voea de à reminea nãmaã kã ea singãrã. Margarita injellesse kãtãtãra konsouãlã sã mi fãkã semnã Gilloneã de à se retraãe.

— Doamna mea, zisse atãncã Enrikã, kãnnoskã kitã de mãltã estã attamatã amicilorã dãmitale, mi urea mãltã mã temã de à 'uã addãce o veste intristãtoare.

— Kare veste, domnãlã meã? intrebã Margarita.

— ðnãlã din 4eã mãi skãmnã servitorã ai nostri se aflã foarte kompromisã in momentãlã aãesta.

— Kare servitorã?

— Skãmnãlã nostrã kontã de la Mol?

— Mi in prãvãnga kãrã lãkrã?

— În prãvãnga intãmplãrã de astã noante.

Margarita, kã loatã ureea 4eã aveã asãprã 'uã, nã se nãrã onri de à nã se roãi.

În ãrmã fãkã ðnã effortã, mi intrebã:

— Kare intãmplãre?

— 4e felã! zisse Enrikã, n'ãã aszitã dãmniãta totã sgomotãlã 4e s'ã fãkãtã azi-noante in Lãvrã.

— Nã, domnãlã meã.

— O! te felitezã de asta, doamna mea, zisse Enrikã kã o naivitate inkãntãtoare, asta aratã kã ai ðnã somnã de minãne.

— Eã bine! ãã se vedemã 4e s'ã intãmplatã?

— S'ã intãmplatã, doamna mea, kã bãna noastrã mãmã dedesse ordinã D. de Maãrevel mi la weasse din soldãrã sã de à mã aresta.

— Pe dãmniãta, domnãle, pe dãmniãta?

— Da, da, pe mine.

— *Ш*i nentr̃ kare k̃ṽint̃?

— A! cine poate s̃ñne toate k̃ṽintele s̃ñi spirit̃s̃ alit̃s̃ de prof̃und̃s̃ ka al̃s̃ m̃s̃mei d̃s̃mitale? Ẽs̃ le resnekt̃s̃, dar' ins̃z̃ ñs̃ le k̃ñnosk̃s̃.

— *Ш*i d̃s̃m̃niata ñs̃ erai akas̃z̃?

— Ñs̃, din intimplare, asta este adeṽr̃tat̃s̃. Achea-
sta ai g̃icit-'o, doamna mea, k̃z̃ ñs̃ eram̃s̃ akas̃z̃. Ieri sear̃z̃ m'a invitat̃s̃ reuele s̃z̃'l̃s̃ insogesk̃s̃; dar' ins̃z̃ daka ñs̃ eram̃s̃ ẽs̃ akas̃z̃, era alt̃s̃ chineva.

— *Ш*i kare era achest̃s̃ *alt̃s̃ chineva*?

— Se vede k̃z̃ era kontele de la Mol?

— Kontele de la Mol? zisse Margarita k̃s̃ mirare.

— D̃s̃m̃nezele! ce mai viteaz̃s̃ 'mi a fost̃s̃ achest̃s̃ elegant̃s̃ provinc̃ial̃s̃, kontiñs̃i Enrik̃s̃. Ai krede d̃s̃m̃niata k̃z̃ a ṽs̃lnerat̃s̃ ne Masrevel mi a omorit̃s̃ d̃s̃oi gardiañi..

— Peste ñst̃iñũz̃!

— Ce fel̃s̃! d̃s̃m̃niata te indoient̃i de k̃s̃rauis̃l̃s̃ l̃s̃i, doamna mea?

— Ba ñs̃, chi ziks̃ ñs̃mai k̃z̃ D. de la Mol ñs̃ ñs̃-tea s̃z̃ fĩz̃ akas̃z̃ la d̃s̃m̃niata.

— Ce fel̃s̃ ñs̃ ñs̃tea s̃z̃ fĩz̃ akas̃z̃ la mine?

— Pentr̃s̃ k̃z̃... nentr̃s̃ k̃z̃... adaog̃s̃ Margarita ink̃sr̃kind̃s̃-se, nentr̃s̃ k̃z̃ era aĩs̃rea.

— O! daka poate s̃z̃ arate k̃z̃ a fost̃s̃ in alt̃s̃ nar̃te, resp̃ñse Enrik̃s̃, at̃s̃ñci este alt̃s̃ cheva; va s̃ñne s̃nde a fost̃s̃, mi toate se vor̃s̃ inkeia.

— S̃nde a fost̃s̃? zisse Margarita k̃s̃ bioich̃s̃ne.

— Negreuit̃s̃.. zioa n'are s̃z̃ setreak̃z̃ f̃r̃z̃ ka s̃z̃ ñs̃ fĩz̃ arestat̃s̃ mi s̃s̃ñs̃s̃ la cherchetare. *Ш*i fiind̃s̃-k̃z̃ din nenogochire, s̃s̃nt̃s̃ mi dovezi..

— Dovezi...! ce fel̃s̃ de doṽz̃i? zisse Margarita.

— Omșlă kare s'a apărătă kă astă-felă de desne-
rare nărta o mantă romă.

— Însă nă este nămăi D. de la Mol kă mantă ro-
me... eș măi utiș inkă mi ne altă čineva.

— Ničī vorbă, mi eș utiș... Însă eakă če are să se
intîmple: daka nă este lă Mol čelă kare a fostă la mine,
atșnčī xmează să fiă omșlă ačelă-altă. Prin xmare, o-
mșlă ačela, uti čine este?

— Dămnezele!

— Eakă miedika; dămniata 'lă ai vărătă assemenea
ka mi mine, mi ačasta 'mī o arată țrbărarea dămitale.
Să vorbimă dar' akșm ka dșoi oamenī kariī vorbeskă de
čelă măi allesă lăkră din lăme, *de suș tronă*, mi de bi-
nele čelă măi nređiosă. Prinzindă-se de Măi
noi sântemă nerdămī.

— Da, ama este, asta o 'nțeleđă mi eș nrea bine.

— În timnă če D. de la Mol nă kompromitte ne
nimenī, afară nămăi daktă dămniata nă sokoteutī kanabilă
d'ă inventa vre o istoriă, kșm, sură osemnă, de a ziče,
kă se afla la vre o adămare de dame... utiș mi eș...

— Domnălă mex, zisse Margarita, daktă te temī nă-
măi de asta, fi linimtită... kčī n'are să suđă.

— Če felă! zisse Enrikă, are să takă, kīară mi da-
ka țčerea 'i se va respăti kă moarte?

— Da, are să takă, domnălă mex!

— Estī inkredingătă de asta?

— Eș respănză.

— Atșnčī toate mergă de minăne, zisse Enrikă
skălindă-se.

— Če, te dăčī, domnăle? întrebă Margarita.

— O! Doamne, da, mă dăkă. Asta aste totă če
aveamă să 'mī suđă.

— Ши мерѹї.....

— Bezī de ne skoate ne touī din kȳrkota in karea
nē a bȳgatȳ aȳelȳ indrȳȳitȳ de omȳ kȳ manta roue.

— O doamne! doamne! sȳrakȳlȳ jȳnel strigȳ Marga-
rita kȳ dȳrere mī infringindȳ-’uī mīnile.

— În adevȳrȳ, zisse Enrikȳ retrȳgindȳ-se; aȳestȳ
biets la Mol este xȳ foarte ȳentilȳ servitorȳ...

XXII.

Kordelliera* Reginei mare.

Karolă se întorsese akasă rîzînd și glîsmînd: înșă, dînd o konvorbire de bre o țече minște kă maik-sa, çineva ară fi zisă kă ea i a lăssată lăi naloarea și minia sa, și kă ară fi opriț ne seama eî toată veseliea fișlăi sîș.

— D. de la Mol, zicea Karolă, D. de la Mol... kată s'ni kîeme aicî ne Enrikă, și ne dăcele d'Alanson. Pe Enrikă, pentră kă ačestă jone eră ōgenotă; iar' ne dăcele d'Alanson, pentră kă se afla în serbîçieș sîș.

— Kîamț-î daka vreî, fișlă meș, kă nă veî afla nimikă, zisse Katerina. Eș mă temă kă Enrikă și Françiskă sîntă maî legauî între dînuuî dekîț çee a țe se arță ne dă aspra. A i întreba çineva, n'ară face altă dekîț a i năne la bîșielî; maî mîltă ară face, mi se pare, o çerkare kă înçetăș de kîteva zille. Daka veî da nasă kălnabililoră, fișlă meș, daka i veî lăssa să krează kă aș skînată din begîerea ta, eî. înkeraçîndă-se din ačesta

* Dîș felă de galtonă saș kordelliera de mîțasse.

Katerina de Medivis.

și triumfînd, își vorî da o okasione mai bînz de à lăkra kontra lorî; atîncî vomî afla totî.

Karolî se preîmbila nedechîsî, rozîndî-’șî minia, kîm șîșî roade șîșî kalî frîșîș, și komnrimîndî-’șî kî o mînz spasmodikî inima înpinatî de bînzîelî mi de neastîmpîrî.

— Nî, nî, zîsse elî în fine, eî nî voîș amînta. Dîmniata nî șîșî țe va sî zîkî à amînta țineva, kînd este okolitî ka mine de fantome; afarî de ațeasta, din zî în zî ațestî galanșî se fakî mai insolenșî: kîarî astî noante, n’ad kîtezatî dîoî domnișorî de à ne sta împotrîvî și à se revolta kontra noastrî?... Dakî D. de la Mol este înpotentî, prea bine; dar’ însî nî m’arî șîșîtra sî șîșîșnde era D. de la Mol astî noante, nekînd îmî bîțteaîș ne gardianî meî în Lîșrî, și ne mîne însî mî, în strada Klomî-Persî. Sî meargî dar sî șîșî kîște ne dîșele d’Alanson, și apoî ne Enrikî; voîș sî î întrebî în parte ne fie-kare. Kîțî pentrî dîmniata, poî sî șîșî stai, mamî.

Katerina meșî. Pentrî șîșî șîșîșî tare și neîndî-nlekîș ka alî eî, oî țe întîmlare, resșîndî-se de nî-ternîka eî mînz, nîștea sî o dîkî la mînta țe vrea ea, de și ațea întîmlare se pîștea denșîratî de mînta eî. Din fie-țe ținîknîre esse șîșî șgomotî saî o skînteîș. Șgomotîș kîșmîșîește; skînteîa lîșmineazî.

— Dîșele d’Alanson înrî: konvorbîrea țe avî kî Enrikî îlî prenarasse pentrî ațeastî întîlnîre, prin șîșîmare era destîș de liniștîș.

Resșîșîșrîle sale șîșîșî din țelle mai prețîșe. Elî, fîndî prevestîș de maîkî-sa à nî emî din kasî, nî șîșîa de lokî întîmlîșrîle din noantea ațeaa. Atîș nîșmaî kî, fîndî-kî apartamentîș se afla resșîșîndîș totî în ațelîșșî korridorî kî alî reșelî de Navarra, d’înrîș ’ntîîș ’î se pîșrî kî ațeaa șîșî șgomotîș assemenea kî șnarșerea șneî șîșî, a-

noi blesteme mi injurături, mi în zgomăt deturării de arme de foc. Numai atunci se încherkase à 'mî kâska într'zî norokî zîa mi vîzî fîpîndî zîî omî kî manta romî.

Karolî mi Katerina skimbarî o kîzîtyîgî între ei.

— Kî mantî romî? întrebî regele.

— Da, kî mantî romî, respîonse dîchele d'Alanson.

— Mîi ayeastî mantî romî nî 'mî a datî vr'o bî-nsîalî asîpra nimîni?

Dîchele d'Alanson mîi adîntî toate nîsterile sîre à mîngî kîtî s'arî fi nîstîtî mîi firemte.

— La cea d'întîî vedere, katî sî mîrtîrîseskî Mîiestateî Boastre, amî krezîtî à kînnîasce manta bîvînîz à zîî din vîntîlomî mîi.

— Mîi kîm se nîmîntî ayeastî vîntîlomî?

— D. de la Mol.

— Pentî ce D. de la Mol nî se afla lîngî dîm-nîata, dîntî datorîa sî?

— Îi dedesemî ex vîe, sîre, zîsse dîchele.

— Bîne, zîsse Karolî, dî-te.

Dîchele d'Alanson anîkî sîre zîa ne kareî in-trasse.

— Nî, nî ne zîa ayea, zîsse Karolî, emî ne asta; mî zîkîndî ayeate vorbe îî arîtî zîa ce da în kîmera nîstrijeî sale.

Karolî nî vrea kî sî se întîneaskî Enrikî kî Françîskî. Elî nî mîia kî ei se vîzîsserî mîi 'nîinte zîî momentî, mî kî ayeastî momentî le ajînsese de à se î-
mîellece ayeastî dîoî kînnîapî între ei de cea ce aveî sî faktî.

Îndatî dîntî dîchele d'Alanson, întrî mî Enrikî, la semîlî lîî Karolî.

Enrikî n'întentî kî sî'lî întrebe Karolî, çî zîsse:

— Sire, Maiestatea Voastră a fãcutã prea bine de a trimite sã mã kieme, kãci aveamã de gindã sã viã eã singurã snre à 'i cere drentate.

Karolã imi posomori sngãnceana.

— Da, drentate, sire, zisse Enrikã. Mai întiã mslgmeskã Maiestatei Voastre kã m'a lãatã ieri searã im-
prehã, kãci, lãindã-mã din Lãvrã, kãnoskã akãm kãm'i
a skãpatã viaga; dar' insã ce amã fãcutã eã, snre à se
inçerka ãnã omorã asãpra mea?

— Nã era niçi ãnã omorã çi o simnã arestare, zisse
Katerina kã bioiããne.

— Ei bine, fã mãkar imi o arestare, zisse Enrikã.
Ce krimã amã kommissã eã snre à li arestatã? Daka sãntã
kãpnabilã, imi astãzi sãntã preãm amã fostã imi ieri searã.
Sãne'mi, kare'mi este krima, sire!

Karolã se viã la mãkã-sã indestãlã de nedomirã
de respãnsãlã ce avea sã dea.

— Fiãlã meã, zisse Katerina, priimewã la tine
oamenã sãspekã (bãndã).

— Bine, zisse Enrikã, imi acesã oamenã sãspekã
mã kompromittã, nã é aiaã doamnã?

— Da, Enrikã.

— Atãnci nãmewã-mi-ã, doamna mea, nãmewã-
mi-ã, kariã sãntã? addã-ã de faãã kã mine!

— În adevãrã, bine zice, respãnse Karolã; Enriot
are drentã de à cere o esnikare.

— Imi o çeã, sire! adaogã Enrikã, kare, sim-
ãindã-'imã sãnerioritatea poziãionei, vrea sã se foloseaskã
din ea; o çeã acesã esnikare de la bãnlã meã frate
Karolã, de la bãna mea mãmã Katerinã. Aã nã m'amã
nãrtatã ka ãnã soãã bãnlã, de la kãããtoria mea kã Marga-
rita? întrebe-se soãia mea nentã acesã; întrebe-se kon-

fessorăleș meș, daka m'amș arătatș saș nș ka șnș bșnș katolikș? întrebe-se tođi așeia kariș s'aș aflatș ieri la vinștoare, dakș m'amș arătatș saș nș mi ka o rădș bșnș?

— Da, așa este, Enriot, zisse reșele; dar' ășe s'și fakș, eakș pretindș kș țș konspiră.

— Kontra kși?

— Kontra mea.

— Sire, daka așș fi konspiratș kontra Boastrș, nș trebsia șș fakș altș dekitș à l'essa șș lăkreze evenimentele, atșnăi kind kalăleș vostrș, kșzindș josș kș nișiorăleș frintș, nș se mai nștea skșla, mi kind mistreșleș se reneșzea șriosș asșnra Maiestatei Boastre.

— E! darș-arș moartea în draci! mamș, mi kș Enriot are kșvintș?

— Dar' insș șine era astș noante akasș la dșmitata?

— Doamna mea, zisse Enrikș, intr'șnș timnș kind nșrea nșđină oameņi kștezș à respōnde de sine inmi-ș, eș nș voș respōnde niș odatș de alș. Eș așș euitș din anartamentșleș meș la șeante ore șeara; la zere ore m'a lătatș reșele kș dinsleș; așș șezăteș kș elș toatș noantea. Nș nșteamș dar' șș fiș mi kș Maiestatea Șa mi totș de o datș șș miș șee aș se netreșea mi în anartamentșleș meș.

— Dar' kș toate aștea nș este minșșnș kș șnșleș din oameņi dșmitale a omoritș đoiș din gardianii Maiestatei Șale mi a vșlneratș ne D. Mașrebel.

— Șnșleș din oameņi meș! zisse Enrikș. Mi kare era omșleș așela, doamna mea? nșmente-'mi-'leș....

— Toatș lămea akșșș ne D. de la Mol.

— D. de la Mol nș este omșleș meș, doamna mea; D. de la Mol este alș domnșleș d'Alanson, kșșșia 'i s'a rekommandatș de kștre fiika dșmitale.

— Dar' însz, D. de la Mol este omzls kare a fostz la dsmniata, Enriot? întrebz reuele.

— Kzm sz potz sz utiz cine a fostz, sire? Ez nz zikz niz ba, niz da... D. de la Mol este znz serbitorz foarte delikatz, mi devotatz kz totzls reuinei de Navarra, mi kare 'mi addzce adesea utirz, kind din uartea Margaritei, kzria îi este foarte rekznoskztorz znde 'lz a rekommandatz D. dzce d'Alanson, kind iar' din partea z dzvelzi. Nz potz sz zikz dar' kz n'a fi fostz D. de la Mol.....

— Elz era, zisse Katerina; 'lz az kznnoskzts ne manta sa cea roze.

— Ama dar' D. de la Mol are o mantz roze?

— Da!

— Shi omzls kare 'mi a potribitz aza de bine ne dzoi din gardianii mei, mi ne D. de Maşrebel, zisse reuele.

— Avea o mantz roze? întrebz Enrikz.

— Tokmaî, zisse Karolz.

— Nz maî amz ce zize la asta, respnzse Béarne-zlz. Ori mi kz însz, mi se pare, kz, la znz asseme-neza kasz, în lokz de a mz addzce ne mine kare nz eramz akasz, sz kzdea sz se întrebe D. de la Mol, kare se afla akolo, prekzm zicezi. Alitz nzmaî, adaogz Enrikz. katz sz observz znz lzkrz Maiestatei Boastre.

— Kare lzkrz? întrebz Karolz.

— Daka eramz ez kare, vzzindz znz ordinz szb-skrisz de reuele mez, m'asz fi anzratz în lokz de a mz sznpzne la azelz ordinz, amz fi kznabilz mi amz merita ori mi ce felz de nedezanz; însz nz eramz ez, zi znz altz omz strzinz ne kare nz'lz pzvea întrz nimikz azelz ordinz reueskz; fiindz dar' kz az voitz sz'lz onreaskz kz nedrentate elz s'a anzratz, mi poate inkz s'azi nrea anzratz, dar' ori mi kz era în drentzls szz.

— Kx toate astea... mǎrmǎrǎ Katerina.

— Doamna mea, zisse Enrikǎ, ordinǎlǎ konrin-
dea de à ma aresta ne mine?

— Da, zisse Katerina, mi era sǎb-skrisǎ de Maie-
statea Sa.

-- Dar' insǎ, se mai konrindea în dinsǎlǎ, afarǎ
de ayeasta mi kǎ. daka nǎ mǎ vorǎ gǎsi ne mine akasǎ, sǎ
prinǎ ne avela ȝe s'arǎ fi întimplatǎ în lokǎlǎ meǎ?

— Ba nǎ, zisse Katerina.

— Eǎ bine, adaogǎ Enrikǎ, dakǎ nǎ se va dovedi kǎ
eǎ konsnirǎ mi kǎ omǎlǎ ȝe era în kamera mea konsnirǎ
imprenerǎ kǎ mine, omǎlǎ avela este innocentǎ.

Anoi întǎrnîndǎ-se snre Karolǎ, Enrikǎ kontinzi:

— Sire, eǎ nǎ essǎ din Lǎvrǎ. Ba inkǎ sǎntǎ gata
kǎrǎ de à mi intra, la ȝea mai mikǎ vorbǎ à Maiestateǎ
Boastre, în orǎ kare inkisoare à Statǎlǎ mi se va arȝta.
Însǎ, autentîndǎ nînrǎ sǎ eassǎ minȝina de faȝa, eǎ amǎ
drentǎlǎ de à mǎ nǎmi mi mǎ vorǎ nǎmi prea kredinȝio-
sǎlǎ servitorǎ, sǎnnǎsǎ mi frate alǎ Maiestateǎ Boastre.

Mi dǎnrǎ aȝeste vorbe Enrikǎ salǎtǎ ne Karolǎ mi
se retrasse kǎ o demnitate ne karea nimenǎ n'o mai vǎ-
zǎsse niȝi odatǎ asȝpra-ǎ pînrǎ atȝnȝi.

— Bravo, Enriot! zisse Karolǎ dǎnrǎ ȝe emisse re-
ȝele Navarrei.

— Bravo! nentǎ kǎ nǎ a bǎttǎlǎ? zisse Katerina.

— Mi nentǎ ȝe sǎ n'aplasdǎ oare? kind ne e-
sersȝmǎ amîndǎoi kǎ elǎ la arme mi mǎ atinȝe, aǎ nǎ
zikǎ eǎ mi atȝnȝi, bravo? Dǎnniata faȝi gǎlǎ, mamǎ, de à me-
nrisa astǎ-felǎ ne aȝestǎ bǎiatǎ.

— Eǎ nǎ'lǎ menrisǎ, fiisǎlǎ meǎ, zisse Katerina
stringîndǎ ne Karolǎ de mînrǎ, ȝi mǎ temǎ de elǎ.

— Eǎ bine! dar' fǎrǎ kǎvîntǎ, mamǎ, kȝȝi Enriot

kînd împrejzurile sînt serioase. Aşa este că aş să
 pîi la omreal pe D. de la Mol?

— Se poate

— Ca zîi che s'a akzats că arş fi fostă azi-
 noante în kamera reţelî de Navarra şî că arş fi omoritş
 doi gardiani şî vînerats pe D. de Masrevel?

— În adevîrş asta este krima che se îmşteazş a-
 şîgra lîi.

— Însş 'i se îmşteazş că nedrentate, doamna mea,
 zisse Margarita, D. de la Mol nş este kşlnabilş (vinovatş).

— Che! D. de la Mol nş este kşlnabilş! zisse Ka-
 terina fşkîndş o svîknire de bşkîrîş şî prevîzîndş că a-
 vea şş eassş o lşminş din vorba che skşpasse Margarita.

— Nş, renetş Margarita, nş este kşlnabilş, şî niçi
 că poate şş fiş, nentş că elş nş era la reţele Navarrei.

— Şî şnde era dar'?

— La mine, doamna mea.

— La dşmniata?

— Da, la mine.

Katerina se kşdea şş arşche o kşşîşîşîş fşlşerş-
 toare la o assemenea mîrşîşîş à şnei fişe à Franşei, însş
 ea se mşlşşmî nşmaî de à 'şî înkşşşîşea mîşnile pe pentş.

Şî dşnş o skşrtş tşcere, adaogş:

— Dar' daka vorş omî pe D. de la Mol şî 'lş vorş
 şerşeta?

— Atşnşî va şşşne şnde a fostş şî că şine a fostş,
 mamş, respşnse Margarita, că toate că ea era sikşşş că
 n'avea şş fiş aşă.

— De vreme che este astş-felş, ai kşvîntş, fiika
 mea, nş trebşîş şş se omreaskş D. de la Mol.

Margarita se înfiorş: 'i se pîrş că în tonşlş că
 kare pronşşş maîkş-sa aşeste vorbe se askşndea şşş şensş

misteriosă mi înfiorătoră; însă ea nu mai avea nimic de spus, kuchi ceea ce cerșese 'i se akordasse.

— Apoi atunci, zisse Katerina, dakă n'a fostă D. de la Mol în kamera reuelăi, urmează să fi fostă altă cineva?

Margarita tăkă.

— Kennoschi dămniata ne achestă altă cineva, fiika mea? întrebă Katerina.

— Nă'lă kennoskă, mamă, zisse Margarita kă o voce șovăindă.

— Ia să vedem, nu fi kă jămătate inimă la îndoielă...

— Vă repetă, doamna mea, kă nă'lă kennoskă, resnăse pentru a dăoa oare Margarita îngălbenindă-se.

— Bine, bine, zisse Katerina kă ună aeră indiferentă, se voră informa despre ačeastă. Akăm dă-te, fiika mea, mi fi liniștită, kuchi mai kă-tă vegiază asăpra onoarei tale.

Margarita emi.

— A! a! mărmări Katerina, ei fakă alianță; Enrikă, mi Margarita se îngellegă între dinții; ka să takă femăa, hărbatălă mi inkide okii. A! da iskăsiu imi șanteuă, kopii mei, mi vă kredeuă a fi mi foarte tari; însă pătorea vă stă în xnirea voastră, mi eă amă să vă sfărămă pe rindă. Afară de ačeastă, va veni zioa kind Mașrevel va pătca să pronșnuce săă să skriă ună năme ori să formeze kîteva litere, mi în zioa ačeea toate voră emi pe fauă.

„Așa este, însă de akăm mi dină atănci kăpnabilă se va năne în sekșritate. Ceea ce ară fi mai bine, este de a 'i desăni kiară de akăm.

Mi Katerina, în pătorea ačestei kibzăiri anăkă iar'

spre apartamentul sînzî s'z, ne kare 'l'z g'zsi în konferințz k'z frate-s'z d'Alanson.

— A! a! zisse Karol'z nosomorind'z—'mî sprincheana, d'zmnîata estî, mamz!

— Pentr'z ce n'aî zis'z mai bine, iar'z mamz! k'z-vînt'z'z ačesta i'zî era în gînd'z, Karole.

— Čeeea ce s'z în gînd'z'z me'z este n'zmai al'z me'z, doamna mea, zisse reęele k'z ačel'z ton'z br'zta'z k'z kare se servea k'zte odat'z, kîar'z mî kînd brea s'z vorbeask'z m'zme-seî Katerina; ce noftewî de la mine? s'zne k'zrînd.

— Eî bine! d'zmnîata aveai drentate, sînz'z me'z, zisse Katerina, adressînd'z-se la Karol'z, mî d'zmnîata d'Alanson, n'aveai drent'z.

— Într'z ce l'zkr'z, mamz? întrebaz'z amînd'zoi prîngîi.

— Om'z'z kare a fost'z în kamera reęel'zî de Navarra, n'a fost'z ničî de k'zm D. de la Mol.

— A! a! zisse Franțisk'z îng'zbenînd'z-se.

— Mî čine a fost'z dar? întreb'z Karol'z.

— Asta n'o mîmîz înk'z, dar avem'z s'z o afîm'z kînd D. de Maęrevel va fi în stare de a vorbi. Așa dar' s'z l'zss'z me'z pentr'z de o kamdat'z ačeast'z împrejzrare, kareea n'z va înt'zrzia de a se deskoneri, mî s'z venîm'z la D. de la Mol.

— Eî bine! ce ai k'z D. de la Mol, mamz, de vreme ce n'z era el'z la reęele Navarreî?

— N'z, zisse Katerina, n'z era la reęele Navarreî, îns'z era la... reęina.

— La reęina? zisse Karol'z isb'zknînd'z k'z z'n'z xoxot'z de ris'z nervos'z.

— La reęina! m'zrm'zr'z d'Alanson îng'zbenînd'z-se ka z'n'z kadavr'z.

— Însă nu! nu, zisse Karolă, mie 'mi a spusă Gisi k'a întilnită litiera Margaritei!

— Kiară asta este, zisse Katerina; ea are vre o kasă afară unde merge.

— În strada Klomi-Hersé? strigă reșele.

— Аша mi se pare, zisse Katerina, în strada Klomi-Hersé.

— O! o! asta este kam prea multă, zisse d'Alanson înfigindă-și șngile kită nștea în pentă. Și apoi să mi'lă rekomande kiară mie!

— А! asta o kreză! zisse reșele oprindă-se de odată; ama dar' elă este celă kare s'a apărătă azi-noapte în kontra noastră și kare 'mi a arăkată în kană o kană de arșintă, miserabilă!

-- Da! da, miserabilă! reșele Franșiskă.

— Aveți kăvintă, filoră mei, zisse Katerina fără à se arăta kă înțeleșea simțimentă kare făcea să vorbeaskă pe fie-kare din cei doi și ai săi. Aveți kăvintă kăci nșmai o indiskreșione din parșea așestăi țentilomă poate să prodăkă ună skandală șnăimintoră; à perde pe o fiță à Franșei! lăkră pentă kare nă se cere mai multă de kită nșmai ună momentă de beșă!

— Saș de vanitate, zisse Franșiskă.

— Negreșită, negreșită, zisse Karolă; însă nă nștemă șnpășne kassa, kă toate aștea, la jădekștoră, afară nșmai daka va konsimă Enriot de à se arăta reklamantă.

Atșnăi Katerina, nșindă-și mina pe șmășă lăi Karolă și apășșind-o într'ună kină indestăă de semnifikatifă în kită să attragă toată lăarea aminte à reșăă lă ceea ce a-vea să'i propășă ea, zisse:

— Fișăă meă, askăltă bine ceea ce amă să 'mă

спѣхъ. Este krimъ la mizlokъ шѣ poate сѣ fѣr skandalъ. Чѣнева ѣнсѣ нѣ pedensente кѣ gѣzѣ шѣ кѣ jѣdikъtorѣ nische assemenea crime saъ delikte kontra maѣestъlueѣ reuelъѣ. Daka voѣ eraцѣ nъmaѣ nische simuli pentilomѣ, atъnчѣ n'ашѣ fi a-вѣтѣ сѣ вѣ ѣnvъмъ eъ nimikъ kѣm сѣ ѣrmaцѣ la o asseme-nea ѣmprejъrare, nentъrъ кѣ amъndъoѣ sъnteyѣ bravi; ѣнсѣ voѣ sъnteyѣ prinцѣ, шѣ nъ вѣ nъteyѣ ѣnkъrъчѣma snada кѣ snada ѣnъѣ boernашѣ de provѣncъ: vedeyѣ de facheѣ сѣ вѣ res-bъnacyѣ kѣm сѣ kъvine ѣnorъ prinцѣ.

— Darѣ-arъ moartea ѣn toyѣ dracyѣ! zisse Karolъ, aѣ drentate, mamъ, шѣ mergъ сѣ mъ гъndeskъ la asta.

— Te voѣ ajъta шѣ eъ, frate! strigъ Franciskъ.

— Шѣ eъ eakъ mъ retragъ, zisse Katerina skojѣndъ kordelliera de mъtasse neagrъ karea se ѣnfъшъra de trei orѣ ѣmprejъrъѣ tallieѣ sale, шѣ karea avea la fie-kare кѣ-пътѣѣ kъte ѣnъ чѣskъre че ѣ ajъnuea mъrъ la ѣenskѣ; dar', retrъgѣndъ-mъ, eakъ вѣ lassъ scinnъѣ aчesta snre ѣ mъre-presenta.

Шѣ dъpъ aчeste vorbe arъnkъ kordelliera aчeea ѣna-
intea чellorъ dъoѣ prinцѣ.

— A! a! zisse Karolъ, ѣnъellegъ.

— Aчeastъ kordellierъ... zisse d'Alanson ѣѣnd'-o de josъ.

— Este pedeansa шѣ tъчerea, zisse Katerina trѣim-fъtoare: atъtъ nъmaѣ (adaogъ ea), кѣ n'arъ fi rъѣ сѣ a-mestekacyѣ шѣ ne Enrikъ ѣn toate aчeste.

Шѣ anoѣ emѣ.

— Pre leчea mea! zisse d'Alanson, nimikъ mai lesne dekѣtъ asta, шѣ mai кѣ seamъ kind Enrikъ va afla кѣ nevastъ-sa ѣlъ amъчeuhte.... Aша dar', adaogъ eлъ ѣntъr-nѣndъ-se snre Karolъ, acѣ priѣmitъ nъrerea mъmeѣ noastre?

— Din kъvѣntъ ѣn kъvѣntъ, zisse Karolъ nesчѣindъ кѣ

sfъwia inima dъchelъi d'Alanson kъ o miitъ de sъpегi; asta are sъ sъpere ne Margarita, in timpъ че ne Enrikъ are sъ'lъ hъkre.

Apoi kîemîndъ ne xnlъ din offiерii sъi, ordonnъ sъ se dea de uitire lъi Enrikъ snre а veni josъ la reęele; însъ, mai lъindъ-ші seama, zisse :

— Ба нъ, ба нъ, амъ sъ mergъ eș singxъ la din-sxlъ. Тъ, d'Alanson, urevestute ne d'Anjъ шi ne Gisî.

Шi emîndъ din anartamentxlъ sъx, anđkъ snre skъ-rișoaraęea resъitъ ne karea se sъia la etaпxlъ alъ dșoi-lea, шi karea da tokmaî la șua lъi Enrikъ.

XXIII.

Proiekte de resbunare.

Enrik̃ profitasse de moment̃l̃ de repaos̃ ce d̃-
masse d̃np̃ cheretarea at̃l̃ de bine s̃s̃j̃ñt̃ de d̃ns̃l̃,
s̃nre à se renezi ññ la doamna de Sãṽ. Akolo g̃si
ne Orton revenit̃ k̃ tot̃s̃ din ameneala sa; ins̃ Orton
ñ ñt̃ s̃'ī s̃ñt̃ ñm̃k̃, dekit̃ ñm̃ai k̃ ñṽl̃isser̃ in
kamera sa nis̃e oameni, Ńi k̃ mef̃s̃l̃ acestor̃ oameni il̃
loṽisse odat̃ k̃ ñṽĩka de la m̃ner̃l̃ snadei ink̃it̃ il̃
amej̃isse. Kit̃ des̃nre Orton, ñ se t̃rb̃r̃asse nimeni, pen-
tr̃ k̃ Katerina il̃ ṽz̃asse leminat̃ Ńi' l̃ krej̃asse mort̃.
Ńi fiind̃-k̃ el̃, in interval̃l̃ de la plekarea rej̃inei ma-
re Ńi ññ la sosirea kanitañl̃i gardei ins̃r̃cinat̃ de à k̃-
r̃j̃i lok̃l̃ l̃ntei, imi revenisse in simj̃iri, se sk̃l̃ Ńi se
ref̃j̃i in apartament̃l̃ doamnei de Sãṽ.

Enrik̃ r̃g̃t̃ ne Karlotta de à j̃inea la d̃nsa ne j̃-
nele Orton ññ k̃nd̃ s̃t̃ alle ceva des̃nre soarta l̃i de M̃si
kare, ñ se ñtea s̃t̃ ñ'ī sk̃rĩ, din lok̃l̃ Ńnde se ref̃j̃isse;
Ńi at̃ñci s̃t̃ trimĩt̃ ne Orton k̃ res̃ñs̃l̃ s̃t̃ la de M̃si,
dob̃ind̃d̃ k̃ kiñl̃ ačesta, in lok̃ de Ńñl̃, d̃soi oameni
devotãi as̃nra k̃rora s̃t̃ se poat̃ biz̃i.

După încheierea acestor planș, Enrikș se întorsese în camera sa, și nekînd se nreimbla în lîngă și în largă filosofîndă asupra împrejîrîrilor, de odată se deskisse și-și se arîță înainte-î rejele.

— Maiestatea Voastră! strigă Enrikș renezînd-se înaintea rejelei.

— Eș însă'mi... respunse Karolș IX... drentș s'ui sîșis, Enriot, tș estî unș bîiatș de minșne și simșș kș îsbirea mea kștre tine kresșe din zi în zi mai mîltș.

— Sire, zisse Enrikș, Maiestatea Voastră mș îm-
ple de bșntate.

— Nșmai unș defektș ai tș, Enriot.

— Kare defektș, sire? acela pe kare mi'lș a mai
îmstatș Maiestatea Voastră mai de multe ori unș akșm,
zisse Enrikș, kș preferș mai mîltș vinșloarea kș goanș
dekîțș pe șa la sborș?

— Nș, nș, zisse Karolș, nș vorbeskș eș de acela,
Enriot, eș vorbeskș de altșis.

— Rogș pe Maiestatea Voastră ă se esnlîka, zis-
se Enrikș (kare vșzș în sșrîșlș lși Karolș kș acesta se
afli în voe bșntș) și mș voîș sili ă mș îndrenta.

— Este kș, în vreme șa tș ai nisșe okî atîțș de
bșnî prekșm îi ai, nș vezî mai kșratș dekîțș prekșm vezî.

— Eak' așa! zisse Enriot, nș kșmva sș lîș skșrtș
de vedere, sire, fșrș ka sș amș de ștîre?

— Mai rșș dekîțș asta, Enriot, mai rșș dekîțș
asta, estî orbș.

— A! adevratș, zisse Béarneslș; dar' nș kșmva
așeastș nenorșire mi se întîmplș kînd îmi înkîzș okîi?

— Da, da! zisse Karolș, estî nrea kanabilș de asta.
Dar' orî și kșm amș s'ui deskîzș eș okîi.

— Dșmnezeș ă zîșș sș se fakș lșmîntș! și lșmîna

s'a fãkãtã. Maïestatea Boastrã este reprezentantãlã lãi Dãmnenezã în ayeastã lãme; prin ãrmare poate face pe nãmintã ceea ce Dãmnenezã face în cherã; eakã askãltã, sire.

— Aseargã kind zicea Gisã kã nevasta ta trekãsse pe din ainte-ã insoãitã de unã jãne galantã, tã n'ãi vrãtã sã krezã.

— Sire, kãm sã krezã kã sora Maïestatei Boastre pãtea sã fakã o asemenea imnrãdenã?

— Assemenea n'ãi voitã sã'lã krezã niãi kind 'ãi a zisã kã soãia ta se dãssese în strada Klomã-Persã.

— Kãm sã krezã, sire, kã o fiitã à Franãeã sã'ãi pãitã în riskã renãtarea în pãblikã?

— În seara kind amã impressratã noi kasa din strada Klomã-Persã, ãi amã nrãitã, eã o kanã de arãintã ne ãmerã, dãcele d'Anjã unã kompotã de portokale pe kanã. ãi Gisã unã niãiorã de mistreã în obrãzã, n'ãi vrãtã tã dõz femeï?

— Eã n'amã vrãtã nimikã, sire. Poate kã Maïestatea Boastrã ãi addãce aminte kã eã întrebamã pe portarãlã.

— Aãa e: dar' ãnsã amã vrãtã eã, mordio!

— A! dak' a vrãtã Maïestatea Boastrã, atãnã, este altã ceva.

— Voitã sã zikã, amã vrãtã dõoi bãrbããi ãi dõz femeï. Eï bine! eã ãtiã akãm, fãrgã niãi o ãndoialã, kã ãna din aelle dõz femeï era Margot, ãi unãlã din aei dõoi bãrbããi era la Mol.

— Eï! atãnã, zisse Enrikã, ãrmeazã kã daka D. de la Mol era în strada Klomã-Persã, nã era aiãi!

— Nã, zisse Karolã, nã, negremitã kã nã era aiãi. ãnsã akãm nã este vorba de nersoanna kare a fostã aiãi, kããi ea are sã se dovedeaskã kind nãtãrãlã acela de Maï-

revel va năstea s'ă scrie să s'ă vorbească. Akăm este vorba k'ă Margota te amărește.

— Așa! zisse Enrikă, nă mai krede, sire, la klebetiri!

— Kînd iți s'năis eș k'ă estî mai măltă dekîț mionă (skărtă la vedere), k'ă estî orbă, mordio? n'ăi s'ă m'ă krezi odată, nîsmătare! Eș iți s'năis k'ă Margarita te înșeală, mi k'ă astă seară avemă s'ă g'ătsimă obiektălsă affekțiune-loră sale.

Enrikă f'ăkă o svîknire de s'ănrîsă mi se vîț la kămnată-s'ă kă șnă aeră înkremenîț.

— Eș kreze, Enriot, k'ă ție nă ți pare rău, în fondă, de asta, s'năne drentă. Știă k'ă Margota are s'ă strie ka șnă kîrdă de ție; însă, atîț mai rău, pre le-nea mea! Eș nă voă s'ă te nenorocăskă pe tine. Daka Kondé se amărește de reșele d'Anjă, năuînă imi nasă, eș imi înkîză okiă, Kondé imi este înemikă; însă tă, tă estî fratele meș, tă estî mai măltă dekîț fratele meș, estî amikălsă meș.

— Însă, sire...

— Și nă voăskă s'ă te s'ănere mi s'ă mi răză de tine; destălsă timă este dekînd serbeză ka o ție la togi a-cestă boernășă ce nikă de n'în provîncă nentă à ne adăna f'ă-g'ămitsrile mi à ne kărtisa femeile; viă, să revă, mordio! Te aș înșellă, Enriot; asta poate s'ă se întîmle la fie-ține; însă tă veă dobîndi, eakă 'ăi j'ăgă, o îndestălare ve-derată, mi mîine voră zice: o miă de draç! se vede k'ă reșele Karolă îbeme prea măltă pe kămnată-s'ă Enriot nentă k'ă astă-noante aș skosă limba D. de la Mol într-șnă kîș foarte țieșdată.

— Ba nă, ză, sire, zisse Enrikă, adevrată lă-krălsă ačesta s'ă otărită kă totă din adînsălsă?

— S'ă onrită, s'ă s'nășă, mi s'ă otărită; galantălsă nă

va avea de ce s'z se plingz. Espedierea are s'z se fakz între noi, kx d'xcele d'Anjz, kx d'Alanson, şi kx Gisı. Şnz reşe, dxoi fiı aı Franşei şi şnz prinşş sşveranz afarz de tine.

— Ce felş, afarz de mine?

— Da, aı s'z fi şi şi şz kx noi.

— Eş?

— Da, şz; lovşte-mı ne ştrengarşlz ačela intr'-şnz kinş reşeskş, în vreme ce noi ilş vomş şşgrşma.

— Sire, zisse Enrikş, bşnzitatea Boastrş mş konşndş; dar' insz de şnde ştişı....

— Eı! draşe! se vede kş blestematzlz s'a fi lzdatş. Elş merşe la dinsa kind aıçı în Lşvşz, kind în strada Klouı-Herşe. Eı fakş versşrı impşezşz, şi mşltş aşş vrea şz vşzş versşrile ačestş kokonash galantş; vorbeskş de poesıi pastorale, de Bion şi de Moskşs, şi se asseamşnz kş Dafnis şi Koridon. Ama zşş! İea-mı ıelş şşşınş o bşnz resbşnare.

— Sire, zisse Enrikş, şşşındındş-vş la asta....

— ıe?

— Maıestatea Boastrş va şşşelleşe kş eş nş mş poçış afla la o assemenea espedııone; kşçı arş fi nekş-vıınçıosş, mi se pare, à mş afla akolo în persoannş. Fıındş-kş impşezşrarea se atınşe prea mşltş de mine, intervenirea mea s'arş nrıvi ka o ferositate. Maıestatea Boastrş resbşnz ne sorş-sa kontra şnzı nesokotıtz kare s'a lzdatş klevetındş ne soşız-mea; nimikş maı simalz dekıtş asta, şi nrın şrmare Margarita, ne karea eş o nrıveskş de innocentş, sire, nş este desonoratz nentrş ačeasta. Daka insz mş voış afla şi eş în persoannş, atşnzı este kş totşlz altş ıeva; konşkrarea mea skimbş şnz aktş de drepitate într'şnz aktş de resbşnare. Atşnzı nş maı este o e-

sekstare (omorǎ) i nǎ assassinatǎ; atni soia mea nǎ este kalomniatǎ... i klnabilǎ.

— Mordio! Enriot, vorbele tale sntǎ de arǎ; mi karǎ adineaor sneamǎ mm-mei, k a sniritǎ ka nǎ diabolǎ.

i dp aeste vorbe Karolǎ se itǎ k mltǎ komplcere la kmnat-sǎ, kare se plekǎ nent  respnde la komplimentǎǎ e i fk reele.

— K toate aestea, adaog Karolǎ, krezǎ k est mlsmitǎ să te skane ineva de aestǎ galantǎ?

— Totǎ e face Maiestatea Voastrǎ este bine fktǎ, respnse reele Navarrei.

— Daka este aa, bine, zisse Karolǎ, atni lasă-mă să fakǎ e it e nent ine, mi fi liniuit k nǎ va fi rǎ fktǎ.

— M lass asura Voastrǎ, sire, respnse Enrikǎ.

— Sne-mi nmi ne la e or mere elǎ obi-nsitǎ la nevasta ta?

— Kam ne la no ore seara.

— i kind esse?

— nainte de  mere e, nent k n'lǎ gsesk nii odatǎ akolo.

— Pe la kare or? intrebǎ reele.

— Pe la nǎ-snre-zere de noante.

— Bine; astǎ searǎ d-te dar' ne la miezǎǎ nonșii, mi toate vorǎ fi fkte.

Apoi, dp e strinse k kordialitate ne Enrikǎ de mină, mi dp e  reinoi inkredingrile de amii, Karolǎ ei kerindǎ favoritǎǎ sǎ kintekǎ de bintoare.

— Bantr-sen-gri! zisse Barnezǎǎ iind-mi okii dp Karolǎ, aǎ fi prea greitǎ daka aǎ krede k toatǎ aeastǎ dri nǎ esse de la reina mare. La drak, nimikǎ altǎ nǎ it dektǎ

kəm sʒ gr̥seaskʒ mizloače de à ne tʒrbʒra ne mine ʒi kʒ nebastʒ-mea, o kʒsničiʒ atitʒ de bʒnʒ!

ʒi zikindʒ ačeste vorbe singlarʒ Enrikʒ inčens à rīde kəm rīdea kind nʒlʒ nʒtea aʒzi niči vedea nimeni.

Pe la meante ore snre seara din ačeeamī zioʒ in karea se netrekʒsserʒ toate ačeste evenimente, ʒnʒ jʒne fr̥mosʒ, kare venisse de kʒrind de la baīʒ, se netezea ʒi se nomada kʒ mʒltʒ komplʒčere, mʒrmʒrindʒ ʒnʒ kin-tecelʒ inaintea ʒneī oglinzi intr'o kamerʒ à Lʒbrʒlʒi.

Auroane de elʒ dormea saʒ mai bine se întindea ne ʒnʒ natʒ ʒnʒ altʒ jʒne.

ʒnʒlʒ din ačesti dʒoi jʒni era amikʒlʒ nostrʒ la Mol, de kare se vorbisse aʒa mʒltʒ in zioa ačeea, ʒi de kare s'arʒ mai fi okʒnatʒ inkʒ ʒi mai mʒltʒ poate fʒrʒ à bʒnʒi elʒ nimikʒ despre asta, iar' čelʒ-altʒ era kamaradʒlʒ sʒlʒ Kokonas.

În adevʒrʒ, toatʒ ačeastʒ mare vijeliʒ se trekʒsse imprejʒrʒlʒ lʒi fʒrʒ ka elʒ sʒ fi aʒzitʒ tʒnetʒlʒ bʒbʒindʒ, ʒi fʒlčerele sklinindʒ. Dʒnʒ intoarčerea sa in Lʒbrʒ ne la trei ore de dimineauʒ, ʒezʒsse in natʒ pīnʒ ne la trei dʒnʒ amīazi, ne jʒmʒtate dormindʒ, ne jʒmʒtate bisindʒ, ʒi kroindʒ ʒi felçrimī de nlançrī ne ačestʒ miskʒtorʒ ni-sinʒ če se nʒmeʒte viitorʒ: anoī se skʒlasse, ʒi ʒi netrekʒsse o orʒ ne la bʒiamīi de modʒ, mersese sʒ nʒinzeaskʒ la mai-sterʒlʒ la ʒrierʒ, ʒi, dʒnʒ če se reintoarse in Lʒbrʒ, ʒi ʒi fʒčea toaleta nentrʒ à merče sʒ ʒi fakʒ obiçinʒita sa vi-sitʒ la Margarita.

— Aʒa dar', tʒ ziči kʒ ai nʒr̥nziʒ, ai? ilʒ întrebʒ Kokonas kʒskindʒ ʒi întinzindʒ-se kitʒ nʒtea.

— Da, da, amʒ nʒr̥nziʒ, amiče, ʒi inkʒ de ai ʒi kʒ če nofʒ.

— Pentʒ če nʒ m'ai lʒatʒ ʒi ne mine, egoistʒle?

— Pentru că tu dormeai și somni dăse, mi n'amă vrăstă să te destentă. Șiți însă șna, tu ai să chină în lokă de à prinzi. Și mai că seamă să nu șiți să cheri de la maiesterslă la Șrieră din avelă vinișoră d'Anjă ce 'i a venită în zilele astea;

— Ce, este vre șiă vină bănă?

— Chere-î tu să'ui dea, mai mălă nă'ui snăis.

— Dar' tu unde ai de gîndă să mergi?

— Eă! zisse la Mol, unde mergă? minănîndă-se unde 'i fzeă amikăslă săă ačeastă întrebare; ază, unde mergă? mă dăkă să'mi fakă kărtea la reșina.

— Te șiț, zăă, zisse Kokonas, kînd m'ășă dă-če să prinzeskă la kășșua noastră din strada Klomî-Persé akoloășă prinzi din băntășile de ieri, mi ne lingă a-čestea mai este mi șiă felă de vină de Alikanta foarte alințoră.

— Asta ară fi o nesokolină din narte'ui, skămușă meă Anibal, dăpă čellea če s'ăă netrekăstă astă noante. Afară de ačeasta, nă șiți kă ni s'ă čerăstă kăvîntăslă d'onoare kă nu ne vomă întorče akolo singări? Ia dă'mi nkoăče manta.

— Bine zică la asta, zăă, zisse Kokonas; eă șițasemă; — Dar' unde drakă 'ui este manta?... A! eakă-o.

— Nă'mi da ne čea neagră, dă'mi ne čea romă. Reșineî îi plakă mai mălă kă ačeă.

— Pre-leșea mea, vino de'ui o kășțsingără, zisse Kokonas dăpă če se șiț în toate pășșile, kăčă eă n'o po-čis gzi.

-- Če felă n'ogășemă! zisse la Mol, unde este dar'?

— Ai fi vîndă- 'o.

— Pentru če să o vînză? eă mai amă înkă șeasse skăde.

— Агнчи нэне пе а меа.

— Аша, зэѣ!...кэ мантэ galbenэ ши кэ minteanэ verde, ашэ семэна токмаі ка знэ папaгалэ.

— Drentэ с'уі спэѣ, prea 'мі еслі greэ de импэкатэ. Daka este аша, имбракэ-те кэм ити тэ маі потривитэ.

Ін моментэліэ ачела ши некінд Іа Мол (дэпэ че ресколиссе тоате лэкрэиле де п'ін касэ), інчепеа а інжэра контра хоѣилорэ каріі се стрикораэ пінэ кларэ ши ін Левреэ, се іві знэ паѣѣ динтр'аі дэчелэі д'Alanson ѣіндэ ін мінэ преѣіоаса мантэ атіэ де мэлтэ кэстатэ.

— А! strigэ Іа Мол, еакэ-'о!

— Manta domnii voastre, domnэліэ меэ? zisse паѣіліэ... Monseniorэліэ о Іэссе дин камера воастрэ суре а се інкредінга ін прівінга знеі прінсорі че фэкссе пентрэ фага еі.

— О! zisse Іа Мол, еэ п'ашэ чеге-о декітэ нэмаі пентрэ кэ воіэ сэ есэ; dar' dакэ Altegea Sa воесче сэ о маі ѣітэ...

— Нэ, domnэle konte, с'а finitэ акэм.

Паѣіліэ еші; Іа Мол иші прінсе манта де змері. Пе згмэ, adressіндэ-се Іа Kokonas, zisse :

— Еі bine! тэ че аі де гіндэ сэ фаі?

— Нічі еэ нэ итиэ.

— Те гэsesкэ тотэ аічі дисеарэ?

— Кэм вреі сэ 'уі respэnzэ Іа аста?

— Че, нэ итиі че аі сэ фаі ін кэрсэ де дэоз оре?

— Еэ итиэ преа bine чееа че амэ сэ факэ, dar' нэ итиэ чееа че аэ сэ мэ нэітэ сэ факэ.

— Dэчесса де Nevers?

— Ба нэ, дэчеле д'Alanson.

— În adevăr, zisse la Mol, amă lătată seama kă de la ună timpă înkoace îmi arată prea multă amicită.

— Аша да, zisse Kokonas.

— Ba să zikă dar', 'mi ai făkăstă poročirea? zisse la Mol sșrizindă.

— Of! zisse Kokonas, ună frate mai mikă!

— O! zisse la Mol, elă are astă-felă de doringă de à se face celă mai mare din frați, inkilă cherilă poate să fakă vre o minune în favoarea lui. Аша dar', amiche, nu mi unde ai să fi diseagă?

— Nă.

— La drakă, dar'... săă mai bine, adio!

— Acestă la Mol este sșimintătoră (zisse Kokonas), pretinzindă totă de sna să 'i sșăită cineva unde are să fiă! dar' cine poate mi unde are să fiă! mi apoi, mi se pare kă mie 'mi bine să mă kălkă iară.

— Mi astă-felă se kălkă din năos.

— Iar' la Mol mi îndrentă sborilă sure anartamentele reșinei.

— Kind ajăne în korridorilă desne kare amă mai vorbilă, intălni ne dăcele d'Alanson.

— A! dămniata estă, domnăle de la Mol? îi zisse dăcele.

— Eă, monseniore, respăne la Mol salstindă kă resnektă.

— Че, ai de gindă să eșă din Lăvra?

— Ба нă, Alteгă; mă dăkă à 'mi presenta resnektă lu Maiestatea Sa reșina Navarrei.

— Pe la че oгă ai să eșă de la dănsa, domnăle de la Mol?

— Monseniorilă are să'mi dea vre ună ordină?

— Nu, pentru de o kam-datъ, dar' diseargъ amъ vrea s' ăi vorbeskă cheva.

— Pe la kare orъ? intreabъ centilomălă.

— Ama pe la zече.

— Voix avea onoarca de à mъ presenta la ora a-
cheea înaintea Altegei Boastre.

— Bine! te autentă.

La Mol salăbъ mi 'mî kontinxi drămălă, zikindă in sine:

— Dăcele ăsta, are nisce momente in kare este galbenă ka ză mortă; ăișdată lăkră.

Pe șrmă bătă la șma Margaritei: Gillona, karea semăna k' lă aștenta s' vîz, ilă kondăsse la reșina.

Aceasta era okșnată kă o lăkrare karea se părea k' o ostenea prea mălă, înaintea ei avea o ărtită plină de uștersărgi și ză volăme ală lă Isokrată. Kăm văz pe la Mol îi făkă semă a o lăssa s' termine ză para-
grafă; apoi, dăpă ce termină, fărg mălă intăriere, imi arănkă pana din mînă imi imălă de jăuele kavaleră à șe-
dea lingă ea.

La Mol skinteia de băkră. Elă nă făssese niči o-
dată atită de frămosă mi atită de veselă.

— Че, kă ellineaska vь okșnaci? strigă elă ară-
kindă—mî okiī așșnra kărgi: ză diskărsă din aī lă Isokrată
Че aveăi s' făceăi kă asta? O! o! din koăce văză mi la-
linemte: *Ad Sarmatiae legatos reginae Margaritae concio! ...*
Ama dar' aveăi s' sūșneăi vre ză kăvintă in limba latină
ăvestoră barbară?

— Șrmează, da, zisse Margarita, de vreme че nă
vorbeskă limba franșeză.

— Dar' kăm năteăi s' făceăi respănsălă înainte d'ă
ăzvi diskărsălă loră?

— Altă vre șna mai kokettă dekîță mine tē arș fače s'ă krezi k'ă este o improvisare: iar' eș, Iaçintășlă meș, n'amș pentră tine astă-felș de înșel'ători: disk'ers'elș lorș mi s'a komm'unikatș mai din ainte mi eș le fakș resn'ens'elș.

— Așa dar' s'antș anroane de à sosi, aचेști am-bassadori?

— Чева mai m'elță dekîță asta, aș mi sositș azi-dimineauș.

— Dar' nș știță nimeni?

— Aș aj'ns'elș inkognito. Intrarea lorș solemnș s'a aminatș nîpș noi-miine, mi se pare. În kolo noçi mi vedea (zisse Margarita k'ă șnș felș de aerș m'elçumitș kare nș e-
ra de totș linsitș de pendantismș), k'ă chea che amș f'k'elță astă searș este îndest'elș de çiferon'antș. Dar' s'ă l'ess'm'elș aचेște bagatelle, mi s'ă vorbimș de che çu s'a întimnlatș.

— Mie?

— Da.

— Че mi s'a întimnlatș?

— A! în demerță arei s'ă mi façi ne brav'elș, k'ă eș totș te v'z'elș k'ă estî cheva k'am galbenș.

— Atșnçi, va s'ă zikș k'ă amș dormitș m'elță; mi la aचेasta m'ă akșz'elș îns'mi k'ă toatș șmilitatea.

— Lassș, lassș în kolo fanfaronadele, k'ă eș le știș toate.

— Atșnçi aveçi b'șn'elatea à m'ă domiri mi ne mine desne chea che s'a întimnlatș, k'ăçi eș nș știș nimikș, șk'șmna mea.

— İa s'ă vedemș, resn'nde-'mi însz k'ă k'elç'elçeniș. Че te a întreb'atș reçina mare?

— Reçina mare ne mine? mi че, aș avea s'ă mi șn'elț cheva?

— Че felș! n'a'i v'z'elț-o de lokș?

— Nș.

— Dar' ne dăcele d'Alanson, 'lă ai vâzăt?

— Da, mai adineaor, 'lă amă întilnită în korridor.

— Și ce 'mă a snăș?

— Kă avea s'ămi dea nisce ordină diseargă între noă mi zече ore.

— Și altă nimikă?

— Altă nimikă.

— Țădată lăkră.

— Dar' în fine, se vedemă, че lăkră vi se pare Țădată, snănegi'mă mi mie?

— Kă n'ăi azzită vorbindă de nimikă.

— Și че s'a întimnată?

— S'a întimnată kă în totă kărsălă zillei achestia, nenorocităle, ai fostă asăra s'ăși abisă

— Eă?

— Da, tă.

— Și nentă че oare?

— Askăltă. Astă noante s'ărinzîndă-se de Măi în kamera reuelă de Navarra ne kare îmblăș s'ălă are-stăskă, a omorită trei oamenă mi a skăpată fără ka čineva s'ă li năstă kănoasce altă čeva de la dînsălă dekătă nămai famoasa mantă roue.

— Eă, m'ănoă?

— Anoi! ačeastă mantă roue karea m'a înșelată odată mi ne mine a mai înșelată inkă mi ne alăi: tă aă sș-nektată (bănsită) ne tine, ba inkă tă aă mi akăzată de ačestă întreită omoră. Azi-dimineagă îmblăș s'ă te opreaskă, s'ă te jădiche, mi, čine știră, s'ă te mi kondamne, noate; kăčă tă, ka s'ă skană, n'ăi fi vrătă noate s'ă snăi șnde ai fostă; așă este?

— A snăne șnde amă fostă! strigă la Mol, a vă kompromitte, ne voi, nobila mea reșină! ne voi, bella

mea Maiestate! o! prea bine ați găsit: amă și măriți kin-
tindă ka s'ă skăteskă frămomi vostri oki de o lakrimă.

— Bai! sirmane țentilomășă meș, zisse Margarita,
frămomi mei oki ară și plinsă destășă.

— Ili kăm s'a domolits ayeastă mare vijeliă?

— Giceste.

— De unde mtiș eș?

— Nă era dekitiș nămaī șiș mizlokă snre a dove-
di kă nă eraī tă în kamera rețelăi de Navarra.

— Kare?

— De a snăne unde eraī.

— Eī bine?

— Eī bine! amă snăș!

— Ili kăi ați snăș?

— Măm-meī.

— Ili akăm rețina kăterina?

— Rețina Kăterina mliș kă tă estī amantsă meș.

— O! doamna mea, dășă țe ai făkts alitș nentră
mine, poūi țeere totă de la serbitoră dămitale. O! în a-
devărsă, Margarito, fanla ayeasta este șiș țe mare mi fră-
mosă, mi de akăm viața mea este nămaī a ta!

— Asta o sneră, nentră kă amă skănat-o din mii-
nele ačelloră kariī voīăș s'ă mi o țea; akăm insă estī mintsită.

— Ili înkă mintsită prin tine! strigă jănele, prin
rețina mea adorată!

În momentășă kind vorbeăș astă-felă, șiș sgomotiș
resăntoră iī făkă s'ă tressară. La Mol se svikni înanoi
konrinsă de o spaīmă rețăită; Margarita skoasse o stri-
gare, mi remasse kă okiī așintaș snre okișă ferestreī țe
se snărsese.

Prin ayeastă fereastră strebăităse o niatră kiță șiș
șoș, mi karea se restokolea ne josă p'în kasă.

La Mol vâz assemenea stikla ferestrœi spartă și kânoskă kassa sgomotsăi.

— Kare sâ fiț insolentăș ce katează? strigă elă.

Și apoi se renezi spre fereastră.

— Mai stăi puțină, zisse Margarita: mi se pare kă este legată čeva, de ačeastă niatră.

— În adevără, zisse la Mol, și nar'-kă este o xărtiă.

Margarita se renezi la ačelă projektăș, și smălse xărtia sâpșire karea înčinneă niatra peste mizlokă, indoită ka o bandlikă.

De xărtia ačea se činea legată o sfoară karea eșia prin okășă șpartă de la fereastră.

Margarita desfășură xărtia și o čiti.

— Nenoročitsle! strigă ea!

În șmăș întinse xărtia kătre la Mol kare sta înainte-î in ničiore galbenă kă čeara, și nemiskatsă ka statsa snaimei.

Dăpă ce lăș xărtia din mina Margaritei la Mol čiti, kă inima apăssată de o dăbere presimțitoare, kăvintele șmățoare:

„D. la Mol se amteantă kă nișče snade lănuți mi askăpșite în korridorăș kare kondăče la D. d'Alanson. Mai bine ară fi, daka ară voi sâ cassă ne ačeastă fereastră mi sâ meargă dăpă D. de Măi la Mantes....

— Ei! și če! întrebă la Mol dăpă če čiti, nă kăm-va ačeste snade de kare se vorbente în ačestă billetă șăntă mai lănuți dekătsă à mea?

— Ba nă, zisse rețina, dar' poate kă șăntă zere kontra șnei șingăre.

¹ Ori če lăkră avărlă čineă kă mina. șăș' prin arme; nițre, gloanțe, și alte assemenea mășanpășari.

— *Ші kare sь fiь amikxlь че ne trimitte acestь billetь? întrebь la Mol.*

Margarita ilь mai lъь din mîinile lъi mi 'uî nironi asъnra skrierei infokata sa kьxtьtьrь.

— *Mina reuelьi de Navarra! strigь ea. De vreme че prevestemte elь, perikolxlь este néanьratь ameninьtorь. Fьuî, la Mol, fьuî, eь te rogь sь fьuî.*

— *Ші kьm vreî ka sь fьgь? zisse la Mol.*

— *Іa ne fereastra asta, nь vorbeste billetxlь de асeastь fereastrь?*

— *Ordonnь-mî, reьina mea, uî sьntь gata à sьri ne асeastь fereastrь snre à mь sьnnъne voingei tale, kiarь uî kind arь fi sь mь fакь nrafь kьzindь joss.*

— *Іa mai stьl, mai stьl nъuîns, zisse Margarita. Mi se nare kь de асeastь sfoarь атirнъ o grestate.*

— *Іa sь vedemь, zisse la Mol.*

Апоi trьgindь amindьoi snre ei obіektxlь атirnatь de асea sfoarь, vьzьrь la marginea ei, kь o bьkьrіz neshьsь kьuіxlь ьnei skьri de nьrь de kalь uî de mьtasse.

— *A! estі skьnatь! strigь Margarita.*

— *Asta este o minьne à cherьlьi!*

— *Ба nь, чи este o bine-facere à reuelьi de Navarra.*

— *Dar' daka o fi, din kontra, vre o kьrsь, zisse la Mol, daka асeastь skarь s'arь rьne sьb nasii meî! doamna mea, nь 'uî ai mьrtьrisitь astьzi Іьbirea че poruî nentь mine?*

Margarita, karea 'uî redobîndisse de bьkьrіz toate koloarele sale, se fьkь din nъoь galbenь ka moartea uî zisse:

— *Ai drentate, asta se poate.*

Ші se renezi snre ьnь.

— *Че vreî sь faci? strigь la Mol.*

Frugi! la Mol! frugi! eă te rogă sã frugi. Мау. 323.

— Să mă încredințezi însă mi dăca în adevăr te așteaptă cineva în korridors

— Niçi de kəm! niçi de kəm! ka să kazь toatь minia lora asura dsmitale?

— Mi ce sokotemți kь ară nștea face znei fiice a Franței, soțiь mi princessь reșeaskь? eș sntx de dșoь orī inviolabilь (de-nesilșitș).

Reșina sșsse ačeste vorbe kș o astș-felș de demnitate, inkitș la Mol ingellese kь în adevăr nș riska ni-mikș, mi kь trebșia sь o lassø sь șrmeze kəm se pıche-nea ea mai bine.

Margarita nșse ne la Mol sșb naza Gillonei, lșs-sindș la ingellençisnea ei sь șrmeze potricitș kș čee a avea sь se nștreakь, a fați, sas a i amentă întoarcerea; iar' ea merse înainte în korridors, kare kondșchea, pıntr'o despșrșitșrь, la biblioteka mi la alte mai mlte sallone de pıimire, mi kare (mergindș cineva în toatь lșncime a sa), da tokmai la anartamentele reșelșis alle reșinei marī, mi la ačea skșrșicikь asknșș ne kare a cineva se sșia la dș-čele d'Alanson mi la Enriks. De mi atnçi era nșmai noș ore din noante, toate lșminșrile eraș stınse, mi korridorsș se alla într'o negșrь komplektь, afaș de o prea șmoarь razь de lșminș če venea desne ačea despșrșitșrь. Reșina Navarrei merse înainte kș znș nasș statornikș. Înș kınd ajnșe abia ne la a treia narte a korridorsși, așzi ka znș felș de șmșșire de nișe voçi foarte șmoare kare, din mlta grijь če aveas vorbitorii de a le slșbi mi mai mlțș, pıimeas znș akçentș misteriosș mi înșorștorș. Dar' nș-mai dekitș șgomotșlș înçetь ka kəm arș fi pıimitș vre znș ordınș mai înaltș, mi toate intrarь din nșoș în tьčere mi kiarș în negșrь; kьçi ačea lșçire, orī mi kitș era de slabь, se nșrș imnșșinindș-se inkь mi mai mlțș.

Margarita își kontinși dremslă înainte, mergîndă drentă la perikolăslă kare, daka esista în réalitate, o am-
tenta akolo. Ea era načînîkă la vedere, de mi mîinile ei
strinse mi sgîrçite dovedeaș o foarte vițz întărgutare per-
voasă. Prekîț ea se anronia, ațea țȃcere înfrikomțoate
se îndoia, mi o șmbř, assemenea kă șmbra șnei mîni, în-
țneka mi mai măltă lăçirea șovrîndă mi ingînată.

Kînd ajnse la desuțrăitșra korridorăslă, șnș omă
făkă de odată dșoi nași înainte, deskoneri șnș felinară
de arșintă arșită kare 'i lămina, mi strigă: — Eakă-'lă!

Margarita se află pentă în pentă kă frate-șăș Ka-
rolă. La snatele lăi sta în nițioare, dșuele d'Alanson,
șîindă șnș kordonă de mțasse în mînă. Mai la fənds,
n'întănerekă, se zăreaș dșoi șmbre în nițioare, slîndă ș-
na lîngă alta, năarsnkîndă altă lămină dekîț sklinirea țe se
resfrîncea din snadele loraș ne kare le țineaș goale în mînă.

Margarita îmbrășîșă kă o șîngăř arșnkățăř de
okî totă ațestă tabloș. Făkă șnș effortă usternikă asșur'mi,
mi resnăse șrîzîndă lăi Karolă.

— Breaș să zîçî: *Eak-ă*, sire.

Karolă se trasse înapoî kă șnș nașă. Toçî ței-'l-
așî remassăř neklîntiçî.

— Tă estă, Margarito? zisse rețele; șnde meruî la
ora asta?

— La ora asta? zisse Margarita, ama de ță-
zîș este?

— Eș te întrebă șnde meruî?

— Se kăță o karte kă diskăřsele lăi Ciceron, ne
karea mi se nare kă amă lăssat-o la maika noastră.

— Așa, făř lăminare?

— Eș sokoteamă kă korridorăslă era illăminată.

— Șli viî de akasă de la tine?

Ma! la sîndă, n'întînerikă se zăreaă dsoz ombre în niçioare.

— Da, sire.

— Ши че faci astъ searъ?

— Îmi pregari diskursul кэtre solii polonesi. N'are sъ fi мiine konsiliu, mi nu s'a hotaritъ ka fie-kare sъ'шi s'p'ni diskursul Maiestatei Boastre?

— Ши n'ai ne чineva kare sъ'шi mai ajste la aceastъ lăkrare?

Margarita iшi adunъ toate nsterile mi raspunde:

— Ba da, frate, ne D. de la Mol, un om foarte inвuțatъ.

— Așa de inвuțatъ, zisse dăcele d'Alanson, in-kiț il răgassemъ ka, dăpъ че va termina kă dămniata, sorъ, sъ viț la mine sъ'mi dea kiteva novășiri mi mie, kare nu sântъ așa de tare kă dămniata.

— Ши'lă autenta? zisse Margarita kă tonul chei mai fireskъ.

— Da, zisse d'Alanson kă nerădare.

— Daka este așa, zisse Margarita, mergъ sъ'шilă trimiț, frate, nentru kă noi amș finalъ.

— Dar' kare че kăstai? zisse Karolъ.

— Voilă trimitte sъ o iea Gillona.

Чei dșoi frai skimbarъ unș semnș între ei.

— Dă-te, zisse Karolъ, noi avemș sъ ne ștmulș okolșlă.

— Okolșlă? zisse Margarita, mi че lăkră kăstai?

— Pe mikșlă omș roș, zisse Karolъ. Че, nu mi kă este unș mikș omș roș kare se aratъ p'in bърinșlă Lăvrъ? Frate-meș d'Alanson, nretinde kă 'lă arș fi vъzștă, mi astъ searъ nē amș nșș sъ'lă nindimș.

— Vințoare bșnъ, zisse Margarita.

Ши anoi se retrasse arșnkindș o kăstăștrъ in șmъ. A'șnчi vъzș ne nșregi korridorslăi aчelle natrș

smbre adunate la un loc și mi kare semțnaș konferindă între elle.

Într'o minștă fș la șua apartamentului sș, mi zisse:

— Deskide, Gillona! deskide.

Gillona se șpnșse.

Margarita se renezi în apartament-î mi gșsi ne la Mol kare o autenta, netșrbșratș mi deșisș, dar' kș snada în minș.

— Fșșî, î zisse ea, fșșî, fșrș sș maî nerzi nișî o sekșndș. Eakș. te autentș în korridorș ka sș te assassine.

— Îmi ordonnașî? zisse la Mol.

— Așua voșeskș. Katș sș ne desșrșșimș șpre à ne revedea.

În linsă Margarișei, la Mol inșenenisse skara de drșgdș ferestreî mi se sși ne ea; dar' nîș à nș'mî nșne nișîorșș ne întîșă trșantș, sșrștș kș fșșșezime mină reșî-neî, mi î zisse:

— Daka așeasș skarș este șo kșrșș mi voșș mșri nentș tine, Margarito, addș-înt aminte de promissa ta.

— Asta nș este o promissș, la Mol, çî șnș jșrș-mîșș. Nș te teme de nimikș. Adio.

Șli la Mol, îkșrșșeasș de așeste vorbe, maî mșltș sș lșssș în joșș dekîșș se nogorî ne așea skarș.

În așelamî momentș oare-çine bșttș la șșrș.

Margarita îșî çîșș okîî dșșrș la Mol în perikoloasa sa întrenrîndere, mi nș se trasse de la fereasșrș dekîșș nșmaî în momentșș kînd fș bine înkredîșșatș kș la Mol kșlkasse kș nișîorșșș ne nșmîșș.

— Doamna mea! zîçea Gillona, doamna mea!

— Eî, çe este? întrebș Margarita.

— Reșele batte la șșrș.

— Deskide-î.

Gillona se sânnâse.

Чeі patră prinții, negrăbdători sîră indoială de а mai
amțenta, venisseră toui ne praglă șmei.

Karolă intră.

Margarita veni înaintea fratelăi săă kă sârăslă ne baze.
Reșele arănkă o kăslăteră reneде impreșăslă săă.

— Чe kășui, frate? întrebă Margarita.

— Eі! kăslă, zisse Karolă, kăslă... чe drakă...
kăslă ne D. de la Mol.

— He D. de la Mol?

— Da, unde este?

Margarita lă ne frate-săă de mină mi 'lă dăsse
tokmaі la fereastră.

În аchelăi momentă dsoi oamenі se denrtaș ne kăi
loră în faga mare, mi аșădeas аproape de țernă de lemnă;
șnălă din eі imi șkoasse emaraa, mi făkă să făfăi în
aeră atlaslă albă n'întănerăkă, drentă semnă de adio: а-
чeslă dsoi oamenі eraș la Mol mi Orton.

Margarita arăkă kă deșăslă ne ачeі dsoi oamenі
lă Karolă.

— Eі bine! întrebă reșele, чe înșelleș asta?

— Asta înșelleș, respănse Margarita, kă D. dă-
чele d'Alanson noate să'mi năi akăm kordonălă în pozona-
nă, mi DD. d'Anjă mi de Gisі snadele loră în teakă,
nentră kă D. de la Mol n'are să mai treakă astă seară
n'în korridoră.

NOTE LA ALŢ II BOLŢOME.

Hayina 16 Nota 1).

Acestă Orestă era fiulă regelei Agamemnon, care, dănz ve se omori Agamemnon de către Epistă în îngeleneze kă amanta sa Klitemnestra sonia la Agamemnon mi mămă la Orestă, fapă la regele Kovidei Strofias, unde legă kă Pilade cea mai intimă amică kareă a reuşit kă sãzã proverbă. Dănz ve resbănză moartea tatălăi sãz omorînză ne Epistă mi kiară mi ne Klitemnestra, imblă de atârni uribeyindă mi urtindă neştindem temeskrite konschungei mi smintirea sa.

Hayina 22 Nota 2).

Acestă Pilori era sãz felă de klidire de lennă kareă serbea a esbne ne kriminală kariă nă eraă kondemnaă la moarte. Această konstrăire în formă de kioskă, se nătea înviri sãre ori ve parte de către gidele, inkă arăta fapă kinsăţă la toăi nribitoră de n'înrejzrăă acestă ţărsăleză.

Hayina 28 Nota 3).

Artemisia era sãz din reşinele Kariet rensmită nentă amorală ei către Massolă soţăă mi fratele sãz, kărsia îi făks dănz moarte, sãz streleşăă mormintă kare, nentă mătă sa manifesteză, se năse între velle ucante minăni alle lămei, dindă mi nămele de *Massolă* la toate monşmentele de asemenea fire.

Hayina 35 Nota 4).

Kreşiaăi franşesi aş formată la Ierşsalim ne la sãta a 12-lea acestă ordină de kavaleri ai miliciel temnză kă skons de a okroti ne nelegrii. Nămele loră de *Temliari* se trape din kassa loksingei ve le dete Eodsin regele Ierşsalimşăi a-

проанс де о бисерикъ лингъ ачестѣ орашѣ. кarea era кіаръ темулѣс лѣі Solomon, Темлиаріі пѣртаѣ о хаіпъ албъ ши о крѣче де асена mantlei lorѣ.

Науіна 49 Nota 5).

Енес сіісіѣ лѣі Anxiss ми алѣ Венереі се деосебі ла ресбеллѣс Troiei prin bravara sa kontra Grevilorѣ. Дѣнъ кѣderea Тоіеі, лѣі не татъ-сѣх ши де сііс-сѣх Askanѣ d'impresнъ кѣ Кресса соіа са ми фѣі. Іп културіа са Кресса се рѣтѣчі Іптр'о пѣдѣре. Енес се іпбаркѣ кѣ маі нелѣі дін коннатріогіі сѣі Troieni, ми мѣсе а се stabili Іп alte ȳerri. Дѣнъ че се јскѣріа маі малторѣ темінесте (fărtani ne mare) се арскѣ не ȳрмѣсіле Kartayei, ande се onrits кітѣ-ва тіпнѣ де Didon prințesa ачелѣі пѣмінтѣ. дѣнъ zisa mareлѣі ноетѣ latіnѣ Bir-ȳilѣ, kare face ne ачестѣ prințesѣ kontimporанъ кѣ Енес.

TABLĂ DE MATERII LA ALŢII BOL.

	Pagina
I Konfratele doktorului Ambrosie Paré.	5
II Stafile	18
III Lokuința maisterului Rene Parfomborul.	34
IV Găinele negre.	54
V Apartamentul doamnei de Sauru	66
VI Sire! ve! fi rege!	81
VII Unu nouă konvertitū.	90
VIII Strada Tison.	110
IX Manta vișină.	129
X Margarita	146
XI Mina lui Dumnezeū.	156
XII Epistola de la Roma.	167
XIII Depar u ũ.	177
XIV Manrevel.	186
XV Vinătoarea ku goană.	194
XVI Fraternitate.	221
XVII Rekunnoscința regelui Karolū IX	223
XVIII Dumnezeū dispune	233
XIX Noaptea regilor	251
XX Anagramma	265
XXI Înturnarea in Luvru	273
XXII Kordelliera reginei mare.	292
XXIII Prokțe de resbanare	308
Note	331

